

គំរាយ

លេខ ៣ គុណក ៣០ មីនា ២០១៨ ប.ស. ២៤៦៧

សៀវភៅ ត្រូវបានដោះស្រាយ និងបានដោះស្រាយ

ទំនាក់ទំនង និង ពិនិត្យ ការងារ និង ពិនិត្យ ការងារ
និង ពិនិត្យ ការងារ និង ពិនិត្យ ការងារ

โดยพระบรมราชานุญาต

ห้างแอล. ยี. ริกันตี และบริษัท

ช่างทอง หลวง แด่ ช่างแก้วพิกา

สี กํา พระยาศรี พระ นคร

พึง ดี รับ เครื่อง เพ็ชร์ พดอย ตา นา ใหม่

อย่าง ทัน สมัย งดงามมาก

เช่น

ต่าง หู และ แหวน ฝัง เพ็ชร์ และ

พดอย สี ต่าง ๆ

ซึ่ง ประดิษฐ์ ขึ้น สำหรับ ปารีศ แฟชั่น

ใน เวลา นี้

ขอ เชิญ ท่าน มา ชม ให้ ได้

สยาม ภาพยนตร์ บริษัท

รับเป็น ผู้จัดการ ห้ามนำตัวไป
ที่ทำการทั้งอยู่ที่ โวหาร ห้องพัก สำนักงาน แยก
จังหวัด พระ นคร ไทรศรีพันธุ์ เดือนที่ ๖๓๖

ภาพยนตร์เรื่องใหญ่ที่ นายประคำ เดือนเมษายน คือ —

๑. กัยในไօเรก่อง แต่งโดยนาย อีาราทะกอย กับนาง สาวหดุ
ต์รอดเคนช ยาว ๓๖ ม้วน

๒. ชุมทรัพย์ ได้คืน แต่งโดยนาง สาวเพ็ตไก์ ยาว ๓๖ ม้วน
นอก จาก ภาพยนตร์เรื่องใหญ่ แต้ว ยัง มีเรื่อง ขนาด ๗๕ แค^๕ - ๘ - ๙ ม้วน ต่อ ควบฉายไปด้วย ทุก ๆ ใบrogram ถ้า ต้องการ
สั่งซื้อทั้งชุด ๆ ด่วน น่า แต้ว โปรด คง ดัง กับ สำนัก งาน ได้ ทุก เวลา
โวหาร ภาพยนตร์ ของ บริษัท ที่ คั้ง อยู่ ใน พระ นคร คือ โวหาร
พัฒนาการ, โวหาร อ่อง กง, โวหาร สาร, โวหาร สิงค์ ไบร,
โวหาร พัฒนา รมณ์, โวหาร ชะวา, โวหาร นางเด็ง, โวหาร
นาง ดำเนก, โวหาร บินัง. ได้ ได้ แยก สาขา เที่ยว ฉาย หนัง ตาม
จังหวัด ต่าง ๆ อีก หลาย ลิบ คำนวณ กับ รับ จ้าง ไป หมาย ภาพยนตร์
ในการ นิทรรศ พิพิธภัณฑ์ ต่าง ๆ และ จะ ใช้ ไฟ พื้น ประดับ ในการ นัด คิว
ก์ ได้ โดย ราคาย่อม เยาก หรือ จะ ผูก ขาด ไป หมาย ตาม จังหวัด
ต่าง ๆ เป็น ราย เดือน ก์ ได้ . นอก จาก นี้ ยัง รับ จ้าง หมาย กระจุก
ประจำ แต่ ความ ตาม โวหาร ของ บริษัท ทั่วไป โดย ราคากู

นครสังเณร

พ.ศ. ๒๔๖๗

เป็นหนังสือ รวบรวม ทำเนียบ แล้วนามา นุกรม
ของ ข้า ราชการ ทุก กระทรวง ทบวง การ และ
ทำเนียบ คณะ สงชี เป็นสมุด คู่มือ สำหรับ ข้า
ราชการ และ พ่อค้า นายนายห้าง ทั้งปวง เดิมประจำ
พ.ศ. นี้ หนา กว่า เดิม บี กาลายมาก แต่ ราคา
คงเดิม คือ เดิม ละ ๑๐ บาท เท่า นั้น เก็บ ท่าน
สงชี ขอเสีย แต่วัน นี้ มี ฉบับ จะ หา ซื้อ ไม่ ได้
อย่าง นี้ ที่ แล้วมา สังได้ ที่

โรง พิมพ์ หนังสือ พิมพ์ ไทย
ถนน พลับ พลา ชัย จ. เชียงใหม่ พระนคร

ศัพท์ไทย เล่ม ๓ ตอนที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

โศกนาณท์ภาษี ๑๖๗๙

เก้าแห่งความแก่น “ พน ถาม ” ๑๖๗๙

นายตุ่นทรงเจริญท์ “ ดันกรา ” ๑๖๗๙

คู่ ! ยายพวงมา ! (ละครพุค) ... นายอดิธ ราชวังภัย ... ๑๗๙๐

ชน ดุ น ยา ย ศ. ประถานทอง ๑๗๙๐

ศัพท์สุนก ๑๗๙๐

ศัครคุราก “ เพญา หัว ” ๑๗๙๐

คำนำรุ่งนี้ลํะ ๑ บาท ที่ทำการโรงพิมพ์หนังสือพิมพ์ไทย โทรศัพท์ ๕๙๒

ພັນຊີ້ວຂະຍເຕືອນ

ຫຼິ້ນຫີ່ໄຍ

ເລີ່ມ ၃ ທົນທີ ၁၀ ພຸດທະການ ພ.ສ. ໂມງໂລ

ໂຄລກົນທວາຢີ

ເປົາວະພານີ່ ປະພັນ

ວສັນຕິລົກົນນີ້

① ໂອມຄາສຕຽບວິທະຍະ ຕີເຣກ
ຮັງສຸມຫຼູ້ ປະກົດ ກີດວິນດ	ຄຸນ ເອກ ດີດາ ມດ
ແດະ ກີ່ເຜີຍ ຮະຫັສ ກວ່າມ
② ສົ່ງ ສື່ນ ສົ່ມ ກົດ ອຸບາຍ
ເຄົາເໜີນ ກະແດ່ ສຸ່ຍີ່ ນາມ	ກີ່ຂໍາຍ ກະຈຳງານ
ວຽ ອັງສຸມາດ
③ ດ້ວນ ສ່ອງ ປະກອນ ສຸ່ຂົນ ບັນຍຸ—
ໜ້າເຊົາວ ເນັດຍົກ ກົດ ກວ່າ	ໝູນທັນະ ເບົ່ງອຸປ່ານ
ຖະນະ ນັບ ປະມານ ທ້າມ
④ ສົງສັຍ ສົດາຍ ສົດ ດັນ
ຮັງຮອບ ປະກອນ ສົດປ່າຍ	ມະດະ ພັນ ວິດກາຍ
ກົດ ເຄດັກ ກົບເນາຫຼຸງ
⑤ ຜູ້ໄດ້ຜິໄວ ຄຸນ ດະນີ້
ເຢືຍງ ເຫັນ ບຸງຮູ້ ກຸດ ປະບູງ	ບົນ ມີ ປະກອນ ກຸດ
ກຸດ ທັກ ທັນ ຕີ່ຂໍາຍ
⑥ ເນາຮາມ ແກດ ຍຸບດເຫດ
“ເຈັບອົດ” ຜິວອົດ ສົວົດ ວາຍ	ສຶກ ເຈັນ ທ້າມ
ພຸ່ຫາ ຈະ ມາ ນູ້

อินทริวิเชี่ยร์ ฉันท์

๑ อันว่า นกไบร์	ชดໃຫດ ระดับ ๑
จาก สูง ระดับ ทรง	อะเพาะ ต์ กะเต وان
๑ อัน ชูง ແດุส พง กว้าง	ชุดวัง อนานา ยิด
ราบ รวม ระคน ชด	กตัน ຈະ ฉบัน ໄຕ
๑ ชือ ต່រພະ ດີຊາ	ອກົດສໍາຮະເກຍຮົດໄກຣ
ແນບ รູມ โน ໃນ	ກົດເຊີຍດູເຊີຍວ່າ ชาญ
๑ เปນ เຄຮືງ ປະກອບ ให	ນຮະໄວ ວິຈັກົງ ກາຮ
ເຫັນ ຂຶ້ງ ປະໂຍຊນ ສ່າງ	ຄົດ ດ້ວຍ ສົມາຄມ
๑ ກັບ ອົງຄ ພຣະກູບເຄົ່ງ	ອກົບເຊີຍ ສະບປາກຣມ
ໜຶ່ງ ຍາກ ຈະ ອາກ ສົມ	ຂະນະໄກ ຕົກກາ ດາຍ
๑ ແດຍັງ ຈະ ພົ່ງ ໃຫ້	ຜົດ ໃນ ຕຸກຸນ ດາຍ
ເປັນ ຊັ່ງ ປະດັບ ມາຍ	ວຽກທິຍາ ສ່າງ
• ຄວາມ ຫ່ານ ນົກ	ຈົດ ຕຽກ ຄນອງ ວັຍ
ເພີນ ຄົດ ພິພິສິນຍ	ຄົດ ເຫດ ປະເກດ ຄວາມ
๒ ສົງລັກ ອິເນກນັ້ນດີ	ຂັນ ນັນ ປະເທືອງ ດານ
ໂດຍ ເຫັນ ອົມຕອງ ດານ	ຖະຈະໄຫດ ສະໂດນ ມັນ
๓ ຄວາມ ຂຶ້ງ ຕີເປັນ ໄຫຼູງ	ນຽໄຊຮັກ ຄນອນ ຂວັງ
ເຄື່ອງ ເຫັນ ກະຮ່ານ ທັນ	ບນ້າ ຕໍ່ກາພ ທ່ານ
๔ ຄວາມ ຂຶ້ງ ມິຍັງ ຄົດ	ນັດ ຜົດ ວຳ ກາ
ດ້ວງ ເຍະ ຮະບອບ ອໍາ	ພົມ ຂຶ້ງ ກວ ປະວານ
๑ ແກ່ ຕີ ອີຍັງ ຊຸກ	ວົກ ສີ ປະໂຍຊນ ຄວາມ
ເຊີຍ ທ້າຍ ດະໄຍ ນຳ	ສີພົພ ປະເກດ ມີ
๑ ດັກ ອາກ ປະຈຸນ ກ້ານ	ຈຸດ ດ້ວນ ເໝນມະ ພອດ
ໃບ ຕົ້ນ ເອດຍົກ —	ຮັນ ມີ ຈະ ພົ່ງ ດານ

“You cannot compel her presence; neither can you cajole or bribe her. Her coming will be free, often times unsought; for she may as soon arise out of the ashes of vengeance left by the fires of hate, as from amongst the roses of happiness which grow in the Garden of Love itself.”

•--The Pilgrim's Shrine.

คำนำ

การอ่านหนังสืออ่านเด่นที่เกี่ยวด้วยประวัติศาสตร์ (Historical Novel) ก้าวให้ได้เนื่องด้วยความความ และให้ได้ความสนุก ความคุ้ม เท่าที่ควรเป็นนั้น ตามปกติข้อมูลจากกว่าเรื่องประโภตโดยธรรมชาติ เพราะในอย่าง ผลงานประวัติบุคคลก็ตี สถานที่ก็ตี และห้องเรียนก็ตี ผู้ประพันธ์ได้บันทึกและบางการให้เป็นไปตามอ่าເກອໃຈ ฉันไม่รู้ ไหนก็ที่ไหน สักแห่ง ๆ เมื่อท่านอ่านไปถึงตอนที่ กว่า แสดงผู้ประพันธ์คงบรรยายประพฤติการณ์ประโภตให้ท่านเข้าใจเรื่องได้โดยແຈ່ນແຈ້ງ ซึ่งอาจเป็นได้ทางตรง และทางอ้อม หรือออกนัยหนึ่ง เรื่องประโภตโดยธรรมชาตินั้นเรื่องแตะถึงอกล้านอยู่ในตัว ในต้องเดินอยู่ในวงจำกัด ส่วนเรื่องอ่านเด่นที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์นั้น ไม่ใช่เรื่องเด่นในตัวเอง เป็นเรื่องเจาะเข้ามาหากเรื่องใหญ่ ก็คือ ประวัติศาสตร์ การบรรยายตัวละครของเรื่องลงไปยุ่งตั้งม้วง จำกัดก็คือ ประวัติศาสตร์ บังคับขึ้นให้เดิน ซึ่งไม่ใช่ของง่าย เพราะฉันนั้น แม้ผู้ประพันธ์จะได้เพียรตากแต่ง ราย เว้าแห่งให้สันกิปานได้ก็ตี ก็ยังไม่away นั่นคืออยู่บังคับ กระตัวคือ ยังมีประวัติและประพฤติ การณ์แท้ ด้อน ซึ่งจำเป็นต้องละไว้ให้ผู้อ่านชวนหายเอง เพราะ ปรากฏแท้ใน พงศาวดาร

ผู้ที่มีความรู้ในเชิงประวัติศาสตร์ แม้จะเป็นเพียงศูนย์ปฏิญาณ ก็พอ จะเพดานได้ แต่ส่วนผู้ที่ขาดความรู้ในทางนี้เสียจริง ๆ

คงจะรู้สึกดีมากเมื่อไม่ใช่น้อย เพราะการย่านเรื่องโดยไม่ทราบต้น
ตายปถายเหตุนั้น นอกจักจะทำให้ไม่ทราบเรื่องดีแล้ว ยังทำ
ความรำคาญให้มากกว่า

เหตุนี้ ผู้มุ่งดึงหัวเรื่องมาไว้ในประวัติโดยย่อที่เกี่ยวข้อง
“สังค河流 คำสาหาน ของประเทศ ฝรั่งเศส” ในร่องรอยนี้ที่๑๖ ไวน์
กุ๊ดจู

มา เราไปเยี่ยมประเทศฝรั่งเศส ในสหราชอาณาจักรที่๑๖, ในปี
ค.ศ. ๑๘๕๙, ซึ่งเป็นสมัย “สังค河流 คำสาหาน” สมัยนั้น พด.เมือง
ของประเทศแยกออกเป็น ๒ คณะ คือ “กาซบีดีค” กับ “โปรด
เต็สตัน” ทั้ง ๒ คณะนี้ เป็นดั่งชั้นนักบุญไม่ลงโภสต์กันเดีย ทางฝ่าย
โปรดเต็สตันนิกาย มั่งราษฎร ในประเทศฝรั่งเศสเดียว จนถึงในยุคหนึ่
มีว่ากันว่าหัวใจพากันนางงามผู้นุดกระถัดรุ่ง แดพระ ราชาทรงนับถือ
ตักษิการอย่างดี ซึ่งถึงแม้พระเจ้าฟรานซ์ที่๑ แต่พระเจ้ายังรู้ที่๑ อะไรไป
ทรงช่วยพอกเบอร์นาร์ฟอร์มน์เมอร์* ก็ร่วงอยู่ แต่การทรงพอกไป梧泰ศคัน
ก์ทันพระ ราชา ของชาวยา เป็นไปเพียง เพื่อ จะถอนกำลังพระเจ้าชาวารด
ที่๑ ให้หงส์หน้า พะองหงส์ ไม่อาจแผ่พระ อาณภาพให้ออกนอกประเทศ
เท่านั้น หาใช่เพื่อ จะผูก โปรดเต็สตันนิกาย ด้วยไม่ ซึ่งมิได้คิดถึง
ความหน่าย แห่ง ดง บังเตย

อนึ่ง, เมื่อ คำตัญญา สังบศักดิ์ แครล์ แฉ ชาโต—แคนเบรช์
จะมีให้พระราชนคร ของค์ โฉนดคำสาหาน ใหม่ลงเรียกค์, ฟรานซ์ ทรงตัดสิน

* โปรดเต็สตันนี้เป็นชื่อชั้น เรียกอย่าง เชื่อว่า ชื่อรัชนาพิชช์น์เมอร์

ประหาร ชีวิต โวดัว (Vaudoir) ชนชั้นค่า ชาขาย มีเอมอง (Piedmont) โดย บรรดาจาก ความ เมตตา เดยก็ค์, ยังร ฉดงการอุปภิ夷ก ส្រีปนา กache ชื่น เดอะเมตซ์^๑ ชั้นเป็นพระราชนิ้น ด้วยพระหทัยอา祚ย ในพากอนอก ศึกษา (โปรดเต็สตัน) แต่พยาบาลที่จะตั้งศักดิ์ชั่วะ ให้ชั้นเป็นพระราชนิ้น แห่งกรีสต์ศึกษา ชั้นใน ประเทศ ฝรั่งเศส เช่นเดียวกับที่ได้ทั้งกัน แล้วใน ประเทศ เนเธอร์แลนด์ (Netherlands) ก็ต (ตอนนี้ เอง แหะเป็น ศึกษา เหตุ ของ เรื่องนั้น)

แต่ แม้ ถึง ตะแตงແກง จะถูก บุบ โอดิกัน^๒ ให้เป็น เครื่องช่วยพิศวง ความ ศักดิ์สิทธิ์ ของ กษัตริย์ ด้วย คง ให้ ยั่น เสียง พาก คาดวินสตัน^๓ สาด ก็ ก้อง แม้ ที่สุด ภายใน พระราชฐาน เอง . ส่วน พาก ยีเกยะ โน - ตาม สมญา ที่ พาก โปรดเต็สตัน ใน ฝรั่งเศส ได้รับ — ก็ เริ่ม ร้องขอสิทธิ์ เช่น ชาด เยอรมัน ผู้ เป็นญาติ ร่วม พ้า, ร่วม ลัทธิ ศึกษา, ซึ่ง ได้รับ แล้ว ที่ ป้าชู (Passau) แต่ เมื่อ กำร ของ ทั้ง สอง ชาด มา ถูก บัด, ผิด คาด ผิดหวัง, จึง ก่อ การ จต้าด ชั้น

• การ ของ วิน เดอะ เมตซ์ (ค.ศ. ๑๕๐๘-๑๕๙๘) ถ้าจะ ไม่ คิด ถึง ภาระ ที่ ทำ ของ เธอ ในเรื่อง Massacre of St. Batholomew แล้ว พระนาง เป็น ผู้ ที่ สามารถ ใน เชิง รุป ประศาสตร์ ไม่ มาก เช่น ในระหว่าง ที่ ดำรง ตำแหน่ง เป็น ผู้ สำนัก ราช อาราม พระเจ้า ชาร์ลที่ ๘ พระ ไอร์แลนด์ พระนาง มี ความ รู้ ดี ใน ทาง ศิลป์ และ อ้อม ราช ศาสตร์,

๒ ออก สมญา หนึ่ง ของ พาก โปรดเต็สตัน ที่ เจริญ ลักษณะ ตาม ขอน คาลวิน (John Calvin) ท่าน คาลวิน ผู้ นี้ เอ迪 ใจ จังหวัด บีคอดี (Picardy) เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๕๐๘ ได้ ชื่อ เสียง ใน ฝรั่งเศส แต่ ไม่ นาน ที่ ได้ นัก ก็ ถูก อปปี ไปอยู่ ใน อิน ไช ไป ภาค ลุตเติย์ สำหรับ สัน ลัทธิ หลาบ กวน ตาย เมื่อ ปี ค.ศ. ๑๕๖๔.

ດ້ວຍເຫດຖີ່ໃນ ວັດກາດ ພຣະໂໄລສ ທັງ ๓ ຂອງ ພຣະເຈົ້າຢັງກົດ ນ
ພຣະເຈົ້າ ພຣານຊີສ ທີ່ ๑, ພຣະເຈົ້າຂາວົດ ທີ່ ๒ ແລະ ພຣະເຈົ້າຢັງວິທີ່ ໤ ຜົ່ງໄດ້ກວງ
ຮາຍສືບ ຕ່ອງກັນ ນາມເປັນດໍາບັນນີ້ ດ້ວຍ ຈະ ວັນຄວາມກ່າວກົດອດ
ທັງ ๓ ວັດກາດນີ້ ປະເທດຝຽວເສີມ ເດືອດທ່ານ ທ່ອງຊ້າງ ເນັ້ນ ດ້ວຍ ສຶກ
ກທາງເມັນ

ປະນຸ້າ ຜູ້ເປັນປະນຸ້າ ຂອງຄະນະ ກາງອົດຒກ ນິກາຍນີ້ ກອງຕົກເປັດໂ
ມອງເນອເຣເນຊີ (Constable Montmerenci) ແລະ ກົງທັງ ๒ ຄູ່
ຟຣານຊີສ ເຄີຍດີກັບ ອາຮົດນາດ ອອົບດອເຮັນ ນ້ອງຊ້າຍ ຂອງທ່ານ, ແລະ
ພວກນີ້ ຄະນະ ສົງມີ ແລະ ສັເປນູ ຄອຍ ໄහຸນດັດ

ທາງ ຜ້າຍ ຄະນະ ຢື່ເກອະໂນ ມີຄົງອອົພນາກວັນ ແລະ ປົວັນຫຼື ອອົບດອເຮັນ,
ຊັ້ນ ເປັນ ເຊື້ອ ພຣະວົງສ ໂບຮັບອົງ ສືບສ້າຍ ໂດທິກ ທາງແຊງດູຍ ທັງ ๒ ທ່ານ ແລະ
ອຳນິວາດ ກອດດູຍໝູ, ອາດານ ຊ້າຍ ຂອງ ມອງເນອເຣເນຊີ ຄະນະ ນີ້ ພວກ
ຮົ່ວໂອມເມອົງ ໃນ ເຍອົວມັນ, ອັກຖຸ ແລະ ເນເຂົວ ແດນດີ ເປັນ ສ໌ຫຍ່າຍ

ງານຂອງປະເທດ ສ້າງຂອງປະເທດຝຽວເສີມ ໃນຍຸດຕິຄະດົນແຄດນ
ເນັ້ນຈາກ ເຫດຖືພວກ ພຣະວາຊາ ວັ້ນ “ວາດ້” ທີ່ ເຫັນ ອູ້ ຂັ້ນທັງເມື່ອກວງ
ຮາຍຍັງ ນີ້ ອ້າຍ ອູ້ ໃນ ປຸນ ເກີນ ມາກ ຈຶ່ງ ນີ້ ພຣະ ທ້າຍໄຟ ໄහຸນແນ່ນ ແລະ
ອ່ອນ ປະຊາຊົນ ຊື້ສັກ ໄນ ເຫັນກັບກາຕແຕະ ສົມຍີ ທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍ ເຫດມຸ່ຍົງ

ຄຸ້ມ ກາງ ແລະ ອົບດອເຮັນ ເພື່ອມີມາເປັນ

ອັນ, ຮາຊວົງສ ໂບຮັບອົງ ກໍ ເກດີຍຄັ້ງ ວົງສ ກໍ ແລະ ຕ່າງ ພຍາຍາມ
ຄົດ ດັກ ຊື້ກັນ ແດກັນ ສ່ວນ ພຣະນາງ ກາເຂອວິນ (ເຄອງເນົມຕົ້ງ) ກໍ ຄົດ
ກາຮົງ ທີ່ ຈະ ຍ່ ຢ່າງ ອໍານາຈ ພຣະນາງ ຍົງຄ ນີ້ ມີເດືອດ ອົກາເດືອນ ແລະ ນີ້ ພຣະ ທ້າຍ

ให้ครัวเป็นที่สุด ค่าเดือนใจของเรือนี้ว่า “แยกการบ้านกรอง” เรือนี้ก่ออยู่จะเอาพระหทัยไว้ต่อเรื่องศรีสุนทรานัก ที่ก่อเป็นก้างชักของอยู่ๆ เพราะเหตุที่ว่า พากด้าว่าหัวหน้าคนนี้ยังเกะะโนโดยชอบดิบพระเครื่องภาพขยายอ่านๆ พากชุนนาง นัน แหล่งรัฐประสาต โนบายกับการศรีสุนทร แต่การแก่งยังระหว่างหมู่คณะเป็นเต็มอ่อน เครื่องดุงซึ้งให้แก่หัวหน้าคุณหงษ์ฝ่ายแต่หางศรีสุนทรจะเป็น

แผ่นดินพระเจ้าฟราชนชีสก์ ๒ (๑๕๕๕-๖๐) พระราชต์ที่๒ เป็นพระกุฎารัชโกรกเจ็บของศรีแล้ว เมื่อทรงราชย์มีพระชนมายุเพียง๗๘ ทรงทดลองในความงามของพระมหาเศรีตัว—พระนางเมร์ ออฟ ต์ ก็อก— เดย์เป็นโอกาสให้ราชวงศ์รู้ว่าเป็นพระบีศุต้าของพระองค์ ใช้อ่านๆ บังคับบัญชาการแผ่นดินโดยใช้พระนางเป็นเครื่องมือ ผ้ายังต์ โนร์บอง เมื่อเห็นการเปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ จึงคิดกันพระราชาให้หดดูเดียวกับอ่านๆ ของ กษ หงษ์ ๒ แต่การเรื่องนี้ไม่พ้นหุ้งศรีก็อก กดห้อง วงศ์ โนร์บอง ดึง แต่ ก็อก แต่เมื่อต่างฝ่ายต่างไม่ยอมลดละกันจ่ายๆ พระ ก็อก จึงทำการแก้แค้นอย่างครุယ กองเด (บวินชื่อของกองเด) เอง บัง เก็บจะเอารัดไว้ไม่ได้ หากแต่พระราชามาคุกคุกเดี่ย แต่พระนางเมร์ ดึง ต้องกดับ สกอทเดนด์ ไปทันทรมานใจ

แผ่นดินพระเจ้าชาร์ลที่ ๕ (๑๕๖๐-๗๙) พระเจ้าชาร์ลที่ ๕ เมื่อทรงราชยังเป็นทากา ๕ พระชนมายุเพียง๑๐ ปี พระนางกานเซอร์น ค้องทรงเป็นผู้ดำเนิร์ ราชการแผ่นดิน และค้องดำเนิกพระหทัยโดยไกด์ เกิดให้เต็มของการกันหงษ์ฝ่าย กดดาว ก็อ “คากอดิก” กับ

“ โปรดเตือน ” และการกระทำทั้งนั้น เป็นแต่เพียงส่วนเรื่องไปได้ชั่วคราวเท่านั้น เพราะในที่สุดฝ่ายค้าข้อตกลงก้ายเกิดเดือดเดือดรุนแรงอย่างด้วยพากซีເກອະໄນทุกสิ่งทุกอย่าง ฝ่ายพากซีເກອະໄนเดียได้ใจให้ผู้ล่วงบัดเดียวรังควานໃเกตาฝ่ายค้าข้อตกลงทำกรสักการบูชา และทุบตอยรูปเคารพตามใบสัตห์วัดคាខยดิค เรื่องนี้พากค้าข้อตกลงเดือดเดือดเย็นและโกรธแค้นมาก

วันอาทิตย์หนึ่งในปีค.ศ. ๑๙๒๘ ที่ก่อขึ้นมาผ่านมาทางวาร์ซ (Varzy) ถนนที่พากซีເກອະໄนรวมหมู่ทำการเคารพสักการตามดั้วยพากยองค์รัชท์ตามว่าได้ถือดาวเข้าไว้ชั่วพื้นพากโปรดเตือนอย่างเดือดเดือดเย็น การมذاกรรณครุณเป็นการเบ็ดนาๆ

สำหรับตามเมืองอุรุวาร์ส์ คิงตติกานันช์ ถนนรวมทั้งเดินทางหัวลงที่กำลังล้อมรอบหัวเมืองเข้าโดยแต้ว กินเด้านานนับตั้ง ๓๐ ปี กว่า แต่ล้อมรอบหัวเมืองนั้นก็มีภัยไม่นานเท่าไร และรวมเรต้ายเมืองจากเหตุเหตุนั้นแหล่ แผนอุบายนี้ มذاกรรณและตัวรับกอดโคงค่างๆ จึงได้เกิดชนวนทั่วอย่างผิดคาด ก็ซึ่งเองก็ถูกฆ่าและคงลงทุกยิงตายอย่างเดือดเดือดเย็นที่สุด แต่ต่อหน้าวาร์กับม่องเมอร์เงนซ์ มีโชคดีสักหน่อยที่ได้ตัวยังไนทันนั้น

การสืบสกุล ทางศรีภูมิยังนองช้ำเป็นผู้สืบ ส่วนทางศรีภูมิหวานตกแก่บุตรชาย ซึ่งภายหลังได้ราชภิเบกษาเป็นพระเจ้าซึ่งรัชท์

๑๖๕
สัญญาสันติภาพที่แห่งเยอรมนี เป็นสัญญา สงบ การ ชาญ
กรรมครั้งที่ ๒ แต่เป็นการ สงบ ถอน ในยุคเดียวกันของ สัญญา
นี้ แสดง อาการ คด้าย กับว่า จะมี อายุ ยืน ยาว โดย เหตุ ที่ พระเจ้าชาร์ด
ทรง ประทาน นาเกอร์วิค, พระ ชนิชร์, ให้อภิเชก สมรส กับ ยังร์ ออฟ
นาวา (พระเจ้า ยังร์ที่ ๔) คราวนี้ พวກ ยีเกอส์โน จึง พากัน เข้า มาด
งาน ฉลอง การ อุปถิท เชก พระ ราชานุวงศ์ โปรด ประทาน กอดิญญ์มาก ถึง
กับ ส่ง กองทัพ ให้ ไป ช่วย พวกร์ ฟอร์ม เมอร์ ใน เนเธอร์แลนด์

พระนาง กาเซอร์น เมือง ทูง เห็นว่า อำนาจ ของ เชือ ออก จะ คดาย ๆ
จึง ปอง พระหัตติ คิด ฆ่า กอดิญญ์ เพื่อ กำจัด ให้ออก เสีย นอกทาง แต่ พอ
ลง มือ เข้า การ กอบ ไม่ สำเร็จ เดย เป็น เหตุ ให้ พวກ ยีเกอส์โน อาสาญ
แค้น แต่ ด้วย เหตุ นี้ พระ นาง กาเซอร์น กับ พวกร์ จึง เห็น พร้อม กัน ที่ จะ
ฆ่า พวກ ยีเกอส์โน เสีย ให้ หมด เป็น จุด ใน คราว เดียว ให้ หมด พระ ราชาน
คุ้ง ถูก พวgn นี่ พระนาง กาเซอร์น เป็น หัวหน้า บังคับ ให้ ทรง เชื่น พระ
นาม อนุญาต การ

๑๖๖
มี สาชัก เกอร์ ออฟ แซง บีท โกลมิว วันที่ ๑๔ สิงหาคม บี.ศ.
๗๙๗ เวลา ก่อน อรุณ กาเซอร์น ให้อ่าน ต์ สัญญา ทัน ได้นั้น แสง ไฟ สด ว่าง,
ทุก หน้า ค้าง บ้าน พว กชาญ กรุณ ชุม นุน กัน เป็น หมู่ๆ และ อุด เติม ไป หมด,
ทุก ซอก ทุก ทาง ก็ ยัง รับ ไป ยัง บ้าน กอดิญญ์, นี่ พว ก คง ครัว กษ
ตาม ไป ด้วย ครบ ชุด และ พน ท่าน ผู้ เม่า กำดัง คุก เข้า สาว นน คร์ อย,

ເນື້ອກະໜາງ ດາຍແດ້ວເຫຼາ ທິພ ໂຍນ ດົນນາທາງ ມັນຕ່າງ
ຖຸ ປຽບັນກະໜ້າໃຫ້ສະໄຈ

ຈາກ ກົກທີ່ ອິໂນນ ແກ້ຕື່ອງ “ໝໍາ! ໝໍາ!” ການມານູກຮຽນ ພະນ
ເປັນໄປ ທາຍໆ ບັນ ໃນ ກຽງ ປ່າວັນ ເອງ ເກົ່ານ ນັບເປັນ ຈຳນວຍາກົ່າ
ນຸ່ຍີ່ ຕັ້ງ ສູນໄປ ໃນ ກຽວນ ແລະ ຖຸກ ເນື້ອງ, ດົດອາຮົາມາຈັກກົວ,
ຕ່າງ
ນີ້ ວັນ ແຊງນັກໂທ ໂດມີເອງ (ວັນຜ່າ)

ພລຂອງກາຣ ພວກ ຢື່ເກອະໄນ ຮູ່ຕົ້ກ ຕົ້ງໄປ ສັກກຽກ ແດ້ ແລະ
ພວ່ນ ກັນ ຈັບ ຊາວຸຫ ດ້ວຍ ຄວາມ ມັນຕື່ ແລະ ມັດ ອວັງ ນີ້ ພວກຄາຂອດຸດ
ຂຶ້ນ ກົດາງ ທາຍ ດານ ເຂົ້າວ່ວມ ມື້ ດ້ວຍ ພຣະເຈົ້າ ສ້າງດເອງໄນ່ ສາມາຮັດ
ກາພວ່າຍ ຊອງ ຄົນນີ້ ໄດ້ ພົດ ທີ່ສຸດ ກໍ ເລື່ຍ ພຣະທັກ ຕ່ວຽກຄົດ ດັ.

ພັນສານ

๑ ເນຫມາຍນ ๒๙

บท •

ไม่นี่สถานที่ ไม่นี่โอกาส ไม่นี่บุญชะต้า
ให้ไว้เจ้า ด้วยเหตุนี้ พิรับรองได้ว่านี้เป็นหญิง
บริสุทธิ์ - ห้ามไปเก็ง.

มาราเกอริก เดอะ แฟรงซ์วาร์ ใช้ป้ายเท้ากระทับพื้นอย่างเกรียงไกร
กราด คงต้องหัด่อน กดลงไปมา ด้วยความเกียดแค้นไม่พอ
ใจ .. จ้องจับอยู่ที่ หมู่ชนชั้นเดินลับลับ ต่ำกุด เตี้ย อยู่ในภายใต้ห้องพระ
โรงช่องพระราชา

“คิดนกเด็ดปาร์ตี,” หัด่อนออกฤทธิ์ พดังซ้อนสำราดา
อันวากเป็นประกายชัน พิศหน้า ริมเบร์ เดอะ วัก คุ้มนั้น, ขณะที่เขามา
ถึงนกเด็ด ออยู่ห้าง หัด่อน คิดนกไม่คั้ว, ไม่ควรมาเดย เป็นเพราะ
เชือกเดียว, เมอะเชย, เชือ แนะนำ ก่อน, เชือ อันวอกุณพ่อ ของคิดนก
ให้อนุญาต แต่เดียวคิดนก รู้สึกว่า จะให้เชือ ปลดอย คิดนกไว้เสี้ยที่
แฟรงซ์วาร์ จะดีกว่า”

เดองคิดนกหน้าริมเบร์ ร้อนฉ่าด้วย สำเนียงคำปรักปรำ ของหัด่อน
ขณะที่ร้าบปร้ากอยู่บน

“แท้ที่หัด่อนประสึ่งคุณมาเย็นนี่, มาร์โก! หัด่อนว่า - ว่า -
หัด่อนจะต้องอกแตกตาย หากถ้าท่านวิความไม่ยอม อันญาต เพราะ
เช็นนน, ฉัน - ฉันคงคิดว่าหัด่อน - ว่า เป็นความประสึ่งคุณโดยแท้ ของ
หัด่อนเย็นที่จะมาชุมปาร์ตี, แล้ว - ”

“คิดันทราบ ตะค่ำ,” เจ้าหัด่อนยอมค่านน พดังยักไหส์ด้วยความเก้อง แก้น ใจกระซากแซน ของหัด่อนมา “แต่คิดันเข้าใจเดียวว่าไม่เป็นอย่างนี้! ก่อน, คิดันไม่รู้เดียวว่า เป็นพระราชนครที่ คุณน้ำท่านจึงเหยียดราชตานัก ว่าเดว, จนท่านไม่ขอเหยียบพระราชนักร*

หรือว่า, คุปารัต ที่เท่ากับนางเจ้าอยู่นั้น สองคนเท่านั้น ขณะที่ mnuy ทงหาดายเขาริบกัน! เดียวคิดันรู้สึกว่า ปารีส เป็นเมืองที่เดอ — และน่าชังเป็นที่สุด! และคิดันขอ บนบานไม่อยากให้คนของคุณดองมาเกียรช่องอยู่ทันเดย — พอกผู้หญิง หรือก หยั่นและดองหองกิจการ คุ่หมิ่น คนเป็นศรัณ, และช้าง ฝ่ายชาย กบ้า อย่างบรมบ้า, จนไม่รู้ — ไม่เบิดตามองให้ชั้ง ดงไปเพียงแต่ ได้ชั้งที่ พอกหน้า แม่ศรีสาวงามๆ ของเขานั้นเดย — ว่า จะ มีเสียง, มี แวงอะไรบ้าง?”

ตอนนี้ ลังเกต ดุ คงทาง ทงส่อง ของ รัมพร ฉ้าย แสง ดาว ด้วย ความปิต แต่ กมตง แทบทุ หัด่อน:-

* นิค็อ พระราชนักราช เอ่าหลังหนึ่ง ของนครปารีส ทรงครองสัมภูมิ เท่าที่ เรากnow อยู่ทุกวันนี้ บางส่วนเป็นสืบมือ ข้างในสมัย พระเจ้าฟรานซิสที่ ๕ และร่วมกันในรัชกาล ต่อๆ มา นา สำเร็จ กันได้ โดย พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๙ นะไปเลื่อนที่ ๘ แปลง เป็นพิพิธภัณฑ์ เสีย และ ทำบุญ บำรุง ให้ ออที ได้ ให้อากร ที่ ปล้น เก็บ เอา สมบัติ ของ ห้อง เก็บ ภาร ชาติ ประเศษ ต่างๆ ในปี ๑๗๙๐ พาก คอมมิวนิสต์ได้ ทำลาย ที่ หลัง นี้ เสีย ส่วนมาก การ ขยาย พระที่นั่ง ลูฟอร์นี้ นา สำเร็จ ตาม พระราชนักราช ประสังค์ ของ พระเจ้า นะไปเลื่อนที่ ๔ เมื่อปี ๑๗๕๓ หรือ ในรัชสมัย พระเจ้า นะไปเลื่อนที่ ๑ .

“จ้า, หล่อน มีได้เกิดอบตี หรือ พอกแบง์ เดย, แต่ หน้า ของหล่อน เป็น ดวงหน้า ที่ งาม น่ารัก ที่สุด คนที่นั้น, ชื่นใจ” เข้ากระซิบ “ขอโทษ นะจ๊ะ! แต่ พระราชนิ้องค์นั้น (วงศ์วานิช) เชอ ยัง ทางาน สักครึ่ง หล่อนได้ ไม่” แล้ว เข้า จับมือ เจ้าหล่อน มา อีก แต่ ประจุ จุน—เบาๆ ประคุณ จุบ คอก ไม้ เพื่อมิให้ ชอกช้ำ

แท่น, อันนิชา! นารเกอริค จะได้ ยืน เป็น วางแผน แก่ เข้า สักน้อย ก็ หายไป ทั้ง เมื่อ หล่อน เงย หน้า ชื่น จ้องตา เข้า ด้วย ความ เค้น อาการ บูดบัง ปากเบี้ยว ของ หล่อน ก็ยัง หา ได้ ตาม ไม่ หล่อน ก็รู้ว่า คำ ชุมเชย อัน เดย ความจริง ของ เขา นั้น เกิด แต่ น้ำใจ บริสุทธิ์, และ รู้ ต่อ หน้า ว่า เขายัง ใช้ กับ หล่อน แม้ กระนั้น ก็ตี, เจ้า หล่อน ก็ยัง ไม่ จุใจ สำหรับ ความรัก และ ความบูชา ของ รัตน์ปรัช เดอะ ภรรยา นั่น, เจ้า หล่อน เก็บ มนุษย์ ได้ — มนุสสี่ ตน เป็น เหตุ ให้ เจ้า หล่อน กระหาย อย่าง ได้ สิ่ง อื่นๆ อีก, — ที่ แปลงๆ ใหม่ๆ, เป็น ตน ว่า ความกระเส่า ใจ, คำ เสากسر บั้น อยู่, คำ สรวง เติริญ และ การบูชา จาก สาย อื่นๆ, ยิ่ง เสีย กว่า ใจ ยัง กีดขวาง ใน ชีวิต อีก ครั้น แต่ ด้วย ใจ ทอ ถ่าย ตาม ภารด ฝัง ชน ที่ มาก ชุมนุม กัน อยู่ บน หน้า หล่อน อย่าง กระวาย ทัน ใด นั้น หล่อน ตี ดัง น้อยๆ และ โถ หิน ภายใน กาย ก็ ฉุด ช้ำ ชน ย้อน ยก ให้ เป็น ตึ่ด ด้วย ความ สม มาก และ ประหาด ใจ เหตุ ด้วย หล่อน ได้ แต่ ตบ ควบ ตาม อก คู่ หนึ่ง — เยี่ยว เป็น ตึ่ด พ้า เหมือน ของ หล่อน — จ้อง คอม ประท้าน ถ่าย ตาม กับ หล่อน อยู่ บน หัว ระหว่าง หมูชน เข้า คง แดด หล่อน อยู่ ประเดี่ยว ด้วย

อาการเพดินเพดิก ตัวน้ำมาร์เกอริค ก็จ้องตอบ มีอาการแดงของพวงแก้มเพิ่มขึ้นอีก แล้วแตะริมฝีปาก เมื่อนานักดับ

“รัมป์!” หัด่อน กดจ้ำขัน ด้วยเสียงเบา “ใครจะที่รู้ประหนู และถ้าย ส่วนเตือซึ่งว่างนั้นจะค่า! โน่น, ที่ยืนเคียง เมอะเซีย เทิดนูญ์ นั่นไม่ใช่ค่า! ไปข้างข่าย อีกหน่อย นั่นแหละ, ครอง—”

เจ้าหัด่อน ต้องชงัก, ตกใจ ด้วย ความเคี้ยว แค้น มาด้วยปรากฏ อยู่ที่หน้า ของ รัมป์ กันที่ และ ดวงตา ของ ชาญ แบ็ตก หน้าผู้นั้น ซึ่ง เมือก จ้องคุ้ หัด่อน ด้วยอาการ ชัมเชย—กดับ หัดวเด็กดง และ มายา ความ อาฆาฎ ประสังค์ ร้าย เมื่อแต่ บ่าวร่าง ชูราก ของ เจ้าหัด่อน ต่าง จ้อง กัน อยู่ ระหว่าง ๒—๓ วินาที จน ใน ที่สุด ชาญ แบ็ต กัน ก้มศีรษะ นิดๆ ลง คำนับ รัมป์ เดชะ วรรค เป็นที่ เยี้ย แล้ว หาย กดับ เข้าไป ใน หมู่ ชน รัมป์ มอง ตาม ไป จน ดับตา โดย ไม่ได้ ปริปาก พูด เดย ครั้น แล้ว จึง ก้ม ลง ยั่น แห้ง ๆ มองคุ้ น้ำมาร์เกอริค และ ทำ หน้า ดื่น ๆ

“นั่น,” เข้าด่าว ชาญ “คือ เมอะเซีย เดอะ กองด์ เดชะ ดาวอช,”
อาการ ตกใจ ปรากฏ ขึ้น กด ดวงหน้า ของ น้ำมาร์เกอริค

“ ก่าน กองด์ เดชะ ดาวอช ” หัด่อน ร้อง แต่ รัมป์ ผงกศีรษะ รับ
“ ชาวด์ เดชะ เบรอ เดชะ ดาวอช ” เข้าย้าย เสียง ตัน ด้วย ความ ดัน ใจ
ตั้งนั้น, น้ำมาร์เกอริค จึง เข้าใจ ในการ ที่ ชาญ ปรากฏ อยู่ที่ ดวงตา
ของ ชาญ แบ็ต กัน ขณะ ที่ แลดับคู่ หมัน ของ หัด่อน ทั้งนั้น เป็นเพราะ ความ
เกเดียด ชั่ว ที่ ชาวด์ เดชะ เบรอ หรือ อีก หนึ่ง ท่าน กองด์ เดชะ ดาวอช

มต่อรัฐประหาร แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเขานั้น ความเกดายดี
ซึ่งเป็นมรดกสืบสาน ถ่ายทอดให้คู่กันลงมา หาด้วยชักคน แล้ว เริ่มแต่
ครั้งที่ราชบุเดชะรัชกาลกับ อ้วน เดชะมาราเบรอ และเมื่อความหวังที่
จะได้แต่งงานกับศรีที่ตนรักมากถูกบังเอี้ย โดยเหตุที่บิดาของเจ้าหล่อ
ไม่ยินยอม และไปยกให้เดียวกับคุณชั้น ซึ่งเป็นคนมั่นกว่า จึงทำน
กองศศิเดชะสารอุ่นในครั้งกระโน้น ได้มำตอบพากล้าที่ต่อนไปเดีย—โดย
ความยินยอมของ หงษ์—และจัดงานแต่งงานเจ้าหล่อเดียกับคุณชั้น
กองศศิ ตอนเย็นวัน แต่งงานของเจ้าหล่อ นั้นเอง เริ่มแต่บัดนั้น เป็น
คืนมา บัญชีข้อบากหามาง ระหว่างส่องกระจกนั้น ก็สั่งสมงอกงาม แผ่น
ไฟศาสด แต่ทับทิายชันๆ เป็นคำบัญชี ด้วยมีเชือเพิงใหม่ มา กมทับทิว
เปิดชันเต้มอยู่ พาก ตระกูล วรกษ์ ม้า พากเบรอ และเบรอ ฟ้า วรรกา
โดยเบิดเผยหรือไม่ ก็โดยอาการ ทະ เดชะ กัน ดับ ๆ และทุกคราวงาน
ส่องกระชาก ซึ่งมี marrow กอน ประเทศ ฝรั่งเศส บอยๆ สืบแต่แผ่นดินพระ
เจ้าหลุยส์ที่๑ เป็นคืนมา ต้อง^๔
พบเต็อด ส่อง ตระกูล นี้ เข้าจับ^๕
อาวุธอยู่ คุณดัง ช้าง

นายพลเรือเอก จอห์นสัน

และอย่างไร ก็ต้องเปรียบเทียบว่า กองจะมาประชุมในงานครัวนี้ พร้อมด้วยศุภภาพบุรุษ อีกห้องโนน* อันที่ตามคิด นายพดเอก กอดินญี่ เข้ามา

ยังปาร์ต เพราเว่ เท่าที่ทราบ
แล้ว ว่า ท่าน กองต์ เดอะ ถารอช เป็นพวก คาซอลดิค ในราชการของ
พระเจ้าชาร์ลที่ ๔ และเป็นเพื่อน
ผู้มีคุณ ของ ยังร์ เคอบ์ฟอร์

ถ้า จะยกเสียง แต่ ในงานสัง^ค
กรรมที่ ยารนค ซึ่ง คนทั้งห้องต่าง^ค
ได้รับ แต่ ฉกรรจ์ ด้วยกัน แล้ว
ผู้แทน คระกุต อาเมญ หงส์หงส์ ยัง

มีเคย ได้พูดกัน เพราเว่ ท่านกองทั่วไป คิด ราชการทาง มณฑล ฝ่าย
เหนือ เสียง นาน และ ฝ่าย รีบปรึกษาไป คิด ฐานะ ในเรื่อง พอก อีเกอโน ซึ่ง
ต้องการ ตัวเข้าไปทาง ใต้ ของ เมือง ลัลวาร์ จึงเป็นเหตุที่ พระกาเจ^ค
หงส์หงส์ ไว้ห้างกัน แต่ถึง กระบวนการ ก็ต้อง เมื่อเข้ามา พูน กัน อีก เมื่อ น้ำย
วันที่ ๒๗ สิงหาคม นั้น — ในท่าน กิตาง ประชารชน แตะ ใน กองพระโรง ของ
พระราชา — ต่างฝ่าย ก็ต่าง รู้ จัก ศัตรู ของตน และ ตน ทันที

เดี๋ยง นกรับ หงส์หงส์ ฝ่าย ต่าง รู้ ตึก ยินดี ทวาระ ของ การ วิวัฒ ซึ่ง
ได้ กอบ อยู่ เดิน ໄก ตัว เข้า มา แด๊ หงส์หงส์ กวน จะ ย่าน ได้ จาก ดวงตา ของบุรุษ

* โปรดตีสตัน นิทานใน ฝรั่งเศส

ท่านส่อง ขณะที่จ้องประล้านกัน แตะเมื่อท่านกองตุ่นไปแล้ว รับประยุกต์นั้นคงมอง carcasse ไปรังหน้า มือการยืนน้อยๆ อย่างพอใจ ปรากฏที่รัมฝีปาก

แต่ มาร์เกอริท มิได้สังเกตเห็น ความดับของเข้า, ด้วยความคิดของหัวตุ่น ถึง ความสันใจไป ครึ่ง อชุ่ย ที่ ส่วนพื้น รอบ ๆ ข้าง และ เจ้าหัวตุ่น เอง ก็ยัง กับตัว ของตัว

แม่นายา ซึ่ง คือ การ บ้อยอามา แต่เด็ก แต่น้อย หัวตุ่น เป็นผู้อ่อนกวอน ท่านวิดาม เดอะ แฟรงช์วาร์บิดาเม่า, ผู้เคยเข้า ล้านามรุนมา แล้วมากกว่า ๙๘๙๙, เพื่อได้ออนุญาตให้หัวตุ่นไปเยี่ยมคุณน้ำในกรุงปาร์ส แต่เพื่อตู้ งาน ยกเบิก ของ มาร์เกอริท อีก คน หนึ่ง — ‘มาร์เกอริท วงศ์ ’瓦特瓦’ ที่ถือกันว่า สวย นัก ข้าง รัมฝีปาก ตั้งใจ จะ พนง คุ้มน้ำไม่ให้ โกรธ เกิ่ง จึงได้ช่วย อ่อนกวอน ด้วย เป็น สอง เสียง เหตุ บนน ท่าน วิดาม จึง ยอม ออนุญาต ให้น้ำ เพราะ ท่าน เคย อุ่น โถม ตาม ความประสังค์ ทุกอย่าง ซึ่ง บุตร ที่รัก ผู้ ก้าว ร้าว แม่ ต้องการ

เข้า ทาง สอง ได้ ขอก เดินทาง จาก บูร์กี ชาย เข้า บีเรน์ต ขึ้น มา ไป ศูนย์ ที่ เหนือ ด้วย ความ ยัม ยัม ความคิด ความ ฝัน ของ แม่ เทพธิดา มาร์ เกอริท นั้น เดิม ตน ไป ด้วย ความ สร่างงาน และ ความ นั้น ซึ่ง ความ งาม, ความ สวาย อัน เป็น เส้น ห์ ใน ตัว ของ เจ้าหัวตุ่น จะ นำ มา และ เป็น ความ ทง ตั้ง ใจ ของ รัมฝีปาก ผู้ นี้ ติ กิ บี เป็น เจ้า ของ ด้วย ที่ จะ พา ไป อาท โถก

แท้ กวน เข้า ทาง ส่อง ย่าง เข้า เอค์ ปาร์ติ กับ บัน มี แต่ ความ ผิด คาด
ผิดหวัง, ซึ่ง อย่าง น้อย สำหรับ คน หนึ่ง ความ งาม ของ มาตรฐาน เกอร์ตี้ ซึ่ง
เคย เป็น เยี่ยม ณ ปูรະ เก่า ที่ แฝง ชั้ว กาลับ มี คุ้น หมาย คุณ ใน งาน กุ
ศิร์ งาน ใน ปาร์ต แต่ ความ ผัน ที่ จะ เอา ชนะ ใน เชิง งาน รู้สึก ออก จะ
ช้า มาก ที่ จะ สมหวัง

ในพระราชนิวัติburyพันธุ์, เมื่อมาร์เกอริตมาคานิ่งถึง คงคา
ของ เมืองเชียงใหม่ เดอะ กองทศเดช สารอธิการที่ จังหวัดหมู่ ชน น้ำยัง หล่อ
บน อาคาร ชุมชนโดยเบ็ดเนย แต่เจ้าหล่อนก็ยัง, แต่เมื่อมามาคานิ่ง
ยก ถึง คงคาคุ้นเคยกันนั้น เมื่อ ข้อนี้ สนับกับ ของ สาย หล่อ หล่อน
กับบุก โพลง ด้วยความคึกคัก แต่จะ หล่อนก็ยังอีก ใจของหล่อน
เดือน ด้วย ความ ทึ่นใจ ความ กระหาย ใจ จะเด่น กับไฟ อัน จะ ทำให้
รีบปรุง กดดึงหัว คุ้น ปรับน้ำกษัตริย์ ขัน หน้า ไฟ เช้า ลิง คงใจเจ้าหล่อน จำนวน
ภาระ แห่ง ความ ผิดคาด, ที่ เจ้าหล่อน ถูก ทอดทิ้งไว้ ในที่ ชุมชนชน, “ได้
เข้ามา บ้าน สมอง ของเด็กใจแทรก เพราะ หล่อน ชินแต่ การ บูชา และ ความ
เชื่อฟัง จาก ชน รอบๆ ข้าง ที่ เจริญ เข้ามา ประจุบ หล่อน แต่ หล่อน กด
มุ่ง หา โอกาส อยู่ เสมือน ที่ จะ ก่อ ความ รำคาญ ให้ หมู่ ผู้ ซึ่ง รัก และ บูชา
หล่อน ความรัก ทั้งนี้ อาจ พิศวง ได้ จาก คงคา ที่ จังหวัด หล่อน เสื่อมลง
จะ บอก ว่า หล่อน สวย และ คง สวย เสมือน ล้านรับ เช้า

ແຕ່ໄຊຄດາກ ດູ້ເໜີນອັນ ຈະ ຄອຍງົງ ນາຫາ ຫດ່ອນເສັ່ນອົດວ້າ ໄຊຄດາກ
ອັນນີ້ຕື່ອ ທ່ານ ກ່ອງທ ເຄີມ ດາວວິຊ

โดยทางสืบสานเด็กๆ น้อยๆ ในไม้ข้ากของคุณทรายได้รับได้ว่า หนูนิ่งผนังงานที่ไม่กับรั้วเปร์ เดอะวาร์คันน์ เป็นไคร์ และอาการที่หล่อนยืนรับเข้ากับเป็นส่วนอันเหมาะ ทำให้เขามองเห็นช่วยกดที่หล่อนทำไว้ด่อ

ท่าน กองต์ ยอน สีดา เวดา คอย อญู่ นาน จน กะหง รั้วเปร์ ถูก เรียก
และ หัง กุ่ หมน ไก กับ เด็ค พู ชิ่ง เข้า รู้ จัก แต่ คุ่ เคย แต้ว กองต์ คง เติน
แซก หมู่ ชัน เข้า ไป เป็น โอกาส เมนะ ที่ บัง เอิญ เข้า รู้ จัก เด็ค พู น จิ่ง
ขอ โภช ขอ โพย พอ เป็น พิธี ในการ ที่ จะ กัน ให้ ท่าน เดียง ไป เสีย แต้ว
และ ตคร ก์ เริ่ม เปิด ออก

นาร์เกอร์ต เห็น เข้า ตรง มา ก์ ยั่น ชัน อึ้ก ใจ เต้น แรง เพริ่ง ความ
ประหม่า ใจ หล่อน มี ได้ คิด เฉลี่ยว เดย์ ว่า ท่าน กองต์ จะ มา ถว ต่ำ กด
กับ หล่อน หรือ คิด ว่า ความ หมาย ของ เข้า จะ บัก ไป อึ่น นอ กจาก จะ มา
กด ตัว ชวัญ ชน ความ งาน ของ หล่อน หล่อน กัน คำนับ รับ ด้วย ความ
ยินดี และ เต็ม ใจ เป็น ที่ ยิ่ง แต้ว และ เตรียม ตัว ไว้ รับ ความ นี้ ชัย ชิ่ง
หล่อน ได้ นั่ง แสง ห้า เริ่ม แต่ เมื่อ หล่อน ก้าว ออก จาก แฟรงช์ วาร์.

หล่อน รู้ ลึก ยินดี ยิ่ง ที่ ได้ ทำ ให้ ชัน ทัง หด หาย รู้ ลึก อิจฉา ในการ ที่
หล่อน ได้ มา เคียง กับ ยำ มาตรฐาน ที่ ตั้ง ผู้ นั้น ความ ตั้ง และ ความ ถือ ดี ดัง
ของ ท่าน กองต์ กระทำ ให้ หล่อน รู้ ลึก เห็น ว่า รั้วเปร์ เป็น คน ไม่ ดี ใจ สัก ตัว
อะไร นัก ยิ่ง เมื่อ หล่อน เห็น เครื่อง แห่ง กาย อายุ ไอ อ่า และ นารายา ก
เช่น ช้อย อัน เป็น คุณ สมบัติ ของ ท่าน กองต์ ด้วย แต้ว หล่อน ก์ คิด เหยี่ยด
เสื่อ ผ้า อัน คร่า เครื่อง และ ท่าทาง ชริ่ม ครั่ ของ กุ่ รัก นั้น แหะ เป็น ความ ผัน

ສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງທດ່ອນ ຜຶ້ງອ່ານໄດ້ ຈາກຄວາມຄາ ອັນຄນ ວ່າ ທດ່ອນ ‘ຮອບເຫຼາ’
ຄໍາທີ່ເຫຼາແລ້ວ ອາການ ນຸ້າທາ ທດ່ອນ ອຍ່າງ ດັກຊື່ງ

ເນື້ອທ່ານກອງຕໍ່ເຫັນວ່າ ທດ່ອນໄນ້ ມີຄວາມ ຮະແງສົງຕົ້ນ ອະໄໄຣ ເດຍ ນອກ
ຈາກ ຖຸກາ ຄໍາພູຜູ ຂອງເຫຼາເປັນ ສັນຍາ ກົມ ດິນ ອີ່ຢູ່ໃນຫນ້າ ແດວວະເດືອກ
ບັນ ຍາດູກຍອມບັນ ທດ່ອນເຫຼາໄປຈຸນເພື່ອ ພອກບັນ ຄວາມ ກະຮ່າຍ ແລະ ຄວາມ
ຫົ່ງຂອງ ທດ່ອນ ປັນ, ພາຍໃນເວດາ ອັນ ລວດເວົ້າເຫຼາຈຶ່ງ ສ້າມາຮັກ ສ້າມາກັບ
ກັບ ທດ່ອນ ເອງວ່າ ເຫຼາໄດ້ຕົກເປັນ ກາຫະ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈານ ຂອງ ທດ່ອນ ກັງ
ກັງ ນັ້ນ ຍ້ອນ ປະກາບອນ ດ້ວຍ ຄວາມ ສ້າມາຢູ່ ອັນ ຍັງໃຫຍ່ ຜຶ້ງເກີດແຕ່ ຄວາມ
ພຍາຫານ ທີ່ໄດ້ເຝັ້ນຝຶກ ຝູນ ທ່ານ ຄວາມ ສູນູ ໄຈ ໃຫ້ເຫຼາ ອຍ່າງ ເຫດືອ ໄຫາຍ
ທີ່ຈະໄດ້ເຫັນຜົດຂອງ ດຳນັ້ນ ຍ້າທີ່ ທດ່ອນ ຈະຮັບໄວ້

ເນື້ອ ອຸ່ນ ພາກັນ ມານັ້ນ ອີ່ຢູ່ຂ້າງ ນ້າຕ່າງ ເພີ້ນ ມາດາມ ເຄີ ດາຊູ່ ເຕີນ
ຜ່ານນາ ກາງ ນັ້ນ ແລະ ມີພວກ ນັກຮັບຄານ ແກ້ມາ ເປັນ ພຣວນ ດາມເຄຍ ມາຮ
ເກອວົວ ຄົງ ກັບ ພອກ ປັກ ຊັນ ຄວາມ ຈານ ແລະ ເຫດີວຽ ແຕ່ ດາມ ເຊັ່ນ ເຫດວ
ກັບ ຖຸກາ ຄົນ ທີ່ໄດ້ເຫັນ ມາດາມ ເຄີ ດາຊູ່ – ຕາມແດງ ຄວາມ ຈານ ຂອງ ແມ່ສົ່ງ
ຜູນ ຂອນ ແຕ່ ທ່ານກອງຕ່າມ ເຈົ້າທດ່ອນ ອຍ່າງໄນ້ ຮັ້ງສຶກ ສັນໃຈ ອະໄວນັກ

“ຄູນ ຄີດ ວ່າ ມາດາມ ເປັນ ເຫັນ ເຫັນ ນີ້, ມາເຄີນ ວ່າ ເຫັນ?” ເຫຼາ ຄາມ
“ອ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ແກ້ມອຂະເຄຣະທີ່ ດືມກາ ວ່າ ອັນ ທີ່ ຢິງ, ສໍາຫັບໃຈ ພົມ”
ບັກໄຫ່ ແລ້ວ ອາການໄນ້ ພ່າຍກ ແຍແຕ່ “ຜົນໄນ້ ຍັກຮອບ ຄວາມ ຈານ ຂໍ ອຍ່າງ
ແມ່ວັນເຕີຍ ຕ່ອງໄຫ້ ແກ້ມ ອົງຕາ ອຍ່າງ ພວນ ຈຸນ ຈະດື່ມເສີ່ນໄດ້ ແລະ
ຜົນ ຕັ້ງແສ່ງກອງ ຜົນ ຈະ ຍັງໄນ້ ຂອນ ນິຍົມ ອ້ວຍ ສົນ ມາດາມ ເຄີ ດາຊູ່.”

มาเกอร์ต เดือดุดันหน้าแดง ด้วยความยินดี เมื่อ หตุ่อนมา
คิด ทบทวน คู่รัก แจ้งในข้อหมายที่ เมื่อวันช่วงเดือน ตุลาคม ชนนก และ
นักในใจ ถ้าความรู้สึก ล้ำผ่าน ของเขางามาก ช่าง ท่านกคงตื่นเมื่อเห็น
ว่า หตุ่อน ลง เสื้อเข้าอย่าง จริงจัง ก็ บังเกิด ความ ลับาก ที่ จะ ซ่อน
ความซันไว้ ใน หน้า ครั้น ปรากฏ ว่า อุบมาย ของเข้าได้ ผิด ท่อน ความ
คาดหมาย และ เมื่อ เห็นว่า การ สั่นทนา ด้วย ถ้อยคำ ยั้ง กับ มาเดย
มัว เชต เดอะ แฟรงช์วาร์ ไม่ จำเป็น ที่จะ ยึดต่อไป ทั้ง ไม่ เป็น เกรียง หย่อง
ใจ อย่าง จะ พึง ทำให้ เพดิດ เพดิน อยู่ ต่อไป ได้ เข้า จึง ปักตัว และ พา
หตุ่อน ไป มอบไว้ ใน ความ อาภัคชา ของ มาดา ตาม เดอะ ครูวัด อ้าง เหตุ
ว่า นี่ ราชการ ที่ จะ ต้อง ฝ่ารับ ใช้

“ ผม คง จะ ได้ พับ คุณ พร่วง นั่น, มาเดย มัว เชต ? ” เข้า ถาม
ขณะ ที่ ก้ม ดง ยัง มือ หตุ่อน “ เรา จะ ได้ พับ กัน อีก ไหม ? ” และ คุณ
คง จะ ให้ โอกาส ผม สั่นทนา ด้วย หรือ ไม่ ? อา, มาเดย มัว เชต ” เข้า
เสริม ต่อไป ขณะ ที่ หตุ่อน กำ นารยา แกดัง อิศ เยือน, เดี๋ย ประหนึ่ง จะ
ปฎิเสธ “ คุณ คง จะ ไม่ ใจ ร้าย ถึง กับ ปฎิเสธ นะ ครับ ? ” แม้, เทพ อดีก
ควร จะ เมตตา แก่ เข้า ผู้ ก้อน เศียร เข้า บูชา, ไม่ เช่น นั้น ใน ชีวิต เปของ
“ หน้า เข้า จะ เป็น อย่าง ไร ? ” เข้า จะ ต้อง ตาย – ตาย ด้วย ความ ตรอมใจ,
ตาย จาก ความ รัก “ อา, คุณ ย้ม เยาวะ ! นิจชา, คุณ ช่าง ใจ ร้าย เหลือ !
แต่, ถึง เวลา เลี้ยง แล้ว ทั้ง จะ ต้อง เข้า ฝ่า จน กว่า จะ พร่วง นະ ครับ ! โไอ,
เวลา คง จะ เดย ดับ ไป อย่าง ช้า เหลือ กัน แม้ ไม่ มี ความ หวัง อยู่ หตุ

ເຊິ່ງ ດວງໃຈ ອຍໍ່ແດກ, ນາເຄອມວ່າເຊດ, ພມ ຈັກ ຕັ້ງ ຕາຍ — ຕາຍ ຕົກ່າຍ ຄວາມ
ຊາວໃນ ດັນນີ້ ອ່າງ ແນ່ນ໌ ແຕ່ນີ້, ພມຈະກັບຜົນ ດັ່ງ “ເມື່ອງແມນ” ແດ້າເຂົາ
ກໍໂຄສັກນັບຢ່າດາໄປ ຂ້າງ ມາຮ່າງເກອວິທິກໍແດຕາມ, ດວງທາ ພຣວາງ ເປັນປະກາຍ

ແມ້ກະຮຸ, ເມື່ອ ວິເປັນ ນາວັນ ທດ່ອນ ກັບໄປ ສັ່ງ ທີ່ ບັນ ນ້າຂອງ ທດ່ອນ
ທດ່ອນ ຍັງ ນີ້ ໄດ້ ເຂົ້າ ດີ່ ທ່ານ ກອງຕໍ່ ຮ່ວ່າ ການ ນັດ ທ່ານ ສຳຫຼັບວັນ ວຸ່ງ ຂັ້ນ
ວິເປັນ ວຸ່ງ ຕື່ກີ່ ເພີ່ງ ແຕ່ວ່າ ອູ້ເໝື້ອນ ທດ່ອນ ກ່ອຍເບີກນານ ແລະ ແນດັມ ນ້າກັ້ນ
ປະຈາບ ກັບ ທີ່ ເຂົາ ປົກ ສົມອັນ ນາ ແຕ່ວ່າ, ເຫຼຸ້າ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ຂ້ວ່າ ຢ້າຍ ອັນ
ຫ່ອນ ຍຸ່ ໄຕ້ ມັກ ດີ່ ດົກວານ ດີ່ ອາວົ້າ ອອນ ຂອງ ຖວຍ ນາຄາ ກຽງ ປັກ່າ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ວຸ່ງ ສຶກເບາໄຈ ໂດຍ ທີ່ ນັກ ເຂົາວ່າ ທດ່ອນ ມີ ອາວຸນ ດັ່ງ
ຄດອອດເຖິດ

ວິເປັນ ເຄົາ ພາດໄປ ຜັງ ພັນເສັ້ນ ຈາກ ເຫຼຸ້າ ແຫ້ ຈົງ ທີ່ ທຳ ໄທ ທີ່ ທຳ ໄທ
ປາໄມໂທ ຊີ່ ຮ່ວ່າ ອັນ ຄວາມ ດົກ ຂອງ ທດ່ອນ ແລະ ຂະນະ ເນື້ອ ເດີນ ກັບ ທີ່
ອຍໍ່ ວິເປັນ ຍັ້ງ ຍັ້ງ ດົງ ດາວາ ອັນ ກອນ ແລ້ງ ນວດ ຍຸ່ ແຫ້ ອົງ ເຕັ້ງ ທີ່
ໃຫ້ ຄົ່ງ ດວງທາ ຂອງ ມາຮ່າງເກອວິທິ, ຂຶ່ງ ຈຳນາ ປານ ຖຸ້ນ, ກຳດັ່ງ ຈັ້ງ ອູ້ເຂົາ ທີ່
ນ້າກັນ ເປັນ ພຣວາງ ຄວາມ ຜູກພັນ ລັກ ໄກວ່າ ວິເປັນ ໃນ ທດ່ອນ ນັນ ປວກສົກາກ
ຂ້ອງ ອົມຕີ ແນ້ ແຕ່ ນ້ອຍ

ແລະ ມາຮ່າງເກອວິທິ ແහນ ມັນ ຂອງ ດາວ ເທົ່າ ເດີນ ກັນ ນັນ ໂດຍ
ກາງ ຂ່ອງ ມັນ ດັ່ງ ທັນ ອອນ ແຕ່ ທດ່ອນ ນັກ ເຫັນ ເພື່ອ ວາງ ຖຸ້ນ ທີ່ ນັກ ທ່ານ
ກອງຕໍ່, ພດຍ ທີ່ ດັ່ມ ກາບ ແລະ ດວງທາ ອັນ ຍັ້ນ ມີ ແຕ່ ກັດ ທີ່ ຈົ່ງ ຈັບຕາຫ ທດ່ອນ
ເປັນ ທີ່ ບັງ ດັບ ແຕ່ວ່າ ແລະ ດອນ ໄກນິດ ແຕ່ ຈົ່ງ ຄວາມ ພອຍ ໄຈ ແຕ່ອນ ຈຶ່ງ ເຈົ້າ ອັນ

ด้วยพรุ่งนี้ มิใช่ หรือ ทดสอบ ก็จะได้เห็นเข้า ยิ่ง พรุ่งนี้ พร้อมทั้ง ความสุข เพลิดเพลิน ทั้งหมด ก็จะ อุบัติขึ้น และ ทดสอบ กยม ทั้ง ทดสอบ ๆ

แท้ อย่า ! วันรุ่งขึ้น นั้น เดิมไปด้วย ความ ผิดคาด และ ตื่นใจ ด้วย เมื่อถึง เวลา ที่ ท่าน กอง ทัพ มา พบรากอ ภิริค ไม่แท้ รีบปรี จะ ดำเนิน ยัง ใน ที่สุด เมื่อรีบปรี มา ชาร้าย ที่สุด หน้า ของ เขายังคง ช่างร้าย

“อะไร กัน กะ, อะไร กัน ?” มาร์เกอริค ออก อยุธยา รับ สาว เท้า ของ กิ่ง ไป รับ หน้า เขายาวุบกอด ทดสอบ ไกว ใน วัน แขวน และ หัว ระหง ที่ๆ

“แน่, แน่, ชื่น ใจ ไม่มี เหตุ อะไร ที่ จะ ทำ ให้ ทดสอบ กด้วย หรือ จะ ขับ ลูก หู ตาม ให้ ประดาศ ไป จาก แก้ม ของ ทดสอบ หรือ ก็ แม้ กิ่ง เรื่อง นั้น พอก จะ เป็น ช่าง ร้าย ได้ ก็ ตาม, เทพย์ เจ้า คง ทราบ, คือ เป็น เรื่อง เกี่ยวกับ นาย พลด เรื่อง เอก เมื่อ เช้าน ท่าน ถูก บาดเจ็บ จาก กระสุน บน ศีรษะ, เมื่อ เดิน กด้วย จากราชวัง ดู ฟรี บาดแผล นั้น ไม่ ดู จะ สาหัส นัก ถูก กิ่ง แขวน ชัย และ ก็ ขอ มือ เท่านั้น และ หมอบ ปาร์ บอก ว่า ท่าน จะ หาย ภายใน เร็ว วัน แต่ สำหรับ ผล และ ความ คาด หมาย ของ การ ประทุษ สุร้าย รายนี้ ใคร เดี๋ยว จะ สามารถ พยากรณ์ — ได้ว่า จะ ไป ลง เอย กัน แค่ ไหน ? อ้าย คน ร้าย มัน หนึ่น ไป ได้ ก็ มาก ว่า พอก ลหุย ของ ท่าน อา มาร์ต จะ พัง บ้าน เข้า ไป จบ โดย ทัน กวัน เหตุ ด้วย มัน ผู้ กาม ไไว แล้ว จึง หนึ่น ไป ได้ ลูก กอก มัน ออก ไป ทาง ป้อม รัตน์ แขวง ต่อง ต่วน — แต่ ถึง จะ นี่ พอก เราก ต้อง คน กวด ตาม มัน คิด ฯ ไป เป็น ทาง ไก กด ก็ ตาม มัน กบยัง หนึ่น ไป ได้ แต่ นี่ ไม่ ลุ้น กระไว นัก เพราะ ไม่ ใช่ สิ่ง ที่ เราก ต้อง การ, เป็น แต่ เพียง เครื่อง มือ เท่านั้น, อ้าย

ນີ້, ອ້າຍເຈົ້າດັ່ງນີ້, ທີ່ເວົາທັງການ, ອ້າຍສັກວ່າ ກໍ່ນະ ມັນຄວາມ
ທັງຮະວັງຕັ້ງຂອງນັ້ນໃຫ້ນາກ ມີຫຼາຍຄນ ທີ່ອຢາກຈະໄດ້ເລື່ອນ ຄອຫຍ້ນ
ພຣະວາຊາທຽບກ່ຽວມຳກໍ ວັນລັ້ງໃຫ້ ເມອະເຊີຍ ເຄີຍ ຖຸ ຈັດການ ຕິບສົວນ ທັນທີ
ແສ່ ດັກຄອນ ອ້າຍຄນຮ້າຍ ນາເຂົ້າ ຕະແຜງແກງ ແຕ່ເຂົ້າເຫັດໆນ ຄວາມສົງກວນ
ແລະ ດົກຄວາມຢູ່ຢາກໄກ້ເສີຍກໍໄດ້ ເມອະເຊີຍ ເຄີຍ ກໍ່ນະ ຮູ່ຈັກບ່ອງກັນ
ຕັ້ງຂອງເຂົາໄດ້ຕໍ່ ດົງແນ້ມຈະເປັນ ການແກ້ກັນຂອງພຣະວາຊາເອງ ຢັ້ງກັບ
ເມອະເຊີຍ ເຄີຍ ກອງເດີ ໄດ້ ເຂົ້າເຝົ້າ ການ ຖຸ ຂອງຄວາມ ຍົດຫຽວມ ໂດຍເວົ້າ
ແລະ ດົງແນ້ມ ດັນເອງ ຈະເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າສັກສົ່ງທີ່ຕ່ອງ ຜ້າຍເວົາ ແຕ່ ພຣະອົງກໍ
ທ່ານຍັງ ອ່ອນ ອ້ານາ ນາກ ນັກ ທັງນາຄານ ກາທເຫວົນ ກໍເກີຍດ ເວົານາກ
ກວ່າທີ່ຈະ ກດັວເຈົ້າ*

“ ບັນ ລັງ ຂອງ ຕ່ອງ ສ່ວຽກ໌ ໄດ້ຂ່າຍ ບັນດາດ ທຳ ໃຫ້ ດ່ອນ ໄດ້ກັບໃນ
ອູ້ທີ່ ແພງຫຼັກ, ມາຮ່າງໂກ ທ່ຽວໃຫ້ ເມອະເຊີຍ ເຄີຍ ວິດານໄໝໄດ້ ອຸນໝາດໃຫ້
ທ່ດ່ອນເຂົ້ານາປາກ່ານ ດົງແນ້ມຈະໄນ້ ມີອັນຕរາຍ ຢ່າງໄດ້, ດ້ວຍເຮົາຍັງນີ້
ເຈົ້າສົ່ງ * ແລະ ພຣະເຂົ້ານາກຸາພ ຂອງພຣະວາຊາຄອຍ ປົກນົ້ອງອູ້ ແຕ່ ສໍາຫຼັບ
ເວດານ ແລ້ວ ພວກຜູ້ຫຼົງ ຄວາມ ຈະ ອູ້ນັ້ນ ເພຣະໄນ້ ເປັນ ການ ປຣາກກັຍ
ສໍາຫຼັບເພີ່ມ ອັນ ນອກ ຈາກ ເພີ່ມ ຂ່າຍທີ່ຈະ ເຖິງວາ ເພີ່ມ ໃຫ້ ນັ້ນ ຈະ ຮູ່ເຖິງ

* ທ່ານ ຈຶ່ງ ອອງຮັກຍາພຣະອົງກໍ ເຮັມໃຫ້ ອັນໃນປະເທດ ຜົ່ງເສດເມື່ອ ດ.ຕ.
๑๖๖ ສໍາຫຼັບໃຫ້ຮັກຍາພຣະອົງກໍ ດ້ວຍເປັນທີ່ ນິຍົມ ອັນ ວ່າ ເລືອດ ສວັນ ເປັນ ເລືອດ
ທີ່ແກ່ວນອດ້າ ດັ່ງປ່າອອຸງຕົວອ່ອງໃນ ການ ຮັບທີ່ ພຣະວັງ ຕຸລເລອວ່າ ເມື່ອນີ້ ๑๗๕๒
ທ່ານ ຮັກຍາພຣະອົງກໍ ເຫັນນີ້ ໄດ້ ອູ້ຕ້ານ ທານ ພວກ ຂົນຄ ຄອມນົວນິສ ຈົນ ດັກນໍ້າ ຕາຍ
ໜົນ ທ່ອ ນາມເມື່ອນີ້ ๑๘๐๕ ໄດ້ ຮັນ ຮົມ ຈັດ ຈຶ່ງ ຕັກນັ້ນ ອົບ ແຕ່ ຜົກທຸກມາຍຸນ
ເລືອເສີຍເມື່ອນີ້ ດ.ຕ. ๑๘๑๐

ต่ำๆ มาก กว่านั้น ถ้าขยันหนักอ่อนก้าวตั้ง ปรารถกัย อยู่ในฟร่องชั่วไว้,
ยอดรัก เพราวนนพ ฉันคงส่งให้มาร์ติงไปบอกกันให้ เตรียมตัวพร้อมไว้
อ้อ, แล้วหตุ่นจักแจง บอก พากสาวให้ข้องหตุ่นด้วยซึ้ง เมื่อมเหตุ
อะไรเกิดขึ้น หตุ่นจะได้ออกจาก ปาร์ตี้ได้ทันที ฉันจะตามไปส่งจน
ถึง มองฟอร์ตแตะ ต่อหน้าไป มาร์ติง จะ ค่อย ระวัง หตุ่น เตรียมไว้ให้
เสร็จนะ! อ้าว, ตายจริง ฉันเข้าเกินไป” ขณะเมื่อเจ้าหตุ่น เกาะ
เข้าแน่นหน้า ชัด แต่ตัวสั่น “ฉันทำให้หตุ่นตกใจ ขอโทษ เกาะ
ด้วยคำเตือนญาของพระราชา ท่อท่าน อาณิรัตน์ เวลาจะปรารถกาก อันตราย
ฉันเกรงว่าจะไม่เป็นอันตรายโดยตรง สำหรับพากเรา ยังเกอะโนน แต่
หาก พระราชาทรงกรุณา เดชะ กษัตริย์ ฉัน ก็ แค่ใช้อำนาจ รุ่นแรง กับเข้า
ก็อาจ เกิดความยุ่งยาก ฉันได้ เจ้าบานาเพร์ แต่ ฉันเห็นว่า หตุ่นไม่
ควร จะ มา อยู่ ใน น คร ป ร า ว ร ต ถ้ามี พาก ชน ก ด้วย โครง จะ เก็บ รู้ ได้ว่า
เมื่อ เกิด การ วุ่นวาย ฉัน แค่ เหตุร้าย ฉัน จะ แผ่ช้ำนไปทางไหน นี่แหละ
ฉัน คง ส่ง ว่า “ คง เตรียมให้พร้อมไว้ ” เท่านั้น แหละ ”

เมื่อ ได้รับ ความ นั้น ใจ แตก, มาร์กอเรต คง ยอม กับ เธอ แต่ ก
ตอน ใจ ใหญ่

“ แต่ คืน นี้ จะ ไม่ มี งาน ฉลอง ก็ วัน รึ ค่ะ ? ” เจ้าหตุ่น ถาม, ปาก
แบะ ด้วย ความ ผิด คาด

“ ฉัน เข้าใจ ว่า คืน นี้ คง จะ ไม่ มี ใคร นี่ ใจ เต้น ร้าว ได้ เดย ด้วยเหตุที่
ยัง คง เด็ก กัน ทุก คน, ชั้น ใจ ” เข้าตอบ “ พระราชา ยัง ไม่ โบรัง พระหทัย
พอ ก จะ เป็น การ เดียง นี้ ได้, แต่ สิ่ง เหตุ น คง จะ ผ่าน พัน ไป เร็ว แต่

ບາງທໍ ຫດອນກໍຈະໄດ້ໄປໃນງານເຕັ້ນວໍາ ເນື່ອນໍາຍີນ ພຣະວາຊາເສົ້າ ມາ
ເຢືນທ່ານ ອານິຣາດ ພຣ້ອມເຫດ່າເສົ້າຂຶ້ນ ວາຊກາຮ່າທັງຜາຍ ທ້າວ ພດເວັນ
ຜັນທັງໄປເຕື່ອວັນ ດະ ອູ້ແຕ່ໃນ ມັນນະ ແກ່ໄມ່ນໍ້າທີ່ຈະຄັ້ງ ຕາງໃຈຫວຼາກ
ດ້າ ຫດ່ອນ ຕັ້ງການ ຜັນກໍໃຫ້ມາຮັກໄປຄານ ອຳຍ່າກດັກເຫຍ ຜັນຈະວົບ
ກດັນນາໂໄຍເຮົາ ແຕ່ກ່ອນທໍ ຜັນຈະໄປ ທ່ດ່ອນທັງໃຫ້ຜັນຂຶ້ນໃຈ ກຽງ
ໜີ້ກ່ອນ” ກອດເຈົ້າຫດ່ອນເນັາງໄວ ໃນ ຄົງແຂນແດວ ຈຸນພຶກກໍຣົມຜິປາກ
ອ່າງເຖິ່ງ ເຖິ່ງຮັກ “ດວງໃຈ” ເຫຼາພິມພໍາ, “ຫດ່ອນສ່ວຍຈົງນະ!” ແລະ
ນາຮເກອວົກກໍ ກອດເຂົາກະຮັບແນ່ນຫາຍໃຈ ຕໍ່ກ້ອນ ດ້ວຍຄວາມ ອິນໃຈ ແກ້
ຈົງ ກິຣຍາ ດັບຢາກຮ້າຍ ຂອງ ວິເປີຣ໌ ນັ້ນ ຈານນໍ້າຮັກ ຖຸກ່າທ່າເຫຼົາ ໃງ້າ ຂອງ
ເນອຂໍ້ຍ ເຄົ່າ ດາຮອ້າ

ວັນທີ ๒๒ ສິງຫາຄມ ດ່ວງໄປເຂື້ອຍໆ
ສີກາພ ຄວາມ ເປັນ ອີ່ ຂອງ ກຽງປາວີ່ສ
ນັ້ນ ດ້າ ຈະ ມອງຄ ແຕ່ ເມີນ ໃງ້າ ແດ້ວ ຈະ
ຮູ້ສັກ ສົງບສັດ ເພວະ ດ້ວຍ ດັກແດດ
ແຜດເຜົາເລີຍຈຸນເຫັນອ່ອນ ແຕ່ເພື່ອງ
ໄທ ພິວກາຍນອກເຂົາໄປເທົ່ານັ້ນ, ປາວີ່ສ
ກຳ ດັງ ເຄືອຂ ພດ້ານ ແກ່ ຈະ ວະ ເບີດ.
ພວກຢ່າເກອງ ໂນຕົ່ຕ ຕ່ຽວພດ້ວຍເຄຣອງ
ສັຕຽາວຸຊ ຄຽບ ມື້ອ ພາກັນ ເດີນ ກດັນ

พระนาง ດາຮອວນ ເຄົ່າ ເມືດີ

ໄປ ກດັນ ນານໍາໄສແກດ ເຄົ່າ ກ່າຍ ຊຸບຊົບ ບອກຄວາມ ເຈດນາຮ້າຍ ຕ່ອ ດົກ ແກ
ກັນ ແດ້ກັນ ຜ້າຍ ພຣະວາຊາຂຶ້ນ—ພວະນາງ ກາເຂົ້ອວນ ເຄົ່າ ເມືດີ— ຂັນນະ

ทรงดำเนิน งาน เว้ยน อยู่ ภายใน พระตำหนัก ณ พะรราชวัง ดุฟร อย่าง คุ้ร้าย
ทรง กรา ความ อ่อน ผ่อน ผื่น ของ โนเมะะแวร อย่าง สาหัส และ กรุจัน
พระพักตร เมื่อ อัมบราชป่าเร มาทุด เดียว เป็น นาดແຜด เด็ก น้อย
ถนน แหบ ทุก ถ่าย ลง งบ เงิน หมด จะ มี คน อยู่ บัง ภ์ ต่าง สรวพ ด้วย
อาดูช ครบ นี้ อี รับ เดิน ไป สู่ ที่ มั่ง เงิน ๆ เมื่อ มี เสียง ฝ่า นา คัว หนึ่ง
กระหบพิหน บน ถนน ก้อง มา ก้ม ศรีษะ คน ห่อ อยู่ โปรด ยืน ออก ไป ตาม
ซ่อง หน้า ต่าง แล้ว ภ์ กดับ หด หาย เข้า ไป อย่าง คุณ นี้ ภาพ แล้ว ทุก ถึง ทุก
อย่าง ภ์ หยด ลง งบ คำน เดิน

วัน นั้น ค่อน ช้า บ่าย มา ถัก หน่อย รับ เดอะ วรา กดับ มา ออก
นำ เอา ข้าว ที่ พระราชา เสด็จ ไป เยี่ยม กอด นิญ มา เด่า ให้ พัง

“ เรียน ร้อย หมด แต่ ” เจ้า พุด, เมื่อ การ ปฏิสัตถิ ชั้น ตัน กับ
มา ราก อริ ต แต่ น้ำ ของ หด ตัน ตัน คง แต่ “ อาการ ท่าน ยานิราด คือ
ทุเดา ชั้น บัง ดะ และ พระราชา ทรง พระกรุณา มาก พระองค์ รับ ตั้ง^๔
ให้ ช้า ราชการ ใน พระราชน ด้าน กัง หัง หมด โดย เสื้็ คัย, ดัง นั้น มา คำน
กา เขื่อ ว่น, เมื่อ เชี้ย ตั้ง นู จึง ໄค ไป อยู่ ที่ หัน ด้วย จะ รู้ ลึก ชบ ชั้น กด้วย
กับ ได้ เห็น ท่า ทดลอง ของ ชี โก * ถ้า ครา ได้ เห็น พัก ตร ของ มา คำน เมื่อ ท่าน
กอด นิญ ทุก รับ รอง ว่า นาดແຜด ของ เขา ไม่ สด คำ คำ คำ พระราชา
ทรง ประทับ อยู่ ฉะ ที่ นั้น ราช ลักษ ชั่ว นา พิกา ทรง ตั้ง นู ญา แล้ว ตั้ง นู ญา
เด่า ว่า การ ประ ทุ รู้ วาย ของ เขา จัก ต้อง ได้ รับ กา ร แก้ แก้ เพื่อ ทดสอบ
และ ฉัน เยง ภ์ ทราบ อยู่ แล้ว ว่า พระ องค์ ท่าน คง พระ หฤทัย คำน ที่ ได้ รับ ตั้ง

* เป็น ชื่อ ทดลอง ใน หนัง สือ เล่น หนึ่ง ของ อาเล็กซานเดอร์ คุณ สาร

ປະກາດໄກວີ, ຈະເກີຍດັບເນືອເຊີຍເຕັກທີ່ໄຟ້ ໂກງໍາໃນກົດໆຕາມ ຜັນໄຟ້ເຄຍເຫັນ
ກຽວໃຫ້ທີ່ພຣະອົງກໍທ່ານທຽບກຽມາເໜັດອນກຽວຈຸນ, ກາຮູມຍກາພຊົງ
ພຣະອົງກໍທ່ອທ່ານ ອານີຣາດ ດັບຕຸ້ມເໝັນຈະເປັນໄປໂຕຍແນ່ແກ້ ແລະ
ເນື້ອເຮົານີ້ທັດກີຕາແຫ່ງນີ້ໄວ້ຢືດແຕວເນືອເຊີຍເຕັກທີ່ຈະຈາງໂຄງການ
ອໝາງໄກກໍ່ຈ່າງ”

“ຈັ້ນ—ຈັ້ນເຮົາກໍຍັງໄຟ້ຈໍາເປັນທີ່ຈະໄປຮົ່ງຄະ? ເຮົາຄອງອູ່ຫຼຸ້ມໄປໄຕ້
ຈານວັນສັນຈາກຜົດອົງ, ປື້ຈະ? ຕິດັນຈະຕັດ້ນ ນອກເນື້ອພັກກາຣ ກົດັບ ແພົງຫຼັງຈຸນ
ໄວ້ກ່ອນໄດ້ນະຄະ?” ມາຮົກເອຣີ ດານ, ດວງດາວວັດວາຍຄວາມປຳດັບ

ຮົບປັບຮັບເວະນັ້ນຍັງໆ ຈະນະທີ່ຈຸບ ຫດ່ອນ

“ຈະ, ຍອດຮັກ, ກົດ່ອນ ອາຈ ຍັນໄຫ້ອົກ ເພຣະ ຄົງ ແນ້ນ ຈະໄມ້ນີ້
ຈານ ອະໄວ ທີ່ຈັງເດຍ ໂດຍຮັບຮັບສັ່ງຂອງພຣະວາງ ເພື່ອ ໃຫ້ເກົ່າຮົດຍີສແກ້
ທ່ານ ອານີຣາດ, ພຽງນີ້ກົດ່ອນກໍຈະໄດ້ໄປເຕັນວ່າທີ່ພຣະທີ່ນັ້ນ ດູ້ພົກ
ກົດ່ອນກໍ ກົງ ສ່ວນ ເຢີນ ກວ່າເຫົາທັງໝົດ ເກອງ ຄົງ ກົດັບ ເຕີ່ໃຫ້ສິນິກ, ກ່ຽວ
ເພຣະ ລັ້າ ຜັນຮູ້ວ່າ ຈະມີອັນຄරາຍອະໄວ, ເຊື້ອເດີວ່າ ຜັນຄົງໄຟ້ຍອມໃຫ້
ກົດ່ອນ ອູ່ໃນປາວີ່ສ, ຄົງກົດ່ອນ ຈະອັນກອນ ອໝາງໄກກໍ່ຕາມ”

ຄືນນັ້ນ ພຣະນກຮັດວັງ ຕົ່ງນັ້ນເຈີນ ແລະ ໃນວັນຮູ້ຈີ່ນີ້ເປັນວັນນັ້ນຄົດ
ອາກາສ ແຈ່ນໃຫ້ປຣາສຈາກເນື້ອ ບດບັນ ແກ່ ສກາພ ແຫ່ງ ນກຽປາວີ່ສກົງຈົງ
ເຄີມໄຟ້ເປີດຢືນ ແປດ

ຮາວເທິງວັນ ຍັງ້າເຕັກທີ່ກັບ ນອງຫາຍ ດື້ກ ໂຄມາດ ເທົ່ານັ້ນ
ອອກຈາກ ນກຽປາວີ່ສ ເພຣະໄດ້ເກີດໂຕເກີຍກັບ ພຣະວາງ ແລະ ມີພວກທີ່

รัฐบาล เกี่ยวกับการค้า การคุ้มครองสิ่งของทางการค้า ที่สำคัญที่สุด คือ การค้าต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนี้

1. การค้าต่างประเทศ: ประเทศไทยมีการค้าต่างประเทศที่สำคัญ เช่น การนำเข้าสินค้าจากจีน ญี่ปุ่น จีนใต้ ฯลฯ และการส่งออกสินค้าไปยังจีน ญี่ปุ่น จีนใต้ ฯลฯ รวมถึงการค้าภายในประเทศ เช่น การค้าระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้ ภาคตะวันออก กับภาคตะวันตก ฯลฯ

2. การค้าภายในประเทศ: ประเทศไทยมีระบบการขนส่งที่หลากหลาย เช่น ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ฯลฯ ที่ช่วยให้สินค้าสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกและรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาคอาเซียน

3. การลงทุนต่างประเทศ: ประเทศไทยเปิดกว้างต่อการลงทุนต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร ภาคการท่องเที่ยว ฯลฯ ที่ช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ

4. การค้าอิเล็กทรอนิกส์: ในยุคดิจิทัล ประเทศไทยมีการค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ เช่น การขายของออนไลน์ ซื้อขายผ่านแพลตฟอร์มต่างประเทศ ฯลฯ ที่ช่วยเพิ่มความสะดวกในการซื้อขายและลดต้นทุน

เมื่อวันปีร์กมาส่งข้าวครัวหุงที่ตัดได้น้ำ กหดานแอง มาให้ช้อหันง
นาราเกอร์ตซึ่งเป็นผู้รักของงาน ของศิลป์รูปสัก เปริญปัตม์ ใจมาก

“๔ ຕະ គິນຈະໃຈ້ ຕອເຫຼືອກນຸ່ມ” ທດອນວ້ອງຕ້ອຍການຍິນດ
ພວດງເຊຍກົດ ແລະ ອ່ມາອີກໄໝກ່າວ່າພາກນັກ ຂະນະເມື່ອທດອນ
ເຄີນ ດັນມາ ຕູ້ຫົງເທັນຮຳນັ້ນ ປຽກງົງວ່ານີ້ ຄວາງກາຫຕາຍກຸ່ມອັງແຕກາມ
ແມ່ສ້າງຮັບງານ ທົດ ສ້ອກຫດາບແຜງ ດັນ ແກ່ເຫດ້ວຍ ທັດ

ในกระบวนการนั้น ฉะเชิง การ อย่าใช้เงิน ยังไม่ เคยปรากฏว่าใน
งานใด, ครั้งไหน, จะให้ญี่ปุ่น ได้ หรือ ครึ่งครัวน พอก็ จะ เที่ยบ เดียง กับ งานที่

พระราชวัง ดูฟร เมื่อวันที่ ๒๔ เดือนหกคุณ เป็นไม่นาน ก็ยกพระรัฐสักโถงได้ในกาลที่มหามีน ก่อนมหิมา น ดอยผ่านพันไปเสียได้ ชนวนพุกยักษ์ในครั้งนั้น ถูกหัวดิ่ง เกรง อันตราย อันจะพึงมีมาแต่กาลก่อน ผู้คนที่คิดตรายท่าน กอดนั่ง แดะความเกเดียดชังของพระชนน์ แต่มา มั่นใจโดยคำถ่ายญา แดะการรุณยาภาพ ของพระราชา ทั้งร่วบสั่ง ต่อท่านขามิราดประกอบกับที่ได้ทรงให้เกียรติยศ อิ่ย่าง งดงาม เมื่อคนที่แล้วมา แดะความแตกว้าว ระหว่าง พระราชา กับ เมืองเชียงเตียง ก็ จะมีอนุตรายจะไว ขอ เด้า สำหรับ พฤก เช้า เมื่อพระเจ้า แผ่นดินทรง เช้า ด้วย ฉัน เช้า คง พากัน ตาม แดะ หาย ความ หัวดิ่ง กดดับ จับ ระบ่า เต้น กันอย่าง โถง ใจ ผ้าย พระชนน์ ก ทอด พระ เนตร ดู การ เดี้ยง ด้วย การ ยืมเสียะ อย่าง นี้รู้

มาร์เกอริท ว่า เธิงเกินไป จนไม่รู้สึกนักถึง อันตราย อะไรมาก
ตอกยืน เช้า หน่อย, รับประทาน กอง หง มาร์เกอริท ไว้ กับ ท่านคุณซี โภมาศ
และ ลูกสาว จ่า จก ดับ มา โดย เร็ว โดย เหตุที่ จำเป็น ต้อง เช้า แม่
พระราชา แห่ง นางาร ทันใดนั้น ท่าน กอง หง เดชะ สารอชี ก แห่ง แซก
คน เช้า ไป ขอจับคู่ เท่านั้น กับ เจ้า หด่อน มาร์เกอริท ยัง รู้สึก ดังเดิม
อยู่ ประเดิม ทราบ ว่า รับประทาน จ่า จก ดับ มา เว็บนัก แต่ คราว นี้ ตัว ก หัวเราะ
คัญ ความ คืบ ใจ และ วางแผน ลง ใน ผ่านมือ ของ เขายอม ให้ วงศ์ ไป

ครุณจบบทเดนรา แล้วทางานกองตักพามาร่วมยกไปพักอยู่ที่บ้าน
ดับเด็กๆทางหนงไกด จากເเจ່ຍ គນຫວ ແລະ ເຈີຍ ໜ້າຫຸນ

“ในที่สุด, มาเดอนัวเชต” เขายังชี้บันทึกตัวลงบนเก้าอี้ช้างเจ้าหล่อนพดางถอนใจแล้ว “เหם, เทพย์เจ้าเท่านั้นที่ทราบว่าผมได้ทันทราบมาใจอย่างไรในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ไม่ใช่บีบีชัวร์โอมิงตุคท้ายนี่!
ผมนึกว่าคงเป็นตัวบุญฤทธิของท่านเหตันนั้นที่ชูดวงใจผมไว้ได้หวานนั้นผมเที่ยวหาคุณแบบทุกแห่ง ผมเคยแต่ไม่เห็นคุณมาแต่ไกล, ผมได้หัวงอย่างมั่นว่าอย่างไรคุณนายก็คงมา, มาเดอนัวเชตผมเต็ยใจแบบหมดหนทาง ก้ามันคืนนี้คุณนายไม่มา ก็อีกนั่นแหละเทพย์เจ้าเท่านั้นที่รู้ว่าจะอะไร จะเกิดขึ้นแก่ผม คงต้องมีอะไรอื่นที่ยิ่งกว่าบุญฤทธิของท่านที่จะมาช่วยชูชีวิตผมให้ถอยไปอีกเว้นหนึ่งโดยไม่พบเห็นคุณ แก่พ่อผมย่างเข้านานนี้คืนนี้ก็แน่ใจเดียวแล้วว่าคงพบคุณ เพราะคงจิตใจของผมได้ก้าวชิบบอกตัวเองว่าไม่บอกอะไรคนใดคนหนึ่งว่าคุณเอองก์รูส์กินตี้อยู่บ้านเหมือนกันที่เราได้พบกันอีก? หากคุณทราบว่าผมได้รับความทรงราษฎร์เพียงไรเมื่อวันนั้น ผมก็บอกไม่ได้ แต่จะคุณคงไม่สบาย, หรือไม่ก็, อาจเป็นเพราะคุณไม่ต้องการจะมา, ไม่ต้องการที่จะถือคำนัด ผมได้ตกลอยู่ในกองทุกษามาเดอนัวเชต”

มาร์เกอริตรู้สึกสักในคำสารภาพขอเสี้ยใจของเขายังและเชื่อเข้าเป็นรองเป็นจังตัว จึงรับสั่งตั้งชั่งหล่อนเข้าใจว่าจะช่วยให้เขารักษาจักรีน

“ งานนี้คืนอยู่บ้านค่ะ ” เจ้าหัด่อนพุช้า พdag ค่า พัสดุเด่น “ ด้วยเมื่อเช้ายesterday เห็นว่า จะไม่มีอันตราย เขอร้อนใจเหตุเกินแบบจะให้คืนยกจากปาร์สทันท์ และ จริงนะครับ เคียวันคืนน้ำใจทำ เช่นนั้นในขณะหนึ่ง ขณะใดก็ได้ ” หล่อนเตริน ลิ้ง หากรู้ว่า คดอดูเวลา หัด่อนจะขอจับตาชำนาญด้วย แต่หางเตียงมีเจืออากร ไม่นำพา

สีหน้าที่เกิดขึ้นนักด้วย อาการแสดงความผิดคาด และเลี้ยวไปเป็นประหนึ่ง หน้ากาก ส่วนหน้าท่าน กองคงอยู่

“ ขอจากปาร์ส มาเดือนวันเชต ! ” เขากล่าวอย่างทะกูกะกัก “ ออกจากปาร์ส รึ ! ในนามของสัวร์ร์ ด้วยเหตุอันใด ? ”
นางเกอธิบักไหด์

“ เมื่อเช้ายesterday เห็นว่า คืนจะ บรรยายจาก อันตรายถ้าได้ไปอยู่ เดียวกับฟังชั้ว แต่ว่า อาการในนกรปาร์สไม่ตื้น จะบวบตุ้ย สำหรับเรา ยังคงอยู่ในนั้น ” หัด่อนตอบอย่างไม่นำพา “ แต่สำหรับคืนนี้ ถ้าคืนจะไปกับเพรัวดิชน์ เห็นว่า นกรปาร์ส ของท่าน กว่าอย่างเมื่อเช้ายesterday ”

ช้าเวลาเพียง หนึ่ง วินาที เท่านั้น ก็ท่านกองคงอยู่ เจ้าหัด่อน ด้วย ความค่า อย่าง จะ ค้า ก้าว ใน คำพูด

“ ปาร์ส ไม่บรรยาย แต่ออกจะ กว่าอยู่ๆ มาเดือนวันเชต ? ”
เขากวนค่า เป็นที่ นั่ง แต่แล้วดึง อาการ ยั่ม

“โอ, มาเดือนวัวเชต, มาเดือนวัวเชต” เขาร้องเบาๆ พดang กะระกด เจ้าไปไกต, “ผม เห็นว่าคุณ ดังใจ จะเยาะ ผม เต่นนั่, แยกยั้ง ความชดาดของผม บอกผม เดือน” และ มือ ของ เขาก กำ ของ หด่อน แยก กำ อย่าง แน่น ส่วน ตน หายใจ ของ เขายานั้น รด ถูก ผม ของ หด่อน กำ ให้น้ำดิบ อยู่ ให้ๆ “คุณ นึก ว่า ก่ออย เมื่อ ก, เมื่อ ผม นา, เมื่อ เวลา จับคู่ เท็น รำ ด้วย กัน นะ หรือ? ถ้า เช่น นั้น, อย่าง น้อย, ดาว ของ คุณ จะ ดอง หดยก คุณ เอง อา, ทำ ไม่ การ เท็น รำ ชุด นั้น ไม่ คง อยู่ จน กัด ป้า ล้าน, นะ! ทำ ไม่, คุณ กับ ผม จึง จับคู่ เท็น รำ ด้วย กัน ตลอด ชีพ ไม่ ได้, มาเดือนวัวเชต? ถ้า เป็น เช่น นั้น คุณ จะ เห็น ว่า มัน ก่ออย อา, เมื่อ มือ ของ คุณ อยู่ ใน มือ ของ ผม, แต่ นี่ อยู่ เคียง คุณ เส่น อ มาก เกือบ รด?”

มือ ของ เขายา โอบ อยู่ รอบ ตัว เขายา หด่อน และ รวม ร่าง หด่อน เข้า มา ชิด กับ เขายา, ส่วน ดวงตา ของ เขายาก จ้อง ทอย ดง ประล้าน กับ ของ หด่อน, ค่อย พึ้ง คำ ตอบ ที่ จริง มาก เกือบ รด มี ได้ หมาย ที่ จะ ให้ เป็น จริง คง คง ไป เพียง แต่ นึก จะ รุ่ง นมูก เขายา เต้น เพื่อ ความ กระซ័យ ให้ อย่าง หญิง นัก มาก ใน ความ รัก เท่านั้น แต่ เมื่อ มัน เดย์ ตาม จึง ให้ รู้ แล้ว เมื่อ เห็น ‘ไฟ ใบ ร้าย’ ตัว ที่ หด่อน ก็ อยู่ ทัน ใจ นั้น ความ ชดา ดัก ด้วย ปรากฏ ชั้น ท ดวงตา และ เมื่อ เห็น เช่น นั้น ท่าน กอง ดง หคอม นาม ดี ใจ เขายา ประสังค ใจ ยัง หด่อน เพื่อ ความ สนใจ ของ เขายา เท่านั้น และ มี ได้ คง ใจ ทำ ให้ หด่อน ตก ใจ อย่าง ใด

๕ วิธีดูกันยังและมองเข้าด้วยกริยาเชือทำไว้ศักดิ์

“ท่านต้องไม่ใช้คำพูดชันคิดนั้นกับคุณ, เมื่อเชี้ย” หดหู่ว่า,
เตือนสักด้วยความนุ่ง เจ้าหดหู่ ก็พยายามระวัง “ท่านเห็นจะดีม
เตี้ยตะกระมัง, ว่าคุณໄດ້ນั่นໄວกับ เมื่อเชี้ย เคอะວรัก ขอໄດ້ โปรด
พากดับไป ส่วนมาดาม ดา ดี้ เชี้ย หน่อยເກອະຄະ”

ແດ້ວ ແຕ່ ມີ ດອນກໍ່ ຫັນ ກັດັບ ຈະ ອອກ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ແຕ່ ກອງຍົດ ມີໄວ້
ໃນ ປັດຍິໃຫ້ ດອນໄປ ເຊົາໄດ້ພິພາຍານ ກະທ່າໄຫ້ ໄດ້ ບຽບຄຸດ ທີ່ ມີ ຢ່າ
ແລະເຂົາກັກ ໂດຍ ຈະ ເຊົາ ໃຫ້ ໄດ້, ທີ່ ລະວາງ ສັກນິດ ຈາກ ມາຮເກອຍຮົກ, ຊຶ່ງ ຈະ
ຢ່າວໃຫ້ ຄ່ ນັ້ນ ຂອງ ດອນເກີດໂທສະ

“ ผู้จะไม่พ้าไปจนกว่าคุณจะให้กุหดาบแหงผู้คงหนึ่ง ”
เข้ากระซิบ “ อา, มาเดือนวันเชด, ไม่เป็นของมากมายอะไรนี่ที่ผู้
จะขอ, เมื่อสักที่ผู้อยากได้มีมาก นิดๆ, ให้ความรักของคุณ,
ก็เมื่อคุณได้หนึ่งไว้กับเมื่อเชย์ เดอะวรัก, มันก็ต้องเป็นของเข้า
วันผีปีกวางคุณ – การถูบก เป็นของเข้าด้วย เมื่อเชย์คุณจะยัง
ไม่ยอมให้กุหดาบผู้สัก “ คงเจียวหรือ ? ”

หตุถ่อง จังค์ ท่านกองศร ประเดิมหนึ่ง ด้วย ความถังเดิม เดิม
เมื่อเข้าไม่ได้ กอศหตุถ่อง ๆ ไม่ ต้อง กดดู อะไร และ เขาก็ ชื่น หตุถ่อง
มาก ด้วย อาการ บุชา ของ ท่านกองศร ก็ เมื่อนัก กะ ระหว่างให้การ เช่น
ใจมาก และ พึง กุหลาบ ดอก เคียว เท่านั้น ไม่ ล้ำมาก อะไร ที่ จะ สด
ให้ ได และ จะ นั่น คราย อัน ได ? ทัน ใจ นั้น ก็ กดบ ยม ฉัน ทันที พาง
หัก กุหลาบ แดง ออ ก กด กอง แต่ ยัง ให้

ท่านก็คงคุกเข้าดูงั้นหนึ่งครั้นแล้วกุหดาบขันแหะ กับรัมฝีปาก, ประจงจูบเป็นเริงบังความรัก อันแรงกด้วยนั้นเด็กประจงเตี้ยบกุหดาบ瞳ไว้ท ยกแตะจับมือมารเกอวิตรมา, หันจะพาเจ้าหล่ออนกดับไปห้องระบำ แต่หล่อต้องผงกดับและร้องชันอย่างตกตื่น, คาดห้องโถและตกใจ, เพราะรับประมาถินหน้าซื้อขาวด้วยความโกรธแคนอยู่ที่ต้นทาง แตะจ้องดูอยู่อย่างถึงทั้ง

ชายหงส์ต่องต่างจ้องดูซึ่งกันและกันอย่างประดุงค์ร้ายราก วินาทีเดียวรับประการกดดันถึงชั่วชาย ออกก้าวหนาขันไปทางปรมากซึ่งยังลุบบั้นนงคดิษฐ์อยู่ด้วยอาภาร ยืนอย่างเยี้ยๆ ตามบั้นอยู่ที่ดอยกุหดาบที่เสื่อชันในต่างฝ่ายต่างทราบดีเด็ดล้ำหรับกฎหมายเทียรบัดและการลงโทษดุณดูณะมิทที่มาวิภาคกันในพระราชสำนัก มารเกอวิตรดึงก้าวหน้าเข้าช่วงเตี้ย

“รับประ!” หล่ออนร้อง, เกาะแขนเข้า “ไม่ได้, ไม่ได้, ไม่ใช่ที่นี่, ค่ะ พากิณกดับบ้านເຄອະ, และท่าน, เมอะเชี้ยเดอะกงค์, โปรดไป, ไปเตี้ยวเรวๆ”

เงยบกันอยู่ครู่หนึ่ง ชั่วนะเมื่อ ดวงตาแห่งความชั่งจ้องคับกันอยู่อย่างไม่กระพริบ แต่วรับประจงพุดชันด้วยเตี้ยงเจ้อโหส-

“ฉะ, ฉันจะพาหล่ออนกดับบ้าน, มาเดือนว่าเชด และเมอะเชี้ย, ในครัวนาพิกาผนกบ้วยเพื่อนของผนกคนหนึ่งจะไปคดคุณ, ที่อินด้าคุชชุดในรั้วแคดคุ คุณคงจะไปพบผนกทันได้ภรัมัง?”

และกัมถงนิด กันบับ แต้ว เข้าก์พานี ไมาร์เกอริตไป, ฝ่ายท่าน กองค์
นั้น มองตาม เข้า ด้วย ดวงตา แต่คง ความ สุนก ใจ แต้ว และ คุณ กดิน
หวาน ของ ภูฑา ที่ ไมาร์เกอริต ให้ เข้า หัวเราะ เปา ๆ กับ คนอื่น

“เรียน!” เข้า พิมพ์ “เรียน จริง นั้น กระแทบ หัวใจ มัน แต้ว
ที่รักคุณ ใน ครั้ง นา พิกาน, งั้น หรือ? เอา ละ, เรา ต้อง รับ หน่อย เรายัง
ไม่ อาจ ทำ ให้ ชัก ช้า ใน โอกาส เช่น นี้ — ที่ จะ ได้ ฟัง อ้าย เคอะวรัก”

และ เอา ดอก กุหลาบ ดอก นน ออก มา บาก ไว้ ที่ เสื้อ คุณ แต้ว เข้า
ก์เดิน ออก ไป หา เพื่อน ผู้ ซึ่ง จะ เป็น ตัวรอง ให้ เข้า ในการ ทดสอบ.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵ ପାତ୍ର

บทที่ ๓

“ การ เวียนของเจ้า ต้องค่านินไปในหนทางอัน ราบรื่น ปราศจาก
ชั่ง อุปสรรค ต่างๆ ” นาง สุจิตร์ ราชานสาร พูด กับ บุตร ชาย ของ คน
อยู่ ใน ห้อง นั่งเด่น

ก่อนที่จะบรรยายเรื่องนี้ต่อไป จำเป็นต้องขออภัยณักเขียน
ความเป็นอยู่แห่งครอบครัวนี้เสียด้วย นางสุจิตราราชานสารผู้
เป็นภรรยาของคุณพระราชานสาร ซึ่งบัดนี้ได้ต่อสัมภาษณ์ไป
สู่ปริโภกในขณะที่บุตรน้อยของท่านยังอยู่ในเยวาร์วัย ปลดอย่าง
นางสุจิตราภอนกอดลูกเดียงบุตรน้อยอันไม่เดียงชาอยู่แต่ผู้
เดียว ยังกว่านั้น นางสุจิตราอย่างได้รับภาระอันหนักในการที่ต้อง
เป็นหัวหน้าครอบครัว ดูแลรับผิดชอบตลอดทางรายได้และรายจ่าย
ที่ต้องแบ่งปันเจือจานแก่คนในบ้านโดยท่ามกลางอุบัติเหตุ แม้นาง
สุจิตราจะได้รับภาระอันหนักคงปานหนักตาม ก็มิได้ลดหย่อน

หอดทั้งในกิจวัตร์ที่ต้องกระทำในวันหนึ่งๆเดย คงพยายามที่จะให้ความสุขพึง อุบัติแก่ ครอบครัวของตนอยู่ทุกขณะจน ความเห็นถึงการที่บุตรน้อยของคนเจริญวัย แต่ให้ชื่อว่า ล้มทรง เวดา นายนายสัมทรง มีอายุพึงจะย่างเข้า๒๗ ปีรู้ป่าว ตลอดจนท่าทางมีสิ่งผ่านเฟยพูดงานไฟเราะ มีสำเนียงอ่อนโน้นน่าฟัง สมกับที่ได้ชื่อว่าเป็นบุตรผู้มีศรัทธาอย่างแท้จริง ร่างกายแม้จะต้องเป็นผู้ที่ไร้เนื้อสักหน่อย ก็ตาม แต่ก็คุ้มครองดูแลอย่างดี ใจรัก พ่อเม마 พ่อเจ้า เป็นที่รัก อีกเช่นเดียวกันของบรรดา มิตร ด้วยทั้งหน้า เวดา นายนายสัมทรงยังอยู่ในชั้นแห่ง การเด็กเยิน คือยังคงเป็นนักเรียนพิเศษอยู่ ในชั้นมัธยม๔ แต่เมื่อสำเร็จแล้ว จะได้ออกรับราชการ เป็นครูประคำอยู่ ในกระทรวงศึกษาธิการ ตีบีไป เมื่อการจำเป็นบังคับอยู่ เช่นกัน ยื่นเป็นภาระคนอยู่ เองที่ผ่ายผู้บุกรุก คือนางศุภจิตร อันเป็นมารดาบังเกิด เกิดของนายสัมทรง จะต้องหมั่นดูแลความเป็นไปของบุตร ตลอดจนอาการเจริญให้แม้แต่ในส่วนน้อย นางศุภจิตรก็เฝ้าดูใช้ชีวิตร่วมกับต่องเพียงผล อันจะพึงมีบังเกิดแก่ นายสัมทรงในอนาคตภาค ได้ก่อตัวมาแล้วว่านายสัมทรงเป็นผู้มีบรรยายอย่างศุภภาพ อ่อนโน้มีประกาย ทั้งเป็นผู้มีศติบัญญาเดลี่ยวนดา เดินแบบเดิน ชอบแต่เห็นการคนดิก หนาบางในการภายน้ำ คุณเดียวกับนางศุภจิตร ฉันจึงไม่เป็นบัญหาอะไรในการที่นายสัมทรงจะไม่รับถูกจากคำค่าสั่งสอนซึ่งด้วยที่ เป็นความประทัศน์ คือ ตัวของเขาก็อย่างทุกประการ

“ ແນ່ນອນທີ່ເຄີຍກຽບຄຸນແນ່ . ກາຣເວັນຈອງ ພມຈະ ຕົ້ນ ບຽງ ”

ถึงผลที่สุด และจะไม่มีช่างๆ อย่างใดที่จะสามารถมาบรรดาดให้ความหวัง ของ พน ค้อง อันตรธาน ย่อยยับไป ได้เลย ” นาย ตุ่นกรง เจริญศรี ก่อตัวคำตอบ แก่ 罵ารดา ของเข้า อย่าง ชัด ถ้อยคำ แสดงให้เห็นว่า คำพูด นั้น ได้ กัดดัน อก ภาษา จาก ดวงใจ อัน บริสุทธิ์

“ ตัด้ เมื่อเจ้านั้น อยู่ ดังนี้ ได้ เตือน แม่ ก็ ไม่ จำเป็น ที่ จะ ต้อง พิสิฐ พิน อะไว มาก ก็ นอกจาก จะ คง ใช้ เสียง ของ แม่ ให้ แต่น ท ดุ ปุ่ร โภร ไว้ ไป กอย สถิต ใน ใจ ของ เจ้า ได้ เท่านั้น ก็ เป็น การ พอ เพียง แต่ ” นาง ตุ่นศรี พูด แก่ บุตร ของ คน ด้วย ถ้อยคำ อ่อน โยน เป็น เชิง ประณีต

“ อนาคต ของ เจ้า คือ อะไร ? ห่วง ว่า เจ้า คง จะ ทราบ แต่ รู้ ตึก ไก่ ตัด้ จึง ไม่ จำเป็น ที่ แม่ จะ ต้อง นำ มา พูด อีก ”

“ รถ แห่ง ชีวิต ใน กาด ภาย หน้า จะ ต้อง ดำเนิน ไป อย่าง ใด นั้น ผู้ ทราบ ได้ ตัด้ แต่ — — ”

“ ยิ่ง กว่า นั้น เจ้ายัง จะ ต้อง เป็น ผู้ ท่าน บ่าวง วงศ์ ตระกูล ของ เจ้า ให้ รุ่งเรือง อยู่ เตือน เป็น นิจ หรือ พูด อย่าง ถื้น ๆ ก็ คง เจ้า ผู้ ที่ รู้ จะ ต้อง รักษา ตระกูล ราชานุสาร ให้ รอด พ้น จาก ความ มัวหมอง แห่ง ปรามาน ภูน ชั่ว ร้าย น่า บั่ว ระยะ อีก ด้วย ” นาง ตุ่นศรี พูด แข็ง ดั้น โดย ที่ นาย ตุ่นกรง ยัง มิ ทัน พูด จบ ประ โยค “ แต่ นั้น แต่ ไหนๆ เจ้า ก็ ได้ รับ รอง กับ แม่ แล้ว ว่า เจ้า จะ กระทำ ตน ให้ ต้อง ด้วย ความ ประ สงค์ ของ แม่ ความ ประ สงค์ ของ เจ้า ก็ รู้ด้วย แม่ จึง จำก ต้อง ขอ ยุติ ไว้ แต่ เพียง นั้น เออ ! เย็น วน นั้น เจ้า จะ ไม่ ไป ขึ้น ม้า เด่น เกม อน ทุก ๆ วัน หรือ แน่นอน — เจ้า

ต้องไป นี่แม้คงถ่วงเวลาสำหรับการเดินกิพารของเจ้าไปมาก ไปชี้ถูกว่า เท่านั้น แต่คำพูดสำหรับเดือนเจ้ามีเท่านั้น บ้านเจ้านาค มันคงผูกม้าเตรียมไว้โดยท่าเจ้าอยู่แล้ว”

เมื่อนายสัมทวงศ์ได้รับคำอนุญาตจากมารดาบังเกิดเกต้าแล้ว ก็พดันตกชนจากเก้าอยุธยาเข้าช้า พdag ก้าวช้าอย่างเดินมุ่งตรงไปยังห้องเพื่อเบ็ดลี่ย์เครื่องแต่งกายให้ถูกแบบของการรื่มน้ำ ภายในเวลาอันไม่สู้ช้ากับการแต่งกายก็สำเร็จ ค่อยๆเดินออกจากห้องมุ่งตรงไปยังโรงม้า กับพบเจ้านาคคนใช้ได้ด้วยการเตรียมผูกม้าไว้ให้แล้ว

“อากาศวันนี้ผมรู้สึกว่าอย่างจะปถอดปลดปั่งมากกว่าทุกวัน เป็นการเหมือนอย่างยิ่งที่คุณจะเอื้อเชื้อให้สำหรับเย็นวันนี้” เจ้านาคบ่าวผู้ซึ่งตัดพูดเป็นเชิงชวนในขณะที่นั่นได้ยกมือขึ้นและกระบังหมวกกระทำกราบเคารพ เต็มใจแล้ว

“ชา กัน ก่อ ก่อ เช่น นั้น” นายสัมทวงศ์ ก่อตัวอย่างลงความเห็น พ้องด้วย

ความจริงอากาศสำหรับเย็นวันนี้ นับว่าปถอดปลดปั่งค่อนข้างมาก ท้องฟ้าเป็นเกิดคืนก้อนเมฆใหญ่น้อย ดอยสัมภูปีรามา บนบังแสงแห่งดวงพระอาทิตย์ให้เหลือดู พระพายก็รำเพยพัดแต่เพียงฉวากพูดบันเทาความบันหัวแห่งความร้อน เมื่อตอนกลางวันให้ตนอยู่ดูไป นำเอาความร้อนเย็นเข้ามาสู่ทวยนครทั้งสองในยามที่ดวงอาทิตย์โผลริบเช้า แห่งก้อนเมฆเป็นสิ่งซักซวนให้มหาชนทั้งชาย

แม้ ออกเดินรับ อากาศ อัน สด ชีน คาม รวมนี้ สถาน ค่าง ๆ ทุก คน
ค่าง มี ตึ่หัน อัน เบิก บาน สรวง ระหว่าง ซิช ไป ตาม กัน บด้วย ความ
ทุก แต่ ความ ยุ่ง ยิ่ง ใจ ไว้ เบียง หลัง พลัน แสลง หา ความ ผาสุก
คาม ฐาน รูป ของ คน สำหรับ นาย สม ทรง วัน นั้น คง ใจ ไว้ อย่าง แห้ง แห้ง
แล้ว ว่า โปรแกรม แห่ง การ ขึ้น มา ของ เวลา ที่ ต้อง เป็น โปรแกรม อัน นำ ความ
บันเทิง ใจ มา สู่ ได้ อย่าง บริบูรณ์ สม กับ ที่ อากาศ ได้ อำนวย ให้ เมื่อ
เข้า - น้ำ กาย ชน ประดิษฐ์ นาน มาก ไม่ โดย ถูก ระเบียง เรียม ร้อย คาด
บ่า ผู้ ดู จง รัก ของ เขา ก็ จึง ม้า เทศ อัน มี รูป ว่าง กำยำ สำลับ ประคุณ ม้า อุป
ประการ เดิน ตัด ตัด ทาง ออก มา จน ถึง ประคุณ ใหญ่

“ ผม เชื่อ ที่ เดียว ว่า เจ้า ชั้น นี้ คง จะ ให้ ความ ตุ้น แก่ คุณ มาก คุ้
ชิ กรับ ท่าทาง ที่ เห็น น้อย ๆ ของ นั้น บอก อาการ แห่ง ความ รำ ริง อยู่
ใน ตัว เต็ร์ร์ แล้ว ” คน ใช้ ออก ความ เห็น กด ตาย ๆ

“ ถูก ของ เจ้า เจ้า ชั้น นี้ ไม่ สู้ คุ้ง ไป เทียบ ที่ ไหน นัก เมื่อ นั้น ได้
มี โอกาส จะ ออก กำลัง เช้า คง หนึ่ง นั้น ก็ คง จะ มี ความ ตื้น ใจ มาก —
ยัง งั้น ไม่ ใช่ หรือ เจ้า ชั้น นี้ ” เขายัง ไป ถาม น้า ตัว ที่ เขายื่อย นั้น
“ แต่ เจ้า กอง จะ ไม่ ทำ พยศ ให้ นาย ของ เจ้า ได้ รับ ความ ดี มาก ไม่
ใช่ หรือ ? ”

ม้า ແสั่น รู้ ด้วย เมื่อ ไฟ พัง ค่ำ พศ ของ นาย ก็ ทำ หิ ทาง แหง ผง ก
ศรี ราช ชั้น ลง เด้ม อน จะ แสดง ให้ ผู้ ชี้ เข้า ใจ ว่า กด อย คำ ที่ พุ คุณ นั้น
มัน เจ้า ใจ โดย ตลอด ทาง ประการ แต่

“ เออ ! เจ้า น่า ดี เอ็ง ไป นอก กับ คุณ แม่ ด้วย ว่า อย่า ให้ คุณ แม่

ต้องรอด้วยการกินข้าวเดย เพราบบางที่วันนี้ข้าอาจ กดับข้าไป ก็ได้” เขาหันมาสั่งแก่บ่าวของพ朵ang ดังเดือຍเดือนให้เจ้าชั้นนี้ น้ำเส้นรู้อกเดิน ความชินช้านาญใน การซื้มน้ำของเขานั้นเอง เป็นสิ่งเติมความสั่งผ่าเมยให้ท้วนมากชั้น กับทั้งเมื่อมาประกอบกับ ม้าอันมีข้อถ่ำแข็ง แรงใหญ่ โตกเดันน้อยชอยเป็นระยะๆ เข้าด้วยแล้ว ก็ย่องจะน้ำความผึงผายให้ทัวร์ชั้น เป็นธรรมชาติ ภาพของม้าตัดดุด้วยตัวผู้ซึ่งได้ตอกไปเป็นเบ้าแห่ง สายตา ของนิกรชนที่สัญญาไปนานในท้องถนน ใจคราที่ได้ประดับแม้จะไม่ถึงกับต้องตอกคง พร่องเพริดก์ตามอย่างน้อย ก็คงต้องทั้งสายตาชำ่เดยอง ดูกันอยู่โดยมาก ชั้นนี้ได้พา เขายเดียวถนนน้อกถนนโน้น กิงบ้างเดินบ้าง มาจนตรามาเท่านั้น ถูกต้อง ตามประทุมวัน เขายังได้รักบังเหียนให้เจ้าชั้นนี้หยุด และตัวเขา ก็ได้กระโอดดง ปดดอยให้ชั้นนี้เที่ยวเด่น หย่อนหม้ายอันชั้นอยู่ เขียวชา ประคุณดังใจเรอา พรมมาปูตลาดไว้บนบริเวณ แกะถนนนั้นเอง ถนนประทุมวันแม้จะเป็นถนนที่กว้างชวาง มีพุ่มไม้ปักกัน ความร้อน แห่ง ดวงพระอาทิตย์มาก มากปานได้ก็ตาม ในเวลาที่ไม่มีงาน อย่างใด ก็ย่องจะเปิดร่าเบดีร่ายังเงงใจเป็นอันมาก เหตุที่ต้องทำให้ถนนนี้วิเกากันโดยนั้น ก็เป็นเพรา อยู่ไกด์ พระนคร ออกไปมาก เป็นปฐมเหตุ แต่ถ้าจะหาดคำนั้น คงภูมิฐานและอากาศดีด้วย ย้อม นับได้ว่าเป็นทำดูที่เหมาะสมในการหย่อนใจมากที่สุด เนื่องจากที่ ต่ำบดันนั้น คุณวิเศษ ดัง กด่าวามาแล้วนี้ เองที่ต้องทำให้บรรดา นักกิฟ้า ทั้งหลาย พึง ประสังค์ การที่นาย สมทรง เดือຍยืด เอาต่ำบดันนี้ เป็นที่

ถ่าย เท อาทิตย์ และ ผ่อนพัก ร่างกาย นั้น ย่อม นับว่า เป็น หนทาง อันควร
สำหรับ เข้า ผู้ ชื่อบา การ กิฟ้า แต้ว ณ ที่ ซึ่ง เขานั้น อยู่ นั้น เป็น ที่ ว่าง
เปิด โถง เดียน ไม่มี ลิง ใด กะ บาก กะ หะ นั้น เป็น ที่ ว่าง
เหตุนี้ พิรพาย จึง ได้ ระคุน พัด โซย มา ต้อง กาย เข้า ให้ กะ หะ ลัง ศักดิ์ เข้า ให้
นั้น บดอย ให้ คง วิญญาณ อัน น้อย ดอย ขัน ศักดิ์ ความ สุขารมณ์ เป็น เวลา นาน
เท่า ให้ ทราบ ไม่ ต่อ เมื่อ ได้ ยิน เสียง อัน หวาน เย็น มา กระทบ แก้ว หู
พร้อม กับ ได้ เห็น ภาพ แห่ง ม้า เทศ กะ มี ถักษณ์ สูง ใหญ่ ก้าว ตาม คัน นั้น นำ
บุณ หลัง มี กิริยา ทำ ทาง อัน พึง หวาน เสี่ยง คือ มือ กะ หะ สอง ข่อง กน
ผู้ นั้น กอด อยู่ กับ คอ ม้า ถ่าย บัง เหียน หาด ออก จาก น้ำ แต่ ว่าง กาย
อัน ปราศ จากการ ทดสอบ ก็ เหวี่ยง ไป นาน มาก ถัก วะ พด ถอก ลง มา ถึง ซึ่ง อันตราย
นั้น แหะ ที่ ทำ ให้ เข้า ตื้น จาก ภัย ৎ ตะ 丹 ถก ขัน ยืน ใช้ ถ่าย ตา เพ่ง
จัง ไป ยัง ภาพ นั้น ม้า เทศ ตัว ที่ กต้าว ถัง น้ำ ก้าว ตัง ห้อ เหยี่ยด อย่าง
เด่น ผี เท้า มา ตาม ถนน จน เข้า มา ใน ระยะ ประมาณ สาม ๕ เส้น นาย
สม ทรง จึง ได้มอง เห็น ภาพ นั้น อย่าง ชัดเจน ภาพ นั้น เป็น ภาพ ของ หนูปิง^๑
สาว อัน พึง แรก จะ รู้ ถูก นิยม ในการ กิฟ้า นั้น เอง ได้ ส่ง เสียง ร้อง เรียก
ให้ ผู้ นั้น ช่วย อยู่ ช่วง ใน ขณะ ที่ ม้า ตัว นั้น ลง ฝ่า สาย ตา ของ นาย
สม ทรง ไป ทำ ให้ เห็น ได้ว่า เจ้า หตุ่น ไม่มี ก้าว จะ บัง คับ ม้า ตัว ที่ ซึ่ง
ได้ เสีย ถูก ยัง กว่านั้น ร่าง อัน บอบ บาง ของ หตุ่น ยัง ช้ำ หด ใจ
ถนน อีก ด้วย จึง เป็น อัน เห็น ได้ อย่าง ถก แต้ว ว่า หตุ่น ได้ ค่า เนิน ชีวิต
ของ หตุ่น ใจ ต่อ อันตราย อย่าง ที่ ตุ้ก เมื่อ นาย สม ทรง ผู้ มี บุปนิสัย
เป็น ที่ ภาพ ชน ดัง เนื่อง ที่ เกย พรรรณ นาม แต้ว เห็น การ ประกูญ แก่ จักชุ

ประสากพร้อมกับคำวิงโจนให้ช่วยเหลือเช่นนี้ เขาก็ย่อมจะไม่ทอดทิ้งเพิกเฉยเสียเดียว แม้นายสุนทร์จะมีนิสตีย์เกิดยกน้ำหนัก ไม่อย่างจะเข้าใจด้วยตาม แต่หน้าที่ของเขาย่อมบังคับอยู่ในตัว เท่าไหร่ความคิดแต่นิร้า เขาก็ตั้งไปจับเจ้าชันน์กระโดดชนหัวบังเหียน ควบตามไปโดยทันที เจ้าชันน์เป็นม้าที่เคยแข่งชนะที่มาหาดายครั้งแล้ว ฉันผู้เทาของมันดึงเรือกัวม้าของแม่สาวน้อยนั้น ในชั่วพริบตาเดียวกเจ้าชันน์ก็วิ่งไปเกือบจะทันม้าตัวช้างหน้าอยู่แล้ว เมื่อเข้าเขตในระยะใกล้เช่นนั้น นายสุนทร์ก่อเครื่องการทางหนทางที่จะทำให้ม้าสาวน้อยนั้นรอดพ้นภัยนั้นอยู่ทุกขณะจะคิดได้เจ้าชันน์ได้เพิ่งผ่านอีกงานได้เข้าไปชานานคู่กับม้าตัวนั้น เมื่อน้ำหนังต้องได้เที่ยงกัน พอยแท่ความประสึ่งค์ของเขาก็แล้ว เขาก็เออกแขนขวาของเขารอกไป กอดบนเขอกแม่สาวน้อยไว้พdagangเกึงกดาม แม่ยกร่างอันปราศจากสติ แต่ชันน์เห็นอหังม้าปดอยให้ม้าตัวที่เจ้าหล่อนรีบวิงเดยไปได้ด้วยความคต่องแคล้วอาจหาญน่าพึงชม ต่อจากนั้นมาเขาก็ตั้งบังเหียนเตือนให้เจ้าชันน์หยุดและค่อยประคองเจ้าหล่อนลงจากหลังม้า พยุงเดินนานั้นยังโคนตันไม่ตันหนึ่ง ความรุวะชันน์เจ้าหล่อนยังหาพนคณสติไม่ จึงเป็นการจำเป็นที่เขาระดองรับกระทำวิธีปฐมพยาบาลถูกต้อง จึงเป็นการดีที่สุดที่เขาระดองบุตรน้อยที่ชันน์อยู่ช้างกันนั้น และประคองร่างของหล่อนให้นอนลง ต่อวนตัวเขามาเองลงนังอยู่ช้างๆ ชันน์คือรักษัน อุดมไปด้วยเส้นผมที่อ่อนล้า ตะเข็บที่เป็นฝอยฟูชันพากบันเข้าช่องเข้า

และคับมืออัน อ่อนนุ่มนวล สำาสั่ง ของหตุล้ม มา ก้าวไว้ พดางใช้สายตา
เพ่ง จ้องไปยัง วงหน้าอัน ขาวซีด ปราศจาก เดื่อง “ อา ! หตุล้ม^{เป็นหมูส่วนคนหนึ่ง} ” เข้าบันพิมพ์ “ แต่ก็กำถังเป็นสาวปราศจาก
เด็กซึ่ง ราชี ใจๆ อีกด้วย ”

เป็น ความจริง แม่ สาวอ้อยผู้นี้ เป็นผู้ที่ ก่อปร์ ด้วยรูปโฉม ในมพรรณ
อัน วิจิตร พึง ตา จะ พิศ คุ้ม ให้ย่อม ส่วน แต่ เป็น ที่ ยกนิจ ยิ่งนัก
ใน หน้าอัน เป็น รูป ไม่ เช่น นั้น ด้วย ที่ วงแก้ม ของหตุล้ม แม้ ยังขาวซีด
อยู่ ด้วย ความ ตกใจ อัน เป็น ธรรมชาติ ของ ศรี เพศ ผู้ อ่อนแอก จริง แต่
ถ้ายัง พิศ คง ไป ให้ ชั้ง แด้ว วงหน้าอัน ด้วยงาน ของหตุล้ม ก็ คง สำารม
อยู่ ใน อาการ เช่นเดิม นั้นเอง ทรง ผูน ที่ หลุด ห้อย ลงมา ปะตุ่น นั้น
ด้วย แต่ เป็น เด็น ผูน ที่ ตะเขียด อ่อน หอม พุ่ง จุ่ง ใจ ไป ด้วย น้ำ หอม
นั้น เมื่อ ได้ พินๆ ดู เรื่อง ผูน แด้ว หัว กดับ ไป คุก ของหตุล้ม จน
ได้ ว่า เป็น ต์สัน ออย่าง เทียบ กัน แต่ ก็ ยัง โง่ โคง ชั้น คด้าย กับ วง
พระคันธ์ เมื่อ แรก ชั้น อ่อนๆ แต่ รับ กับ นาสิก ที่ โถง น้อยๆ เป็น
ที่ ชวนชุม ชวน เชย ยิ่งนัก โอซู ของ หตุล้ม นี่ ต์แดง หรือ ๆ ปาน ศอก
กุฑาน เมื่อ แรก ยั้ม กดับ รับ กับ ไร พื้น อัน ขาว สด ราวด้วย มุกค์ ยาน
เมื่อ ต้อง แต่ง สร่วง แต่ ดู เป็น เงา เรือง เรื่บ ราวกับ นายช่าง นา ประคิษฐ์
ไว้ สรุป รวม ความ ว่า ทุกๆ ต์วน แห่ง ร่างกาย ที่ ห่อ หุ้ม คง ชี้วิชช่อง
หตุล้ม ไว้ นั้น เป็น สิ่ง ซึ่ง พึง ใจ และ พึง ตา แก่ ผู้ ที่ ได้ พูน เทืน แต่
ยัง อาจ นี่ ย่านๆ โน้ม นำ กิจ บรรษัท ให้ ตกตง ไป เป็น ภาษา ความ รักษ ของหตุล้ม^{เป็นหมู}
ได้ อย่าง ง่าย ดาย อีกด้วย เมื่อ ความ งาน ของหตุล้ม ได้ ปรากฏ แก่ ตา

ของนายสัมทวงศ์กับชัยังได้รับ อาการ สัมผัสซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งกระเสื่อไฟฟ้า ของความพิศวง เข้าประกอบกัน ด้วย อีกด้วยเช่นนี้ นายสัมทวงศ์จะมีความรู้สึกอย่างไร ยอมไม่เป็นปัญหาอันน่าจะคิดนัก ความรู้สึกในส่วนของทุกส่วนของชายหนุ่มผู้แรก จะได้ด้มรงแห่งความชื่นใจนี้เพียงใด นายสัมทวงศ์ย่อมมีส่วนได้รับเพียงนิดๆ คุณเดียวกันขณะที่ฝ่ามือของเขารถายด้วยไปกับฝ่ามือของหด่อน เพื่อให้เกิดความร้อนอยู่นั้น แม่สาวน้อยผู้ปรารถนาติดสัมฤทธิ์มาตั้งแต่เมื่อ ๓๐ นาที ให้หลังไปแล้ว พุดพันพูนคนติด ดื่มค้างังต้องขับประสพตามนายสัมทวงศ์แล้วก็ถับ หรือลงไปอีก แสดงอาการว่าเจ้าหด่อนยังมีความระหงนอยู่มาก ช้างๆ บนที่เข้าพาหด่อนมาพักผ่อนนั้น กิດกับช่องน้ำประปานาก เมื่อได้เห็นความอ่อนเพลียของแม่สาวน้อยเช่นนั้น เขายังคงอดทนแก่ปช่องเข้า ขอทำเป็นหมอนรองศีรษะหด่อนไว้ ส่วนคัวเข้าถูกชนจ่วงไปที่ช่องน้ำเข้าแล้ว เช่น หน้าอกมาชุมน้ำแล้วก็ถับไปหาเจ้าชันน์ ปลดเขากะระติกันน้ำออกจากชานเพื่อจะได้นำไปให้แม่สาวน้อยคุณมากะรหงนอย่างอ่อนเพลีย.

บทที่ ๒

เมื่อ นาย สมทรง ได้ ปฏิบัติ พยาบาล แม่ สาวน้อย ผู้ น่า สงสาร จน พินาศ ศักดิ์ ดำรง ร่าง ของ หดตัว ไว้ ได้ โดย พลัง ตน เอง แล้ว เข้า กี เริ่ม ดำเนิน ภารณ์ อัน ต้อง ทำ ให้ เจ้า หดตัว ต้อง ได้ รับ ความ ดับ บำรุง อาการ เจ็บ บวม ถึง เพียง นั้น ใน ชั้น ต้น แม่ สาวน้อย ซึ่ง อีก อย่าง ก็ นัง ก็ ดี อาการ ส่อง จิตร์ ลง ใจ โดย ยัง รู้ ลึก นึก ความ อาย แตะ กระดาษ ระคน กัน อยู่ บ้าง แต่ ครั้น แล้ว หดตัว ก็ เช็ง ใจ บรรยาย ให้ เข้า พึ่ง อย่าง ถือ วัน

“ คุณ คง จะ ทราบ แล้ว ไม่ ใช่ หรือ ว่า วันนี้ อากาศ เบียง บน ปิด ตลอด ปั่ง เหมือน จะ เป็น เครื่อง เร้า ใจ ของ พวก นัก กิพา ให้มี ความ ทะเยอ ทะยาน โกรธ ออก วัน อากาศ อัน สดชื่น ” แม่ สาวน้อย กด ตัว อย่าง ฉุด นาน สม ตักษณ์ “ เมื่อ การ เป็น เช่น นี้ คิด ผู้ พึ่ง จะ รู้ ลึก ไฟ ใจ ทาง นั้น จึง พร้อม ใจ กัน กับ พวก เพื่อน หมาย หง หมาย ชื่ม นา ออก จาก บ้าน มา เที่ยว หย่อน ใจ ใน บริเวณ ตำบล นั้น ” แม่ สาวน้อย หยัด ระหว่าง ตาม หายใจ และ ชะมือ ตา ขณะ คุย นาย สมทรง ผู้ ยืน พึ่ง คำ เด่า ของ หดตัว อย่าง ดัง ออก คง ใจ เพียง ช่วง พริบตา หนึ่ง แล้ว กี เริ่ม บรรยาย เรื่อง ของ หดตัว ต่อไป “ ใน จำนวน เพื่อน หมาย ที่ มา ด้วย กัน ประมาณ ๕ คน ” มี คิด ผู้ กัน เดียว ที่ มี ความ อ่อนแ้อย ไม่ ค่อย จะ ลืม ทัก ให้ เชิง ชื่ม นา เช่น นั้น เมื่อ ชื่ม นา ถึง ที่ แห่ง หนึ่ง ใน บริเวณ ตำบล นั้น มาก ของ คิด ผู้ กี เริ่ม ทำ พยศ

จัง เป็นปะ มาตตอกทาง แม้ติดนั้น จะพยายามใช้ความบังคับมันให้สักเพียงใด ก็ทำเป็นผลไม่ ช้าอย่างทำให้มันแผลงฤทธิ์ขึ้นอีก และคงแต่นั้นมา มันก็เริ่มห้อเหยียดคำมาโดยเต็มฝีเท้า ต่ำบุต ทั่มน้ำพากติดนั้นวิ่ง เหติด เป็นเบื้องหน้า ติดนั้นไม่ทราบ และไม่อาจ สามารถจะจะเนาๆ จุดจาร์ไว้ได้ด้วย เพราเวดา นั้นติดนั้น หมดความรู้สึกและทั้งไม่สามารถจะคุณสักอยู่ได้ จึงย้อมไม่ทราบ การใดๆ เดียว จนทราบ เท่าที่มาได้รับความอนุเคราะห์ของคุณนั้นแต่ “ พอยอดต่อนกต่อจากนั้น หลัง หลังนั้น ก็อยู่ๆ เนื่องในร่างกาย พิงต้นไม้ ต่อรวม อวิรยาบท โดยสีภาพสีขาว พdag ผ่อนหายใจ แต่น้อยๆ “ ฉันนั้นบุญคุณ ของคุณ จังมี พอ ติดนั้น เป็นเงenk ปริยา เพราถ้าติดนั้นไม่ได้รับ ความช่วยเหลือ จากคุณ ในครั้งนั้น แต่บ้านนั้นชีวิต ของติดนั้น ก็น่าจะถึง ความแตกดับ หรือ เป็นอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งโดยแน่นอน เพื่อที่จะแสดงให้คุณทราบว่าติดนั้น ได้เป็นหนึ่ง แห่ง บุญคุณ ของคุณให้เด่นชัด ยิ่งขึ้น อีกนั้น ติดนั้นขอบอก นามพร้อมกับที่อยู่ ของติดนั้นให้คุณทราบ เพื่อจะยังความคุ้นเคย ในอนาคต ระหว่างกรอบกรัว ของติดนั้น กับคุณให้ค้าเนินไปอย่างมิตร ภาพทั้ง หวังว่า คุณคงจะไม่รังเกียจ ใน การที่จะบอก นาม แต่ที่อยู่ ของคุณให้ติดนั้นทราบ เป็น การตอบแทน ด้วย ” เจ้าหล่อ กต่อจากนั้น ชัด ถูกอย่างไร แต่ยังคงมี กระแทก เสียง ลั่น น้อยๆ

“ เป็นบุญคุณ อย่างยิ่ง เท่าที่ฉันได้กระทำการ ช่วยเหลือ เขายังไง นั้น กเพรา หน้าที่ ของฉัน บังคับให้กระทำ การที่ เขอจะ อ้าง ว่า เขอเป็นหนึ่ง บุญคุณ แก่ฉัน นั้น คือ ออก จะเกินไป ตะกระมั้ง จัง ? ” เขากล่าว

ค้าน “ความจริง เชื่อ ควร จะ ขอบคุณ เทพเจ้า ให้มาก ใน การ ที่ พระเอกิน ให้นันได้ พบเชือ กัดัง ตก อยู่ ใน หัว อันตราย”

“ถึง อย่างนั้น ก็ เกอะ กะ ความ เอาใจ ได้ ของ คุณย่อม เป็นเหตุ กระทำ ให้ คืน ต้อง เป็น หนี้ คุณ ได้ เหมือน กัน” เจ้า หัด อน กด ถ่วง พdag เผยแพร่ ริม ผีปัก ขัน ยม น้อย ๆ พอก เท่น ไว้ พื้น อัน ขาด เรี้ยบ “คง จำ ไว้ นะ ค่ะ ว่า - อาดั้ย สุมากุล เป็น หนี้ คุณ อยู่”

“ขอบใจ มาก แม่ อาดั้ย” เข้า กด ถ่วง ตอบ เจ้า หัด อน พdag ใช้ สายตา อัน คม วาว ของ เข้า ศัอง ไป ยัง วง หน้า อัน งาม แฉดั้น ของ แม่ สาว น้อย ผู้ ประภาศ นาม ตน ให้ เข้า ทราบ - จ้อง เต็ม อน อย่าง จะ อ่าน ความ ใน ใจ ของ หัด อน ว่า มี ความ ประสังค์ อย่าง ไร - ความ ประสังค์ หรือ ความ ผุ่ง หวัง ของ หัด อน จะ ตรง กับ เขายัง หรือ ไม่ เมื่อ กัน ดู จน ทั่ว ตลาด บวิเวณ วง หน้า ของ หัด อน แล้ว เข้า ก็ ยัง หา ทราบ อะไร อัน ไม่ นอก จาก จะ ทราบ แต่ เพียง ว่า วง หน้า ของ หัด อน นั้น มี ความ สำคัญ อาจ ถัง เอา ตัว หทัย ของ เข้า ออ ก ไป ก้าว เต้น ได้ เท่านั้น “ขอบใจ แม่ อาดั้ย - แต่ - แค่ ฉัน ชื่อ ตน ทรง ราชานุสาร” เข้า กด ถ่วง อย่าง ไม่ ค่อย จะ เต็ม ปาก เต็ม คอ นัก

“ ตน ทรง ราชานุสาร ” เตี้ยง หัด อน ห้อง บ่น พิม พำ อยู่ ใน คอ คล้าย ที่ จะ ให้ นาม อันนั้น แต่ เข้า ไป สัก เป็น ตัว อย่าง ภาร อยู่ ภายใน ดวง ใจ ของ หัด อน

ระหว่าง ที่ หนุ่ม สาว ทั้ง สอง กัดัง พูด จา กัน อยู่ บน เกดา ที่ จวน จะ ขึ้น ภูเขา พระ อาทิตย์ อัน เกย ต่อง แสง มาก ตลาด วัน ยัง ค่ำ นั้น บัดคุณ

ค้าน “ความจริงเชื่อควรจะขอรับคุณ เทพเจ้าให้มาก ใน การที่ พะอิน ให้ฉันได้พบเชื่อกำถัง ตกอยู่ในห้อง อันตราย”

“ถึงอย่างนั้นก็ถือว่า ความเอาใจใส่ของคุณย่อมเป็นเหตุ กระทำให้คิดันต้องเป็นหนี้คุณได้เหมือนกัน” เจ้าหล่อน กด่าว พdag เมยอ ริมฝีปาก ขันยมน้อยๆ พอดีกับพื้นอันขาวเรียบ “คงจะไว้ นะครับ - ถ้าด้วยสุมاغุด เป็นหนี้คุณอยู่”

“ขอบใจมาก แม่อาดัย” เขากด่าว ตอบเจ้าหล่อน พdag ใช้ สายตา อันคม วาว ของเข้า จ้องไปยัง วง หน้า อันงาม แฉดั้ง ของ แม่สาว น้อย ผู้ประภาศ นาม ตน ให้เข้า ทราบ - จับเต็ม อย่าง จะย่าน ความใน ใจ ของ หล่อน ว่า มี ความประتسงค์ อย่างไร - ความประتسงค์ หรือ ความมุ่ง หวัง ของ หล่อน จะ ตรง กับ เขายังไง เมื่อกันนั้น จนทั้ง ตลอด บริเวณ วงหน้า ของ หล่อน แต้ว - เขาก็ยัง หา ทราบ อะไร อื่น ไม่ นอก จาก จะ ทราบ แต่ เพียง ว่า วงหน้า ของ หล่อน นั้น มี ความ สามารถ อาจด้วย เขาย หทัย ของ เขาย อย่าง ไป กำเต้น ได้เท่านั้น “ขอบใจ แม่อาดัย - แต่ - แต่นั้น ชื่อ สุนทวงศ์ ราชานุสร้า” เขากด่าว อย่าง ไม่ ค่อย จะ เต็ม ปาก เต็ม คอ นัก

“สุนทวงศ์ ราชานุสร้า” เต็ยง หล่อน ท่อง บ่น พิม พ่า อยู่ ใน คอ กด้าย ที่ จะ ให้นาม อันนั้น เด่น เข้าไป สดัก เป็นตัว ยักษ์ อยู่ ภายใน ดวง ใจ ของ หล่อน

ระหว่าง ที่ หนู มสาว หงษ์ สอง กำถัง พูด จา กัน อยู่ นั้น เป็นเวลา ที่ จวน จะ อั้ม ปูน กด พรา อาทิตย์ อัน เกย์ ต่อง แต่ง มา คาด อด วัน ยัง ค่ำ นั้น บัดด

ชื่อคิดฉัน พร้อมกับส่งนามบัตรของคุณให้แก่คนใช้แล้ว คนใช้ในบ้านทุกคนยินดี จะ custody ต้อนรับคุณทุกชั้น”

“ขอบใจมากแม่อาดั้ย แต่คุณเหมือนจะเป็นการลำบากต่อเชื้อมากรกเงินไปลงทะเบียนวันนี้จะไปหาเชื้อ” เข้าพูดเป็นเชิงปฏิเสธ กด้ายๆ

“โอ! เปิดเตียงที่ดียุคุณ ถ้าคุณคิด เช่นนั้น คิดฉันจะมีความเสียใจมาก” หด่อนรับค้าน

“ถ้าไม่เป็นการเพิ่มความรำคาญให้แก่หด่อนแล้ว ในบางครั้งเมื่อโอกาสอำนวยให้ฉันจะไปเยี่ยมเชื้อ แต่...”

“ยินดีที่จะ custody รับรองคุณเสียอีก” นางสาวอาดั้ยรับ กด้าวแข็ง งาน

ความดุษณีภาพ ก็ปรากฏขึ้นอีก เป็นคำรับสอง ทั้งสองฝ่ายก์ใช้จัดแห่งวิญญาณ ประสาทไปยังความหมาย อันเร้นลับซึ่งกัน แต่กัน ต่างฝ่ายต่าง custody จัน อิริยาบทอัน จะ ส่อ ให้เห็น ในความหมาย ดับอยู่โดยอาการ เสี่ยบตั้งตัว เมื่อความพิจารณาของเข้า ทั้งสองฝ่าย มีความ ละเอียดสุ่ม ลึกซึ้ง ลง แล้ว เช่นนั้น ภายในเดาอันไม่ตู้ช้านัก หนั่น สาวหงส่อง ก็เริ่มรู้ความหมาย ดับ นั้นได้ทันที แต่เข้า ทั้งสอง ก็คง สกัดใจไว้ได้ ทั้งนี้ เพราะมีความจำเป็น อัน หนึ่ง มาบังคับ เขายัง ความหมายดับ จึงยัง คงไม่เปิดเผย จนกว่าจะถึง เดาอันสมควร ชั้น นั้น แม่สาวห้อง อาดั้ยได้เบือนหน้าไปตาม แนว ถนน อัน ยาว ต่ำ ถูกหนู ถูก คาดเพื่อย่น เวดา ที่ ค้อง ยืน ประจำ หน้า กับ ขาย หนั่น ผู้นั้น รูปว่าง อัน เป็น

สั่งผ่าเมยให้ดันเข้า พดัน หด่อนก็ได้ประเสริฐภาพของ หมู่สาย
หงษ์สายที่เทียบติดตามหาอยู่ๆ ฉะนั้น ถัดไปคงมาหาหด่อน

“ อา ! เคราะห์ดีมาก สายหายหงิงของคืนมาแล้ว ” หด่อน
ร้องขึ้นอย่างเบิกบาน พdag ยกมือขึ้นเป็นอาบน้ำ สาย
สัมทวงศ์จึงหอดสายตาไปคานที่นั่นบ้าง ก็แฉเห็นร่างของศรี
ประมาณ & คนนั้นอยู่บนหดั่นมา หอ เหยียดหมายักคนอย่างรวดเร็ว

“ นันตะกะ เพอนนัก กพาของคืน ” หด่อนพูดขึ้นเป็นเชิง
แนะนำ “ นเข้าคงเที่ยวกตามคืนนี้ เป็นแน่ ”

“ เพื่อนของหด่อนทุกคน ตูเข้าออกจะชำนาญในการชื่นม้ํา
มาก ” เข้าก่อตัวเติมในขณะที่หมู่ม้าเหล่านั้นໄกวังเข้ามายกตัวแล้ว

“ ไม่แท่ จะชำนาญอย่างเดียวตอกค่า รปร่วงของเข้าแท่ตะคน
ด้วนน์ตักษณ เหมะะในทางนี้มาก แตะ — ”

“ คุณพระช่วย ! เรายังพับหด่อนแล้ว ” เสียงหงิงคุนหนึ่ง
ร้องขึ้นในขณะที่นางสาวหงษ์สายหงษ์ได้กระโตคลงจากหดั่นมา วิ่งกรุ
กันมาตื้อตัวเจ้าหด่อนแล้ว ต่อจากนั้นเสียงถามเรื่องรวดต่างๆ
อยู่ เช่น ใจอาศัพท์สำเนียงจะไรไม่ได้ แท่รวมความก็อยากทราบ
เรื่องรวดของแม่สาวน้อยอาดั้ยนับ คงแท่พดีจากพอก เข้าจนทราบเท่า
ที่ได้พับกันนั้น เพื่อจะตัดบทแห่งคำถามของพอกเพอน นางสาวหงษ์
หงษ์ เจ้าหด่อนก็เริ่มเดือนุสันธ์แห่งเรื่องจนทราบเท่าได้รับความช่วย
เหลืออย่าง กด้า หายของนายสัมทวงศ์ จนรอดพ้นอันตรายอันน่าสียด

ส่ายอง ໄດ້ຍ່າງ ຫວຸດ ຫວົດ
ເນື້ອ ທດອນໄດ້ແກຕາງ ຈົ່ງ ມູນເຫດ ຈົບຕັງ ແລ້ວ
ຈົ່ງ ທັນທັນໄປທາງ ນາຍ ສົມກຽງ

“ທ່ານ ພະ” ທດອນ ຮົມອີ່ໄປທາງເຂົາ “ຄົດ ຄຸນສົມກຽງຮາຊັນສ້າງ
ເປັນ ຜູ້ຊື່ໃດ ຂໍ້ວຍໜົວດີ ຂອງຜັນໄວ້ ໃຫ້ພັນຈາກ ກ່າຍັນຕາຍ ອັນນໍາຫວາດເສື່ອວ່າ
ທຸກຄົນ ດ້ວຍທຸກ ຕ້າຍຕາໄປ ຍັງກາພ ຂອງຮ້າຍໜຸ່ນ ພຣັນກັນເສື່ອງ ແສ່ຄົງກວາມ
ຂອບຄຸນ ແກ່ນເພື່ອນ ສ້າງ ຜູ້ເຄວາຮ໌ຮ້າຍ ນາຍ ສົມກຽງ ຈົ່ງ ຍົດ ຕັ້ງຂຶ້ນ ແຕະ
ກັນ ຕ້ອງຮະນ້ອຍ ຖ້ວນ ຄວາມ ຂອບຄຸນ ຂອງ ພວກ ໄຫຼິງ ກົງທ່າຍ ນັ້ນ

“ນີ້ກັນບວ່າເສົ່ວງ ເຮືອງ ພັນຖຸກ່າວ ພັນຮ້ອນກັນໄປແຕ້ວ້າ ເວາ ຄວາ
ຈະ ພາກັນ ກດັບບ້ານເສື່ອທີ່ຈະ ດັກຮ່າມັງ” ໄຫຼິງ ຄົນທັນໃນພວກນີ້ ເປັນຜູ້
ເຂົ້າຂັ້ນ “ເວດາກໍ ຈານ ຈະ ໄກດັກໍ ອູ້ຮ່ອນໆແຕ້ວ້າ”

“ຈົງສື່! ບ້ານນີ້ ຜູ້ປັກຄອງ ທາງບ້ານ ຄົງ ດ້ວຍ ຈະ ພາກັນ ເປັນຖຸກ່າວ
ດັ່ງໄປທ່ານທັນ” ເສື່ອງ ວ່າງ ຂັ້ນ ພຣັນກັນ ແຕ້ວ້າ ຕ່າງຄົນ ກໍ ພາກັນ ອື່ນ ນັ້ນ
ເວັນ ແຕ່່ມໍ ສ້າວນອ້ອຍ ອາດຍ ເກຳນັ້ນ ທີ່ຢັງຄົງ ຍື່ນເນັຍ ອູ້ ໂດຍຢັງໄນ້ ມັນ ຈະຫຼື
ນັ້ນ

“ເຊີ້ມເຫົາເຈົ້າ ຊັນນີ້ ຂອງຜັນ ຈົ່ງຈະ” ນາຍ ສົມກຽງ ພຸດ ແນະໝ່ານ
ໃນ ຂະນະ ທີ່ ໄດ້ຈຸ່ານັ້ນ ຂອງເຂົາ ມາຍໆ ຕ່ອງຫັນຫັດຕ່ອນແຕ້ວ້າ “ມັນຂອງເຂົາ
ຜັນ ຄືດວ່າ ຄົງ ຈະ ກດັບໄປໂຮງ ເປັນ ປຽກຕີ ແຕ້ວ້າ”

“ຂອບ ພຣະຄຸນ ອູ້ຍ່າງຍິ່ງ ແຕ້ວ້າ ຄຸນ ຈະ ໄດ້ອະໄວ ເປັນ ພາຫະກ ກດັບ
ບ້ານ ດະກະ ອູ້ເດຍ ຄະ ດີເນັ້ນ ຈະ ຄ່ອຍໆ ເດີນໄປ ພາຫະ ດາກ ຂ້າງຫັນ”
ທດອນ ພູ້ທີ່ ເປັນ ປົງປົງ ເປັນ ປົງປົງ

“ໄນ້ ເປັນໄວ ມີໄດ້ ຜັນ ຈະ ເດີນ ຕາມ ເຂົ້າໄປ ຄອຍຮັບນັ້ນ ທີ່ ຫັນປະຕູ
ບ້ານ ການ ທີ່ ຈະ ປັດຍ້ອຍ ໃຫ້ເຂົ້າເດີນໄປ ກັ້ງໆ ທີ່ ອັນຮູ້ວ່າເຂົ້າໄນ້ ສົມບາຍ

เข่นนั้น ย่อมเป็นการน่าเกิดยกที่สุด อย่าปฏิเสธเดียวกัน เชิญ เกอะ
เชิญ ชี้เจ้าชั้นนั้นของฉันให้ลับยाएิด ” เข้าพูด ช้าๆ ชัก กล้าย่อ

“ เมื่อ ค่องให้ดิน กำ เช่นนั้นโดยแท้จริง แต้ว ดิน ก็ จำกัด
ย้อน ปฏิบัติ ตาม — ไง พว ก徇 เห็น ด้วย หรือไม่ ” หล่อน พุด กับ เข้า
และ หันหน้าไป ด้าน พว ก徇 ทง หลา ย เพื่อ ขอ ความเห็น

“ ถูก แต้ว ” เสียง ร้อง กอบ

“ อ้อ ! คุณ ยังไม่ ได้ บอก คำ บัด บ้าน แก่ ดิน ” แม่ ส้าน อ้อย
ชาดัย ทัวง

“ คุร ง ชี จี แหน ฉัน ลืม ตัน กิ คำ บัด ถนน รอง เมือง บ้าน
เดือ ก ๑๒๔ ใน คำ บัด ถนน ถ้า หล่อน เอี่ย ถึง นาม ของ ฉัน จะ น ผู้ ชี
บ้าน ให้ ทัน ก ” เข้า บอก แก่ หล่อน พด าง ก วิ่ง เข้าไป ประคอง ให้ แม่
สาว อ้อย ชาดัย ชั้น ม้า หล่อน กด ่าว คำ ขอบ ใจ เข้า ชัก ครุ่ง หนั ง พร้อม
กับ ที่ ทอด สาย ตา ชั้น หวาน มา ประศพ กับ แวง ตา ของ เข้า ชั้น เป็น
ประหนึ่ง กระแต ไฟ พ้า อัน ร้อน ผะ ผ่า ไป ด้วย ความ พิศ วาก แต่น เข้าไป
กระทบ คง หทัย ชาดัย หนั น ใน ชั้น เดียว กัน น นาย ตุ่ม ทรง ก รี ษ ณ
แม่ ชั้น ไป กำ น อย ของ หล่อน ไว้ จัน แห่น แต่ คง ความ หมาย อัน ตื้ด บ ให้ แม่
สาว อ้อย ชาดัย ทราย บริ ษ ยาน กที่ กระทำ ไป น จะ ทำ ให้ เข้า ร ถ อก
ตัว ก ห ไม่ หาก กระแต ความ สิ่ง หาน น ย ช านาจ อย่าง ต ร ง ศุ ด น น เอง
บัง กับ ใจ - บัง กับ ร ง ของ เข้า ให้ กระทำ ไป เช่น น เข้า คง บ น น ของ
หล่อน อยู่ นาน เพียง ได ก ห ร ถ อก สำ ก ไม่ มา ต้น จาก ภ ร ง ก เขาย เมื่อ เดี๋ยว
หล่อน เดือน ม้า ให้ ออก เติน พร้อม กับ หมื่น ของ หล่อน เข้า มาก บัง ห ย น

นันเออง เขายังพยายามชื่นชมความกระดาษและขวยใจไว้ พdag รับเสียกดาวคำพูดไปเลี้ยงทางอินซึ่งแต้วแต่จะนักได้ในเวลานั้น

“ แม่น ! คุณเชื้อ แม่พวกรเหต่านอนให้ไปค่อยเชื้ออยู่ชั้งหน้าโน่นแต้วร่วงไปชีวิตจะได้ทันเจ้า ” นายส่งทรงเป็นผู้ก่อตัวจนก่อน

“ ไม่ต้องรับร้อนนักหรอกค่ะ แม้นจะอย่างไรก็ตาม เขายังเหต่านั้นจำจะต้องไปถึงบ้านพร้อมกับคิดนั้นเสมอ ” หล่อนกดาวเป็นเชิงอุบมาย

ค่ำจากนี้ไปความสัมภัยของพงษ์อุบดิชันอีกในท่ามกลางหนั่นส้วงทั้งสอง คงได้ยินแต่เสียงผู้เท้าของเจ้าชั้นนี้ตั้งเป็นระยะไปตามพนวนเท่านั้น ส่วนนายส่งทรงก็คงเดินเคียงข้างไปกับเจ้าชั้นนี้โดยอาการสั่นเสี่ยมเข่นเดียว กันนานๆ เขายังคงเหตุอบตากันจังคุณหน้าของเจ้าหล่อนครองหนึ่ง การที่เจ้าเห็นว่าหน้าของหล่อนเต้มอเข่นนั้นย่อมเป็นเครื่องทำลายความเห็นใจเห็นอยเมื่อยตัวได้ส่วนหนึ่ง

“ สำหรับคุณ ร้าวจะชอบการกิพามากจะกระมังกะ ” หล่อนชักนิยามเพื่อทำลายความเงียบสั่งด้วย

“ ถูกที่เดียดเชื้อ เพราะการกิพาเหตันด่วนเป็นการบ่ำรุกกำลังและร่างกายในส่วนต่างๆ ให้แข็งแรงขึ้นอยู่เต้มอ ” เขายังกดาวตอบรับรอง “ แต่ไม่แต่ฉะเพาะฉันหรือพวกรที่เป็นเพศเดียว กับฉันจะมีความนิยมในการกิพานี้ สำหรับเชื้อ และพวกรหุนิงังหด้ายที่ได้เคยอบรมในทางศึกษา มาแล้วก็ย่อมจะมีสิทธิและความจำเป็นในเรื่องชนิดนี้ได้คุณเดียว กัน ”

“สั่งหัวบดินน์ แต่ก่อนนี้ไม่เคยนึกจะเป็นนักกิฟ้ากับเขาระดับนี้ พงจะมา รู้สึกเมื่อพวากเพ่อน หมาย ทงหาดามารบเร็วนั้นเอง แต่พอเริ่มจะออก แสดง กิฟ้า ก็ได้รับอุบัทชันตราย เดียวแล้ว นี่แต่คงทำให้ดินนันเข้าไปนานที่เดียว” หล่อน พุด เสียง แผ่วเบา คงหน้า ก็ กัดับ ซัก สตด ลง ไปอีก เมื่อน กับภาพ อันน่า หาด เสีย นั้นยังคง ปรากฏ แก่ จักษุ ประสาท ของ หล่อน อยู่ พตาง ตึง บังเหียน เป็น เครื่องหมาย ให้ เจ้าชันน์ หยด เพราะ ใน ระหว่างนี้ ได้ มา ถึง หน้า ประตู บ้าน แล้ว “ถึงบ้าน ดินนัน แล้ว กะ ก่อนที่ เรากะ จาก กันไป ดินนัน ต้อง ขอ เรียบคุณ ให้นำหา ดินนัน ใน โอกาส กะ ว่าง อีก ครั้ง หนึ่ง เพื่อดินนัน พร้อม ด้วย คุณแม่ จะได้ แสดง ความ ขอบคุณ อีก ครั้ง หนึ่ง อย่าง น่า กะ” เจ้าหล่อน ถึง กำชับ พตาง ค่อย ๆ ก้าวลงจาก ห้อง เจ้าชันน์ โดย แขวน ช้า “หวังว่า คุณ คง จำได้ กะ แล้ว”

“แน่นอน กะ เดียว เขอ ฉัน ต้อง จำได้” เขาก้าว ตาม หล่อน อย่าง แน่นแฟ้น พตาง เงย หน้า มอง ครุภู คุณหาสัน ยัง เป็นที่ พักของ หล่อน “น่าอยู่ มาก กะ เดียว หล่อน เห็น แต่ เพียง ชั้ง อก ยังชวน ใจ พอยู่ แล้ว ถ้าได้ เข้าไป ชน ภายใน จะ ยิ่ง เพิ่ม ความ ปิตุณ ชั้น อก หายดาย ล้วน เป็น แนว เกอะ ! ใน ครั้ง หนึ่ง ฉัน กะ จะ มี โอกาส มา หา หล่อน บ้าง ”

“ยินดี ทุกเมื่อ กะ เดียว คุณ ” หล่อน รับ พุด แขวน “เออ ! ออก จะ เพดิน ไป มาก แล้ว ดินนัน ต้อง ขอ ดา เจ้า บ้าน เสีย กะ อย่าง ดี

จะจะคำขอร้องของคืนนั้น” หล่อน พูด พลางกายนมือ ออกมาให้เข้าสัมผัส เขารับค่าว่า มือ หล่อนไว้แต่กำเน้น คาดว่าตาประทับกันเป็นเครื่องหมายแห่งความไม่ตรึงในระหว่างหนึ่นตัวทั้งสอง ครน แต้ว หล่อนก็รับชักมือ กดับมายังที่เดิน กดับ หลัง หัน วิง เข้า ประคุบ้านไปพร้อมกับ เกราท เพื่อน หญิง ทั้งหลาย เดือน ม้า ออกเดินจากเชิงบ้านต่างมุ่ง ตรง ไปยังที่สำนัก ชยง ตน แต่นาย สมทรง ยังคงยืน เกวัง ออยู่ หน้า ประตูบ้าน ใช้ถ่ายตามองตามภาพ ของหล่อนไปจนดับจากคดง จักชุ “อา! แม่สาวน้อยผู้แต่ง สายเยอี หล่อน ช่าง มี่านาค จริง หนอ” เขายืน ออยู่ ใน ต่ำคอ “หล่อน สำมารถ จะ ใจ เรายังให้ดุ่น หลัง รัก หล่อน ได้ ก็ เดียว หนอ ไอ! ความรัก—ไม่นึก ไม่ฝัน เดียว ว่า มัน จะ พึง บังเกิด ขึ้น แก่ เราก็ รู้ จัก ละชี้—รู้ จัก ย่านาค ของ สตรี ละชี้ ว่า มัน ร้ายกาจ เพียง ได้ ” เขายืน งง ออยู่ เป็นครู่ ให้ฟู รูป ร่าง อัน อ่อนเยี้ยน หน้า ตาม อัน หวาน ฉ่ำ — นา เสียง อัน ไฟเระ ได้ ผึ้ง เข้าไป ใน ความ ทรง จำ อย่าง แนน พัพน เขายิ่ง พิษยา าม แต้ว พยายาม แต้ว พยายาม เด้า ก็ จะ บัด ลิ้ง อัน จะ นำ เข้าไป สรุ ความ หาย ใจ ให้ ขาด เด็ก ห่าง พื้น จาก ความ คิด ความ จำ เดียว แต่ ก็ หา เป็น ผล ไม่ เมื่อ เขายัง หมัด ความ สำมารถ แต้ว เช่นนั้น ก็ ยอม เป็น ชรรน ดา ออยู่ เอง ก็ จะ ต้อง ตก ไป เป็น ทาง แห่ง ความ รัก ของ หล่อน!

เมื่อ เขายิ่ง ดุ่น จาก ความ ฝัน ไม่ รู้ ตึ่ก ตัว แต้ว เข้า ก็ รับ เดิน ไป ทาง เจ้า ชั้นนี้ แต่ ขึ้น ควบ ขับ ออก จาก ที่นั้น มุ่ง ตรง กดับ ไป บ้าน ทันที.

บทที่ ๓

ได้ก่อตัวมา แต่ต้นว่า นาย สุนทร ราชานุสรณ์ ยังอยู่ในชีวิต
ของ การ เด็กเรียน จนทุกวัน ซึ่ง นอก จาก วัน เสาร์ วันอาทิตย์ แต่
เขาก็ ต้อง ไปโรงเรียน - ไปศึกษา วิชา ตาม ระเบียบ นับ ตั้งแต่วันที่
เข้า ได้ กระทำ ภาระ ช่วยเหลือ มี งาน อ้อย อาดั้ย นาน บังตึ้ง ก็ ถ่วง มา ໄດ້
ราตรี คาด แต่ ภาค อัน ยก ใจ ประกอบ กับ กิริยา อัน อ่อน โอบ ดม นุ
ต ไม่ ยัง กง ผึ้ง อยู่ ใน ความ ทรง จำ เตือน ให้ เป็น นิด แม้ ใน ขณะ ที่ เข้า
ห้อง เรียน เพื่อ อบรม ศักดิ์ เสียง อัน หวาน ไฟ เราก็ ได้ แก่ อยู่ ใน สอง
โสด ประสาท อยู่ ทุก ขณะ เมื่อ เป็น เช่น นี้ การ เด็กเรียน ของ เขายัง
เริ่ม กระทำ อาการ ดด หยอด ประคุณ บุคุณ เรื่อง เรื่อง กอย หลัง เข้า คล่อง
เป็น ตัวดับ ทรง เพาะ เขายัง ไม่ สามารถ จะ บังคับ ให้ ได้นั้นเอง 邪!
ความ รัก ศรัทธา เป็น ศักดิ์ แห่ง การ ศึกษา ? เสียง นี้ ได้ แก่ หมาย ตาม เข้า
ไป ตั้ง กัน วัน อยู่ ใน โสด เขายัง ใจ จาริ หนู ผู้ ถัง แต่ แห่ง ความ
มี กำถัง พัง ตด อก ใจ ร่าง กาย ทุก ส่วน ก็ แข็ง ราก กับ หòn ไม้ ส่วน ใจ
หรือ ก็ หัว หาย อัน เป็น ธรรมชาติ ของ บุรุษ เพศ ใจ เดา จึง หมาย อน
ด้าน ยะ ยอม ให้ หัญ ผู้ นี้ ใจ อัน ไม่ แข็ง กระด้าง นัก และ หง ร่าง กาย
ก็ อ่อน แย ประคุณ หยอก นี่ ข่าน ใจ นา ผูก รัด มัด เขายัง ใจ ของ คน แต่
กระชา กด ใจ ให้ เป็น ทาง แห่ง ความ รัก ให้ อย่าง ง่าย ดาย ราก กับ คำว่า

มือแต้วก็ หมาย มือ ก็ เดียว หนอ อา ! ชายหนุ่ม เอ่ย ชายหนุ่ม ผู้
ยัง อายุ ใน วัย การ เรียน เช่น นาย สมทรง นี้ ไม่ ควร เดย ไม่ ควร แท้ๆ
ที่ จะ เอา ใจ ไป บังพะง หงส์ ให้ ต่อ ต่อ ก็ ซึ่ง จะ ทำ ให้ การ เรียน พัฒนา ศ
ความ จริง นาย สมทรง เป็น ผู้ ก็ คง แก่ เรียน มาก กับ ทั้ง ประกอบ ไป
ค้วย ความ วิริยะ อุด สำาหะ และ ชอบ คิด การ ข้าง หน้า อายุ เต็ม ๘
ที่ เข้า ต้อง ตก ไป อายุ ใน อ่าน ชา ของ แม่ สาว น้อย อาศัย ได้นั้น ก็ เป็น
เพราะ หด อน สาย และ สูง อายุ ที่ จะ หา ตัว จับ ได้ ยาก เสี่ย ด้วย ยัง
กว่า นั้น หด อน ยัง กอบ ปี ไป ด้วย คุณ สม บัต อน สรภาพ เรียบ ร้อย เป็น ก
ช่วง คำ ชวน ใจ ให้ ไฟ ผัน นใน ขณะ ที่ มนุษย์ ติด พบ เห็น อีก ด้วย ฉัน
สำหรับ นาย สม ทรง ผู้ ได้ เข้า ใน วง แห่ง ความ ใกล้ ชิด จน ถึง ได้ สม ผัต
เนื่อง นั้น อ่อน ตาม ปาน ดำเน รื้า ด้วย ฉัน ย่อง ไม่ เป็น บัญชา อะ ไ
เดย ใน การ ที่ นาย สม ทรง จะ ไม่ ตก ไป เป็น ทาง ของ หด อน ถ้า จะ นี่
โครง ไป ภาน เข้า ใน ขณะ นี้ ว่า ถ้า แม่ สาว น้อย อาศัย ต้อง การ ช่วย แต่
เดย ด เนื่อง ของ เขา ทุก หยาด เพื่อ แตก เปลี่ยน ความ บรวม ตุ้ง ของ หด อน ใน
อนาคต เขา จะ ยอม หรือ ไม่ ? แน่นอน เขายัง รับ ตอบ โดย ทันที ที่ เดีย ด
ว่าย อน แม้ จะ ยัง ไม่ โครง ไป ภาน เดียว ช้าน ใน ดวง หทัย ของ เขา ก
กำถั่ง ย อน ที่ จะ สด ความ ตื้อ ทุก อย่าง ตลอด ชีวิต กิจ ใจ เป็น พลัง หด อน
การ ที่ นาย สม ทรง ต้อง มา โรง เรียน นั้น ถ้า จะ พูด ว่า แต่ ก่อน กับ เดียว นี้ แล้ว
จะ เห็น ได้ ว่า แตก ต่าง กัน ไป คุณ ตะ เรื่อง เมื่อ ก่อน เข้า มา โรง เรียน
โดย มี ความ ประ ตั้ง ก จะ อบรม ตัว ให้ ดี ง รู้ ใน การ ศึกษา เพื่อ สำหรับ
เป็น เครื่อง ยัง ช่วย ใน อนาคต แต่ สำหรับ เวลา นี้ เขา ต้อง มา ด้วย

ความจำใจ ความถูกบังคับจากนางสุดจิตร์ผู้เป็นมารดา ก็เมื่อผลต่างกันจนครั้งข้ามเช่นนี้ การเด่าเรียนของเข้าจะเหตุต่อออก ออกผลคั่งๆ เมื่อการเรียนของเข้าไม่กระเตียงก้าวหน้าไปเดียวยืนนั้น ก็ย่อมจะไม่มีทางใดที่จะบันดาลให้เข้าบรรดุความสำเร็จได้ คงมีแต่การเสื่อมทรามลดละอย่างไปเท่านั้นเอง จึงเป็นการที่น่าจะเดือดตายการศึกษาซึ่งเป็นการที่เรียกว่าเห็นขยาย ขวางแห่งความนิชัย แล้วถึงนัก

“ อ้า呀 ! วันนี้เป็นวันค่ำรับ ๓ นับแต่วันที่ได้พบรัก ” เขารับฟื้มฟ่ายในขณะที่ครูกำถั่ง อยู่บายถึง วิชาในพจนกภาษาอังกฤษอยู่ “ วันเดียวเราไม่พบหน้าหล่อน เรายังไป—ไปหาหล่อน—ไปหาความรื่นรมย์จากหล่อน ” ทันใดความคิดอันพึงซ่อนอยู่ในรังน้ำไว้ไม่อยู่กับบังคับให้เข้าถูกอกจากโต๊ะเรียนเข้าไปหาครู แต่ก็ต้องคำขอตามห้อง เหตุว่าตนรู้สึกไม่สบายทั้งไม่สามารถจะนั่งเรียนต่อไปด้วย ในชั้นแรกครูนึกประหาดใจ เพราะแต่ไหนแต่ไรมานายสุ่มกรงไม่เคยปรากฏว่ามีอาการบ่อยถึงกับต้องตาพักหักหัก การเรียนเดย จนได้รับร่างดัด หมั่นเรียนเตือนอยู่บ่อยๆ ถึงแม้ครูจะรู้สึกแบบใดเพียงใดก็ตาม คงผลตุ้กท้ายก็จำต้องอนุญาต เพราะการเจ็บบ่อยย่อมเป็นของสำคัญ อันเกี่ยวแก่ชีวิต เมื่อเข้าได้รับคำอนุญาตแล้วเช่นนั้น ก็พดันรับออกจากนักเรียน บักใจแน่นแน่แล้วว่า จะไปหาหล่อน พอยาออกพันประคุโรงเรียนมาแล้วคงใจเข้ากับเมิกบาน—เมิกบานที่จะไปพบความหน้าอันแน่นของหล่อนขณะนี้ เวลาพึ่งจะย่างเข้า ๑๙ นาฬิกาก่อนเที่ยงเท่านั้น แต่คงจะ

ยังคงไม่สู้ร้อนแรงนัก นายตุ้มทรงดึงค่ายฯ เดินมาชันราตรีทางที่หน้าห้างวัฒนาบุก เขาได้โดยสารรถรางจากที่ซึ่งกด่าวัสดุ ตามจวนถึงเขตบ้านของเจ้าหนต่อน ดึงได้ลงแล้วเดินตัวครองมุ่งมาชนถึงหน้าคุณหาส์ ของแม่สาวน้อย

“ นางสาวอาดัยอยู่ใหม่ดี ” เขายื่นปากชันถาม หญิงคนหนึ่ง ซึ่งถ้าจะสังเกตทำทางก็จะรู้ได้ว่าเป็นคนใช้

“ คุณอาดัยหรือคะ อยู่กี่กำลังนั้นก้าดูกไม้อยู่ในห้องนั้น เด่น ขออะภัยไทยคุณซื้อตุ้มทรงราชานุาร ผู้ที่ได้เคยช่วยชีวิตช่วยคนติดภัยไว้ในวิธีหรือคะ ” นางสาวใช้ค้อมแล้วกับดับย้อนถาม

“ ดี ! ฉันเองคือตุ้มทรง ” เขายื่น

“ โอ ! หมายเหตุเดียว คุณของคิดันกำลังบ่นถึงอยู่เมืองตากรุ นั้นเอง เซญชีคะ เซญเข้าไปเกะะค่ะ เชื่อใจพบคุณอยู่ที่ห้องนั้นเด่นช้างบันໄคแรกกลิ่นนั้นเอง ” นางสาวใช้พูดอย่างอ่อนหวานเสียงแนะนำ

เมื่อการได้ด่านนินไปโดยเรียบร้อยเป็นหนทาง โถงเดียนเช่นนั้นแล้ว เขายังมิพักรอให้เดี้ยงเวลาแม้กระทั่งเดียก รับเตาเท้าก้าวเดินเข้าไปในประตูบ้านของหนต่อน ดูนั้นอย่างที่เขาย่างเหยียบไปบนนั้นโดยมากนักโดยด้วยทราบและจากไปความน่าดูยิ่งนัก หน้าคุณหาส์นั้น มีส่วนนึงซึ่งกำลังอุคมไปด้วยหยดน้ำอันเรียวขาว แต่เมื่อพูดคุยกษชาติคืนชาติตนนั้นอย่างดุกเรียงกันไปจนรอบขอบส่วนน้ำด้วย ก่อตัวขึ้นก่อตัวไป เป็นรูปว่าง แบบแห่งอัษฎางค์ประทักษิณ

บ้านหน้าต่าง แตะประดู่ ตัวน้ำชา ด้วยตัวพ่อ แต่คุณจิตร์รับ กับตัวคุณหาสน์ ส្មูปรวมความว่าภายในเขต์บ้านของแม่สาวน้อยตัวนี้ แต่สิงหัน ชานให้พิศ แต่ชานให้บันเทิงใจ เป็นส่วนมาก ยิ่งล่าหรือรับนายสัมทวงศ์ ให้เกยคุ้นกับเจ้าของคุณหาสน์ ด้วยแล้ว กดับจะยังเห็นว่า กำเดาที่เหตุนี้ เป็นประดู่ เมื่อวินามาณสรวง เข้าเดินชมพระราชนูกุชชาต อยู่ในวันระกาอยู่ พากวนน้อยนั้น จนครบบรรดุ ถึงบันไดเข้าก็ค่อยๆ ย่องเข้าบันไดผ่านห้องๆ หนึ่ง สายตาของเข้าก์ พดันได้ประสพภาพของหล่อน ก้าดังนั้น ก้มหน้าถักดูไม้อยู่ ในห้อง แต่ตัวพังผู้เดียว เข้าจึงหยุดอยู่หน้าห้องสายตา จ้องไปยังภาพของหล่อน วันนี้แม้จะไม่ใช่วันอาทิตย์ ถ้าหล่อนไม่ได้ไปไหน หล่อนก็จะจะนั่งผ้าต่ำ คงเป็นเครื่องบ่งชี้ของหล่อนให้เบ่งบัดยังชั้น หล่อนส่วนเต็ม เช่นเดียวกับตัวภรูปโภค ซึ่งหล่อนอยู่ในอาการตื่นตัว

เข้ายืนตั้งอยู่ทันเป็นเวลานานเท่าไร เข้าก์ ห้ามรับไม่ คือ เมื่อใด ยินเสียงร้องเริงของหล่อนนั้น แผละเข้าจึง คนจากภรูป “จะขอบใจ” เข้าตอบอย่างแก้เก้อ แต่แท้จริงเข้าหาได้ยินคำพูดของหล่อนไม่

“ นี่คุณ กง จะ มา ยืน อยู่ บน ต้น อยู่ นาน แต่ ว่า กระมัง จะ ? ” หด่อน เอ่ย ถาม พdag ยืน น้อย ๆ

“ กะ ๆ แต่ ก็ ไม่ นาน เท่า ไอนัก ” เข้า ตอบ หด่อน อย่าง ตะต่า ตะตัก เก็บ จะ คุณ ศศิ ไว้ มิ อยู่

“ เชิญ นั่ง ชั่ว ค่ำ ” หด่อน ร้อง เชิญ ออก เป็น คำรับ ส่ง เมื่อ เขา ได้ นั่ง ลง บน เก้าอี้ นาม ตัว ใหญ่ ซึ่ง วาง อยู่ ใกล้ เก้าอี้ ของ หด่อน แล้ว เขาว่า ใช้ สายตา มอง คุ้ รอม ห้อง ความ ประทับประดา หนบ ว่า เป็น เยี่ยม ตาม ฝ่า ผนัง ซึ่ง ทา ด้วย สี เขียว อ่อน มี รูป ภาพ อัน วิจิตร ซึ่ง เชียน โดย นาย ช่าง ที่ ก่อ ผนัง ติด อยู่ เป็น ห้อง ที่ ไม่ ค่อย จะ แคบ นัก มี บาระ คุ้ และ หน้า ต่าง เบ็ด บัด ติด อยู่ แห่ง หน้า ต่าง แห่ง หน้า ต่าง เวลา นั้น เบ็ด อยู่ ทั่ว ทั่ว ก็ ให้ แต่ เห็น ภาพ ภูมิ ประทีก ใน เขค ร ถ ก ตั้ง ต้น กด ทาง ห้อง นี้ ระย้า ของ คง โคม ห้อย อยู่ ตรง ระย้า หท ห้อย ลง มา นั้น ให้ คง อยู่ ตรง ทาง กด ทาง เมือง ชา ของ เขาว่า ทบ เบี่ย โน ะ ไว ใจ ดิน คง วาง อยู่ เป็น การ ส่อ ให้ เห็น ว่า หด่อน ก็ เป็น นัก ศูนย์ คน หนึ่ง เหมือน กัน อาการ แห่ง ความ เงียบ ลัง ตัก กับ บังเกิด ชน โดย ทั้ง สอง ฝ่าย ยัง ไม่ ได้ กด ว่า คำ อย่าง ใด ตอก น เดย ใน ท่าม กด แห่ง ความ ศุชุน ภาพ นั้น แต่ เป็น โฉมา ที่ ให้ นัย สม ทวง ดัก ตอบ ช้า เดื่อง ดู หด่อน โดย ใกล้ ชิด

“ แน่ นอน ที่ เดียว หด่อน ด้วย ไม่ นี่ ก็ ผัว เนื้อ ดี อยิด ชา ผ่อง ไม่ นี่ สิ่ง ใด เดย ที่ จะ สำนารถ นา ดู ดัง ความ บว รุ ที่ ของ หด่อน ”

เขารำพึงอยู่ในใจ “ ควรเดินที่ หดสอน จะเป็นเจ้าแห่งชีวิตเจ้าแห่งความบกวน ตัวของเรานะ ”

“ ยังไงจะแม่มาด้วย เดียวฉันเชือรู้สึกสหายตี่ แต้วหรือ ? ”
เขากล่าวตามหดสอนเพื่อทำลายความดุษณภาพ

“ กะ ! สหายตี่ แต้วถ้าจะพูดอย่างจริงจัง แต้ว ในใจของคิดันยังไม่หาย เดันสนิกท์เดียว ” หดสอนตอบอย่างหวาน

“ อ้อ ! เชยทำจะถักสูกไม่เก่ง ” เข้าพูดในขณะที่ ได้มองไปเห็นเข็มควักและหดออกด้วยยังคงอยู่ในกำมือของหดสอน “ ไหนขอฉันชัมสักหน่อยได้ไหม ”

“ เชิญซึ่ง แต่ไม่ค่อยจะงานนัก ” หดสอนกล่าวพด้างสิ่งดูกันในนี้ให้แก่เขา แต่แท้ทันที่เขารับเขากดับจับมือทงต่องของหดสอนมากกว่า พด้างจ้องดูหน้าหดสอน สายตาทงต่องประเสริฐกัน

“ เชยจ่า โปรดฟังคำพูดของฉันหน่อย ” เขารំงกล่าวอย่างแย่มช้ำรั้ดก้อยคำ แต่คงมีเสียงดันระคนปนอยู่บ้าง

“ แต่ฉันได้พบเชือโดยเหตุพะເອນ แต่ฉันนั้นบดคน เชยทราบหรือเบต่าว่าได้ทำให้นั้นหมดความสุขใจ อา ! เชือคงไม่ทราบ ทุกนาทีที่ดีงดับไปถ้าไม่ได้เห็นเชือ ในกรุงอกของฉัน ก็แทบจะแตกสลาย เพราะเหตุใดฉันจึงรู้สึกเป็นเช่นนั้น ทงนก

เพราะฉันรักเธอ - รักเธอเล่นอ ต้วยดวงซึ่พ ของฉัน ในโลกอันกว้าง
ใหญ่ ไฟสด นั้นแม้ไม่มีเมื่อเชอ ฉันก็อาเจ จะไม่รู้สึกขาดของความรู้สึก
ได้เตย ” เขายด กอน หายใจยาวพอดี ใช้สายตา จ้องไปยังหน้า
ของ หล่อน เพื่อสังเกตดู อิริยาบถว่า จะมีอาการ กิริยา เปดดิน แบก
ไปจากเดิม บัง หรือไม่ เปดดีเดย หล่อน คงนั่ง แตะ คงยืนให้
นิ่ง ของหล่อน อยู่ ใน กานมือ ของ สายหุ่น ไม่โดยปรกติภาพ เมื่อเช่นเดิม
นั่นเอง แต่สายตา ของ หล่อน หาได้จ้อง คุ้ม ที่ วงหน้า ของ สายหุ่น ไม่
หล่อน แบบ สายตา คาด เข้าไปยัง พื้น ห้อง

“ ก เมื่อ เป็น เช่นนี้ สำหรับ เธอ จะ มี ความ ประราณ แก่ ฉัน ผู้ หงด
รัก อย่าง กอน ไม่วัน บัง หรือไม่ เธอ จะ ช่วย ประคอง รองรับ ความ
รัก ตาม ที่ ฉัน ได้ พรารถนา มา แล้วนั้น ไว้ ได้ หรือไม่ ? ” เขายืน กด้าว
กาน “ ตอบ หนอย ชั่ง แม่ ยือ รัก ”

หล่อน เงยหน้า มอง ดู เขา ด้วย ดวงตา อัน คมชัด แต่ ครั้น แด้ว
หล่อน ก็ ดับ กัน หน้า ลง ไป ที่ เดิม อีก ภายใน ดวงตา ของ หล่อน ชั่ง
ได้ เหดื่อบ ช้อน ดู ดู นาน นั่น คำ ตอบ อยู่ ใน ตัว เสร์ว์ แด้ว ฉันนี้ เขา ดึง
มิ ยอม ปด ดอย โโย กาน ประเสริฐ ของ เขา ให้ หลุด ดอย เขายืน ดึง ร่าง
ของ หล่อน มา ตัว อก กอด ไว้ กับ ทรวงอก พอดี ช้อน วง พักตร์ ยัน ขาว บริสุทธิ์
ชั่น เสmen อ หน้า เขา แห้ว ก็ ใจ คุณ นำ ลีก ลง ประทับ บน บวาง อัน ต์ แดง อ่อนๆ
ประคุณ กดับ ดอก กุหลาบ เมื่อ แรก แย้ม เข้า จูบ - จูบ แด้ว ก็ - จูบ - จูบ
หาก พิษร์ ยัง โยวชา อา ! ความ บรวม ศุช ใน มนุษย์ โตกัน อะไร

จะทำให้น้ำความตื้น - ความรื่นรมย์เท่ากับสั่งเด่า ไม่นั้นแต้ว มเท่านะ มนุษย์ที่ต้องพากันด้วยความและ เดียวซึ่งเสียงโดยมากก็ไม่ เพราะสั่งห้ามหรือ?

“ เมื่อคุณรักคิดันจริง คุณคำนบรรยายที่กล่าวมาแต้ว ขอคุณได้โปรดรักษาครองคำเหตันนี้ไว้ด้านขวาด้านซ้ายของเรางานส่องจะทำด้วยไปนะกะ ” แม่สาวน้อยเงยหน้าขึ้นพูดโดยล้ำเนียง แผ่วเบา เชิงกระซิบ “ คุณต้องสังสารคิดันอย่าลืดตัดตัดหักคิดัน โดยเอาความรักอันนี้ไปแผ่เมื่อแก่หญิงอันเลี้ยง เพาะะมันยอมเป็นสั่งที่เพิ่มพูดความทุกช่วงทุกให้แก่คิดันอย่างเอกสาร คุณได้โปรดเห็นอกหญิงด้วยเถอะว่า มันแต่นร้ายเพียงไร ถ้าคุณต้องเสียความบริสุทธิ์ให้แก่ชายได้ไปก็ตาม แต้วและภายหลังชายหนักรอดหัง ความบริสุทธิ์ของหญิงจะกดบัคก์แก่หญิงนั้นๆได้คงๆ ? ขอฉันและซึ่งเป็นสั่งห้ามทำให้คิดันเกรงกดันนัก ”

“ จงวางใจเสียเดิมอยดรัก ” เขากล่าวปดอน หล่อน “ ถ้าชีวิตของล้มลงยังคงเป็นมนุษย์อยู่ครบใจ ทราบนั้นเชือกคงเป็นเชือกอยู่นั้นเอง ทั้งหมายความถึงอุปสรรคอย่างอันๆ ซึ่งมันจะไม่สามารถมา กัดช่วงทาง คำนิ่น แห่งชีวิตให้พดันพินาศยับยั่วยไปได้มาก ”

“ ขอบพระคุณ อย่างยิ่ง ชายได้ที่รัก วาจามากกว่าชีวิตแต้ว ชายนั้นก็ได้ซึ่งว่าเป็นชายดีคนหนึ่ง ” หล่อนกล่าวเชิงอธิบาย

“ หนูงี้ได้แก้ได้พับชายชนิดที่ กด้าวัน แล้ว ก็นับว่าเป็นบุญของ
ค้าอย่างยิ่ง ส่วนหนูงี้ที่ต้องเสียคนดูไปเป็นจำนวนมาก ๆ ดัง
ปรากฏอยู่ทุกวันนันก เพราะหดต่อนั้นนิ ได้พับชายอันมีคุณ สมบัติ
ค้างกด้านบน เดือนนึง ”

“ สำหรับฉันฯขอรับรองว่าฉันต้องเป็นสายที่มีจารรายาส่วนบุคคลดังกล่าวคงถูกถึงหากประการ ” เขากล่าวรับรอง

“ เรื่อง แต่ก็คือ แต่ไม่ เพราะ คืนนี้ เชื่อ คุณหัวขอ คืนนี้ คง คืน
เดียว เปรียบ คุณ ” หล่อ พ้อ

“ เออ ! คุณแม่ ช่องเชือกไปไหนเด้อ จึงไม่เห็น ออกมานะ ” เขากำ

“ท่านอนุญาติ” เป็นคำตอบของหัวหน้า

ทันใจนาพิกาบนห้องช่องหดตอนก์ตั้งขึ้น ๒ ครั้ง เป็นอาณัตสัญญาให้มั่นหมายทราบว่าค่อนวันเข้าไปแล้ว ใครมีหน้าที่ต่ำแห่งการอย่างใดก็เร่งรับกระทำกันเดี๋ย ดวงอาทิตย์ก็โคลอกราคาต่ำลงไปแล้ว

“ แหลม ! นี่ฉัน mana อยู่กับเชือกที่นี่ ก็หดหายช้าๆ นาฬิกาแปด ”
เข้า เอเยี่ยมขัน เพียงจะปักศอกตัว ของจากหด่อน เพราเป็นเวลาที่ กิตติ คง
กำหนดไว้เรียนเด็ก แปด “ ฉันเห็นจะต้องกดับเสียง กวันหดัง
หรือพ่วงฉันจะมหาเชือกใหม่ ”

“เชิญค่ะ พรุ่งนี้และวันต่อไป หวังใจว่าคุณคงจะไม่เดิน
คืนนั้น และเชื่อว่าคืนนั้นคงจะได้พบเชยามานั้นอยู่ในทันทุกๆวัน”

“ ตามนั้นยอดรัก ” เขายังคงรักในขณะที่ได้ลุกขึ้น พร้อมกัน

กับแม่สาวน้อยอาดั้ย พdag ค่อยๆ เดินเคียงคดอ กัน ออก มา راك
ห้อง พอดี บันได เข้า ก่อ ถ่อง คำ คำดา หล่อน อีก ครั้งหนึ่ง แต้ว ก
กดับ หดง หัน ก้าว เดิน ออก จากร เขตร์ คุ หาส์ ของ แม่ คง ใจ ของ เธ
ไป ใน ระหว่าง เดินทาง กดับ บ้าน ถ้า ไกร ได้ ประท พวง หน้ายา ตุ่ม ทรง
จะ เห็น ได้ ว่า คง หน้า ฉัน อิม เอิบ สด ชื่น มี อาการ ร้อน อุ่น ที่ ริม ฝ่า ขา เส้น อย
จะ ทั้ง กะ เป็น เพาะะ ชนะ หด ตอน ชนะ ความรัก ของ หล่อน นั้น เอง “ อา !
ความสุข ความสุข ” เขายืน พิมพ์ ห้อง อยู่ ใน ถัก ขอ มา ทดสอบ ทาง พอด
มา ถึง กดาง ทาง ก่อ พอด เป็น เวลา ที่ เดือน กะ เรียน ค่างๆ กำลัง หย่อง กัน ออก
จาก โรงเรียน พอด

“ เหมาะ จริง นะ อย่าง นี้ กะ ตน กัน ” เขายัง ด่าว ชน อย่าง ดอยๆ
ส่วน เท้า กะ ยัง คง ทำ อาการ เดิน ทดสอบ ไป มิใช้ กะ บรรด ถึง บ้าน.

บทที่ ๔

สังค่าหะ หนึ่งให้หดังไป แล้วนั้น เป็นวัน อากาช ทรงกับ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน มาศ เป็นวันที่ ห้อง พื้า อากาศ กำลัง ครุਮ เครื่อง อยู่ คดขด วัน แสง พระ อากาช ยัน เคย ชาย อยู่ ท่าม กลาง นภาอากาศ ก็ไม่ สามารถ จะ ชาย แสง ลงมาได้ จึง เป็น ยันว่า พัน พลุ ชาดดง ประภากูร แต่ เพียง แสง หลาๆ เป็น อัน น่า ตื่นตระหนักร ยิ่งนัก ห้อง พื้า ก็ กระหึ่ม ครึ่น ครวง ดัน อยู่ เบรี้ยงๆ แสง อสุณี บាត ก ชาย แสง อยู่ แปลบ ปดาบ มหาย เมฆ ดัง เค้า นา แต่ บุญ พาทิศ ทำ ท่า คด ด้วย กับ จะ โปรด พระพิรุณ ให้ หยาด ลงมา นั้น ตาม พนกนน ก ปราศ ชา กฝุ่ง ชน ต่าง พากัน หดบพัก อารวัย อยู่ แต่ ใน บ้าน เรือน โรง แห่ง ตน คด อด กจน ฝุ่ง ตั้ง ตัว นาน ก็ ไม่ได้ ออก แสง งา หาก ขา หาร เห็น อน เช่น เคย วัน อัน เยื่อ ก เย็น นั้น และ เป็น วันที่ ชาย หนุ่น ซึ่ง มี นาม ว่า สมกรง จะ พดัน ถึง ชื่อ ความ ทุกษ อย่าง หันต์ หรือ จะ พุด กัน อย่าง ตื้น ๆ ก็ คือ เป็น วันที่ จะ แผย แผ่ ให้ เข้า ทราบ ว่า สตรี เป็น ศัตรู ของ การ ศึกษา ได้ อย่าง ไร ?

ภายใน คฤหาสน์ ของ นาง ตุ่น จิตร ราชชุมน์ สาร คง เงิน สังติ กว่า วัน ธรรมชาติ หงน เป็น เพาะ พอก คน ใช้ หงน ด้วย ต่าง ได้ รับ อนุญาต ให้ ดำเนิน เยี่ยม บ้าน กัน เต็ม หมัด คง อยู่ แต่ นาง ตุ่น จิตร กับ นาย ตุ่น กรง บุคคล ชาย กำลัง นั่ง อยู่ ใน ห้อง นั่ง เต่น เท่านั้น ฉะนั้น ถ้า จะ ตั้ง เกต คุ้ม ตี หน้า ของ นาง ตุ่น จิตร เจ้า ของ คฤหาสน์ ราชชุมน์ สาร คง แล้ว จะ เทืน ได้ ว่า นั่น ตี หน้า อัน บุคคล บัง คับ งาม มาก หน้า ฝาก ยื่น เป็น รั้ว รอบ คฤหา-

จึง กลัง ทั่ง ไป ทาง เมือง หนา อาการ เหตุน แสดง ให้ เห็น ว่า ก่อ ดัง เดียว
คาด ห์ หมก มุ่น อยู่ ใน โภส จวิ ต มือ ข้าง หนึ่ง ก่อ เศษ กระดาษ ชั้น หนึ่ง
ไว้ แน่น สาย คาด กวัด ไป marrow ห้อง คด าย กับ จะ แสดง หา สิ่ง ไ
สิ่ง หนึ่ง ใน ห้อง นั้น ส่วน นาย สม ทรง ตี กด บ้ม มี ภาร ยา ครอง กัน ข้าม สี หน้า
ซื้อ ขาย ร่วง ภายใน ของ เช้าน อาการ ต้น น้อย ๆ หน้า กัน ลง ยัง พน
ห้อง คด าย กับ จะ หา ช่อง หนึ่ง นัก ดู ที่ ก่อ ดัง ค่อย อยู่ ข้าง หน้า นั้น

“ อ้าย ถูก นอก คอก เอ็ง ได ภะ ทำ อะ ไร ลง ไป แต่ บ้าง ” นาง
สุคิติ แผล เตี้ยง ตาม อก อก ใจ เงียบ ไม่มี เตี้ยง ตอบ “ เอ็ง ตี มาก
เอ็ง ทำ สนิก มาก ช้า เข้า ใจ ว่า เจ้า ได ไป โรงเรียน เต็ม ทุกวัน แต่ ”
นาง สุคิติ หยุด หอบ ระบาย ตาม หาย ใจ “ แต่ ช้า ไม่ รู้ เดย ว่า เอ็ง หนึ่ง
โรงเรียน นี่ ถ้า ครุ ไม่มี จุด หมาย มา บอก ช้า ก็ คง ยัง งง ชะ อย
นั้น เอง ໂท ! ช้า ไม่ รู้ เดย — ไม่ รู้ จริง ๆ ว่า เจ้า จะ เป็น นุช ย์ อัน แสน
เดา ถึง เพียง นั้น ช้าน ก ทุ่ง ตัว ของ ช้า อยู่ เต็ม อก ว่า ช้า มี บุตร ก็ เทย น
หน้า เพื่อน บ้าน เข้า — แต่ มา บด น ล ช้า เข้า ใจ ผิด มาก เอ็ง กด บ้ม^๒
เป็น ถูก อัน แสน ช้า ช้า ผิด เดือด ของ พ่อ เอ็ง เป็น ผู้ ทำ ตาย วงศุต ตลอด
คง ใจ แต่ ความ สุข ของ ช้า ดี แล้ว ช้า ไม่ อยาก จะ ว่า เอ็ง ให้ มาก กัน
เพร าะ เจ้า ก็ โ ค ด ว น มี ความ รู้ สำ ผิด ชอบ ช้า ดี อยู่ แก่ ใจ ของ เอ็ง แต่
หนทาง ที่ ช่อง เจ้า แต่ ช่อง ช้า ก็ คือ อย่า มา พบร หน้า กัน นี่ ก็ ต่อ ไป เดย
นั้น แต่ ค ด เอ็ง จะ ไป ไหน — เอ็ง จะ ทำ อะ ไร หาก เมน ตี ดัง ก้า ชั้น
สุก ราก ด ง นร ก อะ ไร ต่อ มิ อะ ไร ได ตาม คำ ก ใจ ท ง ด น ไ ง ! หวัง ว่า
อ ง คง จะ เข้า ใจ ใน คำ พุ ช่อง ช้า ดี แต่ ”

“ โอ ! คุณแม่ครัว ผู้รู้สึกว่าผิดไปมาก แต่ — ” “ แต่ เอ็งควรไปจากบ้านช้า ให้เร็วเพียงใด ยิ่งเป็นสิ่งที่ช้าพิง ประสังค์ ยิ่ง ” นางสุกจิตร์ คาดหวัง แซ่บ ออกรมา โดยที่เขายังไม่ทันพูด จบประโภค “ แต่ — แต่ คุณแม่ ไม่มีความประสังค์ จะให้อภัยในความผิด ครั้งแรกนี้ บ้าง หรือ ” เข้าพูดโดยย่อหน้อม แตะ แผ่วเบา

“ นั้นไม่ใช่การของช้า ที่จะต้องนึกถึง ถ้าเอ็งออก嫁กประดู่ บ้านของช้าได้ ในเดียว ช้าจะรู้สึกโถงใจมาก อ้อ ! หรือเอ็งไม่เมินใช่ ไม่มีบ้านจะอยู่ได้ ช้าจะจัดการให้ ” นางสุกจิตร์ พูดพดัง กระซิบ เดินออก嫁 กห้อง ห้องนั่งเด่น คงไปยังห้องเชิญ หันสีอ่อน

อา ! ชายหนุ่มผู้เคราะห์ร้าย รู้สึกตัวตะชี้ว่า สตรีเป็นศัตรู ของ การศึกษา ได้อย่างไร อนิจชา ! เข้าได้คิดก์ เมื่อการ มันได้สาย เสี่ยแಡ้ว เข้าจะต้อง嫁 มาอ่านเป็นที่รัก จากสำนักอันเป็นที่ อุ่นหนาฝาคั่ง มาคงแต่เด็กจนเจริญวัย โอบอุ่นราตร ความไม่แน่ ใน ชีวิต ของ มนุษย์ ยอม เปิด筵 แบ่งดังไป เชื้อ แหะ หนอย ดุจ แಡ้ว ทุกชั้น ทุกชั้น แต่ละชั้น หนุ่น เวียน เปิด筵 อยู่ คง จน ตลอด กัดปาก้าน ชานะ ชานะ กห้องพ้ำ กยิ่ง ร้อง กรวาง กรวาง หัน หัน ไหว้ไปรับทิศ เส้นื่อน จะ ช่วย ประการศัก ความผิด ที่ ได้กระทำ ของ นาย สมทรง ให้ โตก ทราบ

กันได นางสุกจิตร์ ก์ เดิน เว้า ห้อง มา ใน มือ มี แผ่น กระดาษอยู่ แผ่น พอย มา ถัง หองหน้า ถูกชาย ของ ท่าน ก หยุด

“ เย้า ! กระดาษ ใบ สั้น จ่ายเงิน ๕๐ บาท กับ กระดาษ บอก คำแห่งนั้น ที่ เจ้า จะ อยู่ ได้ ก็ ได้ และ คง เย้า กระดาษนั้น ให้ แก่ ท่านายความ

ของชาชีงเจ้าคงรู้จักดีແຕ່” นางสุคิติร พด พตาง ก โynn กะระดาษ
นัน ลงครองหน้า นายสัมทวงศ์ “เป็นความยุติธรรมสำหรับเจ้า แต่ชา
ແຕ່ โน่นປະຫຼວງ” เวดา อันควรที่นายสัมทวงศ์จะกระทำมีอยู่น้อย
เดี๋มที่ ฉันนเข้าจึงหัน กะระดาษ ทั้ แผ่นนั้นมาถือไว้ พตางกราบ
ลง แทบผ้าเท้า ของนาง สุคิติร อัตสุชุด ก 侮น หลัง ให้ต ลง มาอยู่
พร พระพร้อมกับอากร ต อก ต อน เป็นที่น่าพึงสังเวช ยังนัก ส่วน
นาง สุคิติร แม้ ในชุมชนในดวง หหัย ของท่าน ยังกำลัง เต็มไปด้วยความ
เกรียวกกราด ก ใจ แต่เมื่อได้เห็น บุตร ที่ รัก - บุตร อันมีความประพฤติ
เด็ก ภรรมา นานั่งร้องให้อ่ายุ่ นะเพะ หน้า เช่นนัก พดัน ลงสาร ร่าๆ ไคร
จะ ชูก ตัว ลง สอง กอก แต่ กดับ คำ อนุญาต ให้ นายสัมทวงศ์ มือศรภาพ
อยู่ ใน ความ ปกครอง ของ ท่าน ได้ต่อไป อีก อ่ายุ่ รอม ร่อ ແຕ້ แต่ หาก
ความไคร อย่าง จะ ตัด ดัน บุตร ของ คุณ ยัง คงมี ปราภู อยู่ ใน ใจ นั้น
เอง บรรดา ให้ท่าน หัก ความ ภรรมา ลง เสีย ได้ เดิน หลักหนึ ออกจากร
ห้อง ไป เมื่อ นายสัมทวงศ์ หมวด โถกสาร จะ ร้อง ขอ ความ ภรรมา ต่อ ภารดา
ของ คุณ แต่ ว่า เช่นนั้น เขาก พดัน หักใจ แหงนหน้า ชั้น ดู นาพิกา หืน เช่น
นัก เวดา ๓ นาพิกา เท่านั้น เขายัง มี เวดา พอ จะ เทวิym การ เทวิym
หา ที่ อยู่ เพื่อ จัดหา ที่ พัก อยู่ มาก ฉันนเข้า จึง มี พัก รอ อยู่ ให้เสีย
เวดา รับ อย่าง จาก บ้าน ของ เขาด้ ไป พอด ง ประดุ ให้ หน้าบ้าน เข้าแหงน
หน้า กดับ มา ดู เคหะ สถาน อัน โถพาร อีก ครอง หนัง เป็น การ ໄວ อดดี้ คุณ
ແດວ ก ก้ม หน้า ออก เดิน น ุ่ง ตรง ไป ทาง หน้าย ความ เมื่อ ได้รับ อนุญาต

ให้เข้าไปหา เสร์ค แต้ว นาย สมทรง ก ยัน กระดาษ แผ่นหนึ่ง ให้ ทนายความ ประจำ ศาลราชชัชน์ ตัวว่าได้ กราบ ความใน จดหมาย แต้ว กราบ ขอออกจากบ้านไป พร้อม กับนาย สมทรง เพื่อ จัดการ มอบที่พัก ติดอยู่เครื่อง ใช้ประจำบ้าน ให้แก่ ชาย หนุ่ม สมทรง จน เป็น การ เสร์ค เรียบ ร้อย แต้ว ก ด นานาย สมทรง กดบ

ส่วนชั้นนายตุ่นทรงได้รับมอบหมายจากทนายความนั้น เป็นบ้านอัน
ไม่ค่อยจะกว้าง ช่วงนัก ตั้งอยู่โดยสันโขด เป็นทำเดอ อันไกด
ฝูงชนมาก เครื่องแต่งบ้านมีพ่อประมาณไม่สูงนัก บ้าน
นอกจากนายตุ่นทรงแล้วเขายังมีเจ้านาคบ่าวัวซึ่งลักษณะคามนาย
ปรินบดีด้วย เมื่อเข้าได้จัดแจงที่พักเรียบร้อยพร้อมกันที่ตั้งเจ้านาค
ให้ดูแลระหว่างบ้านแล้วเขาก็ออกจากบ้าน คงใจอย่างแน่นหนา แต่ก็ว่า
จะไปหาแม่สาวของรัก แห่งนั้นการณ์ของเข้าให้หดตันฟัง เพื่อฟัง
ความของหดตันว่าจะเป็นประการใด เข้าเดินพดานรำพึงพดานจน
มาถึงหน้าประตูของหดตัน ขณะนั้นประจวนกันที่จะปั้นในสถาน
ที่ร่วงแหงหงส์ได้คงขัน ๑๘ คราว

ทันใด ประดู่บ้านของ นางสาวอาดัลยา ก่ออยู่ เนื้ออก
ของ หญิงคนใช้ โผล่ ออก มา จาก ประดู่

“ คุณ อาทัย ตั้ง ให้คิดนั้น มา รอ ค่อย บอก คุณ ” นาง สาว ใจ
เขย ขัน “ ว่า เอาไป มี ความ ประทับใจ จะ พบคุณ ผู้ ได้ ถูก คุณ แม่ บอก
ศักดิ์ โดย เหตุ ที่ หนู โรงเรียน เดย ” พอดี ลืม เสียง พุด ประทับ นัก กิตติ
นิรันดร์ แห่ง อันดับ กัน ที่ ได้ ยิน เสียง ได้ กด บน ประคุ ”

อา! เขากินเข้าอีกปั่งหนังແດວ หน้ามืด ตาพร้วง ใจจน
จะเป็นลม ต้นลงอยู่ในทันใด

“หล่อนรู้ได้อย่างไร? รู้มาจากไหน?” เขายืนพิมพ์ฟ่าย,
คนเดียว พdag แหงนหน้าตุ้นห้องพ้าเห็นส่วนไส้กดี้เหมื่อน เช่นเดิม
เสียงแห่ง อรุณบารา ยังคงดังตันนั้น ต้นโตกก พดันสิงบดง พยับผน
ก กะระจาย หายไปแล้ว

“โอ! ห้องพ้าอันสักไส้คุช่องไม่เหมือนกับช้าน้อย ผู้นี้ต้อง^{จะ}
หทัยแต่ชั้นนั้นมีคุณค่าเดียว” เขายุคในขณะที่ยังคงแหงนตุ้นห้อง
นภาภาก 。“อีกสักครู่ก็เดือนเต่าดาว หทัยของช้าน้อย จะสักไส
ส่วนบ้าง เท่านั้นไม่มีแล้ว”

การที่เข้าห้องถูกทำลาย ความว้าดง อีกโดยที่แม่สาวยอดรัก^{ไม่} ต้องการ พัง ความรุ่มเรืองของเขามันแต่กำเดียวเช่นนี้ ย่อมเป็นสิ่งเพิ่ม^{พูด} ความประวิทย์ให้บังเกิด แก่ คงใจของเขานเป็นที่คุณ เขายุค^{อาทิตย์} ในช่วงของเขาน หมวดต้นແດວ เขายุคความสุข หมวดความ^{รื่นเริงเบิกบาน} ในโตกแม้จะใหญ่โตเพียงใด สำหรับนายสัมทวงศ์^{หงส์} ให้รู้ พนโตกที่เข้ามาครั้นแอบ - แคบ จนเขานไม่สามารถจะกดับตัว^{ได้} หงส์ ก เพราะเขานไม่ทราบว่า สตอร์ เป็นศัตรูของการศึกษาเพียงใด^{นั้นเอง} แต่บังชั้นเข้าพิง จะรู้สึก แต่ก็เป็นการสาย เสียແಡ้วในการ^{ที่จะกดับตัวให้คงค้างนิ่นไป} เหมือนเช่นเดิม เขายืนอยู่ในห้องบรรยาย^{ได้ยิน} ตัดสัมฤทธิ์เป็นเวลานาน จนโสดค ประสาทของเขาง่วงได้ยิน^{เสียง} รัวรังท์ สกาน ค่าวราด พระนครฯ บำบัด แกร้ว นันคงชน ๙๕ ครั้ง นน

แต่เข้าจังค์ดันจากภรรยา พดางยกมือขึ้นดูบหนา เส้นอ่อน จะบัดสิ่งซึ่ง
ร้ายที่เจ้าต้อง ผลญอยู่ในให้ดูเดือน hairy แต่แม้เจ้าจะพยายาม
บัดสักเท่าใดๆ ความจริงมันก็คงเป็นความจริงอยู่นั้นเอง เจ้า
คงได้รับความระทมทุกชั้นในการที่ต้องจากบ้าน แต่ชั้ต้องถูกหญิง
ที่รักประหาร ความรักมาแต่เดิมอย่างแท้จริง ต่อมาเขาก็สูญเสีย
กัดฟันออกเดินจากที่อันบวชิริโภค อย่างสาหัส มุ่งครองกดับบ้านพัก
ของเจ้า.

* * * *

๓ เดือนผ่านพ้นไป แต้ว นายตุ่นทรงยิ่งคง ดำรงชีพอยู่ภายในบ้าน
หลังนั้นโดยความทุกชั้นยาก อย่างแสนสาหัส ดำรงรับตัวเจ้า ร่างกาย
อันเคยผ่องผายก็กลับหดหู่ลงไป วุชาที่ไฟเระฉะฉานก็พดันสูญ
หายเป็นเตียงແเหลวสันเครื่อง วางกับผูกห่มอยู่ต่อหน้าในเขตรปมชรา
ภาพมนต์ แต่ความจริงเจ้าพึงจะม่ายุ่งเจ้าไม่มีท่านนั้น แต่
หากความครอมใจของเจ้านั้นเอง เป็นสิ่งเบ็ดาย แปรปั่น ส่วน
ต่างๆ ให้ผิดแยกจากเดิมไปได้ ขณะที่เจ้านอนเหยียดขยายอยู่บน
เก้าอี้นั้นเจ้านำบ่าวผู้ดูดทัยชื่อของเจ้าก็เข้ามาส่ง ซองจดหมาย ซอง
หนึ่งให้ เจ้ารับรับมาฉึกชักนั่นใจความดังนี้

คุณหาสัน ราชชนสาย

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๓

ดูกวักของแม่

ตามที่แม่ได้กระทำทุกอย่างแก่เจ้ามาแต่ต้นจนบัดนี้ ก็เพราะ

แม่ไกรวะจะคัดสันดานของเจ้า ต่อไปเจ้าจะได้ไม่ทดสอบการเรียนอันเป็นหนทางอาชีพในอนาคตอีก ฉันเมื่อถูกได้ทราบจากหมายนัดว่า ขอให้เจ้ารับกดับไปหาแม่โดยเร็ว

จากแม่ผู้คิดถึง

สุดจิตร์ ราชชนสาย

พอจบจากหมายของมารดาผู้บังเกิด เกิดแล้วเช่นนั้น พดันเขากลุ่มน้อยกับภรรยา คัดแข้งคัดขาของตนเพื่อให้ผู้ชายขึ้นอก

“เร็ว! เจ้านาค เปิดยินเครื่องแต่งตัวข้าจะไปหาคุณแม่” เขากล่าวพดังก์ วิงเข้าห้องอาบน้ำซึ่งร้อน ตั้งเนื้อตัวให้หมดกินเสร็จแล้วก์ กดับเข้ามาส่วนเครื่องแต่งกายสำรับที่เจ้านาคได้เปิดยินไว้ให้นั้น พดังแหงหนานานั้น คุณนาพิกาเห็นเข้มข้นออก เวลา ๑๙ นาพิกา กับ ๑๕ นาที เขาก็รับของจากที่พักรับเดินต่ำมุ่งตรงไปยังเคหะสถานอันผาสุก

“สานุ! คุณพระยังทรงโปรดเราอยู่” เขานึกชุมตัวเอง ภาย ในเวลา ๑๐ นาทีเขาก็มาถึงที่อันมหิดลพาร พอจะเข้าประทูก์ก์มีพวงบ่าดูมากรอ กัน ค่อยรับอยู่หน้าประตูพร้อมกัน ได้ยินเสียงให้ร้องแล้วคงความมีคิยินดีในการที่นายของตนได้กดับมาเหมือนเช่นเดิม พอเขาก้าวเข้าบันได จะไปยังห้องนั่งเด่น เขากับแม่สาวน้อยอดีตภรรยาของเขามาลงนั่งยกมือให้พร้อมกับแสดงอาการยืนอย่างหวานเหมือนเช่นเคย เขายืนตั้งต้องคุกภาพนั้นเป็นครู่ใหญ่ๆ แล้วก์ หิกลาข้าของตนคุกคุกสักว่ามีอาการเจ็บ เมื่อทราบว่าภาพนั้น

ไม่ใช่ภาพผึ้น เป็นภาพที่มีความลึก ความรู้สึกโดยพร้อม มุ่งแต่ ใจประสาทของเข้าก์ หักกลับไปได้ยินค่าที่ว่า “ไม่มีความประสังค์ จะพบคุณผู้ที่ถูกคุณแม่บอก คำตา โดยเหตุที่หนึ่งเรียนเดย” คำพูดเหล่านี้ เขายืนว่าเป็นคำประมาท เขายิ่งร้ายแรงข้า! เด่านั้นคงคราวนั้นที่เข้าจะทดสอบแก่ หัดสอนเพื่อให้หัดสอนรู้สึกตัว ภันนแทนที่เข้า จะ พุดด้วย และรับความเกียรติของหัดสอน เขายืนบันดาล ใจ เขานั้นที่นั่ง คงไปยังห้องนั่งเด่น เขายักให้พบมารดาของเข้า ก้าวตั้งนั่งอยู่บนเก้าอี้ เขายิ่งร้องช้ำรื้นวิง เข้าไปชุมศรีรัชชะ ยังฝ่าเท้า นางสุคิติกร

“โอ! ถูกของแม่มาแล้ว” นางสุคิติกรก้าวพดาง เอา้มือถูบศรีรัชชะเป็นเชิงปรานี “ถูกชูบผ่อนไปมาก ความเป็นอยู่ของถูกเป็นไปด้วยดีคงหรือ?”

“ครับ! ก็เป็นดีสำหรับร่างกาย” เขายืนแก้มารดาของเข้า “หยิงสาวเมื่อผมได้พบเมื่อตั้กครู่นั้นเป็นคราว กัน มีสิทธิที่จะมาอยู่ในนี้ด้วยหรือ?”

“แน่นอนชั่ถูก เขายิ่งสิทธิอย่างเต็มที่ เพราะเขายืนหัดสอนในไส้ของแม่ และต่อไปยังจะเป็นถูก สำไก้อนน่ารัก ของแม่อีกด้วย” นางสุคิติกรก้าวพดาง ยืน

ไม่ใช่ภาคผืน เป็นภาคที่มีวัฒนธรรมและความรู้ตื้กโดยพร้อม มุ่งเดิน ใจคุประสาทของเข้าก์ หาดักับไปได้ยินคำที่ว่า “ไม่มีความประทังค์ จะพบคุณผู้ที่ถูกคุณแม่บอก ค่าตา โดยเหตุที่หนึ่งเรียนเดย” คำพูดเหล่านี้ เข้า เห็นว่า เป็นคำประมาท เข้าอย่างร้ายแรง อา! เวลาถึงคราวเด็กที่เข้าจะทดสอบแก่ หล่อนเพื่อให้หล่อนรู้สึกตัว ฉันแทนที่เข้า จะพูดด้วย และรับความเคารพ ของหล่อน เข้า กดับเบื้องหน้าไปเลี้ยงทางหนึ่งและเดินผ่านพื้นหล่อนไปเลี้ยงโดยเร็ว พดัง ค่อยๆ ขันบันได อีกชั้นหนึ่ง ลง ตรงไปยังห้องนั่งเด่น เข้าก์ได้พบ นารดาของเข้า กำถังนั่ง อยู่บนเก้าอี้ เขามิรู้ชาติวิ่งเข้าไปชู ศรีษะลงยังฝ่าเท้า นาง สุคิตติ์

“โอ! ถูกของแม่ มาแล้ว” นาง สุคิตติ์ กด่าวพดัง เขาน้อดูบุตรชั้นเป็นเชิงปรานี “ถูกชูบ ผอนไปมาก ความเป็นอยู่ของถูก เป็นไปด้วยดี ตกหรือ?”

“ครับ! ก็ สายยังตัวหัวรับว่างกาย” เขาตอบ แก่นารดาของเข้า “หยุง สาย เมื่อ ผอนได้พับ เมื่อ สักครู่ นั้น เป็นไกร กัน นี้ สิทธิ ก็ จะนา อยู่ในตัว หรือ?”

“แน่นอนชั้นถูก . เขามีสิทธิ อย่างเต็มที่ เพราะ เข้าเป็นหนาน ในได้ของแม่ และ ต่อไปยัง จะ เป็น ถูก สาย ก้าว น้ำรัก ของแม่ อีกด้วย” นาง สุคิตติ์ กด่าวพดัง ยืน

ท่านก็เดย กอย เอา โอกาส อันนั้น ต้อนรับคุณพี่ ฉันท่าน จึงได้
คุณพี่ ขอ จาก บ้าน กับ ทั้ง ท่าน ไป ตั้ง ให้ คน ใช้ ที่ บ้าน คุณแม่ ของ ตินัน
พุด กับ คุณพี่ ตาม ชั้น คุณพี่ ได้ ยิน อยู่ แก่ หู เอง แต้ว ใน ขณะ ที่ คน ใช้
พุด อยู่ กับ คุณพี่ นั้น คุณมา กับ ตินัน ก็ได้ ยิน อยู่ ที่ นั้น ด้วย บัดนั้น
คุณพี่ กดับ มา แต้ว นับว่า พันทุกชั้น สำเร็จ ทุกชั้น ไป เสีย ที ”

“ ก็ น่า จะ เป็น ได้ เพราะ พี่ เอง ไม่ ทราบ ว่า น้อง ของ คุณแม่ คือ
คุณน้า จะ นี่ อย่าง คุณน้า ก็ นี่ บุตร เป็น ผู้ หญิง คือ น้อง กับ
ทั้ง คบ บ้าน ท่าน ก็ ไม่ เอี่ยด ถึง เสีย เดย แต่ ด้วยเหตุ ใด คุณแม่ ของ พี่
ท่าน จึง รู้ ว่า พี่ ไป บ้าน น้อง ” เข้า พุด เชิ่ง สังสัย พดang ถาม แม่ สาวน้อย
อาดาย ต่อไป อีก

“ อ้อ ! ช้อนนี้ ไม่ ยก ในการ ที่ จะ ตอบ นัก การ เป็น เช่น นี้ ก็
ติดน้ำ ได้ เอา นาม ของ คุณพี่ พร้อม กับ คำ บานด์ ที่ อยู่ ไป แจ้ง ให้ คุณแม่ ทราบ
คุณ แม่ ของ ตินัน ท่าน ก็ รู้ จัก แตะ ได้น่า ความ บอก แก่ คุณ น้า ให้ ทราบ
คุณ น้า จึง สั่ง กำชับ คุณแม่ ติดน้ำ ว่า ให้ ช้อน ตัว เสีย อย่า ให้ คุณพี่ เห็น
คุณ แม่ ติดน้ำ จึง ให้ แก่ ติดน้ำ อยู่ บน หน้า คุณพี่ การ เป็นอย่าง นั้น แตะ กะ ”

“ สาว ! พัน เกราะ หัก กัน ไป ที ” เข้า ค่า ชั้น พดang เออม แขน ไป
กระบอก กอด แตะ จุ่ม พิตก หัด อน

ต่อ นาย ตุ่ม ทรง ก็ คง ได้ เข้า ศึกษา วิชา ใน ชั้น มัชย มี ที่ น
เหมือน อย่าง เดิม เพาะ ไว้ ใน ขณะ ที่ เข้า ค่า ชั้น พดang เออม แขน ไป

นั้น นางสุคิตราได้ยืนในตาบ่วยไว้ พอยเขากดับมาจึงคงได้
เข้าเดาร์ยืนใหม่บนเช่นเดิม แต่คงเดี้ยวนานไป ๑ มื้อเปต้าฯ เพราะ
ไม่ได้เข้าสอบໄດ่นั้นเอง ยังกว่านั้น นายสัมทวงศ์ยังได้ทราบต่อไปอีกว่า
นางสาวอาดั้ยสุมากุต นั้น เป็นคู่หันของเขามาตั้งแต่เดิม อีกด้วย
เมื่อการปราກฎจนเป็นที่แน่นอนแล้ว เช่นนั้น นายสัมทวงศ์ก็หมดห่วง
คงเริ่มตั้งหน้าตั้งตาศึกษาวิชาในชั้นนั้นจนสำเร็จ สอบໄได้ออก
รับราชการเป็นครูประจำกระทรวงศึกษาธิการ และต่อมามีรั้วซ้ำรั้ว
การวิภาหะงคตระหว่างนายสัมทวงศ์กับนางสาวอาดั้ยสุมากุต
ก็ปรากฏอยู่ในหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ และหนุ่มสาว
ทั้งสองก็ได้อยู่กินเป็นสามีภริยาที่รักกันด้วยความเป็นธรรม。

คง นาย ถวิล วงศ์กังเกี้ย

แปลง ชา ก บ ท ล ค ร ภ า ย า ฝ ร ง ส ศ ต

หน้า ๘๘

นาง พวง อายุ ๔๐ ปี
นาง ศรีมบต อายุ ๙๖ ปี

นาง เด่น ยม อายุ ๔๐ น
นาย คันค่า อายุ ๑๙ น

พวง (เบิดประตูรับแขก) อ้อ ! คุณนายตืบาย หรือ กะ เซี่ย
ชิกะ เซี่ย, โปรดเช็คเท้าเดี้ยวก่อน ก็away กะ

เส่ยม (เดินเข้ามา) พวงเด็กๆ ไม่อยู่ หรือ ?

พวง ไม่ อยู่ กะ แต่คิดันอยู่

เส่ยม แม่พวงรู้ไหมว่า เขายังกดับเวดาดีก่าเท่าไหร?

พวง โอ ! คิดันไม่ทราบ เขายังกดับ

เส่ยม อันที่จริง ก็ถูกของเขาแล้ว เขากวนมีอิศราะ โอร ! พวง^๔
แต่งงานกันยังไม่ถึง ส่องเคื่อนเต็ม กำลังเพดินกินนาผง
พระจันทร์

พวง (ถอนใจใหญ่) กะ ! เป็นผู้ที่มีความตุ้นมาก

เส่ยม นี่แน่ แม่พวง บอกฉันหน่อย เกอะว่า แม่พวงไม่คิดอิจนาที่
จะเป็นอย่างเขาวันนี้หรือ ?

พวง คิดันหรือ กะ โอ ! เปรดำเนเดย คิดันไม่อิจนา อะไร
ตอบ กะ คิดันมีอายุ ส่วนพันเดี้ยแಡ้ว — แก่ แಡก

เส่ยม แม่พวง ก็ พอดีไปอย่างนั้นเอง ที่จริงแม่พวงยังมีกำลังวังชา
ดีที่เดียว เออ, นี่แน่ ! เมื่อคืนนี้ เขายังกดับกันกี่โฉม ?

พวง เมื่อคืนนี้ หรือ กะ — เดียวก่อน — เมื่อคืนนี้ หรือ — อ้อ ! เขายัง
น่าเมื่อ เขานะ

เส่ยม เขายังเป็นเด็ก น่าเอ็นดู หงส่อง คน

พวง คิดันไม่ทราบว่า เวดาเขายากัน นาเขายังทำอะไรบ้าง แต่
พอ เวดา เข้าคืน เข้าครัว พบที่มน้ำห้วย ใบตัง อยู่ กัดางครัว ส่วน
ขันน้ำดัน ขันไปอยู่บนหลังคุ้ง หงส่อง ใบ

เส่่งยม เขาเป็นเด็กที่น่ารัก—

พวง เหมือนเด็กแตง ๆ เที่ยวค่ะ

เส่่งยม กิพ่อจินดา อายุ ๙๙ และแม่ ส้มบดี ๙๖ เท่านั้น

พวง เดาเข้ามันไม่ เช็ค เท้า ตักคราด คุณ จินดา แซว หมากบูน
นาพิกา คุณ ส้มบดี วาง รองเท้า บน โต๊ะ—

เส่่งยม บุญแท้ ที่ นี่ แม่ พวง อายุ นี่ ล่าหัวบุญ แต่ ม้าน—

พวง กะ สำหรับ หนู ส้มบดี แต้ว คินัน ทำให้ โดย เดิม ใจ

เส่่งยม กี เป็นเหมือน หลาน ของ แม่ พวง

พวง คินัน เดียง มา แต่ เด็ก

เส่่งยม การ ที่ ฉัน ให้ แม่ พวง มา อายุ กับ ถูก เอย ฉัน นั้น
ของ กันตัด อายุ ยัง ต่ำ ที่สุด ที่ ฉัน น้อม ให้ แก่ ถูก เอย ฉัน ๙๙
หาก นิใช้ ต้า อา อายุ แม่ พวง ยาก

พวง อายุ พดี ถึง เดย ค่ะ

เส่่งยม ม แม่ พวง อายุ อายุ ๙๙ การ บ้าน กี จำต้อง เรียนรู้ อยู่ เอง

พวง เรียนรู้ อยู่ ค่ะ

เส่่งยม คน ใช้ ที่ อายุ ใน บ้าน มา คง ๒๐ ปี คั่ง ไม่ ใช่ คน ใช้ แต้ว

พวง เป็น อะไร เด่า ค่ะ ?

เส่่งยม เป็น ญาติ คุณ หนึ่ง ของ ครอบครัว ที่ เดียว เพาะะ ย่อง เป็น ผู้ ที่
รู้ จัก นิสัย ใจ คือ ของ คุณ ทุก ๆ คุณ ใน บ้าน ได้ เป็น ผู้ เทย ร่วม ด้วย
ร่วม ทุก ชีวิต กัน อายุ เดือน อ จริง ๆ นั้น แม่ พวง ฉัน รัก แต่
นับ ถือ แม่ พวง เหมือน ญาติ คุณ หนึ่ง ที่ เดียว

- พวง เป็นพระเดช พระคุณ มาก ที่สุด กะ
เสียงยม แม่ พวง ไม่ เคย รู้สึก เอง ตลอด หรือ
- พวง กะ เคย รู้สึก บ้าง เหมือน กัน
- เสียงยม ฉัน หวังว่า ถูก เชย ฉัน คง รู้สึก พอยิ่ง มา กัน ใน การ ก็ ได้ แม่ พวง
ไว้ —
- พวง กะ คิดัน ก็ หวัง เช่นนั้น
- เสียงยม ที่ แสดง ฉัน ไป ก่อน ตะ
- พวง คุณ นำ ไม่ เคย ก่อน หรือ กะ!
- เสียงยม ฉัน ต้อง ไป ชู รูป ก็ แกล้ง หน่อย กดับ มา ฉัน จะ แกะ — ระหว่าง เดิน
กดับ ไป ครู ไฟ ใน เตา จะ ตับ —
- พวง ไม่ เป็นไร กะ คิดัน จะ ไป ครู เดียน นั้น ถึง ตับ ก็ ใจ ใหม่ ได้
- เสียงยม ตาม ก่อน ตะ แม่ พวง
- พวง เริ่ม กะ
- เสียงยม ประดี ย瓦 ฉัน จะ มา ใหม่ —

(เสียงยม ขอ กไป พวง เดิน กดับ ไป เข้า ครัว สัก ครู่ หนึ่ง
ได้ ยิน เสียง กระดูก หน้า ต่าง แตก จินดา บืน หน้า ต่าง เข้า มา
ชน เอา โถะ เต็ม ถ้ม และ แยก ชิ้น คง อยู่ บน โถะ ก็ ตก แตก)

จินดา (กระโดด) ใช่ อย! พี่ ถึง ก่อน ใช่ อย!

ล่มบี้ (อยู่ ห้อง นอก พยาภาน บืน หน้า ต่าง เข้า มา) ช่วย หนัง ด้วย ซิ —
(จินดา ยืน นึ่ง รอ ช่วย ฉุก ล่มบี้ ช้ำ หน้า ต่าง มา พด้าง ๆ บูบ
มอง ทัศ หน)

สมบัติ กะ ถึง ก่อน ถูก แล้ว แต่ น้อง เป็นคน ทุบ กระดาษ ให้ เข้ามานี่ กะ
(จินดา ออกหูมอง แยวน บัน นาพิกา)

สมบัติ น้อง ทำ กระดาษ แตก หาย พวง แกะ จะว่า อย่าง ไร ก็ ไม่ ทราบ

จินดา โอ! ยก คัน นี่ —

สมบัติ ทำ ไม่ กะ?

จินดา แก เป็น เงา ค้อย บัง ความ ตู้ ของ เราก อยู่ เสื่อม อ้า คุณ แม่ ไม่
เข้ามา ให้ เราก เราก จะ มี ความ ตู้ อย่าง บริบูรณ์

สมบัติ อย่า ดื้อ ว่า แก เป็น คน เดียง น้อง มา นะ กะ

จินดา กี่ เพราะ พี่ ไม่ ดื้อ น่ะ ชี ถึง ได้ เอา แก ไว้ บ้าน นี่ นิ น น ก —

สมบัติ ตาย จริง ! คุณ พี่ ทำ แยก แตก เป็น ของ กัน ตัด ของ เจ้า คุณ
ดู ด้วย

จินดา นั่น ชี ! น่า เสีย คาย

สมบัติ ชั่ว มัน เกิด กะ ตุ่น ก็ น้อง ชอบ เราก นี่ แต่ ของ สำคัญ
อะ ไร ก็ ไม่ ทราบ บ้าน ช่อง รถ เต็ม ไป ด้วย ของ มาก ของ กัน ตัด
คุชิกะ นั่น นาพิกา ของ คุณ บ้า ถ้า มัน เดิน ตี ก็ พอก ค่อย ยัง
ชี วะ นี่ มัน เดิน ช้า ทุกวัน

จินดา เป็น ธรรมชาติ

สมบัติ แล้ว ในน รูป ของ คุณ ถุง คุณ พี่ คุชิกะ

จินดา เป็น ยัง ไง ?

สมบัติ เกาะ กะ เราก จะ มี ความ ตู้ ความ ต์ นัย ใจ ก็ ต่อ เมื่อ เราก ทำ ตาม
ของ มาก ของ กัน ตัด เหล่านี้ ให้ หมด

jinca ไม่คริงนะ น้องรัก เข้ามีธรรมเนียมกันอยู่ว่า ของชาติ
ในวันแต่งงานนั้นต้องเก็บเอาไว้ เพื่อจะได้เจอกันอีกครั้งๆไป
เมื่อถูกหานของเราแต่งงานรู้ไหม?

สมบัติ (ยืนชิดจ้องคุหันjinca) กะ, ทราบ คุณพี่ตัว เข้าใจพูดังนี้
พูด เพราะอะไร เส่อมอ เวดา คุณพี่พูดน้องไม่ได้ยินคำพูด ของคุณ
พ่อ กอง น้องมองคุณผู้ป้า คุณพี่ มุบๆ มิบๆ น้องซื้อบรรพบุรุษ
น้อง พึ่งแต่เดียงคุณพี่ น้องไม่ได้ยินคำพูด เดย คุณพี่ กะ
น้องรัก—รัก

jinca (ก้มลง จะดูบ สมบัติ) ยอดรักของพี่

สมบัติ (ผลักjinca) จี! ยาย พวง มา! (ยายพวงเดินเข้ามา)

พวง (ตกใจจนถอยหลัง) นั่น—นั่น—เข้ามาทางไหนกัน แม่
มหาจารีญ

สมบัติ ทางหน้าค่าง จะ ยาย— สมัยนี้ เข้าบ้าน กัน ทางหน้าค่าง—

พวง แม่เจ้าไวย! สมัยจะไร กัน— อ้อ! แม่หนู—เดียว ยายจะ
ดื่มเดียย— (พูดกับ สมบัติ) เมื่อ ก่อน คุณแม่มหา แล้วบอก
ว่า ประเดิยดจะ มา ขอ ยาย ขัน เหตือเกิน คุณแม่ กัดๆ—

สมบัติ กัดๆ อะไร ยาย?

พวง กัดๆไฟในเตา ของยาย จะ ตับ

สมบัติ เท่านั้นเอง แหะ พูด! ค์ แดด ขอบใจ ยายจะ

(ยาย พวง ออกไป)

ຈິນຄາ ນ້ອງຮູ້ໃໝ່ວ່າ ພື້ນໜັນໄສ້ຍາຍ ຄົນ ເທົ່າເກີນ ເວີກ ອະໄວກໍໃນຮູ້

ແມ່ ມຸນ ຖ.

ສົມບັດ ເປັນ ຂຶ້ອກ ເວີກ ດານ ເຂົ້າຄູ້ວັກ ໄກວ່າ ຂະ

ຈິນຄາ ນ້ອງ ຄອຍ ອູນ . ເວດາເສັນບົດ ດັບ ທ່ານ ຜູ້ໝົງ ມາ ບັນເຮົາ—

ສົມບັດ ຂອ ! ຄຸນ ພື້ນ ຈະ ເຊີ່ມ ທ່ານ ມ້ວຍ ຂະ ?

ຈິນຄາ ເປົດ ! ສົມມຸດ ຈຳເປັນ ເຊັ່ນນີ້ ແລ້ວ ຕ່ອ້າຫັນໄກຣາຖຸກ້າໄປ ຍາຍ
ບັນ ກົງ ຈະ ເວີກ ນ້ອງວ່າ ແມ່ ມຸນ ຖອຍ່ອື້ກໍ ນ້ອງ ຄົດ ທູ້ ຂີ່ວ່າ
ຈະ ເປັນ ຂອຍ່າງໄວ ?

ສົມບັດ ກະ ໃນ ການ

ຈິນຄາ ເວາ ຕ້ອງ ຕກ ດັງ

ສົມບັດ ຕກ ດັງ ອະໄວ ຂະ ?

ຈິນຄາ ຕ້ອງ ຕກ ດັງ ກັນ ຂອຍ່າງ ຜົນ້າ ໄດ້ ໃນ ໄຫວ ! ນອກຈາກ ແກເວີກ
ນ້ອງ ວ່າ ແມ່ ມຸນ ຖ . ແກຍັງ ເວີກ ຕັດ ແກເອັງ ວ່າ ຍາຍ ຂອຍ່າງ ໂອນ
ຍາຍ ຂອຍ້ານ ນອກຈາກ ເວີກ ຍາຍ ແກຍັງ ພວກ ພວກ ເຫັນ ມາ ໃນ
ທັງ ໂດຍ ໃນ ເກາະ ປະຮູ້ ມ້ວຍ ໄທ້ເສີ່ງ ຂະໄວ ເຕີ ຈຳ ເວາ ຕ້ອງ ບົກ
ກັນ ຖຸກ ຖຸກ ຄາມ ໃນ ພູ້ ພ່ອນ ວ່າ “ ສຸ ! ຍາຍ ພວກ ມາ ! ”

ສົມບັດ ແກໄນ໌ ໄທ້ເກີນ ແກສັ້ນ ນີ້ ຂະ

ຈິນຄາ ເນື້ອ ວັນນີ້ ແກ ເວີກ ໄປ ໃນ ທັງ ອານ ນັ້າ ຜະເພົາ ເວດາ ນ້ອງ ກໍາດັວ ຍານ
ແດ້ ພົມ ພື້ນ ວ່າ ແກ ເວີກ . ແກ ກັບ ຄອນ ວ່າ “ ໂອຍ ! ແມ່ ມຸນ
ຈອງ ດັນ ນະ ມ້ວຍ ດັນ ເທິນ ກ່ອນ ຄຸນ ເຕີ ຍົກ ”

ສົມບັດ ເວດາ ຄຸນ ພື້ນ ແກ ພັນ ຕຸ້ — ພັນ ຕຸ້

jinca ถ้ายายพวง แยกอยากให้เราเอาแยกไว้ แยกต้องเบ็ดใหญ่กิริยาเสี่ยง
แยกไป เอา กิริยา อะไร มา จากบ้านคุณแม่ ของน้องก็ไม่รู้ พี่
ไม่พอใจแยกเดย พี่จะเรียกแก่มา พูดเดียนน์ ให้รู้แยก
รู้แยกไป

smabt อย่าค่ะ คุณพี่คะ คุณพี่คุณก้า ใจให้น้อง พูดกับแกเอง
น้องจะอธิบายกับแก —

jinca เอ้า ! ตามใจ บอกกับแกให้ชัดเจนดีๆ ให้แกเข้าใจ
งี้ได้ พูดกับแกตรงๆ ไม่ต้อง彖านเสียงกับแก ไปพูด
เดียนน์ แหละน้อง พี่จะไปเบ็ดใหญ่เดือนผ้าหน่อย น้องรัก
พี่ไหม ?

smabt ค่ะ วักษ์มาก น้อง กดลัว่ไว้ ถึงต่อหน้าแก น้องจะไม่กดลัว่พูด
jinca โช ! น้องรัก อย่าซึ้งขาดซิ

smabt ค่ะ คุณพี่ยขอรักช่อง น้อง น้องจะพยายามเป็นคนกด้วย

(jinca ออกทางประคุช้าย สมบต เดินมาทางประคุชaway
ร้องเรียกยายพวง)

พวง (เข้านา) อ้าว ! อยู่คนเดียว

smabt จะ

พวง (วางท่าดู) ผั้นนี่แน่ แม่หนู ย้ายมาร์เรย์จะ พูดหน่อย

smabt (ซักขยาด) จะ หนูก็มีเรื่องเหมือนกัน

พวง ยายไม่พอใจแม่หนู

ต่ำบ๊ก อะไร นะ ยะย ?

พวง ผัว แม่ หนู ไม่ เป็น ที่ พ่อ ใจ ยะย

ต่ำบ๊ก คุณ จินดา น่า หัวรือ ?

พวง เมื่อกัน ยะย ไม่ กัด ตาน อก เรื่อง นี้ กับ คุณ แม่ เพverb จะ ทำ ให้ คุณ แม่ เสี่ย ใจ แต่ กิດ แต่ วาย น้อย ใจ เหตุ ดี กิน เดิม ยะย กิด ว่า เราก็ สาม คุณ คง จะ อยู่ ร่วม กัน เป็น สุข ดี (ทำ ทำ ร้อง ให้ แต่ วาย ก แซ่บ แซ่บ แซ่บ นา ตา)

ต่ำบ๊ก หนู ไม่ อยา ก ให้ ยะย ร้อง ให้

พวง หนู ต้อง สัญญา กับ ยะย ว่า หนู จะ พูด ว่า กับ ผัว ของ หนู

ต่ำบ๊ก ได้ จัง, ได้

พวง พูด ให้ ชัด เจน เทีย น ะ พูด ตรง ๆ ไม่ ต้อง ถาก เสียง

ต่ำบ๊ก จัง

พวง เวลา น ะ ไม่ กิด ลิ่ง ยะย เดย ยะย จะ เปน อย่าง ไร หนู ก ไม่ เอา ช ร ะ เหม อน แต่ ก่อน หนู เอา ใจ ใส่ แต่ ผัว ของ หนู เท่าน น ยะย รู้ ตื้ก หิ่ง ดี —

ต่ำบ๊ก หิ่ง ดี เดี่ยว หัวรือ ยะย ?

พวง จะ หิ่ง ดี แต่ ค เหม อน ผัว ของ แม่ หนู ก หิ่ง ดี ยะย เหม อน กัน

ต่ำบ๊ก คุณ น่า หัวรือ หิ่ง ดี ยะย ทำ ไม่ ?

พวง หิ่ง ดี ยะย เพverb ยะย รู้ ดี หนู มา นาน กว่า แต่ เดี่ยว นี้ หนู ไม่ รัก ยะย แต่

ต่ำบ๊ก โอซิ ! ยะย อย่า หลัก อย่าง นั้น ดี

พวง (ร้องให้) ยาย—รู้—รู้—ค หนูไม่รักยาย แต่ก่อนน
เมื่อหนูยังไม่ได้แต่งงาน หนูกับยายมีความสุขตัวยกันเต็มอ
บด็อกหมัด—หมัด—

สมบัติ (เอ้าผ้าเช็ดน้ำตาให้) โซ่! อ่ายร้องให้ชิ้าย

พวง เวดาเข้าพุดกับยาย เวดาเขามองยาย —

สมบัติ เข้าใคร?

พวง ผัวแม่หนูนั่งชิ้ คำพุดหรือคงด่าอย่าเอาก็มีนาคิดเดย
เพียงน้ำมะนาว ก ไม่มีสักนิด เข้าคิดเห็นยายเป็นคนใช้
สามัญ ยายน้อยใจเหตุอ เกิน

สมบัติ แด้วหนูจะว่าให้ —

พวง เข้าทำทำไม่พอใจ ใน การที่เห็นยายเข้าในห้องไม่ให้เสี่ยง
ก่อน โซ่เอี่ย! ยายอยู่มาตง๒๐ปีแล้ว ยายยังไม่มีสักนิด
อีกหรือ—คนแม่ก ยังพุดกับยายเนอกันว่า การอะไรใน
บ้าน ยายต้องรู้เห็นด้วยได้จะดี ยายไม่ใช่บ่าวสาว
ธรรมชาติแด้ว—ยายเป็นเหมือนญาติ กันหนังที่เดียว แด้วคิด
คุ้ชิ เวดาผัวแม่หนูเข้ามานิครัวยาย ยายเคยขอร้อง
ให้เค้าประคุ หรือให้ๆ เสี่ยงเสี่ย ก่อนด้วยหรือ? ก ปีเต่า
จะดี ยายไม่ต้องการ —

สมบัติ หนูเชื่อที่เดียวว่า เข้าคงไว้ใจยาย ทุกอย่าง เมื่อนอกัน

พวง เด่าให้เข้าพึ่งบ้างชิว่า แต่ก่อนนั้นหนูมาในครัวยายทุกๆ วัน
หนูแบบครัวน้ำคิดกินเส่นเต็มอๆ

- สมบัติ จํ, ແດວ หนู จะ เด่า ให้ เข้า พัง
พวง เด่า ให้ เข้า พัง ด้วย ว่า ยาย เคย ซง ก้า แฟ ไส่ น ม ให้ หนู ทุก วัน
สมบัติ จํ, ແດວ หนู จะ เด่า
พวง เด่า ให้ เข้า รั้ว ด้วย ว่า ยาย ได้ เห็น หนู มา ตั้งแต่ เวลา กด กอก ใหม่ ๆ
ແດວ หนู ร้อง ให้ออก ดัน ห้อง เชื่อ ว่า ถ้า หนู ยัง สกปรก อาย
อย่าง เวลา นั้น เข้า คง ไม่ อยาก แต่ง งาน กับ หนู ดอก — ແດ້
ยาย เอง เป็น คน อาบน้ำ ให้ หนู
- สมบัติ จํ, จํ ยาย —
พวง (ยิง พูด ยิ่ง สอน มาก ชั้น) เด่า ให้ เข้า พัง เดิด เด่า ให้ หมวด
ทุก อย่าง ตั้งแต่ หนู ยัง เป็น เด็ก ยาย อุ้ม หนู อย่าง ไว ยาย
พา หนู ไป เที่ยว อย่าง ไว ยาย บื่น เข้า หนู อย่าง ไว ยาย ให้
หนู นอน อย่าง ไว สาร พัด ต่าง ๆ ถึง แม่ เดียว นี้ หนู จะ เป็น
ท่าน ผู้ หู ยัง อัน งาม ถัก ปาน ได้ ก็ ตาม ແຕ່ ចໍາ หรັນ ยาย ๆ จะ
จะ ไม่ ดື່ມ เดຍ ว่า หนู คือ เด็ก ที่ กวน ยาย มาก ก็ ต່ອນ กັບ
- สมบัติ (ໃຈ อ่อน) ໂຂ! ຖຸນ ยาย ທີ່ ຮັກ
พวง เอ้า! ຈຸບ ยาย เสี่ย เดิด ແຕ່ ขอ ໄທ ยาย เสี่ย ใน การ ທີ່ หนู
ໄດ້ ກໍາ ให้ ຢ່າຍ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ เสี่ย ໃຈ
- สมบัติ (ນັ້ງ Ԃນ ຕັກ พวง ແດ້ ຈຸບ) หนู ขอ ໄທ ยาย เดิด ยาย
พวง (ກອດ สมบัติ) ສັນຍາ ให้ ຢ່າຍ ວ່າ ຕໍ່ ໄປ ນີ້ ຜັນ ນ້ອຍ ๆ ຂອງ หนู
ຈະ ພຸດ ຈາກ ບັນ ຍາຍ ອື່ງ
สมบัติ จํ, หนู ສັນຍາ

พวง ยังไง เห็นใหม่ ล่ะ ว่า อยู่กับ ยาย ตั้งนี้ สมบယร์ ที่เพียง ก็
ก่อน เวลา หนู ร้องให้ เพาะะ หอก ต้ม หรือ อุก เจ็บ อะไว มาก หน่อย
หนู ก็ วัง มหา หาย ยาย ต้อง อุ้ม ต้อง ปัด อบ หนู จน หนู
หาย ร้องให้ เสีย

(พวง กอด ตั้งบัตร์ คด้วย จะ อุ้ม คินดา เช้า มา แต่ ที่ หน้า
ชั้ง ไม่ พอดใจ ที่ เห็น ตั้งนั้น)

คินดา (ไม่ พอดใจ) ยาย พวง ฉัน ได้ คิด อะไว ใหม่ ใน ครัว ของ แก—

พวง ไม่มี อะไว อย่าง ค่ะ ติณั ทราบ ที่ ค่ะ ก็ อด คืน หนู ยก ที่
คืน ยก ทึ้ง ไว้ ใน กะทะ (ออก ไม่)

คินดา นี่ อะไว กัน ไม่ ไหว จริง ปด อย ให้ ยาย พวง กอด คุุน ตัว หรือ
ไม่ ไหว ๆ

สมบัติ ใช่! อย่า คุเดย ค่ะ คุณ พี่

คินดา ยังไง น้อง พุด ว่า กับ แก แล้ว หรือ?

สมบัติ ค่ะ

คินดา น้อง ได้ คุ แก ใหญ่ หรือ เป็ด?

สมบัติ คุ ใหญ่ เที่ยง หรือ ค่ะ? น้อง ทำ ไม่ ได้ คอก ค่ะ แต่ น้อง ได้
อธิบาย ให้ แก เช้า ใจ อย่าง ตี ๆ แล้ว น้อง เชื่อ ว่า แก คง เช้า ใจ
เพาะะ เห็น แก ร้อง ให้ ค่ะ

คินดา อ้อ! แล้ว เพื่อ จะ ปัด อบ แก กระ นัง น้อง จึง คุุน กอด แก

สมบัติ ค่ะ (ค่อน ๆ เช้า ไป กอด คินดา) คุณ พี่ คะ รัก น้อง ใหม่ คะ

คินดา รัก—รัก มาก—บุชา

สมบัติ ยอด ราก ของ น้อง

Jinca น้อง น้อย ของ พี่

สมบัติ คุณพี่ไม่ ชูบ ดินนั้น หรือ กะ ?

Jinca ชูบ ชี, ชูบ แต่ ต้อง ให้ พี่ ไป มีค ประคุ เสี้ย ก่อน

สมบัติ อย่า เดย กะ เดียว ระยะ พวง แกะ โกรช เอา ว่า เรายัง บัง อะไร แก

Jinca แล้ว กัน —

สมบัติ (ฉ้อเตา) ก็ อัน ก็ จริง ใช่ ว่า แยก ฯ เข้ามา ใน ห้อง ทุก ๆ คราว ก็ คุณพี่ ชูบ น้อง เมื่อ ไหร เด่า กะ คุณพี่ พุก เกิน ไป ไม่ เชื่อด องคุ ชี กะ

Jinca อ้อ ! พี่ นึก ได้ แล้ว อย่าง นั้น ตึก กว่า เรายัง แบบ ที่ คง ซึ้ง หลัง บาน ประคุ เอา ใหม่ ละ

สมบัติ คุณพี่ ตัก ช่าง เจ้า บัญญา นัก

Jinca ยอด ราก ของ พี่

(Jinca ฐาน สมบัติ ไป แอบ ทาง บาน ประคุ ชาก พอย ชูบ กัน ระยะ พวง พรวด เข้ามา ทาง ประคุ ช้ำย สมบัติ กับ Jinca ต่าง ผิด ออก จาก กัน)

พวง แม่ หนู, ยาย เตรียม ผ้า ไว้ สำหรับ ผัด อยู่ ใน ห้อง นอน ให้ แล้ว สมบัติ จัง, ขอบ ใจ ยาย

Jinca (พุก กับ สมบัติ) น้อง จะ ไป ผัด เกร็ง แห้ง ตัว ก็ ไป เกิด

สมบัติ กะ (เดิน ออก ไป พวง ฯ ออก ไป บัง แต่ Jinca คึ่ง ไว้)

- จินดา ฉันมีเรื่องจะพูดกับยายส่อง ตามคำ
พวง คิดันก็ต้องเมื่อนกัน
- จินดา ยายนี้เรื่องจะพูดกับฉันด้วยหรือ?
พวง กะ คิดันไม่พอใจคุณ
- จินดา ไกรนะ ยายนะหรือ?
พวง กะๆ คิดันเอ่ย
- จินดา (หัวเราะ) ออ กะ หนัก
พวง กะ คิดันก็คิดว่าหนัก คุณอย่าคิดว่าคิดันโง่ เชื่อเป็นเดา
คุณ อย่าเห็นเสียว่าคิดันเป็นแม่ครัว ไม่เคยไปทางไหน
นอกจากครัว อย่าคิดตั้งนั้นเตย คิดันทำเฉยๆ เดียว แล้ว
คิดันรู้แต่เข้าใจตั้งต้น
- จินดา แปลกด้วยไรกัน?
พวง แปลกด้วย คิดันไม่ยอมให้เด็กหนุ่มๆ อย่างคุณ มาควบคุมคิดัน
เด่นง่ายๆ กอก
- จินดา คิดันห้ามไม่ให้ —
พวง (โกรธ) คุณไม่ใช่ค้าวนี่
- จินดา หื้อ? นี่ มากๆ —
พวง แน่นอน เป็นอะไร เป็นไป
- จินดา (หัวเราะ) อย่าเดย์ อย่าเดย์ ชาบัน้ำเข้าจะหัวเราะเยาะ
ให้ เอา! มากอย่างจะว่าฉันเรื่องอะไร บอกมาคิดๆ ก็ได้

พวง ติดัน ต้องการ จะให้ทราบ—(นั่ง ลง บน เก้าอี้ ตัว หนึ่ง) ว่า เดา
คุณ มอง คิดัน คุณ ทำ ตาม ไม่ งาน เดา คุณ พูด กับ คิดัน
คุณ ทำ เสียง ไม่ เพราะ คิดัน ขอ บอก เป็น คำ ขอ ว่า คิดัน ไม่
ขอ เท็น แตะ ไม่ ขอ พัง ตั้ง นั้น อีก ต่อไป

จินดา อ้อ ! ฉัน ทำ ตาม ไม่ งาน หรือ ?

พวง ครับ—คุณ ไม่ มี ความ รัก คิดัน แม้ แต่ เด็ก น้อย คุณ จะ ทำ อะไร
คุณ ทำ ตาม ชอบ ใจ คุณ ไม่ ให้ ถ้า คิดัน ก่อน เดย แต่ ก่อน
นั้น กูก ใจ คุณ ก็ แม่ หนู ขอ อะ ไว มาก ได้ ใหม่ ๆ ต้อง วิง นา
ยก คิดัน ให้ คิดัน ช่วย ก่อน เดย มาก เดี่ยว งาน คง แต่ อยู่ กับ คุณ
คิดัน แต ยัง ไม่ รู้ เรื่อง ราด อะ ไว สำคัญ

จินดา น่า เสีย ใจ จริง ๆ นะ

พวง เดา คุณ ไป ไหน คือ ไหน มา คุณ ไม่ ได้ ถว คุณ คิดัน เดย สำคัญ
ว่า “ สมอย ดี หรือ ยาย พวง ? ” ไม่ มี เดย ไม่ มี เดย คุณ
เห็น คิดัน เป็น กัน อื่น — การ เสื่น นั้น ต้อง เดิก เสี่ย ที่

จินดา เออ ! ฉัน ไม่ ได้ นึก ได้ ฉัน เดย ว่า จำ มา ได้ ยิน คำ ต่อ ว่า ชนิด นั้น

พวง คุณ ไม่ ทราบ ตก หรือ ภร ว่า คิดัน เป็น ผู้ สู้ ภัย เดือด แม่ หนู ใน
เดา กด ดด โกร ! โกร ! ถ้า เดานั้น คิดัน ไม่ ได้ อ้าย ที่ นั้น แม่
หนู จะ เป็น อาย ย่าง ไว ก็ ไม่ ทราบ

จินดา (รู้ ลึก อึด ดี) ฉัน รู้ แล้ว ว่า ยาย นั้น เป็น ตั้ง กับ แม่ ที่ นั้น ของ
แม่ สมบัติ

พวง ก็ เมื่อ คุณ ทราบ เช่นนั้น แล้ว ทำไม คุณ ถึงไม่นับถือ คิดถึง
เป็น คัง แม่ ยาย ที่ สวยงาม คุณ

คุณ ฉัน ก็ รู้ สำหรับ คุณ ต่อ ยาย เหมือน กัน เป็น ความจริง แต่ ฉัน
อยากรู้ ใจ ความ เป็นไป สัก หน่อย ฉัน ไม่มี ความ
รู้ เกี่ยวกับ อย่าง หนึ่ง อย่าง ใด เดียว — แต่ เวลา นั้น แม่ สมบัติ ไม่ได้
มี อายุ ๔ ขวบ แล้ว — มี ของ บาง ตั้ง บาง อย่าง ถ้า ประพฤติกับ
เด็ก ก็ พอดู ได้ แต่ ประพฤติกับ หญิง ที่ เป็น สาว แล้ว คุณ ไม่
เหมือน เดียว เช่น ยาย เวiy กะ แม่ หนู ดังนั้น เป็น ต้น

พวง ก็ คิด ใจ อย่าง นั้น มาก แต่ อายุ ๔ ขวบ คง แต่ คิด
ยัง อุ้ม มาก อยู่ บน ตัก วัน ยัง ค่า

คุณ ถ้า ยาย ไม่ เด็ก วิธี เรียก เช่น นี้ เลย ยาย ก็ จะ ใช้ เรียก ใน เวลา
นั้น มาก ที่ บ้าน ด้วย ชื่อนั้น จะ รู้ สำหรับ หน้า ใจ ไม่น้อย

พวง คุณ ไม่ คิด ดู ซึ่ง ว่า ตินัน ได้ เกย หน้า ใจ มาก เท่า ใด ใน เวลา
ที่ แม่ หนู อายุ ๔ ขวบ เป็น อีก อีส เป็น ตุ่น เป็น ต่อม ชั้น กะ
ตัว — แล้ว มา อายุ ๔ ขวบ เป็น เกิด ตอน หนัง ดอก ออก เก็บ แผ่น ๆ
แล้ว อายุ ๔ ขวบ เป็น ทรง ชน ที่ ก่อ แก่ ไป .. ใจ ใจ จน
หน้า แดง น่า ลัง สาร — แล้ว พอก อายุ ๔ ขวบ —

คุณ จึง อาพอก แล้ว — น้อก อย่าง หนึ่ง ฉัน อยากรู้ ขอ บอก ยาย คือ
ก่อน จะ เร้า ห้อง หนัง ห้อง ใด ขอ ให้ ฯ เตือน หรือ เคาะ ประคุ
เตือน ก่อน —

พวง ทง เวดา คุณ ไม่ อยู่ ด้วย หรือ กะ ?

- จินดา เป็ด่าซี! เวดา ฉันไม่ ออยู่ ไม่ ต้อง
พวง ก็ยังงี้ ทำไม่ คิดัน จิง จะ ทราบ ตั่ง คง ว่า คุณ จะ ออยู่ หรือ เปด่า
ต้องให้ คิดัน เข้าไป คุ้ย เสี่ย ก่อน--
- จินดา ยาย ต้อง มี ใจ รู้ บ้าง ชิว่า มนั ทำ ความ รำ คำ ญ ให้ แก่ ฉัน อ่าง ไว
พวง โอะ! อะ ไว ร์ ไม่ รู้ ยัง กับ คิดัน เปน โสค
- จินดา อะ ไว นะ?
- พวง โสค กะ ยัง กับ คิดัน นะ ไม่ ทราบ ความ รัก นั้น เปน อะ ไว โก!
คุณ เอี่ย คิดัน ทราบ มา ก่อน ที่ คุณ จะ เกิด เสี่ย อ็อก (จินดา ยั้ม)
ขอ อยา นัก စั่ง ตั้ง กตัว ว่า คิดัน จะ ไม่ ทราบ เดย นี่ แน่ คิดัน
จะ เด้า ให้ พัง เมื่อ คราว ที่ บ่ม ง ไว โน้น เวดา ที่ คิดัน ยัง เปน สาว--
จินดา ชั่ง เกอะ ยะ ไม่ จำเปน จะ เด้า ก็ ได้--
- พวง คิดัน รัก ออย กับ คำ รุ่ง ใจ คุณ หนึ่ง--
- จินดา (รำ คำ ญ) จะ ๆ พอย แล้ว
- พวง เรื่อง อะ ไว ของ คิดัน ตั่ง ไม่ เปน ที่ พอย ใจ คุณ งั้น น่า เสีย
ใจ นัก
- จินดา แด้ว เมื่อ วาน นั้น ยาย พราก พราด เข้าไป ใน ห้อง อาบน้ำ และ
ถ้า เป็น ฉัน ก้าดัง อาบน้ำ ออย ดั่ง ยาย จะ ว่า ออย ย่าง ไว
- พวง คิดัน ทราบ ว่า ไม่ ใช่ คุณ ก้าดัง อาบ
- จินดา รู้ ได้อ ย่าง ไว?
- พวง ทราบ ชี คี ก็ คิดัน มอง คุ้ย ทาง ช่อง กุญแจ แด้ว--
- จินดา ยัง งี้ เที่ยง หรือ? ไม่ ไว ให้

พวง ค่ะ ถ้าเป็นคุณกำถัง อาจอยู่ คิดันก์ไม่เข้าไปเท่านั้น

จินดา เอօ ! คิดิริ่งยาย

พวง เชื่อเดิดค่ะ คิดันไม่เป็นคนอย่างรู้อย่างเห็นอะไร คง

จินดา จะ, เข้าใจแล้ว นี่แน่ยาย ขอให้ยายเข้าใจว่า แม่สมบัติ กับฉัน ชาๆ จะมีเรื่องอะไรที่ จะต้อง พูด จากนั้นเป็นความดับ

พวง โอ ! ข้อนั้น ไม่ต้อง กลัว ก่อนที่คิดันจะเข้าไปห้องได้ คิดันต้อง ขอบ พึ่ง ที่ประคุ เสี้ย ก่อนว่า พูด กัน ก็ งเรื่อง อะไร ถ้าไม่ได้ พูด กัน ถึง เรื่อง คิดัน ๆ ก็ ไม่เข้าไป คง

จินดา ยายนี่ แบบมาก

พวง (ดูกันจาก เก้าอี้) ค่ะ คิดัน อยากให้คุณเห็น เป็นเช่นนั้น คิดันไม่มีเรื่อง อะไร ชา พูด อีก แล้ว คิดันไปได้ หรือ ยัง ค่ะ

จินดา จะ เชิญ ไปได้ ขอบใจมาก

(พวง ออกไปทางขวา ตักครู่ หนึ่ง สมบัติ เข้ามา แต่ง ตัว อย่าง อยู่บ้าน)

สมบัติ (เข้ามา) คุณพี่คะ น้อง ส่วย ไหม ?

จินดา แนม ! เก้มาก น้องรัก เมื่อ ลืม พื้นที่ได้ พูด กับ แก แล้ว

สมบัติ กับ ใคร คะ ?

จินดา กับ ใคร ต่าง กับ ยายพวง นั่นซี

สมบัติ ว่า อย่างไร กัน คะ ?

จินดา พึ่ง ความเห็น แห่ง นอนว่า อยู่ ด้วย กัน ไม่ได้ เวลา ที่ พับ คุณ แม่ เมื่อ ได พี่ ชา ต้อง ขอ ร้อง ให้ เอา แก กดับ คืน ไป เดอะ

สมบัติ โอ้ ! คุณพี่อย่าทำอย่างนั้นเดย์ค่ะ

จินดา ไม่ได้นั่ง -- เอาบุหรี่ให้ไหม ?

สมบัติ แคริวหรือคะ ? ขอตัวหนึ่งค่ะ ขอบคุณ นั่งไกต้านั่ง
เกอะค่ะ คุณพี่ ตะเคคง หมานั่ง จะบอกอะไรให้

จินดา อะไร หรือนั่ง ?

สมบัติ ดู ! ยกพวงมา !

(พวงพรวดเข้ามานทางซ้าย)

พวง (พูดกับจินดา ที่กำดังถูกขันแล้ว หน้าโกรธ) ติดันไม่เห็น
อะไร คงค่าค่ะ ไม่เห็นคง ติดันมาเรียนว่า คุณแม่ม่า--

(เส่งยืนเข้ามา)

เส่งยืน ยังไง ดูก ต่ำบายดีหรือ ?

สมบัติ ค่ะ ต่ำบายดี

เส่งยืน แหน ! แต่งตัว กันเข้าห้อง กองถ่องคน ต้องถ่ายรูป --

จินดา ถ่ายแต่งตัวอย่างนั้น นะหรือครับ ?

เส่งยืน ก็จะ กองถ่องคนนั้น

จินดา มีข้าว เรื่อง อะไร บังใหม่ ครับ คุณแม่ ?

เส่งยืน แม่ จะ ต้อง ตามถูกต่างหาก ว่า เมื่อ คืน ไป ไหน กัน มา หรือ เปิด่า ?

สมบัติ ไป ค่ะ ไป รับประทาน อาหาร ที่ ห้อง เที่ยงเหดา ค่ะ

จินดา แล้ว ไป รับประทาน ไอกสกิริม ที่ ราชวงศ์ ครับ

สมบัติ แล้ว ไป คุ้ หนัง ที่ พัฒนาการ ค่ะ

จินดา แล้ว ยังกดับ ไป รับประทาน เว้าคัมปดา กะ พง ที่ ราชวงศ์ อีก ครับ

เสียงยม ตีมาก แตวักเรื่อง มันยังไง กันตุ่มน้ำ มันลุ้งแผ่นเข้าไปอยู่
กลางครัว

สมบัติ คุณจินดา ค่ะ

จินดา เปป่า ครัว คุณ สมบัติ นะ ครับ

สมบัติ ทำไม้ หรือ กะ หนังสือ พิมพ์ ดง หรือ กะ

เสียงยม เออ ! เด็ก พอกัน เหตุใด ทัน --

สมบัติ เรื่อง มัน ตั้งนี้ ค่ะ คือ คุณจินดา พา ติดัน ไป รับประทาน เหตุ
ชั้นเป็น คราวนี้ คิดัน มีน้ำเข้า เดย ตัน กัน ใหญ่ พอกัน
เข้า บ้าน เดย ออก แรงกัน --

จินดา แตว พากัน ไป ใน ห้อง แต่งตัว ครับ --

สมบัติ แตว คุณจินดา บอก ว่า --

จินดา พัน กัน ใหม่ ตั้ง ? -- "

สมบัติ "ว่า น้อง จะ ไม่มี --

จินดา "แรง กี่ ราย กะ -- "

สมบัติ เอี๊ ! นั่ง ซิ ปด อย ให้น้อง พูด ซิ นำ หาย กะ ใจ ! (หันมา
พูด กับ เสียงยม) เข้า ทราบ ว่า คุณแม่ จะ ต้อง ห้อง เวลา เข้า
อย่าง จะ เป็น คน เด่า ให้ พัง อย่าง ได้ หน้า

จินดา เข้า เซี่ยง พูด ไป เกิด พี่ จะ พัง แต้ว พ่อ เด่า เรื่อง ของ พี่ ภัย หลัง

สมบัติ ไม่ เอา น้อง ต้อง การ จะ เด่า ทั้ง ต้อง เรื่อง เพรา น้อง ไม่ ทราบ
ว่า เรื่อง ไหน มัน ขัน กว่า กัน

จินดา ตก ถง ๆ ยอก ถง ๆ

สมบัติ คุณ จินดา บอกกับ ถูกาว่า “ พนัน กัน ใหม่ ด้วย พิทักษ์ ว่า น้อง ไม่มี แรง ตาก ตุ่ม ไป ถึง ครัว ได้ ” กระวน ถูก ก่อ ยง ตาก ไป จน ได้

จินดา ครัว แด้ว —

สมบัติ นี่, ไม่ เอา (สมบัติ ยกมือขึ้น นึก ปาก จินดา) ครัว แด้ว ถูก จิ่ง ว่า กับ คุณ จินดา ว่า “ น้อง พนัน กว่า คุณ พี่ ไม่ ถูง พอดี จะ เอา ขัน วาง บน หลัง ตุ๊ ได้ ”

จินดา แด้ว ยัง ไง ดี ? —

สมบัติ นี่ ! แด้ว พ่อ มหา คำ รีบ ขาย เดย ทุบ กระดก แตก เสีย แผ่น หนึ่ง คำ ลง ท้าย ก็ เอา วาง บน หลัง ตุ๊ งาน ได้ —

จินดา ถูก เด่น การ พนัน กัน อายาง นี้ คาด อก คืน

สมบัติ ถูก เหตุ เกิน คำ คุณ จินดา เอา เรื่อง ขัด ไป ซ่อน ไว้ ใน ดิน ชัก จักร เย็บ ผ้า แต่ ท้า ถูก ว่า ถูก คง หาย ไม่ พน ครัว แรก ถูก คิด ว่า เขายัง ซ่อน ไว้ ให้ หมอน ถูก หา ก็ ไม่ พน แต่ คง ท้าย ถูก ก็ คืน คืน พน

เสงี่ยน แปล ว่า ถูก ช่วย กัน นี้ ขอ คืน ให้ บ้าน ช่อง ยุ่ง เหยิง หมก แด้ว ยาย พวง แก ว่า ยัง ไง บ้าง ?

จินดา โอ ! ไม่ ไหว ครับ

เสงี่ยน ไม่ ไหว อะ ไว กัน ?

จินดา พน จะ ต้อง ขอ พูด เว่อง ยาย พวง สำคัญ หน่อย

เสงี่ยน ยาย พวง แก ทำ ไม่ รึ ?

จินดา สำคัญมากครับ ผนทนไม่ให้ ก็ ผนอยากให้คุณแม่นำ
เข้าตัวแก้ไปเดียก็ครับ

เสงี่ยม ทำไม่ได่ ? อาย่าเดย, แกเป็นคนใช้ที่ดีนี่นา รับใช้มา
กันแม่เก่าแก่แล้ว แม่ได้เจาะจงมอบแกให้ไว้กับถูกที่เดียว

จินดา ผนไม่อยากได้แล้ว ผนทนไม่ให้จริงๆ

สมบัติ คุณพี่พูดเกินไปดี

เสงี่ยม แกก็ถูกอย่างนั้นนา

จินดา อะไร คุณแม่ครับ แกพูดกับคุณสมบัติ แม่หนูอย่างโน้น,
แม่หนูอย่างนั้น — แกเข้าห้องที่ไม่ได้ให้เดียงหรือเคาะประตู
อย่างหนึ่ง อย่างใด เดย — แกเทียบมองดู ความรู้สึกๆ — แกเทียบ
มองฟัง ความประคุณ — แกปดดอยผ้าขาวๆ ของแก หงอก เกตตอง กดาด—
นัน ก์ ผืนหนึ่ง — ดูชิครับ — แกคั้งการ จะให้ผนໄท่ ตามหารือเรื่อง
ราด ต่างๆ กับ แก — แกประสังค์ จะให้ถามถึง ความรู้สึกๆ ของ
แกอยู่ เด่นอยู่ — แกไม่ค่อยใส่เสื้อเดย ปดดอยตัวต่อนจ้อน
เส่นอย ครัว พอดมดุว่า แกเข้า แกกับหาว่าแกดูดู และ
ผน แหะะ ผิด จริง อยู่ของ เหด้านใน ໃใช่ชัวชัวอะไร นัก แท่
ถึง เวดา แล้วที่ จะ ต้อง เดิก กิริยา ชนิดนั้น เดียที่

เสงี่ยม ถูกก์รู้อยู่แล้วว่า คันเร้า หังโตกัน ไม่มี ใจ เดยก็จะ ไม่มีนิสัย
ไม่ต์ บางอย่าง ติดตัว แม่ก็มีของแม่ ดูดูก็มีของดูด
เหมือนกัน —

จินดา ไม่ใช่ ครับ ผน มีของคุณสมบัติ

สมบัติ กะ ของคุณ

เสียงยม แต่กันเรา ย้อมไม่รู้สึกนิสัยช้า ของ คน เอง เพราะ ว่า เวลา
เกยชิน เสีย แล้ว ไม่ เชื่อ ถูก ดอง คุชิ ดอง เอา แก ไว้ ลักษ์
๒๐ ปี — เชื่อ แม่ เด็ก — เมื่อ เขา พอก กัน ว่า กันนน, คุณ ติด ทุก อย่าง
ไม่ ใช่ แปด ว่า เขา ไม่ มี นิสัย ช้า เสีย เดย เปต้า ทรง สน หมาย
ความ ว่า เรา เกยชิน ต่อ นิสัย ของ เขายัง เสีย แล้ว

Jinca (ข้อมเชื้อ) ครับ

เสียงยม แม่ ห่วง ว่า ถูก คง ไม่ สงสัย ว่า ยาย พวง แก ไม่ รัก แม่ สมบัติ
(พูก กับ สมบัติ) แม่ เชื่อ ที่ เดียว ว่า ถ้า มี ความ จำ เป็น จัน แล้ว
แก อาจ จะ ถูก ไฟ แทน ถูก ก็ ได้

Jinca ครับ แต่ ขอ อวย ให้ เกิด นี่ เรื่อง ถึง กับ ต้อง ให้ คุณ สมบัติ ถูก
ไฟ เดย

เสี่ยว เวลา ถูก อยู่ กับ แก เชื่อ ว่า แก คง มี แต่ จะ ชม เมย์ ของ ถูก เท่านั้น
ไม่ ใช่ หรือ ?

Jinca ครับ แก มาก ทรง หน้า เด้า เรื่อง โกรกฯ ไว้ ๆ ของ คุณ สมบัติ แต่ เด็กๆ
ให้ พัง อายุ ๒ ขวบ เป็น อีสุก อีใส — อายุ ๔ ขวบ, เกิด อน—
อายุ ๑๑ ขวบ, ทรง —

เสียงยม อายุ ๑๒ ขวบ, แต่ง งาน

Jinca คุณ แม่ เท็ง เป็น ของ สมบุก ไป แล้ว คุณ แม่ ไม่ คิด เท็ง เดย ว่า
ยาย พวง แก ตัด ภาระ ตัว ของ ถูก ทรง ต่อง —

เสียงยม ถูก ว่า อะ ไร นะ ?

- คืนด้า ถูกว่าตามความเป็นจริง ถูกไม่ขอเบ็คบังคุณแม่เดย ถูก
ทรงส่องรักกันอย่างที่มนุษย์สองคน สามารถจะรักกันได้
- เสงี่ยม จะๆ ก็พูดไปแต่เวดา เท่านั้นเอง
- คืนด้า ถูกรักกันเป็นอันหนึ่ง อันเดียด ฉันนี้ถูกจะมีความสุข ก็แต่
ฉะเพาะ เวดา ถูกอยู่ด้วยกันถึงกัน เท่านั้น
- เสงี่ยม ยังนั้น แม่ไปตะ
- สมบัติ เปป่าค่า ไม่ใช่ เช่นนี้ ถูกจะอธิบายให้ฟัง —
- คืนด้า คือว่า เวดา ถูกอยู่ด้วยกันสองคน แล้ว ถูกอดไม่ไหว ถูก
ต้องดูบกันเต็มอ
- เสงี่ยม ก็ต์ แต้วันนี้
- คืนด้า ครับ — จะดีมากถ้าการดูบของถูกทุกๆ คราว ไม่ถูกยายพวง^{หัว}
พรerot พราตรเข้ามาขัดคอกเสีย
- เสงี่ยม นั้น แกคงไม่ได้แกดัง คงจะเป็นโดยบังเอิญ ประจำบกันเข้า
- คืนด้า เห็นจะเป็นได้ครับ — แต่ความบังเอิญเหล่านี้ เมื่อนั่นบ่ายๆ
เช้า ก็จะเตยเป็นเหตุให้ถูกทรงส่อง หมดอยากที่จะดูบกัน
ต่อไป
- สมบัติ ซึ่งจะเป็นของน่าเสียใจอย่างยิ่ง
- เสงี่ยม ถูกเอย ถูกเป็นเด็กที่น่ารัก ทรงส่อง คน ถูกนี้ติดบัญญา
มากด้วยกันก็จริง แต่ขอให้แม่ติสักหน่อยว่า ถูกไม่รู้จัก
อะไรในเรื่องชนิดนี้ เดย
- คืนด้า จริงอย่างนั้นหรือครับ ?

เดิ่งยม ดูกไม่นี่ ความเห็น ก้าว ขวาง เกิน กบ เห็น ตีระนาเดย

จินดา หมาย ความว่า อะไร กัน ครับ ?

สมบัติ ดูก อย่าง ทราบ บ้าง ค่ะ

เดิ่งยม แม่ จะ อธิบาย ให้ฟัง ง่าย นิดเดียว เอ้า ! บอก แม่ ซิ เกตา
ดูก อยู่ ด้วย กัน ดูก ทำ อะไร ?

สมบัติ จบ กัน ค่ะ

เสงี่ยม จบ กัน ตลอด เวดา เที่ยว หรือ — ไม่ หยุด พูด กัน บ้าง เดย หรือ ?

จินดา พด กัน บ้าง เมื่อนอก กัน ครับ

เดิ่งยม แม่รู้ ดูก คุยกัน พด กัน คง เรื่อง กระจุ นกระจุ นกระจุ นีเต็ก ทุน้อยๆ
ตอน เดย กัน หยอก กัน ออก ความเห็น ความคิด ดูๆๆๆ
ใช่ ไหม ?

จินดา ดูก ที่ เดียว ครับ

เดิ่งยม เวดา แยก ๆ ได้ กัน ใหม่ ๆ เรื่อง เด็ก ทุน้อย ๆ ต้อง เดย กัน เหล่า
นัก ลัทธิ ชบชั้น ต่าง กัน ต่าง ไม่ โกรธ การ หยอก กัน หยิก
กัน ก็ ลัทธิ ร่วม เวง ความคิด ความเห็น ของ ดูก ก็ ทดลอง เชย อยย
กัน เป็น อย่าง ตั้ง ควร น้ำ นาน ๆ ไป ดูก กุย กัน มาก ชั้น เรื่อง
ที่ จะ คุ้ย กัน ก็ หมด ๆ ไป ดูก อยู่ ด้วย กัน ต่อ ไป อีก คราว
นึง เกิด อะไร ตั่ง คำ ถือ เดย กัน ของ ดูก ก็ ชัก จะ ทำ ให้ เกิด สนุน เนี่ย
ไม่ พอย ใจ แก่ อีก ฝ่าย หนึ่ง การ หยอก หยิก กัน ก็ จะ กดาย เป็น
ทำ ความ รำคาญ ให้ แก่ อีก ฝ่าย หนึ่ง ต่าง กัน ก็ ต่าง มี ความคิด
เห็น แตก ต่าง กัน ไม่ ยอม ทดลอง กัน พด อย่าง ง่าย ๆ ก็ ขอ
ดูก กัน ตั้ง ต่าง กัน ก็ จะ เดิน คิด ณ ทาง — แล้ว ก็ เกิด การ เบื้อง หน่าย ต่อกัน

សំបតិ (ពត៌ែង) នេះ!

ເຊື່ອນ ແຕ່ ດ້ວຍມີຢາຍພວງ ຄູ່ ຈະໄຟເປັນໄຮ

กินด้วย ผู้ไม่เข้าใจว่า หมายพวง จะช่วยอะไรได้

ເສັ່ນຍົມ ຄອຍດູ ໄກຣ໌ຖີ່ເຄຍ ຮູ້ເຄຍ ເຫັນນາແລດວຈະບອກ ຄູກທຸກຄຸນ ວ່າ
ກາຮ ສັນການາຄຸກັນນັນຕ້ອງ ພຸດ ກັນຫ້າໆ ແດ່ນ ມ ບາງຄວາງຈະ
ຕ້ອງ ຂັງ ຄຳພູດ ບາງຄໍາ ຂອງຕຸນ ເສື່ຍກອນ ເພວະວ່າ ມີຄຸນ ຄໍພູດ
ນັນ ຈະ ເກີນ ແຫດ ພິມ—

กินดา ได้รับเกียรติความเชื่าใจผิดกันขึ้น

ເລື່ອງຍົມ ຄູາແດວ ມັນນຳສ້າງ ຖັນກັບກົດວ່າ ດັກພູດ ຂ້າ ພະຍຸດ
ບໍ່ຍຸງ ຈະກໍາໄຫ້ເລື່ອງເວັ້ງຄູນ ໄນ ຍົກຮັດ ອອກຈາດ ຂັ້ນ
ນີ້ຕີ ປິຕ ນີ້ຜູ້ຕັ້ງເກຕນາແດ່ວ່າ ເປັນຕົ້ນໃນບ້ານທີ່ຜັກເມີຍອຍ່
ດ້ວຍກັນໃໝ່ ດັກໄນ້ນີ້ຄົນ - ແມ່ ຈະເຮັກອະໄໄດ້ - ຄົນ - ຄອຍ
ຈ່າວ່າເວັ້ງແດວ ຜັກເມີຍຄຸນ ດັ່ງນີ້ຈະວັກກັນສັກປານໄດ້ກໍ ຕາມ
ກໍ ຈະເບອນໜ້າ ຊຶ່ງກັນ ແຕ່ກັນ

ទិន្នន័យ ការការពីរបៀបបង្ហាញភាគខ្លួន

ເສັ່ນ ດັກ ດັວ ຄົມ ເຕັກ ແກງ ຖໍ່ ຄອຍ ວັງໄ້ ອໍາຮູບ ວັງ ຂອງ ດິນນຸ່ມ ກົມ
ເຕັກ ເຕັກ ທີ່ ຄອຍ ຜັນ ທ່ານ ອະໄວ ຕ່ອ ອະໄວ ເຕັກ ໄຫຍ ອໍາຮູບ ຄອຍ
ພຸດ ອະໄວ ຖໍ່ ດານ ພາຊາ ເຕັກ ຖໍ່ ຄົມ ອາຊີພ ພອງ ຜົດກົດອອກຈາກ
ບ້ານໄປ ທ່ານກາ (ພຸດ ດັນ ຈິນດາ) ນີ້ ດູກ ອໍາຮູບ ໄນ ມີ ເຕັກ
ແກງ ບັນ ເຕັກ ພາ ຈຳ ພົບ ທ່ານ — ແກ້ໄຂ ດູກ ອໍາຮູບ ໄນ ມີ ເຕັກ
ດູກ ມີ ຍາຍພວກ —

สมบัติ ก็คือ คน ถ้วง ของเรามา

จินดา คุณแม่ พุด เพราะมาก แต่ผู้ขอรับรองอย่างจริงใจว่า คุณ
สมบัติกับผู้ไม่จำเป็น ต้องมีให้คราวล่วงก็ได้

เสียงยม ขอให้เป็นเช่นนั้น จริงๆ ตัดดอกไปเกิด แม่ไม่รู้ว่าเตย สำหรับ
ตน การะ เยี่ยม ของแม่ ก็มา ขัดคอก ถูกหงษ์ต้องอยู่นานแล้ว แม่
ไปละ (ถูกหงษ์) พรุ่งนี้ ถูกไปกินข้าวเย็น กับแม่ที่บ้าน เอา
ไห่ม ดี?

สมบัติ ถูกได้ตัดดอก นัก กันว่า จะไปที่อื่น เสียแล้วนี่คง

จินดา ไม่รู้ว่า คุณ ถึง วัน ออาทิตย์ ครับ

เสียงยม ยังงั้น วันจันทร์ ไปบ้านนะ แม่ไปละ - (เดินออกไป)

สมบัติ (ยกมือไหว้) ครับ

จินดา (ยกมือไหว้) ครับ

(สมบัติ จินดา เดินไปส่งที่ประตู แล้ว กด้มเข้ามา)

สมบัติ คุณแม่ พุด ถูกใจ ใจน้องมาก คุณพ่อต้องคง เห็นอย่างไร?

จินดา พี่ไม่เห็นด้วย พี่กำลังคิด คิดว่า ตามบรรดาบ้าน ญาติ ของ
ของเรามา บ้านไหน จะเหมาะสมให้ ยาวยพวง แก่ไป อยู่ เสีย โดย
เรารู้ว่า เราก็ยาก จะหาคนใช้ผู้ช่วย

สมบัติ อะไร นะ ครับ?

จินดา ก็อะไร อื้กเด่า ยาวยพวง แก่ไม่ได้อยู่รับใช้พี่มาตั้ง ๒๐ ปี
พี่จะได้มีความเห็น เคยชิน ต่อ นิสัย บ้าๆ ของแก พี่เห็นว่า
ไม่ไหว

สมบัติ นี่แบบว่า คุณพี่จะได้ แก่ไปดังนั้น หรือ?

จินดา แน่นอน พี่ไม่ต้องการ แก

สมบัติ เรื่อง มันใหญ่ โต เสีย แต่

จินดา พี่ไม่เห็นใหญ่ โต อะไร

สมบัติ (เสี่ยใจ) โธ ! คุณพี่ กะ อย่าทำอย่างนั้น เดย์ กะ

จินดา พี่รำคาญ มาก

สมบัติ คริง อยู่ กะ น้อง ก็เห็น เมื่อกันนี้ ว่า ยายพวง แก่มีนิรตตัย
ไม่ต์ บาง อย่าง แค่ แก่ ชอบ น้องๆ นัน —

จินดา (เก่ง) แม่ สมบัติ นี่ น้อง พุด อย่างนั้น เที่ยว หรือ น้อง ยก
เอา ความ ชอบ พอด ของ คน ใช้ ของ น้อง ชื่น มา ชั้ง กับ ความ รัก
ของ พี่ —

สมบัติ เปป่า กะ มิใช่ เช่นนั้น —

จินดา เด้าน้อง จะ ให้ ความรัก ของ พี่ ต้อง อ่อน ตาม ความ ชอบ พอด ของ
คน ใช้ ของ น้อง —

สมบัติ น้อง ไม่ ให้ ว่า ดังนั้น ขอ ให้ เข้าใจ ว่า —

จินดา (โกรธ) พี่ เข้าใจ ว่า พี่ หู เบ้า เดิน พี่ คิด ว่า ความยุ่งเกะกะ
ของ ยาย พวง นั้น กะ จะ ทำ ความ รำคาญ ให้น้อง เท่า กับ ทำ ความ
รำคาญ ให้ พี่ พี่ เข้าใจ ผิด ไป มาก —

สมบัติ (อ้อนวอน) คุณพี่ กะ คุณพี่ ที่รัก คุณพี่ โกรธ น้อง หรือ กะ
โกรธ ด้วย เรื่อง อะไร กะ น้อง ทำ อะไร ให้ แก่ คุณพี่ หรือ ?

จินดา (โนโหจันหน้าแดงไม่รู้ตัว) เรื่องอะไรร์? มีซึ่งเพราะ
แรกพี่เข้าใจกว่า น้องเป็นหญิงที่ดียิ่ง ไม่เหมือนหญิง
ทั่วๆ ถ้า แต่บัดนี้เห็นแล้วว่า ไม่วิเศษวิโถอะไร เป็น
แต่เพียง—

สมบัติ (ยกมือขึ้นบีดปากจินดา) จี! ยายพวงมา!
(ยายพวงเดินเข้ามา)

สมบัติ (พอกับพวง) อะไรหรือยาย?

พวง อือ—

สมบัติ มีอะไรก็ พูดไปซิ

พวง อือ—คือยายจะมาตามแม่หนูว่า พักกองของแม่หนูจะ
ให้ยายผัดสำหรับมือเย็นนั้น หรือจะให้แกงบัวช

สมบัติ ผัดจะยาย ผัดเกิดคุณจินดาชอบ

พวง ยายจะผัดให้อ้วร้อยที่เดียว
(พวง ออกไป)

สมบัติ (พูดอย่างหวาน) คุณพี่ว่าอย่างไร คะ? น้องไม่วิเศษวิโถ^{อะไร} เป็นแต่เพียง—อะไร คะ?

จินดา ขอโทษเกิดน้องรัก—พูดตรงไปหน่อย — นี่เป็นการทะเตะ
ครั้งแรกของเรา แต่จะเป็นครั้งสุดท้ายตัวยัง—น้องดีมีเสียงเกิด
นะจ๊ะ

สมบัติ (นั่งลงติดกับจินดา) คุณพี่ยังคิดอีกหรือว่า เราจะต้อง^{ได้} ยายพวงไป เอาເຄ้องค่า คุณพี่คิดอย่างไร น้องจะตาม
ให้ทุกอย่าง

จินดา เปปต้าฯ น้องรัก พี่เข้าใจเมื่อกัน แต่ว่า ถ้ายายพวงไม่ได้
เข้ามา พี่คงได้พูดคำหยาบ คำเกินไปอีก โดยไม่รู้สึกตัว
เป็นแน่

สมบัติ (ฉ้อเตาะ) ไม่เป็นไร ค่ะ คุณพี่พูดให้จบ ประโภคเดิม ค่ะ
น้องเป็นแต่เพียง— อะไร คะ ?

จินดา (ยั่ว) เป็นแต่เพียง— ภารຍ้ายอด ที่รัก ซึ่งพี่บูชาไว้ ในชั่วค
ช่อง พี่— (จินดา ก้ม ลง คุ่ม สมบัติ ในทางครัวได้ยิน เสียง
ยายพวง ร้องเพลง กะรัง เมื่อเบิด ฉาก)

นิตมาน

បុណ្យគុងចិន

ស. ប្រជាសាដុខ ហេង
ប្រជាបន្ទុក

(ព័ត៌មានលំនៅ ៣ ខែន ទី ៤ ឆ្នាំ ១៩០៨)

ក្រោង ៤	តូកប៉ូខុំគោរក	ខុង	មេះ	មេះ
៣	ឱ្យប៉ូងគំបែក	គគាតក		
	ពរអេម្រាតិ ខាងកាត់ តិន	ហើយ ពោះ	នក នា	
	ខូច ឃួយៗ រាន តូក វាទ់	ឱ្យដាត់ តាម តាម		។
	៣ ឈុំ ឈុំ រុបកាយ រំវង ពាក	ឲ្យឱម ការក៍	មេះ	មេះ
	នឹង ទិន្នន័យ	ហួយបាន ព្រែន		
	ពររោន ងង់ ប៉ែន សមាត	គគាតក	ការក៍	ពេយេ
	តុក និនិមិន ផែង នូន	តេន ហិរិន		
រាយក្រឹង ៩០	៣ មេះ ក្រុង ពិវិទ្យាអំពី	ឲ្យរាយក្រឹង ឲ្យ ឲ្យ		
៣	ខែ ឯុខ នៃ តិន្នន័យ	ឲ្យរាយក្រឹង ឲ្យ ឲ្យ		
៣	តុក ឱ្យ គុង គុង	ឲ្យក្រោចការ ឲ្យការ		
	ពន្លឺ ក្រុង ពន្លឺ ក្រុង	ឲ្យក្រោចការ ឲ្យការ		
	ពន្លឺ ក្រុង ពន្លឺ ក្រុង	ឲ្យក្រោចការ ឲ្យការ		

๑ เช่น หนึ่งสิรินถือ	ทิฐี คง กระดังใจ	๑๗๕๔
ช้าช้านิชอบใน	อนุศาน์ ณ ส่วนต์	๑
๑ เสี้ยง แรง ถนนเดียง	บียะเพียง มนต์ ม	
ทุกชั้นนิให้บ-	อาบุบ๊ด และ ภัยพาด	๑
๑ ครรัตน์ โถ เจริญวัย	ก์ ไกด์ มีอา การ	
นอก คอก มีกรง มาก—	คร บังนะ ธรรมวัย	๑
๑ หลาวยัน พระแม่ โกรธ	ดุพิโรช เพราะ เก่องใจ	
คง กิต จะ เสื่อ ก้าว	พระบุตร กะ ชุน ทง	๑
๑ ให้นาง เต็น หั้น น้ำ	บียะท้าว, พรานง จึง—	
ເຝັ້ນແລະ ชື່ນ ດິງ	มนให้ សົມຄັກ	๑
๑ ສົງສ້າງ ຕົ້ນຂອຍ	อัลสູຍຂອຍ เพราะ ໂສກ ອັນ	
ເນັ້ນ ຕັຍ ດົວດ ກວາງ—	ຄາເທູກ ທວ່າ គຽມ	๑

ໃຫຍ່ ◎ หลวง กิต พระพ ຈັຍ

พระ ຈັກ ເຄືດ ອາຄຸ—	ຂຸນດູ ພຣະເບຍ	
ປຳນັ້ນ ຈັກໄດ້ນ, ຖູ	ຮະ ວອນ	
ຖາ ພຣະ ອາກ ອ່ວນ ອັນ	ວິດກ ຍິ່ງ ນາ	
๑ ແນ ພຣະ ພດັນ ພຣາກ ເມືອ	ອິດ ໂອັງ ອາສັນ	๑
ນ້ອງ ອູ້ ຄຸນ ຕູ ແຄດນ	ເມືອງ ແນ ມັງ ຖາ	
ຂອ ຕາມ ຕີກ ໄປ ແຄນ	ຂອດ ຂອນ	
ເພື່ອ ຈັກ ບໍາරາສ ວັນ	ເດືອກ ວາຊ ນາ	
	ແຫດ່ງ ຫດ້າ ຂາຕົວ	๑

๑๘๖ ๐๐	ดัก กด่าด ท้าด ชุนดู	พระ โินมครู ใจ รั้ม จวน
๑	ดำเน ใจ ไป สู่ สวน	ແສນ ຈະ ເຕົວ ແທງ ທີ່
๑	พระ ครัวญ หลวง ດຫຍໍ	ດິນ ນັອງ ນ້ອຍ ເນາ ວັງ ໃນ
	ນໍານັ້ນ ທີ່ ກວານວັນ	ປະຮົມ ດົນ ພັນ ອຸາຍັງ
	ເມື່ອ ດົນ ພັນ ຂັນ ນາ	ໄມ່ ພົບ ມາພ ພົບ ບັງ -
	ເກີດ ລັອນ ອາງຣັນ ຊັງ	ລົງດ ໄກສົກາດ
	๑	ເມື່ອງ ເຊິ່ງ ກອນ ໄກສົກ
๑	ຂອດາ ຄດາ ດັນ ທ່ອງ	ຢາຕຽນ ມາ ຂອ ຮູ່ ບຸຕົວ
	ຈັກໃຊ້ ໄທ້ ຖະຍູງ -	ຂົມຕາ ມັນ ຈັກ ຂອ ກົກ -
	๑	ປະຮົມ ສູດ ດີ ເຊິ່ງ ກາຍ
	๑	ນາ ດັ່ງ ແຫ້ ຂອງ ຄຸນ ຍາຍ
	๑	ດເບີຍດ ແດ້ວ ວັບ ຢ່າດາ
	๑	ຮົບ ດັກ ເຕິຍ ແຮນ ລອນ ມາ
	๑	ຈຸນ ດັ່ງ ເຂດວ ແທີ ເຊິ່ງ ກອນ
	๑	ຕຸບິດາ ດ ກົງ ຕ່ອງ
	๑	ເຕັນຍ ຂ່າວ ເຮື່ງ ຮາວ ຫດັງ
	๑	ດູກ ນັ້ນ ຮູ່ ຮູ່ ກັບ ອົກ ພັງ
	๑	ສຶກ ດູກ ໄກວັນ ຍ່າ ໄທ້ ດາຍ
	๑	ເທັນ ທ່າ ສັນ ສ້າວ ດາຍ
	๑	ກະໄວ ໄດ້ ພະນົມ ດາ
	๑	

๑ ทราบดีนั้นระบิดช้าๆ	พระดุกห้ากตัวเด่ามา
ส่องทรงส่องล้ำรา—	จะบุตรน้อยกดอยหทัย ๑
๑ ครัวตี้คอบปดอบถูกน้อย	อย่าเครัวสร้อยห้อ กอยไจ
ไม่ควรต่อหนับด้วย	พึ่งพ่อว่าอย่าอาครู ๑
๑ อันงานการเท่านี้	พ่อจะมีทุกไปทุก
ราชาเขียงกายบูร	ศักดิ์ภัยกาสมรส กัน ๑
๑ หวังคงจักปลงยอน	เพราะเนื่องน้อมพร้อมตัมพันธ์
ไม่ครึ่นต่อ กัน	แต่เบ่องกาดบราณ มา ๑
๑ ถูกรักจักเดือดร้อน	แต อาภรณ์ไปไน
จะดเที่ย เสี้ย พักตรา	นะถูกน้อย ก้อย กอยไป ๑
๑ ทนได้พระให้หา	หวยหุต้าที่ เจ้าใจ
การสืบถือสารไช	เพื่อตุ่ขอ หน่อ ขิด ๑
๑ บัญชาเส่นาจัด	ซองวิกตพัสดุบรรณาฯ—
การถ้วนควรราค่า	ไปจำเริญราชไมคร ๑
๑ ทุกออกนอกพารา	นา กบ่าย หน้าไป ชาน—
เขียงกาย ก พอด	ตุริยะ ย่าค่า ตกดิน ๑
๑ พักอยู่จนครู่ เช้า	จึงเจ้าเฝ้าเจ้าชานนทร
สำน คำบกรอบภูมิทร	ถวายเครื่องบรรณาการ ๑
๑ ทุกขอหน่อ นางนาย	บรรราษชิดาส์มาน
เพอคบสืบสันตต์สาน—	ต ตัวย เวียงวงค์ เชียงทอง ๑

๑ ราชอาณาจักร ศตวรรษ	ฉันขอขอบมนต์ป้อง -
๑ ถูกฉันสั่นพันธุ์กรอง	คุ้มครองเรื่องราวด้วย
๑ กดับครัวส์ว่าขัดข้อง	ทุกเชียงทองมาเกินยาน
๑ ได้มอบมิ่งนางงาม	เป็นคุ้มครองชั่นทั่งเชย
๑ ทรงแต่งแต่งหทัย	ศักดิ์สิริจะอยู่เสมอ
๑ ให้แต้วแผลด้าคำเชอ	ก่ำเนื้อนว่าจิตต์อาจรำ
๑ เพื่อไปให้เปิดประการ	ไม่ครึกชาดราชสัมพันธ์
๑ ไม่หมองด้อยหมาภกัน	จังจัตต์ธรรมบรรณาการ
๑ ทุครับตัวพสิ่งภพาย	คงแห่งหมายแล้วกวนกราน
๑ ตามนครชานาน	เชียงกายนามตามทางมา

๑ หมายทิวะระหว่างแต่

ของขอนน่อนภูตaha

แต่เหตุยาซึ่งมรรคฯ

คงยพรมานแนบนาวด

๑ คงยคงเช้าเช้า คดภา

คงยเที่ยงเที่ยงเดิร์กราวย

คงยค่ำค่ำ คงยคดภา

คง กคดภา ช่าวันนอย

หมายรา - ตรีFFE

ช่าวันท้าด

คงยพบ พรมาน

คงยเนื้อแนบนาวด

คงยหาย พรมอย

ชั่ค คดอัย

เช้าเชค คืนFFE

หนังนั้นมาเยือน

①	ຢານ ດົກເຕືອນ ດ່ວນ ດດຍ	ກດາແສ່ງ	
	ເຄຍ ວ່າງ ພຣະ ນາມ ແສ່ກົງ	ແຕ່ ນັ້ນ	
	ເງິ່ນ ມົມ ຢ່າມ ວັກ ແຜ່ງ	ເພື່ອ ຍາກັນ	ພອວນ ນາ
	ໄຟນ ບໍ່ ມາ ວ່າມ ທົ່ວ	ທ່ານ	ແດວ ຖຸາ ປະຈົງ
②	ທັນ ນັ້ນ ປອງ ໄທນ ແແວ	ຖາ	ຫອຍ
	ໂອັນ ບ່ອກ ນັ້ນ ພອ	ກຽບ	ເຕົ້າ
	ພຣະ ເຂຍ ຈັກ ໄກ	ຄດ ໂຫດ	ອນນ ຖາ
	ຖາ ກ່ຽວ ພຣະ ຮາຊ ເຕົ້າ	ຈັກ	ວ້າຍ ເກຮງ ແກດນ
③	ແກ້ນ ໃຈ ຈອນ ຮາຊ ຮອ	ວານ	ວັກ
	ເຂອບ ພຶດ ພາດ ພັກ	ພຣາກ	ໄກ
	ດູກວັກ ດູກ ຜູກ ສົມັກ	ເຕີຍ	ແຕ່
	ກຣັນ ບໍ່ ສົມ ອົດ ປີ້ຈັກ	ຈັກ	ຕັດ ຕາຍ
④	ນິ້ມ ນາຍ ສາກ ຕີ້ນ	ເຕີຍ	ສ້າຍ ເດຍ
	ຂອ ວ່າມ ທ່ານ ເຊີ່ຍ ກອງ	ເທຳ	ນັ້ນ
	ສ້າຍ ອື່ນ ອຍ່າ ທວງ ປອງ	ຈັກ	ເປົດ
	ຜົວ ອື່ນ, ຂອ ສົກ ກົນ	ຕົກ	ຕົກ ໄທ້ ຕາຍ ໄປ
⑤	ອຍ ໄໃນ ໄໂກ ຕີ້ນ	ນານ	ນັກ
	ຄວນ ເນື້ອ ດັກ ວານ ວັກ	ເວີ	ວ້າງ
	ຢັງ ອູ່ ຍັງ ອູ່	ອາກ	ວ່ານ
	ຮນ ສົ່ພ ແດວ ກວາ ມັດ້າງ	ສົ່ພ	ນັ້ນ ຈາກ ອົນ

- ๑ นาง ปารามก ^{แท่น้ำย} มรณะ
- เพาะะ อกจำวิวาห์ กับท้าว—
ชุนง ชุง พาดา ไร์เด่นห์
- คิด แท่นชีฟ ร้าว ชา ก หาด เดอ สัวรค์
- ๒ รัญจัน ครวญ ครรไห トイหิว
คัง ว่า ใจ หลุด บดิว ปราศ แต้ว
รอน รอน อ่อน อหว ฉะ ฉะ
หนอง ออย บัน แท่น แก้ว เกต็อก กดง ไป นา
- ๓ คน หนึ่ง พึง พิศ แฟ้ เพ็ญ โถม — ตี นา
คุ ว่า เด้า บรรโตน ปลดอบ ข้า
ถัง ชีฟ เกิด ภู โน้ม เนย ออย ไนนขอ
ไยก อย ให้ กดด เกต็อก ใหม หมอง ศรี
- ๔ ทันที นาง ดูก ชน วัน กนา การ เ yeast
ณ พระ บิ ดา ชened ด้วย
ดูก รัก จัก ชำ ดา ดับ ชีฟ แต้ว นขอ
ความ ทุก ชีฟ จำ ให้ นวย นอด นถัง ชีฟ
- ๕ พระคุณ ที่ ทุก ดี ดี ตุก นา ก่อน ดู
ขอ เทิด ไส ศรี รา พย พไว
ทั้ง สอง อาย่า โศกา ตรเทวศ
กรรม ก่อน รอน ดุ ไร ทุก ชีฟ แห๊ เหดื่ อก

มาพชร ๐๐ รำพิง นางโศกศัดย์

เพ้อรำพัน เพียง พิกัด

จิรค พิษ พิโภคด

ลังกวังจิตต์ กิดเพ้อไป

๑ ขอตา ปราสาท แก้ว

อันผ่อง แผ้ว แพรวพีด

เกย เน่า มิศรัวใจ

แต่ ก่อน มาทุก ราตรี

๑ ขอตา นาวี ร่มย์

นัก ต่นม ร่าง ตุ่ม ศรี

เกยคด ลังคด คด

พาทย์ พิน รับ ศัพท์ วังเงว

๑ เกย พร้อม อယุ่ ด้อม ช้าง

มี บาง นาง บัง บรรเตา

จับ บี ลี ซือ เพลง

อัน ໂทย หลวง หด หด หด

๑ บาง นาง อ้าง นิยายน

ไฟ เราะ หาดาย พึง สามาย ใจ

แต่นั่น นี่ จัก ไกด

ไป บ่ กดับ ดับ ชีว่า

๑ ขอตา นานี รัตน์

แต่น ตุ่นบด พัน คณนา

พร้อม ด้วย ทวย โยชา

อัน กด้า หาญ ผลาญ ศักพด

๑ จำรัง ห่าง นิราศ

จาก ทายาท ห้อง ใหมญ

จำ ดับ ดับ ชี พ กด

เคน ไกด ดิบ กิพ พาด ย

๑ แต้ว นาง ด้อม ย่าง ของ

ประ คุ น กอก เต็ จ คระ ไร

ลุ ส่วน บ่วง หลุ หด

ประ ทับ แท่น หี่ เคย ทรง

๑ พดาง พร่ ร่ ถัง ชี้

พระ ชุน ดุ นุ โน้ม ยง

พิน พัก ศร ประ จัก ช ง

จำ แพะ เทศ เชือ ช่อง ทอง

ໄກສະ พระเอย ស่อง ໂຄරຕ່າງໆ
① น้อง ใจ ขอ ดา คดា

น้อง ใจ ขอ ดา คดា	คดາດ ແດ້ວ	၅
ไป เสวย စູ စຸງ —	ດັຍ ແທດ່ງ	ໃນນັນອ
ຂອຍ กວ່າ ພຣະ ຄດາ ແຄດ້ວ	ເກື່ອນ ຂັ້ນໄປ ຕາມ	၅

ອາພີ່ ๐๐ ໂອ ວ່າ พາຍ ເຊຍ	ຫ່ວຍ ຮ່າເພຍ ພັດ ຂໍາດຄວາມ	
① ຂ້າໄປ ໃຫ້ ຜັນ ນາມ	ວ່າ ຂຸນ ດູ້ ຮູ່ ຂ່າວ ດາ	၅
② ແສ້ວຮັງ ກັ້ງ ປະກາສ	ພຸ່ນ ນາກ ແກ່ ເທວາ	
ໝໍເກີກ ກໍາເນີມາ	ມີເຄຍ ວ່ວນ ວັກ ຂ້າຍ ໄກ	
③ ເວັນ ໄວ້ ໄກ້ ຫຸ້ນ ຫຸ້	ພຽມ ມິ້ງ ສູ້ ຜູ້ ຍາ ໄກ	
ໝໍເກີກ ກໍາເນີກ ໄທນ	ຂອ ໃຫ້ ພບ ປະເສີ ກັນ	၅
④ ກັນ ໄກ ກຽມ ວ່ຍ ນັ້ນ	ເຂົາ ຜັກ ດັ້ວງ ພຣະ ສອ ພລັນ	
ໝໍ ອັນ ວ່າ ສູ້ ຂາ ຈັນ ກັນ	ກໍ ອ່ອນ ນັ້ນ ດັ່ນ ດັ່ນ ດັນ ມາ	၅
⑤ ນາງ ຈັບ ວັນ ກົ່ມ ໄນ	ພັນ ຜັກ ໄວ້ ກົ່ມ ສຳ ຂາ	
ໝໍ ກັນ ໄກ ໄນ ໄນ ພາ	ນາງ ຂັ້ນ ຫ່ວ່າງ ທ່ານ ກດາງ ໄກວ	၅
⑥ ສົງ ສ້າ ການ ດາ ນັ້ນ	ໄຫນ ແහີ່ ອົງ ທ້ອຍ ພົກ ຕຸກ	
ໝໍ ເນ ດຣ ນາງ ກົ່ມ ພວ່າງ ພວາວ	ພັດ ນາງ ແດັບ ທັບ ເນ ດຣ ດັ	၅
⑦ ນັ້ນ ຂີ ຕົກ ຕົກ ໄປ ໃນ	ສົກ ດັຍ ຂ່ອຍ ບນວາຈົງ	
ໝໍ ອັດ ສູ້ ສັບ ສູ້ ຖ ກຽງ	ສັນ ຮົກ ແວ່ ແນ່ ນຶ່ງ ແຂວນ	၅

๑๒๖	ตุน แต่น แน่น อกอ้อน	ส่วน อั้ส์ต้าต์ สัน	
๑	ขาด ตีน ใจ ครา	ราด แฉ	๑
๑	อนิจจา! ดาว โถก แด็ก	เต็ค ตุ่น ศิริกพ แผ้ว	
	ภาค พน กิพาดัย	แด นา	๗
๑๒๗	กง จัน กัน พดัน กดับ อ่อน	กอย เอ็น หย่อน ศพ ทรมากัย	
๑	เห็น อหัน แผ่น อำไฟ	แด ดับ คง ชัน คง เดิน	๑
๑	ชุมะ นัน พระ จัน ทร์ เจ้า	ดู แสง เศร้า เงา บ่ เสริม	
	ส่อง มี ตี เนิด เนดิม	ใน แหง หล้ายัง มา หมอง	๑
๑	เหมือน ว่า โศก ด้วย	อ้า อ่อน มัว ยัง เมี้ยง หมอง	
	หยุด ฉะ พราย เวื่อง รอง	ราวดา แข แปร ใจ หาย	๑
๑	ใน สวน เสียง ตัวน สังค์	ตุน บ่ พัด ร่า เพย ชา	
	อัน ร่วง นาง โน้ม ฉะ	แสง จัน ทร์ ส่อง ด้วย ผสาน	๗
๑๒๘	รุ่ง เช้า เม่า อุทัยาน บำด	เหคุ หาก บัน ดาน	
	กด ใจ ให้ ไป เยี่ยม ส่วน	๗	
๑	ดึง พบ ศพ ร่วง นาง นวด	เห็น อารคัน ขัน ผวน	
	ผิด เหตุ เพ่ง เนตร ดู ไป	๗	
๑	รู้ แท้ แน่ นาง บัด ไดย	เช้า กอย อย ไถ	
	พดาง พรำ ร่า เศร้า โศก	๗	
๑	ไอ้ ทุเรศ แม่ เกศ กดยา	นา มัว ช่วา	
	ชาก คำน ขาด ตุ่น เสีย ใจน	๗	

- ๑ เกิดเหตุเกา พาด การณ์ ได ຂ້າຍຮອ່ອນ ວັນ
ນົກງວ ຈະ ດ່ວນ ນມຣານາ ၅
- ๑ ຖາໃກຣໄປດັກພານາ ປະເທດ ການດາ
ແຕ່ໄວ້ຮອຍຍັບ ສັບ ພັນ ၅
- ๑ ນໍາທີ່ນີ້ເຫັນ ມີ້ນິ້ນ ຂັ້ນ
ຜູ້ຮັດ ມັດ ຄອບ ຂັນນີ້ ຕັດໄຍ ၅
- ๑ ອົນຈາກໂອັນໍາເສື່ອ ດາຍ
ເຄຍໄດ ພົງ ຊັງ ບາຣົມ ၅
- ๑ ແກ່ນີ້ ຕ່ອໄປໄກນີ້
ໃຫ້ ແມ່ ອົກເດຳ ເຕົກໄຈ ၅
- ๑ ແດ້ວ ແກ້ ແຮັບ ເງົງໄປ
ແກ່ ນາດ ພຣະຣາຊ໌ຂັນ ၅

ครู ช่างเหล็ก เป็น คน ช่าง พุก เมื่อ ได้ เอา คิม คิบ เหล็ก ก้อน กัน
กำถัง แหง วาง ไว้ บน ทั้ง แฉว จึง บอก ให้ ศิษย์ ซึ่ง มา ฝึกหัด ใหม่
และ กำถัง ถือ ค้อน จ้อง จะ ตี เหล็ก อยู่ นั้น ดง มือ ต

ครู “ อะ อะ อะ อะ เอา ซึ่ง ตะ ตะ ตะ ตะ ตะ ”

บังเอิญ ศิษย์ ผู้ นั้น ก็ เป็น คน พุก เหมือน กัน จึง ร้อง ถาม ขึ้น ว่า

ศิษย์ “ ตะ ตะ ตะ ตะ ตะ ตะ — ตะ ตะ ตะ ตะ หะ หะ หะ หะ หะ หะ หะ ? ”

ครู (ฉุน) หะ หะ หะ หะ แฉว กัน. หะ หะ หะ หะ หะ หะ — ช้า
หยา หยา หยา หยา เย็น เสี่ย แฉว แหล ”

ศิษย์ “ ผะ ผะ ผะ ผะ ผะ ผะ ไม่ ละ ละ ละ ”

ครู (ฉุน จัด ยิ่ง กว่า เก่า) หะ หะ หะ หะ หะ หะ เดิก ”

นาย ฝรั่ง “ แคม ! บ่อ ย. เอ็ง เอา ไว้ อะ ไว เหมือน นาน กาก ๆ มาก ให้ พัน กิน
ยะ, ถูก ก็ เด็ก นิด เดี๊ย ด้วย ? ”

บอย จุน “ เด็ก ๆ ก็ ตี เดี้ยว นี่ ใจ ดัก, ถ้า ถูก หย่าย ๆ อี ๆ ด้วย เหม่ง
นิก หาย ยิ่ง กว่า นี่ ชี้ ใจ ดัก ” .

สามีภรรยาคู่หนึ่งแต่งงานกัน ใหม่ๆ สั่งกำชับภรรยาให้ไว้ในห้องเด็กนั้นไม่ให้เปิดเข้าไปดู วันหนึ่งเดียว อ้อนวอนภรรยาไม่ได้จึงใช้กุญแจเบ็ดเข้าไปเห็นในห้องนั้นเต็มไปด้วยก้อนเนยแข็งทั้งนั้นไม่นี่ของอย่างอื่น สามีจึงอธิบายให้ภรรยาฟังว่า

“เนยแข็งเหล่านี้ฉันได้มาจากการคู่รักทั้งหลายที่ได้เคยรักกันตั้งแต่ก่อน ๆ แล้วฉันก็เก็บรวบรวมไว้ เพื่อเป็นเครื่องระดับ”

นางภรรยาพอได้ฟังคำของสามี ก็ร้องให้สั่งอีกสักอัน สามีจึงปดอบและพุดเด้อโดย

“นงเดือน ดงแต่พ่อดีพูนกับน้องวันแรกแล้ว พ่อก็ไม่ได้มีคู่รักที่ไหนอีกเดียว เป็นความลับด้วยคริว”

“มันไม่ใช่ดังนั้นคือค่า!” ภรรยาสีอ่อนพดางตอบ “น้องไม่ได้โกรธว่าคุณพ่อมีคู่รักมากหรือค่า!”

“จะน้องร้องให้ทำไม่เต่า?” สามีถามโดยความสังสัย

“น้องร้องให้เตี้ยดายขานบังคับค่า!” ภรรยาตอบแล้วก็ร้องให้รำไร “เพราว่าถ้าน้องเก็บขันบังซองผู้ชายที่เคยดูบันทึกซึ่งเขาได้ให้น้องไว้กันตะก้อนนั้นแล้ว ก็จะพอเหมาะสมกับเนยเหล่านั้นที่เตี้ยวและเราระไม่ต้องเตี้ยเงินค่าขันบังด้วยงานตัดออกชุด”

ดู “เจ้ารักดูกล้าวเขานะ ต้องคิดให้ดีนะ เขายังมีดูกแต่กันเดียวเท่านั้น”

ทดาน “จริงครับ แต่ผมก็ต้องการภรรยาแต่คนเดียวเท่านั้นเหมือนกัน”

“ฉันขอบอกให้แกรู้ด้วงน่าเสียก่อนนะว่า ฉันต้องการตัดผมแล้วอย่างเดียว, ฉันไม่ได้มารังแกเล่านิทานหรือพูดอะไรทั้งหมดแม้แต่คำเดียว คงจำไว้”

ท่านขุน พุด ด้วย นำ เสียง หัว หมาย แสดง ว่า มี ยานาจ อย่าง เต็ม ที่ แล้ว ก็ หย่อน กัน นั่ง ดง บน เก้าอี้ สำหรับ ตัด ผม

“รับประทาน ผน-ง่า” ชาย ซึ่ง ยืน เกัก อยู่ ที่ โถะ ก่อ วาง ขัน โดย เสียง อัน ประหม่า

“ย้าว! นั่ง ซึ่ง ฉัน บอก แล้ว ว่า แก ไม่ ต้อง พอด ตัด ผม ให้ ฉัน อย่าง เดียว กะ เป็น พอด ฉัน ย่าน หนัง ตื้อ พิม พก พอด ไม่ ต้อง พัง นิทาน ของ แก ก็ ได้ เอา! ลง มือ ตัด”

ครั้น ตัด เสร็จ ท่าน ขุน ผนุ ค่า ตั้ง อน ศักดิ์ สิทธิ์ เดิน ไป ต่อ กะ ใจ “อย่าง นี้ ทำ อะ ไร กับ ชาติ ตั้ง นี้ เต่า?” ท่าน ขุน ร้อง ตะโกน ตัก ใจ ความ โกรธ ชุน เสียง คับ ว้าน “จริง อย่าง ว่า แต้ว! พอก แก นั้น ต้อง ตัด พdag โภ หก ไป พdag จึง จะ ตัด ไม่ ได้ นี่ หน ของ ชาติ คุณ เป็น ดูก คด นี เดียว พ่อ คุณ, ชาติ ผิด เอง ที่ ห้าม ไม่ ให้ แก โภ หก ให้ พัง”

“ก ผน ตัด เป็น กับ เขาย เมื่อ ไหร่ เด่า ขอรับ” ชาย ผู้ นั้น ตอบ “ใต้ เท้า ต้อง ให้ ช่าง ตัด ผม เขาย ตัด ซึ่ง ขอรับ, โน่น แห่ง เขาย ดับ มาก กัน แล้ว ไอ้ ผน นั้น เป็น แต่ ทำ กับ เขาย เขาย วน ให้ น้ำ ผื้น ร้อน แทน เขาย ประเดิ ยว เดียว เท่าน น ให้ เท้า มา ถึง ก ออก ค่า ตั้ง เขาย กับ ผน เปี้ยง ๆ ผน พอก ก ไม่ พัง เสียง เดีย ตัว ย”

หญิงผู้หนึ่ง “นายคะ, นายช่วยโปรดเขียนคำโถรเดวให้คิณเสียด้วยเถิดค่ะ คิณจะบอกไปให้สามีทราบว่า เว陀นี่บุตรไม่สบายมาก และแม่ครัวก็บวຍ ก็อกนาก็ร่วมคิณขอให้เข้าลงมาเร็วๆ ด้วยค่ะ เขียนยังไงดี จะเหมาะและดีกดีต่าคะ?”

เสน่ห์โถรเดว “เขียนยังงี้ชัดดี ‘มีข่าวดี, รับกดับบ้านเร็วที่สุด’”

ภารยา “ไหนเชอต้องออกความเห็นสำหรับหมวดใหญ่ของคิณในนั้นหน่อยซิคะ”

สามี “ฉันไม่มีความเห็นอย่างอื่น นอกจากเห็นว่าต้องเสียเงน้ำซื้อน้ำได้โดยราคาแพงที่สุดเท่านั้น และเงินทุกๆ บาทที่ต้องเป็นค่าของหมวดในนั้น ก็คงเงินสามีของเจ้าของหมวดามาได้โดยความเห็นอย่างนั้น --”

ภารยา “ไม่ใช่ค่ะ! เชอเข้าใจผิดเสียแล้ว คิณคิดทำฐานเองโดยใช้เศษแพลงที่เหลือจากตัดเตือนหันนั้นๆ ราคายังมันจะกว่าไม่มีสักตากอง เพราะเดียว ก็ว่าได้”

สามี “ง่า-ม่ายช่าย! หล่อต่อนเข้าใจผิดเสียแล้ว ฉันว้า-เป็นหมวดก็ประคิษฐ์ชันให้ค้ายความคิด อันตี่เติด ชั่งถ้าจะขายกัน กันแล้วก็ต้องขายโดยราคาแพงที่สุดที่เดียว, คนชั่นค่าๆ ที่มีรายได้ไม่เพียงพอ คงซื้อไม่ได้ เพราะเข้าหาเงินได้ยาก ฉันหมายความ เช่นนั้น ดูกัน”

ผู้สำราญทาง “นั่นแน่ยาย, ฉันจะบอกให้หายรู้สึกตัวเสียเดียวฉันว่า
ทางรถที่จะตัดใหม่นั้น จะแต่งตรงเข้ามาทางประดูยัง
ช้าคงอย่างเบ็นที่เดียว”

ยายมีชื่อวนา “นายจะตัดจะทำกันอย่างไรฉันไม่ว่าทั้งนั้นจะเดาเจ้าช้า
แท่นจะขอบอกให้นายรู้ไว้เหมือนกันว่า เดากดาง
คืนถ้าเกินยามหนึ่งชั่นไปแล้ว นายอย่าปิดอยรถไฟมา
ทางน้ำแม่กกัน ฉันจะเก็บๆ ถูกชันไปเมิดประดูยังช้า
บ่อยๆ”

เย็นวันหนึ่ง คุณอ้วน กับ คุณอ่ำ “ไปดูแข่งขันฟุตบอลด้วยกัน
คุณอ้วนมีวิสัย ได้ grave เป้าไปด้วย ขณะที่ฟุตบอลอยู่บน คุณอ้วน
ก็ชอบยกขาด ตามน้ำ แต่หาได้ส่งมาให้คุณอ่ำบ้างไม่
คุณอ่ำ “คุณอ้วมนี่ไม่ใช่นักเดง ฟุตบอลเดย์, มาครุทำไม่เสีย
เวลาเปิดตัว”

คุณอ้วน “ทำไม่, ทำไม่ผมจะเด่นไม่เป็น”

คุณอ่ำ “เป็นอะไรได้ คุณชี้ในนั่นเห็นไหม เขายังถูกกัน懦弱 ให้มีตัว
นั้น เนี่ยบ! มนต์ของสังกันให้เนี่ยบซึ่งกัน จึงจะเรียกว่า
นักเดง”

คุณอ้วน “ทำไม่ผมจะส่งไม่เป็นนะ เคยเด่นชนะมาเสียนับไม่ถ้วนละ”

คุณอ่ำ “เป็นแบบที่ไหน ผมจะนำตายให้ดี ค้อยอยู่เป็นนมนานแต้ว
ไม่เห็นส่งของ มาให้ซักที”

- นายกิต “இօக்கரைப்பென் ஹன்ஜின் ஜென் ஹெட் மன்சாங் ஹங்கோக் ஹங்கீ ஓய்யாங் ராய்காரை தெத்தீ டென் தை”
- นายก้าน “என் தை சீகுண், மீரையீம் ஒரையுங் ஜீ புமதொக்கும் இவ்வேங் ஹன்ஸீ நீடையை”
- นายกิต “எதே புமயங்கும் கையை தீயினால் குண பெற்றை ஹீக்ரை தீரை மை டெட்டாகாக் கீதீயன் நீங் மன் ஜையுங் யங்கீ”
- นายก้าน “புமயை தீரை ஹீக்ரை கீர்ஜிங் குண டெட்டா இவ்வை தீக்கு யின்புமயை பை சுப்பு தொன்டை தொன்டை கீயங்கும் வை சூன்னங் குண ரூட்டி ஹை வாமன யுங் ஜீ புமதையீயை”
- ทิตโน้ม “இாக்ரைப்பன் சுன்கை ரூட்குமந்தீ தீடையா பிராஞ்சை ரீக்கா வாருமாடி சூயங்கீ தை, ஐயை ரைக்கா வாடம ஹைசை நீங் க்ரங் குண பெங் தீடையா”
- หมอดเม้า “போதிக்ரூட்குடையங்கீ மஹைப்பை தீரை ஹை ஹைநாக்கை ஹ்ரீஓ சீங் கீருட்குக்கூன்?”
- ทิตโน้ม “ஓ, பெதா! ஹைக்கும்பை பிராஞ்சை கூக்காச்சு போஹை, மீத்தாங் மீக்ரங்கை நாம் ஹராக் கிங் வெடா தீமன் ஜைப்பென்மன் கீமா ஏங்”
- สาร์ไนน் “ஹை ஹட்டோன் வா சீக்கீக்குணப்பா ஹங்ஹட்டோனதேயை ஹீர்வை ஹைவ் நீ ஹட்டோனதீன் மீஜாந்வன தெஞ்சு சீக்கீ தொயங்கீ தை?”
- ภรรยาใหม “க் கூட பாக்குக் கீக்காக்கா நீங் வை ஹீர்வை தெஞ்சு சீக்கீ தொக்கை ஹ்ரீஓ கை”

(ທົ່ວເລີນ ຕອນທີ ๖ ມັງ ๐๔๒)

ບົກທີ ๔

ເລື້ອກເຂາ ຄວາມຮັກ

ນັບແຕ່ວາຮະທີ ບີເທອຣ໌ ໄດ້ອອກຈາກບ້ານ ແນໍ້ທິວໄປ ແລ້ວ ນັ້ນ ມັງ
ຂອງເຂາໄດ້ຮະກຮະເຫີນໄປໃນສັດານີ້ ຕ່າງໆ ຄວຸ່ນ ຂົດ ດົງເຮື່ອງ ລາວໄດ້
ເງົາໄວ້ ຕົດບອນ ກັບ ສ້າຍເຈົ້າ ເທົ່ນນຳ ມາດອົດທາງ ຮູ່ສຶກໄດ່ ໄຈ ມາກທີ່
ໄດ້ອອກມາພັນ ຈາກບ້ານ ນັ້ນ - ເພວະເຂາ ຮູ່ສຶກ ຄັດຍໆ ຖືກັນວ່າ ເປັນເວົ້ອນຈຳ
ແດະ ແນໍ້ທິວ ນັ້ນ ເປັນພໍ່ວາງ ຄອຍເຜົ້ານີ້ ໃຫ້ ເຂາ ລາວ ທ່ານ ເຊັ່ນ ດອດ ດອດ
ຫົນ ອອກມາໄດ້ ກາຍໃນເວົ້ອງ ລາວ ແ່ງ ການ ສັນການ ແດ້ານນັ້ນ ບີເທອຣ໌
ຢັ້ງນີ້ ໄດ້ຮັວ ປາກກັບ ເນັດຄໍ ວ່າຈະ ປັບປຸງທີ່ ຕາມ ຄໍາສັ້ນຢາ ຂອງເຂາ ເປັນ
ແຕ່ເພີ່ງ ຂອ ຜັດ ວ່າ ຈະ ຂອ ເວດາ ຕ່ອງ ດ້ວຍ ໄກສອນ ເຕື່ອງກ່ອນ

ອາ ! ຕ້ອງ ແຕ່ງ ຈາກ ກັບ ແຂກກົ່າເນັດຄໍ — ມີດັນສັດານ ກາຣີສັດັກຈະຫດຸ
ດອຍໄປ ! ແດະ ຈະ ທ່ານ ໃຫ້ ມັງ ແ່ງ ມາຮາດາ ແຕກ ສັດາຍ ເພວະ ຕ້ອງ ນິວາສ
ຮັວ ດັນ ເນັ້ນ ເປັນ ທີ່ຮັກ ແດະ ຕ້ອງນອກ ໃຫ້ ທ່ານ ກ່ຽວ ຕ້າຍ ວ່າ ເຂາ—
ຫວູ້ສ້ານຂອງ ແຂກ ນັ້ນ ໄດ້ ກອບ ໄກສອນ ຂອງ ດັກ ດ້ວຍ ສັດານ ກາຣີສັດັກ

ไว้เพื่อแก้ท่าน แต่การแต่งงานนั้น ได้กระทำกันขึ้นก็โดยเหตุผล
อย่างหนึ่ง ต่างหาก หาได้มีความรักต่อ กันไม่ มีเตอร์ปด้อยให้
คิดค์! ใจ ระหว่าง ระหว่าง เห็น คิด ไก่ดอก ออก ไป อีก ยิ่ง กว่า ที่ เป็น มา แล้ว - แม้ เขายัง
แต่งงาน กับ หล่อน - แยกกัน เนตต์, หรือ คุณ นาย แห่ง ควร์ส์ตัน สถาน ใน
อนาคต - ชีวิต ของ เขายัง ดำเนิน ไป โดย สถาน ใด - แต่ - ยัง ค่า ! เขายัง
จะ แต่งงาน กับ หล่อน ไม่ ได้ ! แม้ว่า เขายัง พยายาม คิด ถึง เรื่อง นั้น ตัก
ปาน ใจ ก็ แต่ ตั้ง หนัง คอย ของ นิ ให้ ความ คิด อัน นี้ ดำเนิน ไป ก็ ที่ สุด
ตั้ง หนัง คือ ภาพ ของ วิเวียน - ซึ่ง แต่ง กาย ด้วย เครื่อง ชุด ลึ้ง - ท่วง ที่ กิริยา
สงบนิ่ง แต่ มี แกร่ง แห่ง ความ ทุกข์ ชาญ อยู่ ใน ดวง ตา ทั้ง สอง - ภาพ ตอน
นั้น เป็น ภาพ ซึ่ง หล่อน ได้ เช้านา หา เขายัง วัน แรก ยัง กว่า นี้ ความ คิด
ของ บีเตอร์ ยัง เดือน เดียว ไป อีก ว่า เขายัง ไม่ ยอม ให้ ความ รัก อัน นี้ ลุก
ขึ้น ต่อ วิเวียน เข้ามายุ่มย่าม เกี่ยวกับ ช่อง ในการ ตัด ติ่น ใจ ของ เขายัง ได้ เป็น
อันขาด ตั้ง แรก ที่ เขายัง ต้อง คำนึง นึก ก่อน ตั้ง อนึ่ง ก็ คือ มาตรฐาน ถ้า
แม้ ตัว เขายัง กับ มาตรฐาน ใจ ต้อง นิราร์ ร้าง สถาน ควร์ส์ตัน ไป จริง แล้ว
มาตรฐาน ของ เขายัง อาจ ถึง แก่ ความ ตาย ก็ เป็น ได้ ทัน ใจ นับ บีเตอร์ ก็ กลับ
หวน ไป นิ่ง ถึง ภาพ อีก ภาพ หนึ่ง เป็น ภาพ ซึ่ง เขายัง ได้ โอบ ประคอง วิ เกยน
ด้วย กำถั้ง แขน ทั้ง สอง ไว้ ใน ตอน บ่าย วัน หนึ่ง และ ขอบ คุณ ล่าว รัรค์ -
โอ ! ขอบ คุณ ล่าว รัรค์ ! ที่ เขายัง ให้ รัรค์ บำรุง นิ ได้ แสดง ความ รัก
ยัน ทั่ว ทั่ว ใจ ให้ หล่อน ทราบ อาการ ระหว่าง ระหว่าง แห่ง คง คิด ช่อง
บีเตอร์ ได้ สืบ ต่อ ต่อ เมื่อ ไก่ดั้ง จะ เข้า ประคู ใหญ่ แห่ง คฤหาสน์ คืน
วัน นั้น เขายัง ทราบ ได้ ว่า กดับ บ้าน ที่ อนุช้าง จะ คิด กว่า วัน ธรรมชาติ และ

ໄດ້ຕັງໃຈໄວ້ວ່າ ຈະໄນ້ຍອນພບ ປະກັບວິເວັ້ນ ອີກ ໂດຍເກຮັງວ່າ ເຫຼາຈະ ສົງນມາຮຽນໃນເຮືອງຮັກງານໄວ້ນີ້ໄດ້

บีเตอร์ หอกน่อง เดินเข้าไปในห้องรับประทานอาหาร คงได้ จะก่อกระซิ่งให้คนใช้น้ำอาหาร ว่างที่ชั่วโมงๆ คอม่าให้ แต่ความคิดนั้นคงกดับหยุดชั่วัก - แต่ความประทศดาใจได้เข้ามาแทนที่ ทุกเพราไร้เห็นบันโถะอาหาร น้ำเต้มไปด้วยเครื่องบริโภค - และพอหันหลังกลับเห็นวิเวียนยืนอมยิ้มอย่างนาเอ็นดูอยู่

แต่คิดันหัวนี่ กะ- มีต์ເຕວຣ໌ ກາຣີຕັນ “ ດິດັນໄດ້ຕັງໃຈ ຄອຍ ກີຈະ ຮັບປະການ ວ່ອມໂທີ່ ພ້ອມກັນທ່ານ—ເຊື່ອ ວ່າ ທ່ານ ຄົນໄໝ ວັງເກີຍໃນການ ທີ່ ຈະ ອຸນໝາກໃຫ້ ດິດັນ ນັ້ນ ຮັບປະການ ອີ່ ດ້ວຍ ”

“คุณแม่ท่านเป็นอย่างไรบ้าง?” เธอปิดยันบทเจรจาด้วย
เดียงแฝงเบา พากันหงส์ลงบนเก้าอี้ ช่างโกรธอาหาร

“ គិតជាប្រជាជាតិ និងការបង្កើត ដែលមិនមែនជាប្រជាជាតិ ទាំងអស់ ”

“ ด้วยนั้นฉันจะต้องไปหาท่านเดยวน
นี่ช่วยที่ต้องทำมากที่สุด ”

“ ท่านยังหัดบอยู่ค่ะ ” กิเวียนหง “ ต่อภายหลังจึงค่อย
รับไปหาท่าน แต่อยู่กับท่านจนกว่าคิดฉันจะเข้าไปเบ็ดขยำใน
เวลากระถางคน ”

“ เออ ! ” เขายังคงด้วยความหลาใจ หันกลับไปยืน
ตัวน่องของเขามาเจือะรอกไปด้วยอาการเยี้ยหยัน และเรื่องนั้นทำให้
นัยน์ตาหงซึ่งหันกลับเป็นประกายงาม

“ เด็กสาวอย่างเรื่องนี้หรือที่สาวารถเนื้อพยาบาทคุณแม่ในเวลา
ค่ำคืน ? ”

“ คิดฉันพ้นจากวัยแห่งความเป็นเด็กแล้วค่ะ มิสเตอร์คาร์ล์ตัน
หนอนเป็นตัวอันญาตให้คิดฉันพยาบาทคุณแม่ ถ้าหากว่าหนอนเป็นตัว
คิดว่าคิดฉันมีความสำนารถเพียงพอแล้ว คิดฉันจะขอชื่นวันนั้นเป็น
ความคิดที่ฉลาดแต่ต่ำกว่าที่เดยวน ”

มิสเตอร์ดักขันเดินตรงไปที่เก้าอี้ที่หันกลับไปยังหน้าของรัช
สาวนมวดม้วนเพราะความพิสูจน์

“ ให้อภัยฉันເກອະ, กิเวียน ฉันไม่ได้ตั้งใจจะทำให้เออชื่น
เคืองใจอะไรหรอก ” เขายังตัวร้อนหนานของหันกลับมา กิเวียน เป็น
ครั้งแรก “ มิสเตอร์ชองนันนักจะช่วยช้ำเตือน แต่เมื่อกันฉันไม่ได้คิด
ใจที่จะดำเนินการขยายช้ำต่อเรื่อง ขอโทษເກອະ, ฉันเพดานคิดไป
ว่าเออเป็นเด็กสาวที่น่ารัก—น่าเอ็นดู ไม่มีความໄตร์ ควรจะรับคอบร

พอที่จะคิดให้ยืดยาวไปถึงว่า เชื่อไม่ใช่เด็ก—แตะเขยม์ความสำนารถ
พอเพียงพร้อมแล้วทุกประการ”

ฉะนั้นเป็นครั้งแรกที่บีเตอร์ได้กล่าวคำขอโทษต่อหด่อน วิจิญ
รู้สึกว่าหัวใจของหด่อนเต้นแรง ผิดปกติ ออกสูงสูงที่เห็นหน้า
บีเตอร์ชัดประสาตจากโถดหิด แต่รู้สึกพอใจที่ความเป็นมิตรระหว่าง
หด่อนกับเขานั้นตันทันมากกว่าแต่ก่อน

“ถ้าเข่นนี้เป็นความเข้าใจผิดระหว่างเรา narcotics?” หด่อน
เริ่มประสาตแล้วก็หัวเราะ

บีเตอร์ชุดภายลงบนเก้าอี้ แต่นัยน์ตาขึ้นคงมองซึ่งประสาต
กับตาของหด่อนด้วยอาการตะห้อ

“ถูกแล้ว ผิดจากที่เชื่อว่า ฉันไม่เห็นมีเรื่องอะไรอีก” เขากล่าว
พูดเรียบๆ “แต่—การที่ฉันกระต้างกระเดื่องต่อเชือนยาดื่มน้ำ
มาจากเรื่องolin หมายความว่าแต่ก็เป็นได้ หากฉันดืมเสียเอง”

“ถูกที่เดียวค่ะ” วิจิญนอยากรู้ว่า หด่อนรู้สึกว่า
ถึงเวลาแล้วที่หด่อนต้องปลดปล่อยความรู้สึกอันรุ่มร้อนอยู่ในใจเสีย
บ้าง “เนื่องจากเรื่องแสงดาวเมื่อตอนบ่ายนี้ไปตั้งกะ และอก
เรื่องหนึ่ง เมื่อคราวท่านปฏิเสธไม่ยอมให้คืนคุณหมายของคุณพ่อ”

“ถูกจัง แต่การที่ฉันต้องโทรศัพย์ต่อเชือ ในเหตุการณ์สอง
ครั้งที่หด่อนอย่างถึงนั้น ก็เพริ่งฉันมีสิทธิ์และมีเหตุผลเพียงพอ
แต่เราอย่าเอาเรื่องเหตุว่าให้เหตุนั้นมาเป็นอารมณ์ในเวลานี้เดย”

อาการร้อนยิ่ง ของเชื้อเมือกร้าย ทำให้เวียนน้ำคิดใจ
ค่อง ตามไม่เห็อด หายที่ได้เห็นใบหน้า ของแขวงดีงาม เช้าที่

“ฉันอยากจะพูดถึงเรื่องสำคัญอะไรสักเรื่องหนึ่ง คือถ้าที่
เช่นพยาบาลคุณแม่ แต่ทุกท่านทำให้ฉัน渺茫ใจ ฉันอีกมาก เห็นแล้ว
จำเป็นความกรุณาเอาใจสอดส่องต่อเรามาก แต่ถ้าเดือนเพอ
ให้ความกรุณาของเรื่องน่าหนักยิ่งขึ้น เช่นต้องรับภาระของฉัน
อย่างหนึ่ง พรุ่งนั้น ฉันคงใจว่าจะเสี่ยงแข็งมากที่สุด แต่จะ
มีการเดินทางไกลๆ เนื่องจากความเจ็บไข้ของคุณแม่ ฉัน
ประนีประนอมให้เชอร์รับภาระเป็นผู้ดูแลแทนท่าน”

นัยน์ ตา ของ วิ เว ย น ท ง ศ อง ถ า โ ป ด ง เป น แ ว ศ อก ไ ศ

“เด็กเด็กๆ อย่าง ก็มันนั่ง หรือ คง ที่ท่านขอให้เป็นผู้คุยนรับ
เมล็ด” หล่อน น้อยันพุด แต่ทั้งนี้ เป็นบุญ ของ หล่อน หนักหนาที่
นีเเครอร์ ได้รับบันสติ มิได้ถูกากาโภน เข้า กอด ประคอง หล่อน ไว้ ระหว่าง
แขน หง ต่อง แต่ จุ่มพิกก์ ครอง ราย ดัก ย้ม อัน งาม ที่ ป่วย หง ต่อง ของ
หล่อน นน

“ เอ่อ คง ใจ จะ มา อัน เสี่ย ด้วย อ้อย ค่า อัน เที่ม ไป ด้วย อาการ เยี่ย
หัน ข้อง เขอ เช่น นั้น หรือ ? ” เขา กาน เตียง อ้อย “ แต่ อัน ขอ วิจ
ารณ์ เรื่อง เป็น ควร ตีก ทัย ขอ ให้ เขอ ต้อน รับ เชก ตาม ค่า ขอ ร้อง ขอ
อัน คุณ เมื่อ อัน เขอ เศีย ได้ บิน เวลา พูด กัน ถึง เรื่อง ครากุด เน็ตค์ แต้ว ไม่
ไว้ หรือ ? ”

“ คระกูดที่ อุ่นไปด้วย หัวพย์ สมบัติใช่ ไหม กะ ? ” วิเวียน กาน ตักย กวน หาดากใจ “ แต่ คิดัน คิด ว่า มิสซิล ควร์ ศักดิ์ คงไม่ พอกใจ เป็น แนว— กระหนน ไม่ใช่ หรือ ? ”

“ อาจ เป็นได้ แต่ อย่า ถือ เอา มา เป็น ขารมณ์ เดย พรุ่ง น เกต้า & นาพิกา มิสเน็ต คัก กับ บิดา ของ หด่อน จะ มา ถึง ว่า แต่ เชอน ห คง ที่ จะ ค้อน รับ เข้า โดย เกียรติยศ แต้ว หรือ ? ”

มี บางอย่าง ใน สำเนียง ของ เขายา ที่ ทำ ให้ วิเวียน ตั้งสัย เหตุ ให้ เขายา จึง ໄค์ เชือเชิญ แขก ที่ พูด ถึง มา ในการ เดย นาช่า ขณะ ที่ นารา ของ เขายา กำถัง นอน เจ็บ อยู่ แต่ เสียง ยัง น่า ลัง ดับยัน หด่อน จะ ยัง ดื้ม เดี่ยม ไม่ได้

“ เป็น ไป เช่นนั้น ไม่ ได้ ที่ เดียว ” มี เทอร์ พูด ชิ้ง ชัง แบ่ง คำ ตอบ “ คุณ แม่ ไม่ ควร จะ รังเกียจ ว่า ที่ จริง ล่วง คุณ พ่อ นั้น แก ไม่ สู้ กะ ไร นัก หาก มี จิตต์ เจตสิทธิ มัก โถง เทืน แต่ ได้ เท่านั้น ดูก สาว แห่ ชี้— เช้อ ! ”

ภายใน ห้อง ที่ การ ลันทนา ได้ จับ คง แขก ห้อง ด่าง ก็ แยก กัน ไป วิเวียน ครอง นาง บัน เก้าย ภายใน ห้อง มิสซิล ควร์ ศักดิ์ พดาง คำนิ่ง นึก ถึง เรื่อง รา ก ที่ ได้ พูด กับ มี เทอร์ เมื่อ ถัก ครุ ที่ แด่ วาม นั้น — เรื่อง รา กัน ก่อน กับ การ เชือเชิญ แขก มา ในการ ดีม นาช่า และ มี เทอร์ ได้ กะ เกณฑ์ ให้ หด่อน เป็น ผู้ ค้อน รับ แขก แห่ นั้น หด่อน พยา Yam ที่ จะ ดัง ความ คิด แห่ นั้น ให้ พัน ชา ก ความ ทรง จำ เป็น หดาย หน หดาย ครัง และ กดับ ย้อน ไป ก่อ คง ความ คิด ใหม่ ขึ้น อีก ว่า จะ ไม่ ปฏิบัติ ตาม คำ ขอ ร้อง ของ เขายา แต่ หด่อน มี ความ กด้วย พอ ที่ จะ บอก เขายา เช่นนั้น หรือ ? พอก คิด มาก ได้ เที่ยง น

แก้ม หงส์สอง ของหล่อน คง กำ ไป ด้วย โถหิน แต่วัน กับ แสง ไฟ คุ้งงาม ยิ่ง
บีเตอร์ จะ คิด ประการ ใด บ้าง ถ้า ได้ ทราบ ว่า หล่อน กำลัง นั่ง ผึ้น
ถูก ที่ เดียว, กำลัง ผึ้น ถึง เขา อา! แต่ ถึง ที่ ประเสริฐ เป็น พิเศษ กว่า
ความ ผัน ผัน ยัง น้อก อย่าง หนึ่ง ปราง อัน งาม เป็น พวง มี แห่ง เรื่อยๆ
ของ หล่อน ค่อย ๆ เปดง ความ งาม ยังชัน เป็น ตัวตัน จริง, ชัน แรก นั้น
หล่อน ไม่ พอย ใน ความ กระดัง กระเทือง - ไม่ พอย ใน ความ เนือย และ
สูญ ของ เขายา แต่ ตรง ข้าม, บันดัน หัวใจ ของ เจ้าหล่อน ได้ แปรเปลี่ยน
ไป กว่า แต่ ก่อน มาก หล่อน มี ความ ปราณนา ที่ จะ ได้ ร่วม ภาร弥์ กับ
เขายา - เพราะ หล่อน รัก - เป็น ความ รัก อัน เกิด ขึ้น เป็น ครั้ง แรก ใน ชีวิต ของ
หล่อน - เป็น ความ รัก ที่ บริสุทธิ์ ปราศ จาก นัด ทิน ใด ๆ ทั้ง ปวง - เป็น ความ
รัก อัน ได้ รุ่น ร้อน อยู่ ใน หัวใจ ของ หล่อน - ทุก ดม หายใจ เข้า ออก หล่อน
มี ความ ประสังค์ อัน แรก ด้วย ที่ จะ ให้ เขายา รู้ ตื้ก ตัว ว่า หล่อน มี ความ
เส้น หัว รัก ให้ เขายา เพียง ไร ความ รัก ทั้ง หลาย แห่ง เหล่านั้น ได้ น้ำ ตื้ม เว้า
ระ คุณ อยู่ ใน ดวง ใจ ของ หล่อน เพียง กอง ของ เพด็ง อัน มี รูจัก ชา โชน - ความ
รู้ ตื้ก หง มอง ของ หล่อน ใน บันดัน ไม่มี อัน นอก จ้า จะ ทราบ แต่ เพียง ว่า
หล่อน รัก เขายา ด้วย น้ำใจ อัน บริสุทธิ์ แท้

“ อ้อ, กิจ ยืน! หลาน มา หาร ยา หรือ - บ้า ติด ใจ มาก ” นิสซิส
การ์ต์ตัน ชี้ นอน บ่วย อยู่ เอย ตาม ชัน ภาย หลัง ที่ เหตุ ขึ้น ให้ เวียน นั่ง
พยาน บาด อยู่ หล่อน รู้ ตื้ก ปตาม ปตาม มาก ที่ ได้ ยิน คน เจ็บ ระบุ นาม
ของ หล่อน พdag ก้ม ลง คุ้น นิสซิส การ์ต์ตัน ชี้ ยัง แก้ม ทุก โดย อาการ
ผิด ผน ดัง น้ำ

“บีเตอร์อยู่ไหนนี่? เขารู้ไหมว่าฉันกำลังนอนเด็บอยู่?”

“ทราบแต่ละค่ำ อีกสักประเดือนเชอจะชนมาเยี่ยมคุณบ้า
แบบเหตุอีก ก่อนเชอไม่ทราบ หรือว่าติดพยาบาลคุณบ้าในเวลา
ค่ำคืน แต่ติดันได้คุยกับเชอว่า ติดันมีความต้านทานอย่างตัว”

“นิตสัยของบีเตอร์เป็นคนว่านอนดอนง่าย” นิตซิส์การ์ส์ตัน
กล่าวขึ้น ดูกายมีอาการยั่มแย่มประจำอยู่ “ตุภาพเรียบราวยัดดาย
ผู้หญิง เมื่อเวลาดันเด็บไว้ได้ทุกช่วงปัจจุบันเป็นอันดับต้น”

วิเวียนรู้สึกว่าตามท้ายใจของหตุตอนนั้นแต่เรื่องกระซิบ หตุตอน
ไม่เคยได้ยินนิตซิส์ การ์ส์ตันกล่าวขวัญชุมเชยบีเตอร์มาแต่ก่อน เพราะ
ฉันเองมีความพิศวงเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเวลาที่บีเตอร์เปิดประตูเข้า
มาในห้องที่หตุตอนกำลังนั่งคิดอะไร ต่อไปอะไรเพดิลเพดินอยู่นั้น คน
เด็บได้หัดบินไปอีก นัยน์ตาของเขารุ่นแรงด้วยความตระหนึกริ วิเวียน
ได้ขอร้องให้เข้าไปพักผ่อนเดี่ยวก่อน ส่วนหตุตอนนั้นจะคงอยู่ที่ห้อง
รักษาคนเด็บไปตามเดิม

“พรุ่งนี้เชอจะต้องเป็นผู้รับแขก—เชอจะมานั่งอัดหตุตอน
เช่นนี้ไม่ได้ หน้าของขอจะช้ำใจไม่เป็นสิ่งที่รื่อเรื่องอย่างใดๆ หตุตอน
หน้าช้ำๆ ของเชอให้เข้าเห็น?” บีเตอร์พูดโดยไม่ยินยอมที่จะปฏิบัติ
คำขอร้องของหตุตอน “ขอบใจมากในความเอื้อเฟื้อของเชอท
จะให้ฉันพักผ่อน แต่—ไม่ได้ ฉันไม่ยอม ฉันได้บ้าใจแน่นแท้
ว่าจะพยาบาลคุณแม่ม้าสุดแต่เวลาและโอกาสจะอำนวยให้ นอน
เด็บเถอะ—เชอฉันเกิด”

นัยน์ คำ ทาง ต่อง ของ หด ตอน เก็บ ฯ จะ ประ กอบ ด้วย ความ คุณ เนี่ย ว
เหตุ ที่ ได้ สคัม คำ พ้อ อัน คัค ค้าน ต่อ ความ ประ ถง ค์ ของ หด ตอน แต่ พ้อ
นัก ถัง ความ รัก ทำ ให้ ลิ่ง เหตัน แปร เปด ยน ไป ทัน ที่

“ ถ้า เช่น นั้น คุณ ก็ ไม่ ขัด ก่อ , มี เทอร์ ควร เต้น ” หด ตอน พ้อ
แล้ว ก็ เดิน ลง บ เถ่ ง ยม นรา ยก ครอง ไป ที่ ประ คุ บี เทอร์ เพ่ง คุ ตี ริ โฉม
อัน สม ทรง ชั้น ประ ภู อยู่ ภาย ให้ รัก คุ บี แห่ง ไฟ พ้า อัน นี้ ลี ตัน คด ด้วย คง
กุ ห ด า บ เมื่อ คราว งาน นั้น ด้วย ความ พิช พอย ใจ เป็น อย่าง ยิ่ง ความ
งาน ของ หด ตอน ใน บัด นี้ ไม่ ผิด อะ ไร กับ ความ งาน ของ นาง อัม ชรา บี เทอร์
รุ ลี ก เสิ่น อ่อน ว่า ห้า ใจ ของ เขา นั้น เพียง จะ บังคับ บัญชา ให้ เท้า ทั้ง สอง
เดิน ตาม หด ตอน ไป แตะ อา ช น ออก รับ ชวัญ — แต่ — อัน ใจ ๆ ! คง กมด
อัน ดัน เต็ ก อน ของ เขา นั้น ได้ ถูก บี ด อยู่ ใน หัน เต็ ก ฯ จ ด แล้ว ขณะ
ที่ เขา เป็ ด ประ คุ ให้ หด ตอน หน้า ของ เขายัง คง กอบ ปี ด้วย ความ พิศ วง
อยู่ ด้วย เดิน และ พอก ประ คุ น บี ด ลง ดัง เก่า แล้ว อาจ ลัง เกต ได้ จาก
คง ทาง ต่อง ของ เขาย่า ว่า เขายัง ความ ร้อน รน ใจ เช่น เดิม กับ ความ ร้อน
ของ ก่าน หิน ชั่ง คุ อยู่

“ โอ, สัวร์ ค์ ! เหตุ ใด เวลา จึง ไม่ มี ความ กด ห ญ แต่ มี ความ
นัด ก พอ ที่ จะ ทราบ ความ รุ ลี ก อัน แท้ จริง ของ หด ตอน ได้ ” บี เทอร์
พม พา พร้อม ด้วย ความ แค้น ใจ ตัว เอง

“ พระ เจ้า ! แยก กัน นัด ก และ กอง สมบัติ ของ หด ตอน กับ วิ เก ย น !
เจ้า จะ เดือ อา ทาง ไห น จ ง จะ เหม นา แต่ กฎ คั ย คำ น ประ ถง ค์ ของ พระ
องค์ เด า ? ”

เช้าวันรุ่งขึ้น มีเตอร์ ได้นำคนมาจับบันเก้าอี้ทมุน โถะอาหารเพ่งคูวิเวียนด้วยความพอดี พอยังไม่ผิดอะไรกับดอกกุหลาบนำเมื่อกราบบาน – เมย์กับน้องออกรับน้ำค้างในเวลาเช้านี้ ขณะที่หด่อนส่งถ้อยกาแฟมาให้นั้น เช้านี้รู้ที่จะพูดหรือถ่ำแอง อาการอย่างไร นอกจากจะน้ำอยู่แต่ในใจเท่านั้นมีประณานะให้ถึงเกต้าบ่ายเร็วๆ เพื่อจะได้แนะนำหด่อนให้เป็นที่รู้จักกับแขกคนเดิม

“ การที่เราคิดเช่นนั้นเราถ้าทราบแล้วว่า เราเป็นหมู หรือผิดจากหมูพอกพังของนั้น ” มีเตอร์รำพึงอยู่แต่ในใจ เมื่อหกเดือนแรกเรื่องราวนี้คืนนั้น “ ความจริงมิสเน็ดคัม ได้มีความรังเกียจเกิดขึ้นต่อเราเตย และเราเตี้ยอีกที่ควรขอบใจหด่อนในการที่หด่อนได้ทดลองคำสั่งของมองเรากัวด้วยความพอดี หรือความอะไรชนิดหนึ่ง ”

วินาที – นาที – แด่ชั่วโมงค่อยๆ คลานไปจนใกล้จะได้สัมผากาหตัง เที่ยงในตอนบ่ายวันนั้น มีเตอร์ได้ย่างเท้าก้าวเข้ามาในห้องรับแขกซึ่งวิเวียนกำถัง นั่งรออยู่รับแขกของเขารอยู่ก่อน หด่อนได้เห็นกริยาอาการของเขามีเคร่งชริ่มกว่าแต่ก่อนมาก

“ รู้ป่าวว หน้าตา มิสเน็ดคัม เป็นยังไงะ ? ” หด่อนเริ่มปร้าใส่ชุดเจ้าต้นหนา มีเตอร์หันมาดูแล้วยังคงตอบว่า

“ โอ ! ไม่สูงเหมือนเช่น หรือจะ – รู้ป่าวว ของเจ้าหด่อนใหญ่ โถะเทอะทะไม่น่ารัก แต่ – แห่นอน, หด่อนแต่งกาย พากพูนคงงามเสียอีก ” พด พdag เขามองดูเครื่องแต่งกาย แพ้ด้านของหด่อนซึ่งกำถังส่วนอย่าง

“เพรา ฉันนั้น หล่อน จัง มีส่วน นำ เอ็นคู ออยู่ บ้าง ผน และ นัยน์ ตา ของ หล่อน เป็น สี อะไร ฉัน ไม่ เคย ลังเก็ต เห็น หล่อน เป็นคน มี เงิน — หรือ จะ เรียก ว่า หล่อน เป็น เศรษฐุ์ ก็ ไม่ น่า จะ ทำ หนิน”

ประโภค สรุคท้าย บีเตอร์ ได้ พูด โดย เตียง เบ้า แผ่น และ สำเนียง ที่ พูด นั้น เจ้อ ระคน ไป ด้วย ความ กำสูง โสก วิเวียน ชั่ง นั่ง เนยอย นั้น รู้ ลึก สนิท ที่ ใน ถ้อยคำ น้ำเตียง แห่ง ประโภค สรุคท้าย ของ เวลา เตียง เครื่อง ยนตร์ ได้ ดัง กระชน ไก่ ตัว ข้าม เป็น ตัว ตับ ต่อม มา, แขก ของ บีเตอร์ — หรือ แยก กัด กับ บิดา ชั่ง นัก ความ พากพูน ใจ ให้ เห็น บุตร เป็น คุณนาย แห่ง カラสตัน สถาน ก่อ ขึ้น ใน ห้อง รับ แขก แยก กัด แห่ง กาย ด้วย เครื่อง กำมะหยี่ และ ผ้า ชน ตัว อย่าง งาม ชوان ใช้

บีเตอร์ แนะนำ ให้ วิเวียน กับ แยก กุ๊รู ลูก กัน ตาม ธรรมเนียม และ วิเวียน ได้ ต้อน รับ ขึ้น ตู้ แขก ผู้ น่า หา ตาม หน้าที่ และ ตาม ความ สำนารถ ด้วย กิริยา ว่า ชา อัน ศูน พากพูน ที่ ใจ ทำ ให้ หล่อน รู้ ลึก หน้า แข้ง ด้วย ความ นุ่น เนียก ที่ ใจ ให้ เห็น แยก กษา เดื่อง ตาม หัว หล่อน รู้ ลึก ว่า การ ซ่า เดื่อง นั้น ไม่ เป็น การ ซ่า เดื่อง ที่ มี ความ ประทัง คด ต่อมาก ใช่ ได หน้า ชรา ขึ้น แขก จ่าย ตาม หน้าที่ หล่อน รู้ ลึก ขอบ ใจ บีเตอร์ มาก ที่ ใจ เดือน โถะ เถ็ก ๆ แทน หล่อน ด้วย กิริยา ศูน พากพูน ทั้ง อาการ ยิ่ม แหยม ออยู่ ใน หน้า

แยก กัน นั่ง ออยู่ ใน ระยะ ที่ ไก่ กับ ควร์ ตัน เพื่อ กระทำ ความ ยั่ว วน ใจ ให้ เกิด ขึ้น ใน เคคน ประสาท ส่วน แม่ กทิวนั้น ชวน วิจัย นั้น ตน หนา เร่อง ราวด ที่ ไม่ เป็น สาระ จิต ใจ และ หุ้ง ต่อง นน เป็น กัง คด

ຍຸ້ງກັນ ມັນສ້າງທັງຕອງຊື່ປະປະຈຳປະແກ້ກັນ ຍຸ້ງ ແກ້ຈົງ, ແກ້ກົ່ອໂອກ
ຈະເປັນຄົນພູ້ມາກ ແກ້ກຳພູ້ຂອງ ດັດໜີໄດ້ທໍາໃຫ້ເປັນທີ່ເຢັ້ນຫຼຸ້ມໍາຫວັນ
ນີ້ເຄືອර໌ ດັ່ງນັ້ນເຊົ່າຈຶ່ງທັນມາທາງ ວິເວີ່ຍນ ຂອງວັງໄທ ດັດໜີເຕັ້ງຄວາມ
ເປັນໄປໃນປະເທດອອດເຕຣເດີໃຫ້ພັ້ງ ແກ້ກີ່ປດ່ອຍໃຫ້ເສື້ອຂັນຕົວໜ້ອງ
ທຸດໜີນເພດ໌ແປປະ ແຕ່ເຫັນນໍາອັນຂາວ ອັດໜີທັງຕອງ ຄົງລາຍເຫດານ
ເປັນການຄູ້ຄູ ແດ່ເຫັນທີ່ວິເວີ່ຍນເທົກກັນ ຕັກວະໄໄຮ ຮັນດີໃໝ່ທີ່ສຸກໃນສັກສັກ
ໃນທີ່ສຸກ ດັດໜີໄດ້ທັນໄປທາງ ນີ້ເຄືອර໌ ດ້ວຍ ອາການ ຢັນ ພັນ

“ນີ້ເຄືອර໌ ອາການ ດັນກະ, ທີ່ຄູ້ກັນ ຄອງ ບອກເວົາເລີ່ມກ່ອນນີ້ຈ່າ
ຄຸນແນ່ ຂອງທານ ນີ້ເພື່ອນ ມາ ໄກສ້າ ມາ ອຸ່ນ ດ້ວຍ ຖາດ ຈັນນີ້ເຊົວໄທ ວັງວັງ
ຕົວໃຫ້ຈົງທັນ ເພວະ ພູ້ງ ເຜື້ອງ ກັບ ບ້າວນ ເປັນ ອຸ່ນ ຖາດ ຖຸກນ ທຸກໆແໜ່ງ”

ວິເວີ່ຍນໄດ້ເຫັນນັ້ນ ດ້ວຍ ນີ້ເຄືອර໌ ແຄງຈັດ ລາວ ກັນ ເປັດ ເພີດ ດ້ວຍ
ຄວາມ ໂຄຣະ ຂະນະທີ່ເຊົາຄອບ ເຕີ່ຍັງ ສັກ ກະຮັດ້າງ ກະຮັດ້ອັງ ປຽບສົຈາກ
ຄວາມ ຕົກພາບ

“ ດັນ ຂອບອາວ ວ່າ ນີ້ ວິວອົດ໌ ຜູ້ນ ເປັນ ບຸກ ຈົ່ງ ພົອນເກົ່າ ແກ້ ຂອງ
ຜູ້ນ ຊື່ໄດ້ ປົງ ແກ້ ກະຮັນ ເນື້ອເວົ້າ ຊື່ເອງ ” ເຊົາພື່ງ ກຳພູ້ເພື່ອໃຫ້ພ້ອດູກ
ທັງຕອງ ວ່າ ສັກ ຄວາມຜົດ “ ແດະເຂອ ເປັນ ແຊກ ຂອງ ຄຸນແນ່ ດັນ ດ້ວຍ ນີ້
ເນັດກ, ນີ້ ຄົດວ່າ ເຂົ້າໃຈ ຜົດ ແດະເຂອ ກຳດັງ ຈະ ປດ່ອຍໃຫ້ຄວາມເຂົ້າ
ໃຈ ຜົດ ນີ້ ເດືອນ ດອຍ ສູ່ພູ້ຫາຍໄປເຕີ່ຍ ”

ແກ້ ແກ້ກີ່ເປັນ ສັດຖະກິນ ທີ່ໄນ່ ຍອນແພ້ ໄກຣໃນເສີງ ທີ່ຝຶ່ກາ ດັດໜີ
ເປັນ ພູ້ງ ກົງ ດັນ ມີ ຄວາມ ເຍື່ອ ພົ່ງ ໃນ ຕັ້ນດານ ອຍາກ ຈະ ເຫົາຫນະນີ້ເຄືອර໌
ເພື່ອໃຫ້ວິເວີ່ຍນ ເຫັນ ຈ່າ ດັດໜີ ມີ ຂໍານາງ ເພີ່ງໄໄ ແລະ ເພື່ອ ຈະ ແນ້ມໃຫ້

เห็นว่าบุเดอร์น เปรี้ยบเหมือนตัวหุ่นซึ่ง หล่อนกำถังเชิดอยู่ จะใช้ให้ทำอะไรก็ได้ทั้งสิ้น ต่อมาอีกตักประดิษฐ์หนึ่ง แม่ทีก้าได้อธิบายเดอร์เอาเหรี้ยงโบราณซึ่ง เป็นมารคากาทอดสำหรับการ์ด ต้นมาหด้ายชักคนนั้นให้ดู ณ บดันยังคงเหตุผลแยกกับวิวัฒนาต่องคือ ส่อง เมื่อโอกาสอันงามได้เบ็ดโล่ง เช่นนั้นแล้ว แยกกันจึงสร้างพุดประดิษฐ์

“ที่นี่น่าอยู่มากนะจะ? แต่เมื่อที่น่าทำหนินิดเดียวอยู่หดายแห่ง ฉันจะเปดีนแบบให้งามตามเมื่อฉันได้—” หล่อนหยุดชักแล้วหัวใจเต็ียงสูง “แต่—นี่ฉันกำถังพุดจะไร? ฉันไม่ได้คิด เดย์วันนิสเดอร์ ควร์ตันปราภานะจะให้เรื่องราวด้วยตัวระหว่างเราปราชญ์ เมย์แฝงอยู่ในเว็บนั้น”

“เรื่องราวด้วยหด่อน—ถ้าเช่นนั้น หด่อนกับนิสเดอร์ ควร์ตันจะ—” กิจเวียนปดอยู่ให้ดัน กะระดิกไปป์ต้าม គາມវົສືກ หด่อนนี่ປະຕິບັດກໍที่จะให้กล้อยคำที่หดูก็ໄพดัง ออกไปแล้วเหตุนั้นແຕກထອຍไปตามอากาศ แต่ว่าสายເສີຍແດ້ກໍ หด่อน จะทำเช่นนั้น

“ผิดกີສຸດ, ฉันເສີຍໃຈมากທີ່ຮູສືກວ່າฉันນີ້ໄວ່ເຂົາ ໃນກາງທີ່ດ້ວຍເກີຍຕີຍີ່ນາ พູກັນ หด่อน—หด่อนຜູ້ເປັນຄົນແປຕົກໜ້າ”

ແຂກກົ່ນດົກໆ ѹວຍໂອກາຖື ຕອບໄສ່ ໜ້າສ້າງນ້ອຍ ໂດຍໄວ້ສົນບົດຜູ້ດີເສີຍ ຮອງ หด่อน ນີ້ ກະຮະເທິກ ກະຮະຫຼັກ ດ້ວຍງານ ພູກັນປະກາດ

“ເນື່ອແຮງ ฉันເຫັນເຈົ້າໃຈເສີຍວ່າ ມີເຫຼົອກັນ หด่อนເປັນຄົນຂອບພອ

กัน อันที่ปฏิบัติมิตร—อันจะประหาดใจนัก ถ้าเข้าได้ขยายเรื่องราวของเราระ—เรื่องการแต่งงาน—ให้หดอนรูป”

วิเวียนผู้นำส่งสารรับสืบคดัยหากับว่าหัวใจของเจ้าหดอนถูกชื่อยุ่นในน้ำแข็งอันเย็นยะเยือกจับคงจิตต์อนิจชา! บีเตอร์นั่งหรือที่จะดำเนินความเข้าแต่งงานกับหญิงสาวผู้นี้—เป็นนางสาวซึ่งปราศจากคุณสมบัติอันดีงามด้วยประการทั้งปวง—เป็นหญิงสาวที่ได้พูดกับหดอนโดยคำเนินยอันเดิมไปด้วยความปรามาส

“นั่นเป็นความคิดของคนที่ไม่บัดชูบ—คนนดาดเข้าจะไม่คิดเช่นนั้นเป็นอันขาด—เข้าคงคิดว่าไหหนเตย มิลเตอร์ คาร์รีสตัน จะปากสว่างเที่ยวโนนทะนาเรื่องส่วนตัวให้คนแปลกหน้าฟัง—เพื่อประสงค์อันใด” หดอนกล่าวตอบช้าๆ ชักด้อยชักคำ แต่น้ำใจของหดอนนั้นเร่าร้อนและเห็นแจ้งด้วยความเคี้ยดแก้นที่ได้เห็นกริยาวาจาชนิดไฟร์ของอีกฝ่ายหนึ่ง

ส่วนรวมผู้ปากะหว่างสองสาวเก็บจะดำเนินໄกตอกอกไปกว่านี้อีก หากบีเตอร์กับแม่ทิวได้กับบ้านมาช่วยเหลือในขณะนั้น ทั้งนั้นทำให้ภารีย์รู้สึกโถงใจขึ้น ด้วยเหตุที่หดอนรู้ด้วยว่าคำพูดของหดอนออกจะวนแจ้ง เมื่อครั้นทวันที่หดอนเป็นลำดับ ต่อมาอีกไม่นานนักพ่อถูกทิวงลงกองท่าดับ ณ บ้านภารีย์ยังคงอยู่แต่คำพังในห้องรับแขก จิตต์ใจของหดอนยังพ่วงพ่วงอยู่แต่เรื่องราวที่ได้ประเสริฐเมื่อก หัวใจของหดอนร้าวสลายในเมื่อหกไปคิดถึงสาวเหตุที่หดอนได้ถูกสับประมาทโดยทางอ้อม—กดุราก็เมื่อยักษากพูดໄส์หน้าบีเตอร์

หล่อน มีความ น้อยใจ เป็นอย่างยิ่ง อา! เว็บังอาจ อย่างไรที่แนะนำ
ให้หล่อน รู้จัก กับ คน สาธารณะ และ ชี้ สำแดง ความ อันดี ไป ด้วย ความ
ประมาต์ ฉะ พะ หน้า หล่อน? หล่อน หัน หน้า อันน์ แก้ม หงส์ ด่อง คง คาด
และ นัย คำ เป็น ประกาย พอง โถ ชุ่น เอี่ยว - หมาย จะ ตัด พ้อ ค่อ ว่า บี เทอร์
ให้ สม กับ ความ แคน แต่ - กัน ให้ นั้น ความ คิด, ความ รู้ ลึก ทึ่หด ดาย เหต
ของ หล่อน ได้ เห้อ ด หาย ไป จาก ความ ทรง จำ หงส์ หล่อน จำ ได้ แต่
เพียง ว่า ได้ เห็น เขายัม รับ - เป็น อาการ ยัม ซึ่ง หล่อน อาจ ยัม ว่า ไม่
ใช่ อาการ หัวเราะ เยาะ ความ ปิตาน ปัตม ปราโมทย์ ของ หล่อน น้อย_ๆ
ไม่ นาน นัก ความ คุณ แก้น ก์ ดอย นา แทน กี อก

“ คุณ อะ ไว ! ฉัน ไม่ เคย พน เป็น สำา แท้ ๆ ควร หรือ พุต ฯ
ไม่ ให้ ครอง นิส เทอร์ ภาร์ ศัทตน, คิด ขอ สาม หนอย เกือะ จำ ทำ น
บัง อาจ อย่าง ไร ที่ แนะนำ ให้ คิด รู้จัก กับ หมุน สำา ชนิด นั้น คิด ถูก
เข้า จำ จำ คำ ประมาต์ อย่าง น่า บัด ”

หล่อน คง ใจ จะ พุด เยี่ยง หมุน ที่ กัด หายน เพื่อ สำแดง ให้ เข้า เห็น ว่า
หล่อน รัก เกียรติ มาก กว่า สิ่ง อื่น แต่ กัน ให้ นั้น น่า ใจ ตื้อ อก มา
หล่อ หลัง อยู่ เดี๋ม หน่วย ตา หล่อน พยายาม ระวัง ความ ตื่น ให้ ให้
ด้วย ความ ยาก สำา มาก แสน เวี่ยง บี เทอร์, เมื่อ ได้ เห็น นั้น จึง ขยับ
เข้า ไป ใกล้ หล่อน อก ก้าว หนึ่ง ต่อก าม อก ราช วินาท หนึ่ง เข้า ใจ อา แซ ณ
หงส์ ด่อง ออก แล้ว ร่วง รัก หล่อน ให้ กระซับ กับ ทรง อก - ประกอบ กอด
หล่อน อยู่ ครู่ หนึ่ง ด้วย ความ รัก อัน ดัน หตาม อยู่ ใน ใจ

“ วิเดียน — แม่ยอดรักน้อย ๆ ของ บีเตอร์, หญิงสาวผู้นี้ได้บังอาจก่อตัวค่า ปรามาศ หล่อนหรือ จะ ? ”

หล่อนรู้สึกพิศวง และปัจฉัน บางไม่ยกะ ระคนกัน ในชั่วช้าติ ของหล่อนนั้น หล่อน จะดื่มเดี่ยมได้ว่า ครองหนึ่ง — ภาระ จิตต์ หนึ่ง หล่อน ได้ถูกเข้าอกอศ หล่อนโดยไม่รู้นเอนรู้ตัว แต่เมื่อใด ก็ผัน อ่า ! เป็น การ ลืม ประตั้งค์ แต้ว — ความ กระหาย ของ หล่อน ที่ จะได้ เห็น เข้าเป็นท้าว แห่ง ความรัก อันแท้จริง ได้ ปรากฏ ขึ้น แต้ว

“ ค่ะ, หล่อน พูดว่า — ” วิเดียน พอ้อน ตอบ รู้สึกว่า ดามหายใจ ของ หล่อน กระหบ กับ ทรวง อก ของ เข้า ปาน จะ ชุบ ข้อม แต่ เพิ่ม ความ ยิ่วน ให้ ชายหนุ่ม เสี่ยว ช้าน ขัน อีก

“ หล่อน พูดว่า เชอ จะแต่งงาน กับ หล่อน แด่ — ”

“ โอ ! สวรรค์ เป็น พยาน - เป็น ไปไม่ได้ ! เป็น ไปไม่ได้ — เป็น ไปไม่ได้ ใน เมื่อ นี่ ขึ้นชรา สวรรค์ เช่น หล่อน อยู่ ทั้ง คน แยกกัน เนตต์ กับ ฉัน ไม่ เกี่ยว ของ กัน ถึง เพียง นั้น หรือ ก — ยอดรัก อัน ใจ ! วิเดียน เอี่ย, หล่อน ไม่ เคย คิด บ้าง คง กหรือว่า บีเตอร์ ได้ หง อาดัยรัก หล่อน นาน นาน แต้ว — นาน พอก ที่ จะ ทำ ให้ หัวใจ ของ ฉัน ระบบ ไป ด้วย ความรัก — วิเดียน จำ, ฉัน รัก หล่อน พร้อม ทั้ง รูป กาย กตัญ เสียง คง วิญญาณ แต่ ความ ยิ่วน หง หลาย — จะ ไม่มี อัน ใด ที่ จะ ประหั้น ประหาร ความรัก — ของ ฉัน ให้ เทก สลาย ได้ นอก จาก พญา มัจฉุราช โอ ! แม่ยอดรุชช์พ, ฉัน จะ รัก หล่อน จน ถึง หลุม ฝังศพ ! ”

พุคแล้วบีเดอร์ ก็ ก้มลงด้วย ใจ จะ จบ ผิด ลื้อกอง ของ หตุ่อน แต่
แทน ก ใจ เป็น คั้ง ความ มุ่ง หัง เข้า กับ ได้ ตู้ ครัว รั้ว กาก วิน ผี ป่า
อัน บ้าง จม ดัน ชั่ง หตุ่อน ยืน ชู คอ อยู่ ก่อน นั้น ต่าง รู้ ตึก เกษม ลั้น ห วรรณ
และ อาบ เอิน ไป ด้วย รั้ว ก วิ เวียน นั้น ช่วย เอิน สรุ่น เท่น อาชีวะ เป็น นิรดัย
ของ หมุ่ง สำา ก เมื่อ ได้ ถูก สาย คุน รัก ๆ นุ พิ ก์ เป็น ครั้ง แรก หตุ่อน
ผล ออก ห่าง พร้อม ทั้ง อาการ ยัง ใน เอกา ที่ คง จัก ชัย ชั่ว นั้น ตัว ยาน ดา
กร วน น

“ เต๊-ฉัน ยังไม่ เข้าใจ ขอ นิสัย นี่ ค์ พอก ช่วงชั้ง ท่าทาง นั่น กอง น่า เชื่อ ”

“ไม่จำเป็นต้องเข้าใจ หรือก—ยอดวัก” เป็นคำตอบช้าๆ ของบีเกอร์ “วิเย็น, ฉันมีความประทับใจอย่างเดียวที่ จะทราบว่า หล่อนจะเต็มใจ ยินดี แต่งงาน กับ ฉันหรือไม่นะ?”

นัยน์ตาของสาวส้ายญมไปด้วยความรัก “ ฉันอยากจะทำให้
เธอเชื่องนัก - เชื่องในเรื่องนาๆ ของฉัน ” หล่อนรอนอยาอันหวาน
ฟ้า เต็มชัยหนุ่ม เขามิยาจที่จะรังบเล้นประสาทไว้ได้ จึงปั่นอย
มันตามความรู้สึก หล่อนได้ถูกเข้าใจบวัดกระหวัดไว้ด้วยแขนงหงส์ลง
อย่างรวดเร็ว เขารีบ - ตาม ลงความทายนะที่กำลังก้าวหน้ามาหา
ตน - ลืมทุกสิ่ง ทุกอย่างในโลกนั้นหมด - จำได้แต่เพียงว่า ฉันจะคิด
นี้เข้ากำลัง กอด พนม วิเดียนอยู่ แต่ในเหตุการณ์นั้น แม้ตัวเจ้า
หล่อนเอง ก็จะทำหงส์ ลืมเต็มที่ !

บทที่ ๕

มลทิน แห่ง ความรัก

เอ็อกเน่ด็อก นั่ง หน้า กะเม้า กะบด อยู่ ชั้ง กาย มิตา ใน รา ยน ด็อก คัน
เดี่ยว กับ ที่ ชา น่า คาว ร์ ศักดิ์ ต้าน เมื่อ แรก นั้น

“ “ ใจ ! ถูก รัก ของ พ่อ, คราวนี้ ควร ศักดิ์ ต้าน เป็น อย่าง ไร บ้าง ? ” ” แม้ ก
ทิ ด ใจ เยี่ย ถาม พdag เอา ข้อ ศอก กระดุน แซน ของ หด ต่อน เป็น ที่ เร่ง เร็ว ให้ ต้อน

“ “ คุณ พ่อ หมาย ความ ถึง ต้าน ที่ หรือ หมาย ความ ถึง ศักดิ์ นี เทอร์
กະ ? ” ” เป็น คำ ถาม ตัว กัน จาก บุตร สาว

“ “ นั้น แท้ดัง, ทั้ง ต้อง อย่าง เพาะ ถ้า เจ้า นี ภาร ณ์ สิทธิ์ ชนะ อย่าง
หนึ่ง แต่ ยก อย่าง หนึ่ง ก็ จะ ต้อง เป็น ภาร ณ์ สิทธิ์ ของ เจ้า ด้วย เจ้า จะ
ได้ เป็น นิสซิส คาว ร์ ศักดิ์ ต้าน – นิสซิส นี เทอร์ คาว ร์ ศักดิ์ ต้าน โดย ถูก ต้อง ทุก ประการ
ขาด คำ ค่า พูด ของ พ่อ ไว้, ถูก เอี่ย ลง บน อารมณ์ คอย ไป อีก สัก หน่อย
เด็ก – แต่ การ จะ เป็น ไป ถัง ความ ปรารถนา ของ เจ้า รู้ ไหม ว่า เท่า
นั้น นี เทอร์ นั้น เปรี้ยบ เด่น ฉัน หนึ่ง ถูก ไก่ อยู่ ใน ก้น อ้อ ของ เวลา เขายัง ต้อง
กู้ เงิน จาก พ่อ เพื่อ กู้ ต้าน คาว ร์ ศักดิ์ ต้าน ไว้ ” ”

ตัว หง ต้อง ของ เอ็อก นี ภาร ณ์ มาก มาก ด้ำ แดง ความ ไม่ พอด นัย ค่า
เด็ก ๆ ของ หด ต่อน เย็น ไป ด้วย ความ โกรธ และ ความ วิชยา รุก คัน

“ “ คิด น พ ใจ ท ก ไป ได อ ก น า น ถ้า เด็ก ตัว กัน น น น ไม ได อ บ ท ก น ” ”
หด ต่อน ก ด า ง ตอบ

“นิสต์ยังไกคงของเจ้าหัด่อนคุ้มไม่ผิดอะไร กับثارกที่ไม่เดียงสา
ต่อความเป็นสาว คือันรู้สึกไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นหัด่อน
ร่วมกับที่ดี๊ดัน ขอบอกคุณเพื่อตามที่รู้เห็นมาว่าหัด่อนยาด เขอน
ในสิ่งต่างๆ คัด้ายกับว่าสิ่งของเหล่านั้นเป็นของหัด่อน”

แม่ทิวหัวเราะด้วยความขบขันในด้วยคำเหล่านั้น ความไม่โทาง
ให้สังหรือความพึงพอใจของแข็งก็ย่อมเป็นสิ่งที่ทำให้เขาขันในใจ
เสมอ ไม่มีเรื่องอะไร — เรื่องที่หัด่อนไม่พอใจวิถีชนเหล่านั้นเอง!
แต่แม่ทิวคิดเห็นเสียว่า ความริชยา หงหง ของบุตรคนนั้นใช่เป็นการ
ข้อข้าอย่างไรนัก เขาเก่งด้วยตอบเป็นประโภคสันๆ และทันใดนั้น
มีรถดูอึคันหนึ่ง แด่น ส่วนทางมา จะเป็นด้วยเหตุผลใดก็ตาม
รถคันนั้นได้ชนเอาบังโภคนรถของเนื้ครื้เข้าอย่างเต็มหน้า คนรถ
เมื่อเห็นเช่นนั้นจึงห้ามรถชนทำให้รถของตนหยุดนิ่งอยู่กับที่

“ขับรถบ้าๆ อะไร ยังงี้?” แม่ทิวส่งเสียงคุกคาม ลงจาก
รถ พdag ครัวดูที่บังโภคน ในขณะนั้นก้มชัยหน้ากร้านด้วยแสง
แดด ร่างค่อนข้างสูง ก้าวลงมาจากรถคันที่บังบุบฉาดยิ่ง คนขับ
ได้รับไปไว้ช้างกนและกำถั่งครัวง่วนอยู่

“เสียใจเป็นอย่างยิ่งครับ ผมเอองก์หมวดโอกาสที่จะเดินทาง
ก่อไป รถของผมต้องพ่วงไปซ้อมใหม่ เพราะเพดานหัวงอนใช่
การไม่ได้”

ชัยผู้แปลบทน้ำพูดชนคัด้ายๆ กับจะนักโภราช ชายผู้นั้นมาย

อยู่ในราوا สามสิบ ปีไม่ยิ่งหรือ หย่อนกว่านั้น บัดดี้ออกened ได้ตาม ตามมาอยู่ช้างกายบิดา

“ท่านยังจะเดินทาง ต่อไปอีกไกด์หรือจะ?” หล่อนถามตัวเอง ความปรารถนา แท้ๆ มองดูกระเปาห์ ของเข้า

เข้ายังแหงๆ แต่ตอบว่า “ฉันเองก็ไม่ทราบว่าจะไปอีกไกด์ หรือไกด์ แต่ความตั้งใจของฉันนั้น จะไปที่การ์ตันสถาน”

“โอ! การ์ตัน เราพึงมาจากทันเดียน เอง” แท้ๆ ฉะนั้น โอกาสซึ่งตอบในขณะที่บิดายังเงี่ยบเฉยอยู่ “ท่านเห็นจะเป็นเพื่อน ของมิสเตอร์ การ์ตัน ภรรมังจะ? แต่เข้าหาก้าบกับเราไม่ ว่าได้ เช่นเพื่อนไร”

ช้ายผู้นุ่นหัวเราะดังก้อง

“แท้ๆ จริงช้ายผู้นุ่นที่หล่อนพุดถึงฉันไม่ได้เชื่อเชิญฉัน — แต่ที่ ฉูกันไม่ว่าจกหรือคุณเคยกับคระกุดการ์ตันเดย การทันคง ใจจะไปที่นั้น ก็ เพราะมีประตองค์จะพบกับ อีกผู้หนึ่งซึ่งพากอยู่ที่ นั้น — ผู้ที่ฉันต้องการพบนั้น คือ มิสเตอร์วิเดียนรือต์”

นัยน์ตาหงส่องของแท้ก็ค่อยๆ หรี่เด็กลง เป็นคำบัง

“โอ, คิมาก! ท่านเป็นญาติกับหล่อนหรือจะ?”

“มาเกอะ, แท้ก็ ออย่าซักใช้ท่านนักเดย พ่อเกรงว่าท่านจะ รังเกียจ” แม่ทากาเดือนเมืองได้ร้องเหมาๆ หันไปทางช้ายหน้ากร้าน พดด้วยอัญเชิร์วันอันดีว่า “ฉันคิดว่า เหตุการณ์อันໄດ้เกิดขึ้นท่า

ให้ท่านเตี้ยเวลาแตะเตี้ยชุ่งการงานไปมาก ท่านควรจะใช้กันของท่านชนหบ ห่อขันได้ในรากของฉัน และขอเชิญท่านไปที่ 'ดิน' ซึ่งเป็นที่อยู่ของฉัน ก่อนหนึ่งจะเหมาะ อ่อ! หนทาง ทาง กันไปไม่ไกล เท่าไนก็ แล้วภาษาหลังฉันจะให้คุณรู้ รับท่านไปส่งที่ ควรศักดิ์ดังความประทั่งค"

ต่อมาอีกไม่นานนัก บุคคลทั้งสามໄດ ขันนั่งบนรถเบนท์เรียบ ร้อย แล้วบ่ายหน้าครองไปยัง ตึก อัน ระ โบ ฐาน ของ เม็คกิว แอ็กก์ ได้ แต่เห็นนัยน์ตาของชาย แบลกหน้า ผู้นั้นมองดู หล่อเป็น หาดยครัง การ ที่หล่อ กับ บิดา เชือเชิญ เขามา นั้น ก็ โดย มี ความ ประทั่งค อย่าง หนึ่ง ใน แผน อยุบาย ขัน ໄได คิด ขัน ใหม่ ใน เมื่อ เวลา สันทนา กัน นั้น แน ที่เดียว, เขายังเป็นเพื่อน กับ วิเวียน, ขัน ยัง ที่ ทำ ให้ แอ็กก์ เดิง เห็น ถึง อยุบาย ขัน นี้ บุคคล แห่งนี้ ยัง คง ความ เกิด ยศ ชั้น วิเวียน ได ประดัง ออย ใน หัวอก ของ หล่อน มิรุ วาย หล่อน ทรง ว่า วิเวียน อาด ขั้น เดียว ให้มี เทอร์ ของ หล่อน ดุ หมัด ชาดิย วัก และ นับ เวลา นี้ แต่ จะ ผลัก ห่าง ไป จาก หล่อน - ให้ ศักดิ์ ความ ปราถนา ทั้ง หาดย แห่ง ของ หล่อน และ บิดา ก็ จะ สรุป สื้น ไป อย่าง ไร ก็ ดี, หล่อน ໄได ไคร กรรม ดู แล้ว ว่า การ ที่ ได พับ กับ ชาย แบลก หน้า ผู้ นั้น เป็น การ ที่ หลัก หนา เพรา อาด ทำ ลิ่ง ที่ เป็น ประ โยชน์ สำหรับ หล่อน ໄได ดูก ดะ, เขายัง เป็น เกร็ง น้อ สำคัญ ของ หล่อน ใน กារ ภาษา หน้า ทาง ที่ ศักดิ์ หล่อน ด้วย ผู้ ลูก ศิษย์ กับ ชาย ผู้ นั้น ให้ แน่น พื้น เต็ม ความ สำมารภ

ชาน ที่ ทั้ง สาม ย่าง เท้า เข้า คุก ห้าสิ่น คุน อน คง เป็น ลง งาน ๙ ตั้ง ให้ หัน หมาย กับ ชาย แบลก หน้า ชั่ง ให้ แน่น หัค เอง ว่า ซื้อ น้ำ รัก อดีต ดิ เอฟ

ฉันคิดว่า การที่ท่านจะไป ควร์ส์คัน สถานใน เกสานน์ นั้น เป็นฤกษ์
ไม่ดี” หล่อนเริ่ม ปร่าวดี “ เพราะ มิตรชีต ควร์ส์คัน กำลัง นอน บ่วยอยู่
แล้ว เชื่อ ว่า นิสส์ร็อตต์ คง ใช้ เกต้า เผา พยานbad คนเดียว ”

“ หมายความว่า มิสซิส คาร์ร์สตัน ผู้นั้น เป็นภารรยาของ มิส เทอร์ คาร์ร์สตัน หนุ่มกระนั้น หรือจะ ? ” ဂอดดิเยอร์ ถาม ล้วน ควน มี อาการ ข้ม อย่าง ประหาด ซึ่ง สำแดง ให้เห็น ความดี ดับ ใน ใจ อะไร อย่าง หนึ่ง แยก ก็ โคง ศรีษะ แต้ว ตอบ

“โอ! ไม่ใช่ มิสซิส การ์เด้น เป็น มาเรีย ของเข้า บีทอร์ ยังคง
ค้ำรัง ตำแหน่ง เป็น โสด อยู่ — แต่ ขอ กระซิบ ว่า ดู ออก จะ สนใจ ตั้งนั้น
กับ มิสซิส มาก ด้วย”

คำพูดของ หด่อน นัน คณศั้น และ แบะท่า ความรู้สึก ภายใน เต็มท้อง
นัยน์ตา ของ วอดดิเยอร์ ลูกโปง ด้วย ความ สงสัย และ ใน เกต้า เดี่ยว
กัน นั้นเอง เช้า ก็ ทราบ เป็น อย่างดี ว่า หด่อน ได้ แพ้ ความรัก ต่อ ภิวัฒน์ มา
แล้ว และ มี ความ ริชยา ทึ่ หวง อิญ เป็น ธรรมชาติ คำ พูด ของ หด่อน
เหเด่นน ถ้า จะ พูด กัน ให้ ถูก แท้ แล้ว วอดดิเยอร์ ถ้า ภาพ ว่า เป็น การ ดี—
มาก อิญ เพรา กาาร เข้า เยี่ยม หน้า นา ยัง กุญ—นา ที่ ควร ศัพน นั้น
ก็ เพรา น ความ ประสังค์ อิญ ใน เรื่อง นั้น — เรื่อง ราว ซึ่ง เกี่ยวกับ ภิวัฒน
เช้า หัวเราะ แล้ว ตอบ ว่า

“ฉันไม่คิด เดย์ว่า บริเวณ จะ ถ้ม เพื่อนเก่าเพื่อน แก่ ของ หตุ่นได้
ง่ายๆ หตุ่น กับ ฉัน ตันที สนม กัน มาก — ถูก ที่เดียว, คำว่า เพื่อน เป็น

คำที่หมายความว่า “เราทั้งสองอย่างยิ่ง” ความโกรธชิดสันก์ตุณมະหว่างฉันกับว่า “ฉันนี้อยู่ในยาวยาหมาท้ายช่วงแล้ว”

แยกเป็นหมายถึงส่วนที่นับว่ามีให้พรับเยี่ยมยอดไปด้วยหนึ่งหตุ่นเข้าใจความหมายของมาร์คโดยที่เท่ากับตัวเขามอง ล้วนๆของหตุ่นคือ เช่นชื่อเป็นตัวบับ อา! ถ้าแม้ว่าฉันนี้ชายคนรักแต่หตุ่นจะต้องประหั่นพรั่นพริบอันใดเด้อ หตุ่นกดับหัวไปปั่นกีด้วยไม้ส้านอยผู้นั้นว่า เป็นหมายถึงที่พากตนเพื่อต่อไปเตอร์ให้หดงรักหตุ่นมุ่งหมายอย่างเดียวที่จะตักเตือนให้มาร์คภาระต่อรือร้นในเรื่องนี้เพื่อเข้าใจได้จากการยังยกให้สำเร็จไป

“ถ้าห่านไป – ห่านจะเห็นว่า สักงานควร์ตันเป็นที่ที่หมายหน่าอยู่ที่นี่” แยกเริ่มดำเนินตามรอยอุบาย “แต่ฉันทราบเรื่องราวตัวบับแห่งสักงานที่นี่โดยด้วยน้ำเสียงสาร ! ถ้าแม้สักงานที่เหล่านั้นถูกชายทอยคาด้วยฉันคิดว่า มิสเตอร์ควร์ตันคงเก็บๆ เสียจิตร์เป็นแน่นอน”

“ฉันเช่นนี้จะนับว่า ต้นกุกที่ไหนได้จะ?” จอดดิเออร์กัดาวยืนตัวยังคงใจ

“มิ ทรัพย์สัมบัติอะไรที่จะต้องดูชายทอยคาด้วยบ้างหรือ?”

“มิสเตอร์ จอดดิเออร์, ฉันเองก็ยังไม่ทราบว่า จะเป็นการสัมควรหรือไม่ในการที่จะเผยแพร่ความดับของเรื่องนี้” แยกต่อไปด้วยความรำพึงระวังในถ้อยคำเหล่านั้น “เพิ่งจะเชื่อว่าไม่มีใครอีกเดียวที่

ทราย ควาน เป็นไป นอก จาก เวลา สถาน ควร สัก ณ ได้ ถูก จำนำ ไว้ เป็น
ราค แพง ซึ่ง บี เทอร์ เยง หมอด หัว ที่ จะ หา เงิน มา ถ่าย กัน ได้ ”

“ถึง เช่น นั้น เขียว หรอน นี่ ?” จอดดีเรอร์ เปิดต่ำ สำเนียง โโคยกนอง
กันไม่รู้สึกว่า คนตัวพูด อย่างไร อย่างไปบ้าง แต่ อย่างไร ก็ดี เขายังรู้สึกว่า
แยกจาก พุด จริง ยัง กวน ใจ เขายังคงไปอีกว่า เแยกกับ ตัว เช่น นั้น ต่าง
มีความ ประสาร กัน ณ อย่าง นี้ ก็ได้ ตัดสินใจ อย่าง แห้ง แห้ง ว่า ทาง ที่ ดี
เข้า จะ ต้อง หอด สีฟัน เป็น นิตร ที่ ก่อ ชัก กับ หล่อน อย่าง ที่ สืด

การสัมภาษณ์ได้คิดว่าต่อเมื่อแม่ทัพได้โปรดเข้ามานั่งห้องนั้น
รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นหนุ่มสาวหงส์สองคนนิสัยดีงาม
กันในเวลาเย้งไม่ทันช้ามีความน่ารักน่าดู ต่อมาคนหงส์สองได้คุ้มนาชา
และเจรจาถึงเรื่องตัวเพื่อหารือไปตามกาล แต่เรื่องที่เป็นข้อดีของการ
วิถีสายนั้น ก็คือเหตุที่แยกกันความดื้อกันใจในความไม่เกิดชีวิตระหว่าง
มาร์คกับวิเดียน ความจริงจวบเดือนนี้เรื่องนี้มีความอาทิตย์รุกไวเดียน
เป็นอย่างยิ่ง การที่เข้าศึกษาห้องเรียนมาอย่างถูกศูนย์คงจะเป็นเรื่องน่าดู
สำหรับทั้งสองคนที่จะนัดพบกันที่ห้องเรียนนี้ได้ทราบในช่วงแรกๆ ใหม่นั้นเดีย

ພຍ រាជຍករ ແດ່ນ ສດອນ ມາ ໄທຸກ ຄອຍ ທີ່ ຈະ ວັນ ລວມດີເອໂຮ້ ໄປ ສການ
ກວ່າສົດນັ້ນ ແລ້ວກີ່ໄດ້ ກ່າວ່າ ຄໍາ ຂໍາດ້າ ດ້ວຍ ດ້ວຍ ຄໍາ ນ້າເຕີ່ງ ອັນ ໄສ ເຢັນ
ບອກເຫຼາດາມ ຄວາມ ປະສົງກ ຂອງ ບິດາ ວ່າ ໃນໄໝ້ ຊ້າ ຮ້ວງ ວ່າເຂົາຄະຈະ
ກົດນຳ ພ່ຽນເຢືນເຢືນ ອຸກ ນຳ ຮົກ ຢົມ ຕະໄມເນື້ອໄດ້ ຍືນ ເຊັ່ນນັ້ນ

“ ฉันยินดีแต่เต็มใจอย่างที่สุด เที่ยงๆ ” เขากล่าวตอบ “ แต่นั้นก็อ่าว อุบัติเหตุที่เกิดรถชนกันชั้นนั้นเป็นโชคดีงามที่สุด ถ้าไม่มีเหตุขัดข้องบางที่พรุ่งนั้นจะภัยตัวมาเที่ยวกันอก ”

* * * *

ขณะที่ ดาวใจ ได้เข้ามาบอกว่า มีเตอร์วอตดิเออร์ ต้องการพบกับ วิเดียนนั้น หล่อนกับ มีเตอร์ กำถัง นั่ง ตันทาน อยู่ ในห้องรับแขก หล่อนทำหน้าตา คิดว่า ความประหาดใจ อย่าง ดันเดือ

“ มีเตอร์ มาร์ค วอตดิเออร์ ! ” หล่อน เป่งร้องโโซะ หัวมือคงคบปักหนังตื้อ แน่น อยู่ หล่อน ชั่นอยา คำชี้น คุ้มเตอร์ ซึ่งมีความประหาดใจ เช่นเดียวกัน แต่พูด สืบไปว่า

“ ฉันไม่ทราบเลยว่า เขา จะ ออก จาก เว็ตแคม โน้มานี่ – เขายัง ยินดัน พูด ถึง เขามา แต่ ควร หัน หนึ่ง ไม่ใช่ หรือ กะ ? เขายัง เป็น เพื่อน สนิท ของ ฉัน มาก ครั้ง คุณ พ่อ ท่าน ยัง นี้ ชีวิต อยู่ ”

“ ไปเชิญ มีเตอร์ วอตดิเออร์ มา ที่นี่ เกอะ ” มีเตอร์ หัน ไป ร้อง บอก สาวใจ น้ำเสียง ของ เขายา ทำให้ วิเดียน ห้อง เงยหน้า ชั่น ด้วย ความ พิศวง “ จัง, วิเดียน ฉัน จำ ชื่อ เขายังไง แต่ น่า แบก ใหม่, ยอด รัก, ในการ ที่ อยู่ ๆ ก็ จุ่น มหา トイ โน ได้ ส่อง ช่วง หน้า โน ให้ หล่อน รู้ ว่า ก่อน ความ ธรรมเนียม ”

“ ถูก กะ แต่ ฉัน ก็ คิด ว่า เขายัง เด่า เรื่อง โน วีต แคม โน ชั่ง เป็น บ้าน เกิด เมือง นอบ ของ ฉัน ให้ พัง – ” นัยน์ตา ลี ไว โยว เด็ต ของ หล่อน ถูก ใส่

ขันเป็นตัวบับ “แต่, มีเตอร์ค, มีร์ค เป็นคนดีจริงๆ! เราได้เคยเที่ยวเครื่่อย่าเต็มอิ่มนิด โไอ! อันนี้เป็นวันที่มีโชคอันงามที่สุดของคิดน์”

จะอย่างไร ก็ตาม, การที่ มีร์ค วอดดิเออร์ มาหาวิเวียน คงจะทำให้มีเตอร์ไม่พอใจ อย่างเดก หล่อนได้บอกกับเขาว่า หล่อนกับชายผู้นั้น เป็นเพื่อนที่ใกล้ชิด สันนิษัณณ์กันมาก—นี้ เป็นเครื่องที่ทำให้น้า ใจ อัน ขาวผ่อง ของ เขากลายเป็นมีดม้าด้วย เมฆ หมอก แห่ง ความปริวิตก เขารู้สึกว่า ชายผู้นั้น อาจ พน เรื่อง เก่าแก่ ของ หล่อน และจะทำให้น้า ใจ ของ หล่อน โอนเนยน ผิด ความรัก จาก เขาย เมื่อ ครั้ง ช่วง โภง ที่แล้ว นาน แล้ว เขายังคง ความรัก อัน ร้อนระอุ ต่อ หล่อน และ หล่อน ก็ได้ ยอม ทอด กาย ทอด ชีพ อยู่ ใน อ้อมแขน แต่ ความ พิทักษ์ รักษา ของ เขาย แสดง เขายังได้ รู้ หล่อน ที่ ริบ ผีปาก เป็น เครื่อง หมาย ให้ หล่อน เผยแพร่ ผีปาก แต่ คง ความรัก ต่อ ใคร ได้อีก เป็น ธรรมชาติ ที่ มนุษย์ เรา เมื่อ แยก รัก กัน ใหม่ ๆ นั้น ความรัก ย่อม คุกคัม จับ หัวหัวใจ ให้ หลง ให้ หล่น ถึง ลึกลับ ทั้งหมด นอก จาก จะ ทรง จำ ได้อย่าง เดียว ว่า ทรง ต้อง ฝ่าย ต่าง ได้ เอ็บ อาบ ชาบ ช่าน ไป ด้วย พิช แห่ง ความ สี เนื้อ ห่า ถ้า แต่ ความรัก นั้น จะ ต้อง ถูก ประห้วง ประหาร บันทอน ให้ หัก ศีบ ลง แต้ว มีเตอร์ ก็ จะ ลง ความ เห็น เหมือน อย่าง ผู้ อื่น ว่า โลก นี้ ตอย อยู่ ต้น โโคชา เดียว ไทย ปราสาท จาก ความ สรวท ด้วย ประการ ทั้งปวง แต่ เขายัง — ไว้ ประ โยชน์ ที่ จะ คำ รัง ชีพ อยู่ สืบ ไป มีเตอร์ ทำ หน้า ว่า คำ หมาย แต่

ปดอยให้ จิตต์ ใจ ดือน ดอยไปตามเรื่อง และทันใดนั้น บรรดุ ห้องที่
เผยแพร่ออก มาร์ค วอดดิเยอร์ ได้เห็น ดวงหน้า ชนิดนั้น ของบีเตอร์ โดย
เข้า ไม่ทัน รู้ว่า หน้า แห่ง ความ ยั่ม ย่อง ผ่องใส่ ด้วย รับ ตาม ธรรมเนียม
แล้ว ก็เป็น เวดา เดียว กัน นั้น วิเวียน ได้ร้อง ขัน ด้วย ความดี ใจ ตรง
เข้า จับมือ หงส์ ลง ของ วอดดิเยอร์ กำไว้ แน่น

“ “ ไอ. มาร์ค ! น่าพิศวง เพียงไร ! ฉันไม่ เกยน นักผู้เดียว ว่า จะ
ให้เห็น ผู้ ที่ มา จา ก เว็ต แตน โน บ แต่ บังคับ ผู้ ที่ มา จา ก นั้น คือ ตัว หัว
นั่น เอง นี่ คือ มิส เทอร์ คาวร์ส์ ตัน ” ” หล่อน ทำ หน้า กะ เป็น ผู้ แห่ง นำ ชาญ
หนุ่น หงส์ ลง ด้วย ภริยา ท่าทาง อัน น่ารัก

“ “ ฉัน หวัง ใจ ว่า ท่าน หงส์ ลง กะ จะ เป็น เพื่อน ที่ ดี ต่อ กัน และ,
บีเตอร์ กะ - ” ” หล่อน ยั่ม เพรา ะ ครั้ง เป็น ครั้ง แรก ใน ชีวิต ก็ หล่อน ได้
รับ นาม ของ เขายา “ “ หวัง ใจ ว่า ท่าน กอง ไม่ รังเกียจ เกียง งอน ใน การ ที่ ฉัน
กับ มาร์ค จะ ต้อง สัมทนา กัน เป็น ส่วน ตัว เพรา ะ เรานี่ เรื่อง ทุก ชีวิต
จะ ดำเนิน ต่อ กัน พึ่ง มาก ” ”

“ “ แท้ จริง, ฉัน กำ ดัง ระบุ ออก เขอ เช่น นั้น อยู่ เดียว หาย กว่า ยืน ” ”
วอดดิเยอร์ พูด ด้วย นั้น “ “ แต่ ถึง แรก นั้น ฉัน ก็ คิด ว่า บีเตอร์ คาวร์ส์ ตัน กอง
ไม่ รังเกียจ กะ จะ บอก ให้ ฉัน ทราบ กว่า ใน บริเกณน น ก พัก ก ที่ ไหน บ้าง ? ” ”

เมื่อ ได้ ยิน เช่น นั้น บีเตอร์ ได้ เชือ เซี่ย ให้ เข้า พัก เสีย ที่ คฤหาสน์
ตาม ธรรมเนียม แต่ มาร์ค ได้ ปฏิเสธ โดย อ้าง เหตุผล พอ ล้ม ควร และ
ใน ที่ ตุ่น ได้ ตกลง ว่า จะ พัก ณ เรือน เช่า หลัง หนึ่ง ชั้น อยู่ ห่าง จาก คฤหาสน์
คาวร์ส์ ตัน ประมาณ สาม เส้น - มี นาม ว่า คาวร์ส์ ตัน อาร์มส์

ต่อมาหงส์อง ได้สั่นหนา กันตาม สมควร หล่อน ได้มูกเข้าถึง
อาการ ป่วย ของ มิตรชีต кар์ตัน และ ได้สารภาพ ถึง ความรัก ระหว่าง
หล่อน กับ บีเตอร์ ให้เขารู้ด้วย

* * * *

นับแต่ วาระที่ได้พบกับ วิเวียน เป็นต้นมา อดดิเออร์ ได้พยายาม
ไปเยี่ยม เยียน หล่อน เต็มอ ภายใน เวลา ส่อง สาม วัน ท่าน เข้า ໄດ້
ด้วยรู้ความ เป็นไป ของ หล่อน หงส์น แต่ไม่มี หนทาง ใด จะ ประเสริฐ
ไป กว่า ที่ เข้า ใจ กะ ทำ ความ สนใจ สนม กับ หล่อน ให้ แน่น แฟ้น ยิ่ง กว่า
แต่ ก่อน ความ ตุ้น ต่ำร่าย บัดนี้ ได้ ครอบ จำ เป็น เจ้า เวือน แห่ง วิเวียน
ทุก วาระ จิตต์ ด เหมือน ไม่มี เวลา ใด ที่ หล่อน จะ มี ความ ต้อง งาน ท่า
วัน เวลา ที่ หล่อน ยัง รับ แสง อากิตต์ ใน เวลา เซ้า ภายใน ห้อง รับแขก แห่ง
คุหาสน์ кар์ตัน นนเดย แต่ หงส์ ทำ ให้ ดู ทาง หงส์ ของ อดดิเออร์
จับดึง อยู่ เนื่อง อย่าง ทุกๆ ตัว ของ เจ้า หล่อน

“วิเวียน, ก้อย คำ ซึ่ง ฉัน จะ พูด คือ ไปนี้ ฉัน เมี้ย เป็น ที่ ระคาย หู
ระคาย ใจ ของ หล่อน ขอ หล่อน คง ให้อภัย แก่ ฉัน ด้วย ฉัน มี ศิษช์ ที่ จะ
พูด เช่น นั้น เพราะ ความ ตุ้น ของ หล่อน เป็น บ้ำๆ ทำ ให้ ฉัน มี ความ
กต้า ห่าย ฉัน ขอ กระซิบ บอก ความ ตาม ที่ รู้ เนื่น มา ว่า เวลา หล่อน
อาจ เป็น เหยื่อ ของ เจ้า พวน สมบัติ ผู้ หนึ่ง ก็ เป็นได้”

วิเวียน เพ่ง ด ผู้ พูด ด้วย ความ ประหาด ใจ เป็น พัน ประมาน

“พราน ล่มบัดดูหนึ่ง หรือมารค! ทำไน่นะ, ทำนหมายความว่า
กระไร? ฉันเป็นคนจน เพราะฉันนกการที่บีเดอร์ คำริทที่จะแต่งงาน
กับฉันนั้นคงไม่ใช่คราวติดเทียนเป็นแน่”

หล่อนโกรธจันเสียงที่พุดฉันตั้นเครื่อง แต่ก็อดดิเออร์ได้วางมือ^๓
ของเข้าลงบนแขวนของเจ้าหล่อน

“ถ้าเข่นนั้นเข้ายังไม่ได้บอกหล่อนหรือ? ตี้เต็๊ะ—ฉัน
เป็นสิ่งที่ทำให้ความดัวของฉันเหือดหายไปสิ้น ทำไนๆ? ควรตั้น
นั่นเขารู้ว่า สวยงามนักงดงามของหล่อนตึกว่าฉันเสียอีก บิดาของหล่อน
ได้เขียนจดหมายถึงเข้าฉบับหนึ่งไม่ใช่หรือ? หล่อนคงได้เห็นจดหมาย
ฉบับนั้นเป็นแน่นอน — แต่คงไม่ทราบ ข้อความในจดหมายนั้น ฉันขอ
บอกว่าบิดาของหล่อนเขียนบอกการตัดคำว่า ตามยังไห้หลง
จะเป็นกรรมลิทีชของหล่อนในวันสุดท้ายแห่งสามเดือนช้างหน้า”

“ฉันไม่เข้าใจเดย์ว่าทำน กำถัง พุด ถึง เว่อง ยะไง” วิเวียนพุด
เสียงเครื่อง ห้าใจของหล่อนสักท้าน สักท้อน คั่วยความคืนเด้น

“มาร์ค! ทำน ตามราจจะ อยามายให้ แด่ จั่น แส้ง ยัง กวาน ให้ ใหม?”

“โอ! ยินดีที่สุด” จอดดิเออร์ ฉายโอลกาส แดด พยุง หล่อนไปปัน
ลงบนเก้าชั้น ใบหน้ายังสำแดง ความเป็นเจ้าชู้ ของเขานั้น กอบปร์ ไปด้วย
ความปดม “สิ่งที่ฉันรู้เห็นมา แต่ยังเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับทุกชีว
ของหล่อน แดด ฉัน จะ ขำ พราน ไว น ได้ เป็น อัน ขาด แท้ ชั้น แรก, ขอให้
ฉัน ได้มี โอลกาส ได้ ด้าน หล่อน บัญชา หนึ่ง ก่อน—” เข้าด้องดู หล่อน

เจ้าย่างคริงๆ คั้งๆ “ จ้าวียน, หด่อน ยัง นับถือ ว่า ฉัน เป็น เพื่อน ก้า
เป็น เพื่อน ก็ ไก่ ชิด ของ หด่อน อยู่ ไม่ใช่ หรือ ? ”

หด่อน ยัม ตะ ไม่ ได้ ตอบ ว่า “ ทำ ไม่ นั่น, ม้าร์ค ท่าน มี ข้อ เคตื้อบ
แคดง สังสัย อะ ไว ออก เด่า ? ฉัน ยัง นับ ว่า ท่าน เป็น เพื่อน ก็ ต ทศุ ของ
ฉัน เสมือน ”

“ ถ้า เช่น ฉัน จะ เด่า ให้ พัง แต่ ข้อ แรก ขอ ถาม หน่อย เกอะ ว่า
เจ้า ครัว ศัตตัน หนุน ผู้ นี้ ได้ บอก หด่อน ถึง ความ หาย นะ ที่ กำถัง จะ วิ่ง มา
สู่ ตัว เขายัง แล้ว หรือ ยัง ? เรื่อง นั้น เป็น เช่น นี้ จ้าวียน คือ ศัตตาน ที่ ของ
เขายัง เด่าน ให้ ถูก คำ น่า ไว นี่ รา�� อย่าง ตุ้ง แต่, เงิน กอง ใหญ่ เท่าน ที่
จะ กู้ หน้า เขายัง ไว ให้ พัน ชา กวาม อับ สาย ”

ดวง หน้า ของ จ้าวียน ชัด ขาด ปราศ จาก โถหิด นิจ ใจ เยี่ย ! มี เทอร์
กำถัง ตกอยู่ ใน กอง ทุก ช่อง ย่าง หม่น หมោ ต่อ เกียรติ ยศ และ เขายัง ได้ บอก
เด่า ให้ หด่อน ผู้ นี้ เป็น คน รัก ทราบ นำ อนาคต ! หัวใจ ของ หด่อน เก็บ ใจ
แค กระ สาย เดียว เพรา ขาด ขาด !

“ ฉัน แน่ใจ ว่า เขายัง มิได้ บอก หด่อน ถึง เรื่อง นี้ เยี่ย ” ใจ ดี เอ่อร์
ก ต ว่า ลืม ไป “ แต่ เขายัง ได้ อุบัติ ให้ หด่อน ทราบ ความ ใน ใจ หมาย
ของ คุณ พ่อ ด้วย บั้น หา ต้อง ขอ นี้ เป็น บัดดี้ ที่ ทำ ให้ ชวน สังสัย แต่
ยัง น อก ขอ หนึ่ง ชั่ว ท่า ให้ ฉัน ประ หา ติด อย่าง ยิ่ง เมื่อ อาทิตย์ หลัง ก
ແล้า วาน นี้ ครัว ศัตตัน ไป หาน มี เทอร์ แม่ กิว เน็ค เพื่อ ยัม เงิน แต่ แม่ กิว
กดับ ให้ เขายา ทำ สัญญา ว่า เขายา — ครัว ศัตตัน, จะ ต้อง ตก ลง ปดง ใจ ที่ ใจ
แห่ง งาน กับ มิต เน็ค เดียว ก่อน แล้ว จึง จะ ยอม มอบ เงิน จำนวน นั้น ให้ ”

“มาร์ค！” วิจิญ เปิดต่างเสียงร้อง สำเนียงของ หด่อน ตั้น เครื่องด้วยความพิศวง คุณเห็นว่า สายตาของ หด่อน นั้นค่อยๆ ดันเข้าเป็นลักษณะนั้นๆ ทั้งคุณเพ่งดู จนทัชช์ ปราศจากสีสักๆ ทั้งหมด แต่ทันใดนั้น หด่อน กดับ หганไป เห็นภาพ ต่างๆ ซึ่งได้ปรากฏขึ้น นับแต่ เวลาที่ หด่อน ได้นำพบ ธนาคาร ศตวรรษที่สี่ สถานภาพ แรก นั้น เป็นภาพแห่ง ครอบหน้า อันบังคับ ของ มีเตอร์ — การปฏิเสธที่ เขายไม่ยอมให้ หด่อน เห็น จุดหมาย ของ บิดา หด่อน — ยกับป้าวิภา และ ว่าฯ อัน สำแดง ความ ประมาท ของ เอกก์ เน็ตค์ — และ ภาพตู้ ก้าย นั้น คือภาพ ระหว่าง ตัว หด่อน กับ เอกก์ — เป็นภาพในเวลาที่ เอกก์ ได้นอกกว่า มีเตอร์ กำถั้งอยู่ ใน ความ ไตรตรอง ที่ จะ แต่งงาน กับตน

อนิจฯ ! หด่อน เป็น คน ตามอติ ต่อ ความรัก เสีย แล้ว หด่อน คง ไทย ตัวเอง ว่า ไม่ เข้า เบga กว่า คำ กิติ ที่ หดง มะเมอ เข้าใจ ว่า มีเตอร์ เป็น ชาย โสด ผู้ นี้ คุณสมบัติ อันน่า ชื่นเชย แต่ — ภ้า แม้ เขากิติ ทรยศ ต่อ หด่อน ดังที่ วอดดิ เออร์ ได้ ก่อ ตัว ร้าย นั้น แล้ว หัวอก ของ หด่อน จะ เป็น อย่างไร บ้าง ? แท้จริง บันทึก หด่อน นี้ เป็น คน จน หด่อน เป็น เจ้า ของ แห่ง กอง สมบัติ อัน ใหญ่ยิ่ง แล้ว โดย พร้อม นุต แต่ เรื่อง ดี ดับ เหตุนั้น ยัง ไม่ ได้ เผยแพร่ ออก — โดย มี เหตุ ผล จำเป็น อย่าง หนึ่ง ขอที่ ทำ ให้ หด่อน น้อยใจ อย่าง ยิ่ง นั้น ก็คือ เหตุ ให้ เข้า จิ่ง ไม่ บอก เต่า หด่อน ถึง เรื่อง นั้น — หมาย ความ ว่า เขาย จะ ทรยศ ต่อ ความรัก อัน สุจริต เสีย แล้ว หรือ ไม่ ?

เขามีมีอดีตวรากหล่อันเดี่ยวนี้ ! ยังกว่านั้นเขายังไม่แยแส์ต่อ
หล่อันด้วย ! เป็นไปได้เจื่อนหรือ ๆ

“ เงินเป็นสิ่งที่ทำให้น้ำใจของคนเรา แบบบrawnไปได้ ” วาด
ดิเออร์ น่วยโอกาส กระทุ้นสืบไปโดยเสียงเบาแผ่น “ วิเวียน ฉันสังสัย
เจ้าหนอควร์ส์ตัน กันนี้ มาแต่วันที่ ได้ทราบว่า เขายังรักวิธี จะแต่งงานกับ
มิสเน็ตต์ เห็นไหม ! ฉันได้พบสำเนาจดหมายที่คุณพ่อของหล่อน
ร่างไว้ สมดอยู่ในหนังสือเดิมที่ หล่อนได้ให้ฉันเมื่อจะจากเดินแผล
ใบมา ฉันเอาติดตัวมาด้วย และฉันพอใจ ก็จะให้หล่อนทราบความ
เพื่อถ่วงนาหันแห่งคำพูดของฉันให้มั่นคงยิ่งขึ้น เป็นต่า — เนทุกที่ฉัน
มาอังกฤษครองนั้น ก็เพราะ มกๆ ชูรูปสำคัญอย่างอื่นต่างหาก แต่ฉันได้
คงใจว่า ชูรูปอะไรไม่สำคัญเท่ากับเรื่องทุกชีวัน ส้มควรที่หล่อนจะ
ได้รับ เพื่อน้อยๆ ของฉัน — ขอบอกตามจริงใจว่า ฉันร้อนใจใน
เรื่องนั้น ก็

พดแต้วเขาก็วักตมุกพอกออก แต้วเบ็ค หยิบกระดาษซึ่งพับไว้
แผ่นหนึ่ง ออกส่งให้วิเวียน กระดาษแผ่นนั้นคือกระดาษร่างซึ่งบิด
ของหล่อนให้ร่างแตะแก้วไว้ก่อนที่จะคัดออกส่วนมาให้ แม่เตอร์ กระ
ดาษร่างนั้น แม้ว่าจะมีรอยขีดฆ่าแก้รูป อยู่มาก ก็จริง แต่ว่าใจความ
ยังแจ่มแจ้งชัดเจนดี บิดาของหล่อนได้ร่างไว้ตามความประสังค
กด่าว่า คุณไม่มีปราชณากร ใจวิเวียน — ข้อความครัวของคนทราบว่า

หล่อเป็นผู้มีกรรมติทึชในโขคตาก อันงาม
อยู่อย่างดุษ นาน พอก็จะมีเพื่อนฝูงที่ดี แต่
นนหมายถึง แร่เงินซึ่งเมอร์คิวริล์ส์ ได้ครองพับ ในเหมืองแร่ซึ่งได้
พยายามขุดหามาหลายปี โดยมิได้ปรากฏว่า มีแร่ชนิดใด ก่อนที่จะ
ถึงแก่กรรมเพียงสองสามวันเท่านั้น

วิเดียน อ่าน คำเนา จดหมายฉบับนั้น พอจบลง ทุกๆ จาระ มีของ
หล่อลงไว้ กองอยู่บนตักโดยมิได้สำนึกตัก นัยทางทั้งสองชั้นนั้น
ไปด้วย อัลลุชต อันให้ตอกอกมา หล่ออยู่ เต็มหน่วย นิจชาเอย ! มีเทอร์
ได้คำแหง ความรัก และขอแต่งงานคือ หล่อ ต่อเมื่อเข้าได้ทราบว่า
หล่อเป็นผู้มีกรรมติทึชใน กองตาก อันใหญ่ หลวงนั้นแล้ว !

